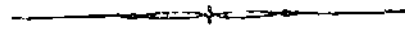
यजुर्वेदकल्पतरुः

मन्त्रमूलो यजुराख्यवेदविटपी जीयात्स माध्यन्दिनिः
शाखा यत्र युगेन्दुकाण्डसहिता यत्रास्ति सा संहिता ।
यत्राध्यायशता विभान्ति गरिमाष्टेन्दुभी स्कन्दनैः
पत्त्राद्युगभोग्यवर्णमधुपैः स्वा ऽ न्यर्कगुञ्जु स्थितेः ॥

सन्ति यजुर्वेदे १४ काण्डाः ४० अध्यायाः १८७५
मन्त्राः ८०५२५ अक्षराणि १२२० गुंकाराः

॥ अथैकोनचत्वा।

ऋषिः—दीर्घतमा १—१३। देवता—प्राणादयो लिंगोक्ताः १ .... दयो लिंगोक्ताः २ वागादयो लिंगोक्ताः ३ श्रीः ४ प्रजापतिः ५ सवित्रादयः ६ मरुतः ७ अग्न्यादयो लिंगोक्ताः ८ उग्रादयो लिंगोक्ताः ९ अग्निः १०—१३। छन्दः—पंक्तिः १ भुरिगनुष्टुप् २ स्वराडनुष्टुप् ३ निचृद्बृहती ४ कृतिः ५ विराड्धृतिः ६ भुरिग्गायत्री ७ निचृदत्यष्टिः ८ भुरिगष्टिः ९ आकृतिः १० स्वराड्जगती ११ त्रिष्टुप् १२ निचृत्त्रिष्टुप् १३।

स्वरः—पंचमः १, १० गान्धारः २, ३, ८ मध्यमः ४, ९ निषादः ५, ११ धैवतः ६, १२, १३ षड्जः ७ ॥

स्वाहा प्राणेभ्यः साधिपतिकेभ्यः। पृथिव्यै स्वाहाग्नये स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा वायवे स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा ॥ १ ॥ दिग्भ्यः स्वाहा चन्द्राय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाद्भ्यः स्वाहा वरुणाय स्वाहा नाभ्यै स्वाहा पूताय स्वाहा ॥ २ ॥ वाचे स्वाहा प्राणाय स्वाहा प्राणाय स्वाहा चक्षुषे स्वाहा चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा ॥ ३ ॥ मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीय। पशूनांꣳ रूपमन्नस्य रसो यशः श्रीः श्रयतां मयि स्वाहा ॥ ४ ॥ प्रजापतिः सम्भ्रियमाणः सम्राट् सम्भृतो वैश्वदेवः संसन्नो घर्मः प्रवृक्तस्तेज उद्यत आश्विनः पयस्यानीयमाने पौष्णो विष्यन्दमाने मारुतः क्लथन्। मैत्रः शरसि

मांसे वायव्यो ह्रियमाण आग्नेयो ह्रूयमानो वाग्घुतः ॥ ५ ॥ सविता
ऽहन्नग्निर्द्वितीये वायुस्तृतीये आदित्यश्चतुर्थे चन्द्रमाः पञ्चम ऋतुः षष्ठे
सप्तमे बृहस्पतिरष्टमे। मित्रो नवमे वरुणो दशम इन्द्र एकादशे विश्वे
द्वादशे ॥ ६ ॥ उग्रश्च भीमश्च ध्वान्तश्च धुनिश्च। सासह्वाँश्चाभियुग्वा
विक्षिपः स्वाहा ॥ ७ ॥ अग्निं हृदयेनाशनिं हृदयाग्रेण पशुपतिं
हृदयेन भवं यक्ना। शर्वं मतस्नाभ्यामीशानं मन्युना महादेवमन्तः पर्श-
व्येनोग्रं देवं वनिष्ठुना वसिष्ठहनुः शिङ्गीनि कोश्याभ्याम् ॥ ८ ॥ उग्रं लोहि-
तेन मित्रं सौव्रत्येन रुद्रं दौर्व्रत्येनेन्द्रं प्रक्रीडेन मरुतो बलेन साध्यान्
मुदा। भवस्य कण्ठ्यं रुद्रस्यान्तःपार्श्व्यं महादेवस्य यकृच्छर्वस्य वनिष्ठुः
पशुपतेः पुरीतत् ॥ ९ ॥ लोमभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा त्वचे
हा लोहिताय स्वाहा लोहिताय स्वाहा मेदोभ्यः स्वाहा मेदोभ्यः स्वाहा मां
भ्यः ... ंसेभ्यः स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्थभ्यः स्वाहा
स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा। रेतसे स्वाहा पायवे स्वाह
स्वाहा प्रायासाय स्वाहा संयासाय स्वाहा वियासा
। शुचे स्वाहा शोचते स्वाहा शोचमानाय स्वाहा शोक
तपसे स्वाहा तप्यते स्वाहा तप्यमानाय स्वाहा तप्ताय स्वा
निष्कृत्यै स्वाहा प्रायश्चित्त्यै स्वाहा भेषजाय स्वाहा ॥ १२
स्वाहा मृत्यवे स्वाहा। ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वा
॥

॥ ओ३म् ॥

यजुर्वेद संहिता

॥ अथ प्रथमो ऽध्यायः ॥

परमेष्ठी प्रजापतिर्ऋषिः । देवता सविता १,२,१०,२०,२६,२६ यज्ञः ३,७,१४,१५,२२,२७—३१ विष्णुः ४,६ अग्निः ५,८,११,१७—१९, २३ प्रजापतिः ६ अग्नसवितारौ १२ इन्द्रः , अग्निः २, यज्ञः २, १३ वायुः २, सविता २ १६ यज्ञः २, अग्निसवितारौ २ २२ द्यावापृथिवी २४। छन्दः—स्वराड् बृहती १ ब्राह्म्युष्णिक् १ १ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् २ भुरिग्जगती ३ अनुष्टुप् ४ आर्षी त्रिष्टुप् ५ आर्षीपंक्तिः ६ प्राजापत्या जगती ७ अतिजगती ८ निचृत् त्रिष्टुप् ९ भुरिग्बृहती १० स्वराड्जगती ११,१४ स्वराट् पङ्क्तिः १७, २० निचृदुष्णिक्, २, विराड्गायत्री २, भुरिगुष्णिक् १ १३ निचृज्जगती २, याजुषी पंक्तिः १५ विराट् गायत्री १ ब्राह्मी त्रिष्टुप् २ १६ ब्राह्मी पंक्तिः १७ ब्राह्मी उष्णिक् २, आर्षी त्रिष्टुप् २, आर्षी पंक्तिः १८ निचृद्ब्राह्मी त्रिष्टुप् १९ विराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् २०,२५ गायत्री २, विराट् पंक्तिः १ २१ स्वराट् त्रिष्टुप् २, गायत्री १ २२ बृहती २३ स्वराड्ब्राह्मी पंक्तिः २४ स्वराड्ब्राह्मीपंक्तिः २ भुरिग्ब्राह्मीपंक्तिः २ २६ ब्राह्मी त्रिष्टुप् २७ विराड् ब्राह्मी पंक्तिः २८ भुरिग्जगती २, त्रिष्टुप् २ २९ जगती २, अनुष्टुप् ३१ । स्वरः—मध्यमः २, ऋषभः २ १ धैवतः २,५,९,१२,१९,२०, १४,२५,२७,३० निषादः ३,७,८,११,१४, गांधारः ४,३१ पञ्चमः ६,१७, २४,२६,२८ मध्यमः १०,२३ ऋषभः २ २, षड्जः २ १३ निषादः २ पञ्चमः २

॥ ११ ॥ पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण
सूर्यस्य रश्मिभिः । देवीरापो अग्रेगुवो ऽअग्रेपुवो ऽग्र इममद्य यज्ञं नयताग्रे
यज्ञपतिꣳ सुधातुं यज्ञपतिं देवयुवम् ॥ १२ ॥ युष्मा इन्द्रो वृणीत वृत्रतूर्ये
यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्ये प्रोक्षिताः स्थ । अग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यां
त्वा जुष्टं प्रोक्षामि । दैव्याय कर्मणे शुन्धध्वं देवयज्यायै यद्वो ऽशुद्धाः पराजघ्नु-
रिदं वस्तच्छुन्धामि ॥ १३ ॥ शर्मास्यवधूतꣳ रक्षो ऽवधूता अरातयो ऽदित्यास्त्व
गसि प्रति त्वादितिर्वेत्तु । अद्रिरसि वानस्पत्यो ग्रावासि पृथुबुध्नः प्रति त्वादि-
त्यास्त्वग्वेत्तु ॥ १४ ॥ अग्नेस्तनूरसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा गृह्णामि
बृहद्ग्रावासि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हविः शमीष्व सुशमि शमीष्व । हवि-
ष्कृदेहि हविष्कृदेहि ॥ १५ ॥ कुक्कुटोसि मधुजिह्व इषमूर्जमावद त्वया
वयꣳ सङ्घातꣳ सङ्घातं जेष्म वर्षवृद्धमसि प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेत्तु परापूतꣳ
रक्षः परापूता अरातयो ऽपहतꣳ रक्षो वायुर्वो विविनक्तु देवो वः सविता हिर
ण्यपाणिः प्रति गृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना ॥ १६ धृष्टिरस्यपाग्ने अग्निमामादं
जहि निष्क्रव्यादꣳ सेधा देवयजं वह । ध्रुवमसि पृथिवीं दृꣳह ब्रह्मवनि त्वा
क्षत्रवनि सजातवन्युपदधामि भ्रातृव्यस्य वधाय ॥ १७ ॥ अग्ने ब्रह्म गृभ्णीष्व
धरुणमस्यन्तरिक्षं दृꣳह ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजातवन्युपदधामि भ्रातृ-
व्यस्य वधाय । धर्त्रमसि दिवं दृꣳह ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजातवन्यु-
पदधामि भ्रातृव्यस्य वधाय । विश्वाभ्यस्त्वाशाभ्य उपदधामि चितस्थोर्ध्वचितो
भृगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वम् ॥ १८ ॥ शर्मास्यवधूतꣳ रक्षो ऽवधूता अरातयो-
ऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वादितिर्वेत्तु । धिषणासि पर्वती प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेत्तु ।
दिवस्कम्भनीरसि धिषणासि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वती वेत्तु ॥ १९ ॥

धान्यमसि धिनुहि देवान् प्राणाय त्वोदानाय त्वा व्यानाय त्वा । दीर्घामनुप्रसितिमायुषेधान्देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना चक्षुषे त्वा महीनां पयोऽसि ॥ २० ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णोहस्ताभ्याम् । संवपामि समाप ओषधीभिः समोषधयो रसेन सᳪ रेवतीर्ज्जगतीभिः पृच्यन्ताᳪ संमधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्ताम् ॥ २१ ॥ जनयत्यै त्वा संयौमीदमग्नेरिदमग्नीषोमयोरिषे त्वा घर्मोऽसि विश्वायुरुरुप्रथा उरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथताम् अग्निष्टे त्वचं मा हिᳪसीद्देवस्त्वा सविता श्रपयतु वर्षिष्ठेऽधिनाके ॥ २२ ॥ मा भेर्मा सं विक्था अतमेरुर्यज्ञो ऽतमेरुर्यजमानस्य प्रजा भूयात्त्रिताय त्वा द्विताय त्वैकताय त्वा ॥ २३ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददेऽध्वरकृतं देवेभ्य इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा वायुरसि तिग्मतेजा द्विषतो वधः ॥ २४ ॥ पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलम्मा हिᳪसिषं व्रजङ्गच्छ गोष्ठानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्याᳪ शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् ॥ २५ ॥ अपारुरं पृथिव्यै देवयजनाद्वध्यासं व्रजङ्गच्छ गोष्ठानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्याᳪ शतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् । अररो दिवं मा पप्तो द्रप्सस्ते द्यां मा स्कन् व्रजङ्गच्छ गोष्ठानं वर्षतु ते द्यौ र्बधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्याᳪ शतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् ॥ २६ ॥ गायत्रेण त्वाछन्दसा परिगृह्णामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि जागतेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि । सुक्ष्मा चासि शिवा चासि स्योना चासि सुषदा चास्यूर्ज्जस्वती चासि पयस्वती च ॥ २७ ॥ पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्नुदा-

दाय पृथिवीं जीवदानुम् । यामैरयँश्चन्द्रमसि स्वधाभिस्तामु धीरासो अनुदिश्य
यजन्ते । प्रोक्षणीरासादय द्विषतो वधोऽसि ॥ २८ ॥ प्रत्युष्टꣳ रक्षः प्रत्युष्टा
अरातयो निष्टप्तꣳ रक्षो निष्टप्ता अरातयः । अनिशितोऽसि सपत्नक्षिद्वाजिनं
त्वा वाजेध्यायै सम्मार्ज्मि । प्रत्युष्टꣳ रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टप्तꣳ रक्षो निष्टप्ता
अरातयः । अनिशितासि सपत्नक्षिद्वाजिनीं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्ज्मि ॥ २९ ॥
अदित्यै रास्नासि विष्णोर्वेष्पोस्यूर्जे त्वादब्धेन त्वा चक्षुषावपश्यामि । अग्नेर्जि-
ह्वासि सुहूर्देवेभ्यो धाम्ने धाम्ने मे भव यजुषे यजुषे ॥ ३० ॥ सवितुस्त्वा प्रसव
उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण
पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः । तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धाम नामासि प्रियं देवा
नामनाधृष्टं देवयजनमसि ॥ ३१ ॥

॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ अथ द्वितीयो ऽध्यायः ॥

परमेष्ठी प्रजापतिर्ऋषिः १—१४, १८—२७ [illegible] १७ [illegible]
२१—२४ । देवताः— यज्ञः १,२,५ अग्निः ३,४,७,९,१४,१७,२०—२० [illegible]
[illegible] ६,८, २५, [illegible] १०,२२ [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible]
१३ [illegible] १४ [illegible] अग्निः [illegible]
१६ [illegible] देवा १८, [illegible] १९ [illegible] २० [illegible] २१,२२
[illegible] २४ [illegible] २५ [illegible] २७ [illegible] २८ । छन्दः—त्रिष्टु-
प्पंक्तिः १ [illegible] २ भुरिग् [illegible] पंक्तिः ७, पंक्तिः [illegible]
३ गायत्री ४,२३ [illegible] ५ [illegible] ६, [illegible]
६ भुरिक्पंक्तिः ७,१६ २० [illegible] ८ [illegible] ९,१० भुरिग्बृहती
पंक्तिः १० [illegible] ११ [illegible] १२ [illegible] जगती १३
[illegible] ,[illegible] गायत्री [illegible] १४ [illegible] ७, [illegible] जगती [illegible] १५
निचृदार्षी पंक्तिः [illegible], विराट् [illegible] १६ [illegible] १८ भुरिग [illegible]
[illegible] २० भुरिग् [illegible] २२ विराट् [illegible] २३,२४ [illegible] २६
निचृदार्षी , [illegible] पंक्तिः , जगती [illegible] २८ [illegible]
गायत्री [illegible] २७ भुरिगु [illegible] २८,२४ [illegible] २९ [illegible] ३१
[illegible] ७, [illegible] ३२ । स्वरः पञ्चमः १,७,८,
१०,१९,२०,३२, निषादः २,६,१२,१७ [illegible], पंचमः [illegible] षड्जः
४,२३ मध्यमः ५,११,१७,२१,२७,३१, [illegible] ६, १८, २०, २२, २४
गान्धारः ७, षड्जः [illegible] १४ [illegible] ७, निषादः [illegible] १५ पंचमः [illegible] धैवतः [illegible]
१६ पंचमः [illegible] निषादः [illegible] २५ मध्यमः २६,२८,२४ पंचमः ७, षड्जः [illegible]
२७ गान्धारः २९ ।

कृष्णो॑ऽस्याखरे॒ष्ठो॒ऽग्नये॑ त्वा॒ जुष्टं॒ प्रोक्षा॑मि॒ वेदि॑रसि ब॒र्हिषे॑ त्वा॒ जुष्टां॒
[प्रो]क्षामि ब॒र्हिर॑सि स्रु॒ग्भ्यस्त्वा॒ जुष्टं॒ प्रोक्षा॑मि ॥ १ ॥ अदि॑त्यै॒ व्यु॒न्दन॑मसि

दित्यै व्युन्दनमसि विष्णो स्तुपोऽस्यूर्णम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थान् देवेभ्यो भुवपतये स्वाहा
भुवनपतये स्वाहा भूतानाम्पतये स्वाहा ॥ २ ॥ गन्धर्वस्त्वा विश्वावसुः परि
दधातु विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यग्निरिड ईडितः । इन्द्रस्य बाहुरसि
दक्षिणो विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यग्निरिड ईडितः । मित्रावरुणौ
त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यग्नि-
रिड ईडितः ॥ ३ ॥ वीतिहोत्रन्त्वा कवे द्युमन्तं समिधीमहि । अग्ने बृहन्त-
मध्वरे ॥ ४ ॥ समिदसि सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पातु कस्याश्चिदभिशस्त्यै सवितुर्बाहू
स्थ ऊर्णम्रदसन्त्वा स्तृणामि स्वासस्थन्देवेभ्य आ त्वा वसवो रुद्रा आदित्याः
सदन्तु ॥ ५ ॥ घृताच्यसि जुहूर्नाम्ना सेदम्प्रियेण धाम्ना प्रियं सद आसीद
घृताच्यस्युपभृन्नाम्ना सेदम्प्रियेण धाम्ना प्रियं सद आसीद घृताच्यसि ध्रुवा
नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियं सद आसीद प्रियेण धाम्ना प्रियं सद आसीद
ध्रुवा असदन्नृतस्य योनौ ता विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि
मां यज्ञन्यम् ॥ ६ ॥ अग्ने वाजजिद्वाजन्त्वा सरिष्यन्तं वाजजितं सम्मार्ज्मि
नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यः सुयमे मे भूयास्तम् ॥ ७ ॥ अस्कन्नमद्य देवेभ्य
आज्यं सम्भ्रियासमङ्घ्रिणा विष्णो मा त्वाव क्रमिषं वसुमतीमग्ने ते छायामुप-
स्थेषं विष्णो स्थानमसीत इन्द्रो वीर्यमकृणोदूर्ध्वोऽध्वर आस्थात् ॥ ८ ॥ अग्ने
वेर्होत्रं वेर्दूत्यमवतान्त्वां द्यावापृथिवी अव त्वं द्यावापृथिवी स्विष्टकृद्देवेभ्य
इन्द्र आज्येन हविषा भूत्स्वाहा सञ्ज्योतिषा ज्योतिः ॥ ९ ॥ मयीदमिन्द्र
इन्द्रियं दधात्वस्मान् रायो मघवानः सचन्ताम् । अस्माकं सन्त्वाशिषः सत्या
नः सन्त्वाशिषः उपहूता पृथिवी मातोप मां पृथिवी माता ह्वयतामग्निराग्नीध्रा-

प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
हा । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
ह्वाम्यग्ने हविरिन्द्राय आग्नामि ॥ ११ ॥ एतन्ते देव सवितर्यज्ञं प्राहुर्बृह-
ब्रह्मणे । तेन यज्ञमव तेन यज्ञपतिन्तेन मामव ॥ १२ ॥ मनो जूतिर्जुष-
ाज्यस्य बृहस्पतिर्यज्ञमिमन्तनोत्वरिष्टं यज्ञꣳ समिमन्दधातु । विश्वे देवास
मादयन्तामो३ म्प्रतिष्ठ ॥ १३ ॥ एषा ते अग्ने समित्तया वर्धस्व चाचप्या-
। वर्धिषीमहि च वयमा च प्यासिषीमहि । अग्ने वाजजिद्वाजं त्वा
वाꣳ संवाजजितꣳ संमार्ज्मि ॥ १४ ॥ अग्नीषोमयोरुज्जितिमनूज्जेषं वाजस्य
प्रसवेन प्रोहामि । अग्नीषोमौ तमप नुदतां योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्
ाजस्यैनं प्रसवेनापोहामि । इन्द्राग्न्योरुज्जितिमनूज्जेषं वाजस्य मा प्रसवे
प्रोहामि । इन्द्राग्नी तमपनुदतां योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो वाजस्य
प्रसवेनापोहामि ॥ १५ ॥ वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वादित्येभ्यस्त्वा संजाना
द्यावापृथिवी मित्रावरुणौ त्वा वृष्ट्यावताम् । व्यन्तु वयोऽक्तꣳ रिहाणा म
पृषतीर्गच्छ वशा पृश्निर्भूत्वा दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमावह । चक्षुष्पा अग्
चक्षुर्मे पाहि ॥ १६ ॥ यं परिधिं पर्यधत्था अग्ने देवपणिभिर्गुह्यमानः । तं
मनुजोषं भराम्येष नेत्त्वदपचेतयाता अग्नेः प्रियं पाथोऽपीतम् ॥ १७ ॥
स्रवभागा स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठाः परिधेयाश्च देवाः । इमां वाचमभि
गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वꣳ स्वाहा वाट् ॥ १८ ॥ घृताची
धुर्यौ पातꣳ सुम्ने स्थः सुम्ने मा धत्तम् । यज्ञ नमश्च त उप च यज्ञ
सन्तिष्ठस्व स्विष्टे मे संतिष्ठस्व ॥ १९ ॥ अग्नेऽदब्धायोऽशीतम पाहि
पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्मन्या अविषन्नः पितुं कृणु सु
स्वाहा वाङ्ग्नये संवेशपतये स्वाहा सरस्वत्यै यशोभगिन्यै स्वाहा ॥ २०

वेदोऽसि येन त्वं देव वेद देवेभ्यो वेदोऽभवस्तेन मह्यं वेदो भूयाः । देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित मनसस्पत इमं देव यज्ञꣳ स्वाहा वाते धाः ॥ २१ ॥ सं बर्हिरङ्क्ताꣳ हविषा घृतेन समादित्यैर्वसुभिः सम्मरुद्भिः । समिन्द्रो विश्वदेवेभिरङ्क्तां दिव्यं नभो गच्छतु यत् स्वाहा ॥ २२ ॥ कस्त्वा विमुञ्चति स त्वा विमुञ्चति कस्मै त्वा विमुञ्चति तस्मै त्वा विमुञ्चति । पोषाय रक्षसां भागोऽसि ॥ २३ ॥ सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा सꣳ शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ॥ २४ ॥ दिवि विष्णुर्व्यक्रꣳस्त जागतेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्रꣳस्त त्रैष्टुभेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥ पृथिव्यां विष्णुर्व्यक्रꣳस्त गायत्रेण छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽस्मादन्नादस्यै प्रतिष्ठाया अगन्म स्वः संज्योतिषाभूम ॥ २५ ॥ स्वयंभूरसि श्रेष्ठो रश्मिर्वर्चोदा असि वर्चो मे देहि । सूर्यस्यावृतमन्वावर्ते ॥ २६ ॥ अग्ने गृहपते सुगृहपतिस्त्वयाऽग्नेऽहं गृहपतिना भूयासꣳ सुगृहपतिस्त्वं मयाऽग्ने गृहपतिना भूयाः । अस्थूरि णौ गार्हपत्यानि सन्तु शतꣳ हिमाः सूर्यस्यावृतमन्वावर्ते ॥ २७ ॥ अग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मेऽराधि । इदमहं य एवास्मि सोऽस्मि ॥ २८ ॥ अग्नये कव्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहा । अपहता असुरा रक्षाꣳसि वेदिषदः ॥ २९ ॥ ये रूपाणि प्रतिमुञ्चमाना असुराः सन्तः स्वधया चरन्ति । परापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्टाँल्लोकात्प्रणुदात्यस्मात् ॥ ३० ॥ अत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्वम् । अमीमदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषत ॥ ३१ ॥ नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शोषाय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः स्वधायै नमो वः पितरो

[illegible] [illegible]

[illegible]

॥ इति [illegible] ऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

ऋषिः—प्रजापतिः १—७ आत्रेयः ८ आंगिरसः ९—१९ वत्सः २६—२६ गोतमः ३७। देवता—अब्ओषधी १ आपः २, १२, १३ मेघः ३, परमात्मा ४,५ यज्ञः ६, १०, २४, २६, ३७ अग्न्यब्बृहस्पतयो ७ ईश्वरः ८ विद्वान् ९, २० अग्निः ११, १४—१७, २८, २९, ३२ वाग्विद्युत् १८—२३ सविता २५ वरुणः ३०, ३१ सूर्यविद्वांसो ३३ यजमानः ३४ सूर्यः ३५, ३६। छन्दः—विराड् ब्राह्मी जगती १ स्वराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् २ भुरिक् त्रिष्टुप् ३ निचृद्ब्राह्मी पंक्तिः ४ निचृदार्ष्यनुष्टुप् ५,६, २९, ३२ पंक्तिः " आर्ची बृहती ' ७ आर्ष्यनुष्टुप् ८ आर्षी पंक्तिः ९ निचृदार्षी जगती " साम्नी त्रिष्टुप् ' १० स्वराड् ब्राह्म्यनुष्टुप् " आर्ष्युष्णिक् ' ११ ब्राह्म्यनुष्टुप् १२ भुरिगार्षी पंक्तिः १३, १६ स्वराडार्ष्युष्णिक् १४ भुरिग्ब्राह्मी बृहती १५ आर्चीत्रिष्टुप् १७ स्वराडार्षीबृहती १८ भुरिग्ब्राह्मी पंक्तिः १९ साम्नी जगती ", भुरिगार्ष्युष्णिक् ' २० विराडार्षी बृहती २१ ब्राह्मी पंक्तिः २२ आस्तारपंक्तिः २३ ब्राह्मी जगती " याजुषी पंक्तिः ' २४ विराड् ब्राह्मी जगती " निचृदार्षी गायत्री ' २५ भुरिग्ब्राह्मी पंक्तिः २६, २७ साम्नीबृहती: " साम्न्युष्णिक् ' २८ स्वराड्याजुषी त्रिष्टुप् ", विराडार्षीत्रिष्टुप् ' ३०, स्वराडार्षी त्रिष्टुप् ३१ भुरिगार्षी पंक्तिः ", याजुषी जगती ' ३३ भुरिगार्षी गायत्री ", भुरिगार्षी बृहती ३४ निचृदार्षी जगती ३५ विराड् ब्राह्मी बृहती ३६ निचृदार्ची त्रिष्टुप् ३७। स्वरः—निषादः १, ३५ धैवतः २, ३, १७, ३०, ३१, ३७ पञ्चमः ४ ९, १३, १६, १९, २२, २३, २६, २७, गान्धारः ५, ६, ८, १२, २९, ३२, पञ्चमः " मध्यमः ' ७ निषादः " धैवतः ' १०

एदमगन्म देवयजनम्पृथिव्या यत्र देवासो अजुषन्त विश्वे । ऋक्सा-
भ्याꣳ सन्तरन्तो यजुर्भी रायस्पोषेण समिषा मदेम । इमा आपः शमु मे
देवीः । ओषधे त्रायस्व स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीः ॥ १ ॥ आपो अस्मा-
रः शुन्धयन्तु घृतेन नो घृतप्वः पुनन्तु । विश्वꣳ हि रिप्रम्प्रवहन्ति देवीः ।
दाभ्यः शुचिरापूत एमि । दीक्षातपसोस्तनूरसि तान्त्वा शिवाꣳ शग्माम्परि
भद्रं वर्णं पुष्यन् ॥ २ ॥ महीनाम्पयोऽसि वर्चोदा असि वर्चो मे देहि ।
त्रस्यासि कनीनकश्चक्षुर्दा असि चक्षुर्मे देहि ॥ ३ ॥ चित्पतिर्मा पुनातु
वाक्पतिर्मा पुनातु देवो मा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य
रश्मिभिः । तस्य ते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुने तच्छकेय
॥ ४ ॥ आ वो देवास ईमहे वामम्प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञि
यासो हवामहे ॥ ५ ॥ स्वाहा यज्ञम्मनसः स्वाहोरोरन्तरिक्षात् । स्वाहा द्या
पृथिवीभ्याꣳ स्वाहा वातादारभे स्वाहा ॥ ६ ॥ * आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्
मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहा दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहा सरस्वत्यै पूष्णे
ऽग्नये स्वाहा । ' आपो देवी बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी उरो अन्तरिक्ष-
बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहा ॥ ७ ॥ विश्वो देवस्य नेतुर्मर्त्तो वुरीत
सख्यम् । विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा ॥ ८ ॥ ऋक्सा-
मयोः शिल्पे स्थस्ते वामारभे ते मा पातमास्य यज्ञस्योदृचः । शर्मासि शर्म मे
यच्छ नमस्ते ऽस्तु मा मा हिꣳसीः ॥ ९ ॥ * ऊर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मयि
धेहि । सोमस्य नीविरसि विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्येन्द्रस्य योनिरसि
सुसस्याः कृषीस्कृधि । ' उच्छ्रयस्व वनस्पत ऊर्ध्वो मा पाह्यꣳहस आस्य यज्ञ-
स्योदृचः ॥ १० ॥ * व्रतं कृणुताग्निर्ब्रह्माग्निर्यज्ञो वनस्पतिर्यज्ञियः । दैवीन्धि

मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसꣳ सुतीर्था नो असद्वशे । ये देवा मनोजाता मनोयुजो दक्षक्रतवस्ते नोऽवन्तु ते नः पान्तु तेभ्यः स्वाहा ॥ ११ ॥ श्वात्राः पीता भवत यूयमापो अस्माकमन्तरुदरे सुशेवाः । ता अस्मभ्यमयक्ष्मा अनमीवा अनागसः स्वदन्तु देवीरमृता ऋतावृधः ॥ १२ ॥ इयं ते यज्ञिया तनूरपो मुञ्चामि न प्रजाम् । अꣳहोमुचः स्वाहाकृताः पृथिवीमाविशत पृथिव्या सम्भव ॥ १३ ॥ अग्ने त्वꣳ सु जागृहि वयꣳ सु मन्दिषीमहि । रक्षाणो अप्रयुच्छन् प्रबुधे नः पुनस्कृधि ॥ १४ ॥ पुनर्मनः पुनरायुर्म आगन् पुनः प्राणः पुनरात्मा म आगन् पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म आगन् । वैश्वानरो अदब्धस्तनूपा अग्निर्नः पातु दुरितादवद्यात् ॥ १५ ॥ त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्वा । त्वं यज्ञेष्वीड्यः । रास्वेयत्सोमा भूयो भर देवो नः सविता वसोर्दाता वस्वदात् ॥ १६ ॥ एषा ते शुक्र तनूरेतद्वर्चस्तया सम्भव भ्राजं गच्छ । जूरसि धृता मनसा जुष्टा विष्णवे ॥ १७ ॥ तस्यास्ते सत्यसवसः प्रसवे तन्वो यन्त्रमशीय स्वाहा । शुक्रमसि चन्द्रमस्यमृतमसि वैश्वदेवमसि ॥ १८ ॥ चिदसि मनासि धीरसि दक्षिणासि क्षत्रियासि यज्ञियास्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी । सा नः सुप्राची सुप्रतीच्येधि मित्रस्त्वा पदि बध्नीतां पूषाध्वनस्पात्विन्द्रायाध्यक्षाय ॥ १९ ॥ अनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः । सा देवि देवमच्छेहीन्द्राय सोमꣳ रुद्रस्त्वावर्त्तयतु स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि ॥ २० ॥ वस्व्यस्यदितिरस्यादित्यासि रुद्रासि चन्द्रासि । बृहस्पतिष्ट्वा सुम्ने रम्णातु रुद्रो वसुभिराचके ॥ २१ ॥ अदित्यास्त्वा मूर्द्धन्नाजिघर्मि देवयजने पृथिव्या इडायास्पदमसि घृतवत् स्वाहा । अस्मे रमस्वास्मे ते बन्धुस्त्वे रायो मे रायो मा वयꣳ रायस्पोषेण वियौष्म तोतो रायः ॥ २२ ॥ समख्ये देव्या

सन्दक्षिणयोरुचक्षसा मा म आयुः प्र मोषीर्मो अहन्तव वीरं विदेय तव
संदृशि ॥२३॥ एषते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते त्रैष्टुभो भाग
ति मे सोमाय ब्रूतादेष ते जागतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोनामानाट
साम्राज्यङ्गच्छे ति मे सोमाय ब्रूतात् । आस्माकोऽसि शुक्रस्ते ग्रह्यो विचितस्
व चिन्वन्तु ॥ २४ ॥ अभि त्यं देवए सवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यस
रत्नधामभि प्रियं मतिं कविम् । ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि हि
पाणिरमिमीत । सुक्रतुः कृपा स्वः प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा स्त्वा ऽनुप्राणन्तु प्रज...
मनुप्राणिहि ॥ २५ ॥ शुक्रं त्वा शुक्रेण क्रीणामि चन्द्रञ्चन्द्रेणामृतममृतेन
सग्मे ते गोरस्मे ते चन्द्राणि तपसस्तनूरसि । प्रजापतेर्वर्णः परमेण पशु
क्रीयसे सहस्रपोषं पुषेयम् ॥ २६ ॥ मित्रो न एहि सुमित्रध इन्द्रस्योरुमा
शदक्षिणमुशन्नुशन्तए स्योनः स्योनम् । स्वान भ्राजाङ्घारे बम्भारे
सुहस्त कृशानवेतेवः सोमक्रयणास्तान्रक्षध्वम्मा वो दभन् ॥ २७ ॥ परि
दुश्चरिताद्बाधस्वा मा सुचरिते भज । उदायुषा स्वायुषोदस्थाममृतां
॥ २८ ॥ प्रति पन्था मपद्महि स्वस्तिगामनेहसम् । येन विश्वाः परि
द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु ॥ २९ ॥ अदित्यास्त्वागस्यदित्यै सद आसीद
अस्तभ्नाद्द्यां वृषभो ऽन्तरिक्षममिमीत वरिमाणम्पृथिव्याः । आसीदद्वि
भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि ॥ ३० ॥ वनेषु व्यन्तरिक्षं तत
पय उस्रियासु । हृत्सु क्रतुं वरुणो विक्ष्वग्निन्दिवि सूर्यमद
॥ ३१ ॥ सूर्यस्य चक्षुरारोहाग्नेरक्ष्णः कनीनकम् । यत्रैतशेभि
...नो विपश्चिता ॥ ३२ ॥ उस्रावेतं धूर्षाहौ युज्येथामनश्रू अवी
...देनौ । स्वस्तियज मानस्य गृहान् गच्छतम् ॥ ३३ ॥ भद्रो

प्र च्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि । मा त्वा परिपरिणो विदन् मा त्वा
परिपन्थिनो विदन् मा त्वा वृका अघायवो विदन् । श्येनो भूत्वा परापत
यजमानस्य गृहान् गच्छ तन्नौ संस्कृतम् ॥ ३४ ॥ नमो मित्रस्य वरु-
णस्य चक्षसे महो देवाय तदृतं सपर्यत । दूरेदृशे देवजाताय केतवे दिवस्पुत्राय
सूर्याय शंसत ॥ ३५ ॥ वरुणस्योत्तम्भनमसि वरुणस्य स्कम्भसर्जनी स्थो वरु-
णस्य ऋतसदन्यसि वरुणस्य ऋतसदनमसि वरुणस्य ऋतसदनमासीद ॥ ३६ ॥
या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञम् । गयस्फानः प्रतरणः
सुवीरोऽवीरहा प्रचरा सोम दुर्यान् ॥ ३७ ॥

॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥

२०, २२, २६, ३७, ४२, ४३. ऋषभः ", पञ्चमः ' ५ मध्यमः ", निषादः "
७ षड्जः ' मध्यमः ' गान्धारः ' निषादः ' ८ ऋषभः १०, ३० गान्धारः
१२, २४, २९, ३१, ३८ ४०, ४१, निषादः १४, १९, २७, २८,
षड्जः १५ षड्जः ", मध्यमः ' ३६ मध्यमः ', गान्धारः ", ऋषभः ' २२
मध्यमः ", पञ्चमः ' [illegible]

अग्नेस्तनूरसि विष्णवे त्वा सोमस्य तनूरसि विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि
विष्णवे त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदे विष्णवे त्वा ॥ १ ॥
अग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थ उर्वश्यस्यायुरसि पुरूरवा असि । गायत्रेण त्वा छन्दसा
मन्थामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा मन्थामि जागतेन त्वा छन्दसा मन्थामि
॥ २ ॥ भवतन्नः समनसौ सचेतसावरेपसौ मा यज्ञꣳ हिꣳसिष्टं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः ॥ ३ ॥ अग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट
ऽऋषीणाम्पुत्रो अभिशस्तिपावा । स नः स्योनः सुयजा यजेह देवेभ्यो हव्यꣳ
सदमप्रयुच्छन् स्वाहा ॥ ४ ॥ आपतये त्वा परिपतये गृह्णामि तनूनप्त्रे
शाक्वराय शक्वनऽओजिष्ठाय । अनाधृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोजोऽनभिशस्त्यभिश-
स्तिपा ऽअनभिशस्तेन्यमञ्जसा सत्यमुपगेषꣳ स्विते मा धाः ॥ ५ ॥ अग्ने
व्रतपास्त्वे व्रतपा या तव तनूरियꣳ सा मयि यो मम तनूरेषा
सा त्वयि । सह नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षान्दीक्षापतिर्मन्यतामनु
तपस्तपस्पतिः ॥ ६ ॥ अꣳशुरꣳशुष्टे देव सोमाप्यायतामिन्द्रायैकधनविदे ।
आतुभ्यमिन्द्रः प्यायतामात्वमिन्द्राय प्यायस्व । आप्याययास्मान्त्सखीन्त्
सन्न्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय । एष्टा रायः प्रेषे भगाय
ऽऋतमृतवादिभ्यो नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥ ७ ॥ या ते ऽअग्नेऽयः
शया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचो ऽअपावधीत्त्वेषं वचोऽअपावधीत्

स्वाहा। या तेऽअग्ने रजःशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा। उग्रं वचो ऽअपावधीत्त्वे-
षं वचो ऽअपावधीत् स्वाहा। या ते ऽअग्ने हरिशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा।
उग्रं वचो ऽअपावधीत्त्वेषं वचोऽअपावधीत् स्वाहा ॥८॥ तप्तायनी मेऽसि
वित्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितादवतान्मा व्यथितात्। विदेदग्निर्नभोना-
माग्नेऽअङ्गिर आयुना नाम्नेहि योऽस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं
तेन त्वा दधे विदेदग्निर्नभोनामाग्ने अङ्गिर आयुना नाम्नेहि यो द्वितीय-
स्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियन्तेन त्वा दधे विदेदग्निर्नभोनामा
ग्ने ऽअङ्गिर आयुना नाम्नेहि यस्तृतीयस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञि
यन्तेन त्वा दधे। अनु त्वा देववीतये ॥९॥ सिꣳहो ऽसि सपत्नसाही
देवेभ्यः कल्पस्व सिꣳहो ऽसि सपत्नसाही देवेभ्यः। शुन्धस्व सिꣳहो ऽसि
सपत्नसाही देवेभ्यः शुम्भस्व ॥ १० ॥ इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु प्रचेतास्त्वा
रुद्रैः पश्चात्पातु मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु विश्वकर्मा त्वादित्यैरुत्तरतः
पात्विदमहन्तप्तं वार्बहिर्धा यज्ञान्निः सृजामि ॥ ११ ॥ सिꣳह्यसि स्वाहा सिꣳ-
ह्यस्यादित्यवनिः स्वाहा सिꣳह्यसि ब्रह्मवनिः क्षत्रवनिः स्वाहा सिꣳह्यसि
सुप्रजावनी रायस्पोषवनिः स्वाहा सिꣳह्यस्यावह देवान्यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्
त्वा ॥१२॥ ध्रुवोऽसि पृथिवीं दृꣳह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं दृꣳहाच्युतक्षिदसि दिवं
दृꣳहाग्नेः पुरीषमसि ॥१३॥ युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विप
श्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेकऽइन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः स्वाहा ॥ १४ ॥
इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्। समूढमस्य पाꣳसुरे स्वाहा ॥१५॥ इरावती
धेनुमती हि भूतꣳ सूयवसिनी मनवे दशस्या। व्यस्कभ्ना रोदसी विष्णवेते
दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः स्वाहा ॥ १६ ॥ देवश्रुतौ देवेष्वाघोषतम्प्राची

प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऽऊर्ध्वं यज्ञन्नयतम्मा जिह्वरतम् । स्वं गोष्ठमावदतन्देवी दुर्य्ये ऽ-
आयुर्म्मा निर्वादिष्टम्प्रजाम्मा निर्वादिष्टमत्र रमेथां वर्ष्मन् पृथिव्याः ॥ १७ ॥
विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजाꣳसि । यो ऽअ-
स्कभायदुत्तरꣳ सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णवे त्वा ॥ १८ ॥ दिवो
वा विष्ण ऽउत वा पृथिव्या महो वा विष्ण ऽउरोरन्तरिक्षात् । उभा हि
हस्ता वसुना पृणस्वा प्रयच्छ दक्षिणादोत सव्याद्विष्णवे त्वा ॥ १९ ॥ प्र तद्विष्णुः स्तवते
वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिक्षि-
यन्ति भुवनानि विश्वा ॥ २० ॥ विष्णो रराटमसि विष्णोः श्नप्त्रे स्थो विष्णोः
स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवो ऽसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ २१ ॥ देवस्य त्वा सवितुः
प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे नार्य्यसीदमहꣳ रक्षसां ग्रीवा
ऽअपिकृन्तामि । बृहन्नसि बृहद्रवा बृहतीमिन्द्राय वाचं वद ॥ २२ ॥ रक्षोहणं
वलगहनं वैष्णवीमिदमहन्तं वलगमुत्किरामि यम्मे निष्ट्यो यममात्यो निचखाने-
दमहन्तं वलगमुत्किरामि यम्मे समानो यमसमानो निचखानेदमहन्तं वल-
गमुत्किरामि यम्मे सबन्धुर्यमसबन्धुर्निचखानेदमहन्तं वलगमुत्किरामि यम्मे
सजातो यमसजातो निचखानोत्कृत्याङ्किरामि ॥ २३ ॥ स्वराडसि सपत्नहा सत्त्ररा-
डस्यभिमातिहा जनराडसि रक्षोहा सर्वराडस्यमित्रहा ॥ २४ ॥ रक्षोहणो
वो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान्रक्षोहणो वो वलगहनो ऽवनयामि वैष्णवान्-
रक्षोहणो वो वलगहनो ऽवस्तृणामि वैष्णवान्रक्षोहणौ वां वलगहना
ऽउपदधामि वैष्णवी रक्षोहणौ वां वलगहनौ पर्य्यूहामि वैष्णवी वैष्णवमसि
वैष्णवा स्थ ॥ २५ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो
हस्ताभ्याम् । आददे नार्य्यसीदमहꣳ रक्षसाङ् ग्रीवा ऽअपिकृन्तामि । यवो ऽसि

यवयास्मद् द्वेषो यवयारातीर्दिवे त्वा ऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्ध
लोकाः पितृषदनाः पितृषदनमसि ॥ २६ ॥ उद्दिवᳪ स्तभानान्तरिक्षं पृण दृ
ह स्व पृथिव्यां द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणौ ध्रुवेण धर्मणा । ब्रह्मव
त्वा क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्यूहामि ब्रह्म दृᳪह क्षत्रं दृᳪहायुर्दृᳪह प्रजा
ᳪह ॥ २७ ॥ ध्रुवासि ध्रुवो ऽयं यजमानो ऽस्मिन्नायतने प्रजया पशुभि
यात् । घृतेन द्यावापृथिवी पूर्येथामिन्द्रस्य छदिरसि विश्वजनस्य छाया ॥ २८
परि त्वा गिर्वणो गिर ऽइमा भवन्तु विश्वतः । वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भव
जुष्टयः ॥ २९ ॥ इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवो ऽसि ऐन्द्रमसि वैश्वदेवमसि ॥ ३०
विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः । श्वात्रो ऽसि प्रचेता स्तुथो ऽ
विश्ववेदाः ॥ ३१ ॥ उशिगसि कविरङ्घारिरसि बम्भारिरवस्यूरसि दुवस्वा
न्शुन्ध्यूरसि मार्जालीयः । सम्राडसि कृशानुः परिषद्यो ऽसि पवमानो नभो ऽ
प्रतक्वा मृष्टो ऽसि हव्यसूदनऋतधामासि स्वर्ज्योतिः ॥ ३२ ॥ समुद्रो ऽ
विश्वव्यचा अजो ऽस्येकपादहिरसि बुध्न्यो वागस्यैन्द्रमसि सदोऽस्यृतस्य द्वा
मा मासं तान्समधूनामधुपते प्र मा तिर स्वस्ति मे ऽस्मिन् पथि देवयाने भूया
॥ ३३ ॥ मित्रस्य मा चक्षुषेक्षध्वमग्नयः सगराः सगरास्थ सगरेण नाम्ना रौद्रेण
नीकेन पातमाग्नयः पिपृत माग्नयो गोपायत मा नमो वो ऽस्तु मा माहि
सिष्ट ॥ ३४ ॥ ज्योतिरसि विश्वरूपं विश्वेषान्देवानाᳪ समित् त्वᳪ सो
तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्यो ऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि वरूथᳪ स्वाहा । जुषाणो अ
राज्यस्य वेतु स्वाहा ॥ ३५ ॥ अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुना
विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठान्ते नम ऽउक्तिं विधेम ॥ ३६
अयन्नो अग्निर्वरिवस्कृणोत्वयं मृधः पुर ऽएतु प्रभिन्दन् । अयं वाजाञ्जयतु वा

सुतावयꣳ शत्रून्ऽजयतु जर्हृषाणः स्वाहा ॥ ३७ ॥ उरुविष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिबप्रप्रयज्ञपतिन्तिर स्वाहा ॥ ३८ ॥ देवसवितरेष ते सोमस्तꣳ रक्षस्व मा त्वा दभन् । एतत्त्वं देव सोम देवो देवाँ२ ऽउपागाऽइदमहम्मनुष्यान्त्सह रायस्पोषेण स्वाहा निर्वरुणस्य पाशान्मुच्ये ॥ ३९ ॥ अग्ने व्रतपास्त्वे व्रतपा या तव तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यो मम तनूस्त्वय्यभूदियꣳ सा मयि । यथायथन्नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षान्दीक्षापतिरमꣳस्तानु तपस्तपस्पतिः ॥ ४० ॥ उरु विष्णो विक्रमस्वोरुक्षयाय नस्कृधि । घृतङ्घृतयोने पिब प्रप्र यज्ञपतिन्तिर स्वाहा ॥ ४१ ॥ अत्यन्याँ२ ऽअगान्नान्याँ२ ऽउपागामर्वाक्त्वा परेभ्यो ऽविदम्परोऽवरेभ्यः । तन्त्वा जुषामहे देव वनस्पते देवयज्यायै देवास्त्वा देवयज्यायै जुषन्तां विष्णवे त्वा । ओषधे त्रायस्व स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीः ॥ ४२ ॥ द्याम्मा लेखीरन्तरिक्षम्मा हिꣳसीः पृथिव्या संभव । अयꣳ हि त्वा स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनाय महते सौभगाय । अतस्त्वन्देव वनस्पते शतवल्शो विरोह सहस्रवल्शा वि वयꣳ रुहेम ॥ ४३ ॥

॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥

१४, २८, १४, ३० त्रिष्टुप् । १०, २२ [illegible] । ११, २० गायत्र्यः, [illegible]
[illegible]
२५ [illegible]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्यसी
दमहं रक्षसां ग्रीवा अपि कृन्तामि । यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारातीर्दि
वे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धन्तांल्लोकाः पितृषदनाः पितृषदनमसि
॥ १ ॥ अग्रेणीरसि स्वावेश उन्नेतॄणामेतस्य वित्तादधि त्वा स्थास्यति
देवस्त्वा सविता मध्वानक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्यः । द्यामग्रेणास्पृक्ष आन्तरि
क्षं मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादृंहीः ॥ २ ॥ या ते धामान्युश्मसि गम
ध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमव
भारि भूरि । ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्यूहामि ब्रह्म दृंह
क्षत्रं दृंहायुर्दृंह प्रजां दृंह ॥ ३ ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो
व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ४ ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा
पश्यन्ति सूरयः दिवीव चक्षुराततम् ॥ ५ ॥ परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्य
यन्तां परीमं यजमानं रायो मनुष्याणाम् । दिवः सूनुरसि एष ते पृथिव्यां लोक आर
ण्यस्ते पशुः ॥ ६ ॥ उपावीरस्युप देवान्दैवीर्विशः प्रागुरुशिजो वह्नितमान् ।
देव त्वष्टर्वसु रम हव्या ते स्वदन्ताम् ॥ ७ ॥ रेवती रमध्वं बृहस्पते धारया
वसूनि । ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेन प्रति मुञ्चामि धर्षा मानुषः ॥ ८ ॥ देवस्य
त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । अग्नीषोमाभ्यां जु
ष्टं नियुनज्मि । अद्भ्यस्त्वौषधीभ्योऽनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु भ्राता सग-

भ्रां नुसखा सयूथ्यः । अग्नीषोमाभ्यान्त्वाजुष्टम्प्रोक्षामि ॥ ९ ॥ *अपाम्पेरुरस्य
पो देवीः स्वदन्तु स्वात्तञ्चित्सद्देवहविः । ३ सन्ते प्राणो वातेन गच्छताᳬ समङ्गानि
यजत्रैः संय्यज्ञपतिराशिषा ॥ १० ॥ घृतेनाक्तौ पशूंस्त्रायेथाᳬरेवति यजमाने
प्रियन्धा आविश । उरोरन्तरिक्षात्सजूर्देवेन वातेनास्य हविषस्त्मना यजसमस्य
तन्वा भव । वर्षो वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिन्धाः स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्य
स्वाहा ॥ ११ ॥ माहिर्भूर्मापृदाकुर्नमस्तआतानानर्वाप्रेहि घृतस्य कुल्या उप
ऋतस्य पथ्या अनु ॥ १२ ॥ देवीरापः शुद्धा वोढ्वᳬ सुपरिविष्टादेवेषु परि
विष्टावयम्परिवेष्टारो भूयास्म ॥१३॥ वाचं ते शुन्धामि प्राणन्ते शुन्धामि चक्षुस्ते
शुन्धामि श्रोत्रन्ते शुन्धामि नाभिन्ते शुन्धामि मेढ्रन्ते शुन्धामि पायुन्ते शुन्धामि
चरित्रांस्ते शुन्धामि ॥ १४ ॥ मनस्त आप्यायतां वाक्त ऽआप्यायताम्प्राणस्त ऽ
आप्यायताञ्चक्षुस्त ऽआप्यायताᳬश्रोत्रन्त ऽआप्यायताम् । यत्ते क्रूरं यदास्थितं
तत्तऽआप्यायतान्निष्ट्यायतान्तत्ते शुध्यतशमहोभ्यः । ओषधे । त्रायस्व स्वधिते मै-
नᳬहिᳬसीः ॥१५॥ रक्षसाम्भागोऽसि निरस्तᳬ रक्षऽइदमहᳬ रक्षोऽभितिष्ठामीद
महᳬ रक्षोऽवबाधऽइदमहᳬ रक्षोऽधमन्तमो नयामि । घृतेनद्यावापृथिवी प्रोर्ण-
वाथां वायो वे स्तोकानामग्निराज्यस्य वेतु स्वाहा स्वाहाकृते ऽऊर्ध्व-
नभसम्मारुतङ्गच्छतम् ॥ १६ ॥ इदमापः प्रवहतावद्यञ्च मलञ्च यत् । यच्चा-
भिदुद्रोहानृतं यच्च शेपे अभीरुणम् । आपो मा तस्मादेनसः पवमानश्च मुञ्चतु
॥ १७ ॥ *सन्ते मनो मनसा सम्प्राणः प्राणेन गच्छताम् । ३ रेडस्यग्निष्ट्वा
श्रीणात्वापस्त्वा समरिणन्वातस्य त्वा ध्राज्यै पूष्णो रᳬह्या ऽऊष्मणो व्यथिषत्प्रयुतन्द्वेषः ॥ १८ ॥ घृतङ्घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य
हविरसि स्वाहा । दिशः प्रदिश ऽआदिशो विदिश उद्दिशो दिग्भ्यः स्वाहा

॥ १९ ॥ ऐन्द्रः प्राणो ऽअङ्गे ऽअङ्गे निदीध्यदैन्द्र ऽउदानो ऽअङ्गे ऽअङ्गे
निधीतः । देव त्वष्टर्भूरि ते सꣳसमेतु सलक्ष्मा यद्विषुरूपम्भवाति । देवत्रा
यन्तमवसे सखायो ऽनु त्वा मातापितरो मदन्तु ॥ २० ॥ समुद्रङ्गच्छ स्वाहा ऽ
न्तरिक्षङ्गच्छ स्वाहा देवꣳ सवितारङ्गच्छ स्वाहा । मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा ऽहो
रात्रे गच्छ स्वाहा छन्दाꣳसि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहा यज्ञं
गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा दिव्यन्नभो गच्छ स्वाहाग्निं वैश्वानरङ्गच्छ
स्वाहा मनो मे हार्दि यच्छ दिवन्ते धूमो गच्छतु स्वर्ज्योतिः पृथिवीम्भस्मना
पृण स्वाहा ॥ २१ ॥ मापो मौषधीर्हिꣳसीर्धाम्नो धाम्नो राजँस्ततो व-
रुणनो मुञ्च । यदाहुरघ्न्या ऽइति वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्च । सुमि-
त्रियान ऽआप ऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मः ॥ २२ ॥ हविष्मतीरिमा ऽआपो हविष्माँ ऽआविवासति । हविष्मा-
न्देवो ऽअध्वरो हविष्माँ ऽअस्तु सूर्यः ॥ २३ ॥ अग्नेर्वो ऽपन्नगृहस्य सदसि
सादयामि । इन्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थ मित्रावरुणयोर्भागधेयी स्थ विश्वेषां
देवानां भागधेयी स्थ । अमूर्या ऽउप सूर्ये याभिर्वा सूर्यः सह ता नो
हिन्वन्त्वध्वरम् ॥ २४ ॥ हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वा ऊर्ध्व-
मिममध्वरं दिवि देवेषु होत्रा यच्छ ॥ २५ ॥ सोम राजन्विश्वास्त्वम् प्रजा
उपावरोह विश्वास्त्वाम्प्रजा उपावरोहन्तु । शृणोत्वग्निः समिधा हवम्मे शृण्व-
न्त्वापो धिषणाश्च देवीः । श्रोता ग्रावाणो विदुषो न यज्ञꣳ शृणोतु देवः
सविता हवम्मे स्वाहा ॥ २६ ॥ देवीरापो अपान्नपाद्यो व ऽऊर्मिर्हविष्य
ऽइन्द्रियावान्मदिन्तमः । तं देवेभ्यो देवत्रा दत्त शुक्रपेभ्यः । येषाम्भाग
स्थ स्वाहा ॥ २७ ॥ कार्षिरसि समुद्रस्य त्वा क्षित्या उन्नयामि समापो अ-

ऽरग्मत समोषधीभिरोषधीः ॥ २८ ॥ यमग्ने पृत्सु मर्त्यमवा वाजेषु
ज्जुनाः । स यन्ता शश्वतीरिषः स्वाहा ॥ २९ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रस
श्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे रावासि गभीरमिमध्वरङ्कृ-
न्द्राय सुषूतमम् । उत्तमेनपविनोर्ज्जस्वन्तम्मधुमन्तम्पयस्वन्तन्निग्राभ्या स्थ
वश्रुत स्तर्प्पयतमा ॥ ३० ॥ मनो मे तर्प्पयत वाचम्मे तर्प्पयत प्राणम्मे
र्प्पयत चक्षुर्मे तर्प्पयत श्रोत्रम्मे तर्प्पयता त्मानम्मे तर्प्पयत प्रजाम्मे तर्प्पयत
शून्मे तर्प्पयत गणान्मे तर्प्पयत गणा मे मा वितृषन् ॥ ३१ ॥ इन्द्राय त्वा
सुमते रुद्रवत ऽइन्द्रायत्वादित्यवत इन्द्राय त्वाभिमातिघ्ने श्येनाय त्वासो
भृतेग्नयेत्वा रायस्पोषदे ॥ ३२ ॥ यत्ते सोमदिविज्योतिर्य्यत्पृथिव्यां
दुरावन्तरिक्षे तेनास्मै यजमानायोरुराये कृद्ध्यधिदात्रेवोचः ॥ ३३ ॥ श्वात्राः
थ वृत्रतुरो राधो गूर्त्ता ऽअमृतस्य पत्नीः ताद्देवीर्देवत्रेमंय्यज्ञन्नयतोप-
हूताः सोमस्य पिबत ॥ ३४ ॥ माभेर्मा संविक्था ऽऊर्ज्जन्धत्स्व धिषणेवीड्वी
ती वीडयेथामूर्ज्जन्दधाथाम् पाप्मा हतो न सोमः ॥ ३५ ॥ प्रागपागुदगध-
राक्सर्व्वतस्त्वादिश ऽआधावन्तु अम्बनिष्परसमरीर्विदाम् ॥ ३६ ॥ त्वमङ्ग प्र-
शए सिषोदेवः शविष्ठमर्त्यम् । न त्वदन्यो मघवन्नस्तिमर्डितेन्द्र ब्रवीमिते
वचः ॥ ३७ ॥

॥ इति षष्ठो ऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

ऋषिः—गोतमः १—६ वसिष्ठः ७ मधुच्छन्दा ८, ३३ गृत्समदः ९, १४ त्रिशिराः १० मेधातिथिः ११ वत्सारः काश्यपः १२—२३ भरद्वाजः २४, २५, २९ देवश्रवा २६—३० विश्वामित्रः ३१, ३५—३८ त्रिशोकः ३२ वत्सः ४० प्रस्कण्वः ४१ कुत्सः ४२ आङ्गिरसः ४३—४८ । देवता—प्राणः १ सोमः २, २१ विद्वांसौ ३, ४६ मघवा ४ ईश्वरः ५ योगी ६ वायुः ७ इन्द्रवायू ८ मित्रावरुणौ ९, १० अश्विनौ ११ विश्वे देवा १२—१७ १९, २२—२४, ३२—३४ प्रजापतिः १८, २९, ३०, ३५—३८, ४०, ४४, यज्ञः २०, २६ वैश्वानरः २५ यज्ञपतिः २७ २८, इन्द्राग्नी ३१ प्रजासेनापतिः ३९ सूर्यः ४१, ४२ अन्तर्यामी जगदीश्वरः ४३ वरुणः ४७ आत्मा ४८ । छन्दः—भुरिगार्ष्यनुष्टप् १ निचृदार्षीपंक्तिः २ विराड्ब्राह्मी जगती ३ आर्ष्युष्णिक् ४ आर्षीपंक्तिः ५ भुरिक् त्रिष्टुप् ६ निचृज्जगती ७ आर्षी गायत्री ८, स्वराड् गायत्री ८ ९ आर्षी गायत्री ९, आसुरी गायत्री ९ ९ ब्राह्मी बृहती १० ब्राह्मी उष्णिक् ११ निचृदार्षी जगती ८, पंक्तिः ८ १२ निचृदार्षी त्रिष्टुप् ८, प्राजापत्या गायत्री ८ १३ स्वराड् जगती १४ निचृद्ब्राह्म्यनुष्टुप् १५ निचृदार्षी त्रिष्टुप् ८, साम्नी गायत्री ८ १६ स्वराड् ब्राह्मीत्रिष्टुप् १७ निचृत् त्रिष्टुप् ८, प्राजापत्या गायत्री ८ १८ भुरिगार्षी पंक्तिः १९ निचृदार्षी जगती २० स्वराड् ब्राह्मीत्रिष्टुप् ८, याजुषी जगती ८ २१ ब्राह्मीत्रिष्टुप् २२ अनुष्टुप् १, प्राजापत्या अनुष्टुप् १, स्वराट् साम्न्यनुष्टुप् १, भुरिगार्ची गायत्री १ भुरिक् साम्न्यनुष्टुप् १, २३ आर्षी त्रिष्टुप् २४ याजुष्यनुष्टुप् ८, विराडार्षी बृहती ८ २५ स्वराड् ब्राह्मी बृहती २६ साम्न्यनुष्टुप् १, ३, ६, साम्न्युष्णिक् ४, ७ साम्नी गायत्री ८ आसुरी गायत्री ९ २७ ब्राह्मी बृहती २८ आर्ची पंक्तिः ८ भुरिक्साम्नी पंक्तिः ९ २९ साम्नी गायत्री १, २, ३, ५, ६, ११ साम्न्यनुष्टुप् ३, ४, १०, १२ याजुषी पंक्तिः ८ साम्न्युष्णिक् ११ ३० आर्षी

ज्ञिरम्मत समोषधीभिरोषधीः ॥ २८ ॥ यमग्ने पृत्सु मर्त्यमवा वाजेषु
यञ्जुनाः । स यन्ता शश्वतीरिषः स्वाहा ॥ २९ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रस
श्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे रावासि गभीरमिममध्वरङ्कृ
धीन्द्राय सुषूतमम् । उत्तमेनपविनोर्ज्जस्वन्तम्मधुमन्तम्पयस्वन्तन्निग्राभ्या स्थ
देवश्रुत स्तर्प्पयतमा ॥ ३० ॥ मनो मे तर्प्पयत वाचम्मे तर्प्पयत प्राणम्मे
तर्प्पयत चक्षुर्मे तर्प्पयत श्रोत्रम्मे तर्प्पयता त्मानम्मे तर्प्पयत प्रजाम्मे तर्प्पयत
पशून्मे तर्प्पयत गणान्मे तर्प्पयत गणा मे मा वितृषन् ॥ ३१ ॥ इन्द्राय त्वा
वसुमते रुद्रवत ऽइन्द्रायत्वादित्यवत इन्द्राय त्वाभिमातिघ्ने श्येनाय त्वासो
म भृतेग्नयेत्वा रायस्पोषदे ॥ ३२ ॥ यत्ते सोमदिविज्योतिर्यत्पृथिव्यां
यदुरावन्तरिक्षे तेनास्मै यजमानायोरुरायै कृद्ध्यधिदात्रेवोचः ॥ ३३ ॥ श्वात्राः
स्थ वृत्रतुरो राधो गूर्त्ता ऽअमृतस्य पत्नीः ताद्देवीर्देवत्रेमंय्यज्ञन्नयतोप
हूताः सोमस्य पिवत ॥ ३४ ॥ माभेर्मा संव्विक्था ऽ ऊर्ज्जन्धत्स्व धिषणेवीड्वी
सती वीडयेथामूर्ज्जन्दधाथाम् पाप्मा हतो न सोमः ॥ ३५ ॥ प्रागपागुदगध
राक्सर्व्वतस्त्वादिश ऽआधावन्तु अम्बनिष्परसमरीर्विदाम् ॥ ३६ ॥ त्वमङ्गप्र
शंस सिषोदेवः शविष्ठमर्त्यम् । न त्वदन्यो मघवन्नस्तिमर्डितेन्द्र ब्रवीमिते
वचः ॥ ३७ ॥

॥ इति षष्ठो ऽध्यायः ॥

सुभव सूर्याय देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य उदानाय त्वा ॥ ६ ॥ आवायो भूष
शुचिपा उप नः सहस्रन्ते नियुतो विश्ववार उपो ते अन्धो मद्यमयामि
यस्य देव दधिषे पूर्वपेयं वायवे त्वा ॥ ७ ॥ इन्द्रवायू इमे सुता उपप्रयोभिरागतम् ।
इन्दवो वामुशन्ति हि । उपयामगृहीतोऽसि वायव इन्द्रवायुभ्यान्त्वैष ते योनिः
सजोषोभ्यां त्वा ॥ ८ ॥ अयं वाम्मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा ।
ममेदिह श्रुतꣳ हवम् । उपयामगृहीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वा ॥ ९ ॥
राया वयꣳ ससवाꣳसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः । तान्धेनुं
मित्रावरुणा युवन्नो विश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्तीमेष ते योनिरृतायु-
भ्यान्त्वा ॥ १० ॥ या वाङ्कशा मधुमत्यश्विना सूनृतावती । तया यज्ञम्मि-
मिक्षतम् । उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यान्त्वैष ते योनिर्माध्वीभ्यान्त्वा ॥ ११ ॥
तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषदꣳ स्वर्विदम् । प्रतीची-
नं वृजनन्दोहसे धुनिमाशुं जयन्तमनु यासु वर्द्धसे । उपयामगृहीतोऽ
सि शण्डाय त्वैष ते योनिर्वीरतां पाह्यपमृष्टः शण्डो देवास्त्वा शुक्रपाः
प्रणयन्त्वनाधृष्टासि ॥ १२ ॥ सुवीरो वीरान् प्रजनयन् परीह्यभि रायस्पोषेण
यजमानम् । सञ्जग्मानो दिवा पृथिव्या शुक्रः शुक्रशोचिषा निरस्तः शण्डः
शुक्रस्याधिष्ठानमसि ॥ १३ ॥ अच्छिन्नस्य ते देव सोम सुवीर्यस्य राय-
स्पोषस्य ददितारः स्याम । सा प्रथमा संस्कृतिर्विश्ववारा स प्रथमो वरुणो

नि [illegible] ३७ आर्ची गायत्री [illegible] आर्च्युष्णिक् । ३९ आर्ची गायत्री ।
[illegible] २५ साम्नी गायत्री । निचृदार्च्युष्णिक् । २४ निचृ
दार्षी [illegible] । २५ [illegible] । आर्षी त्रिष्टुप् ।
[illegible] निचृदार्षी त्रिष्टुप् [illegible] । ३०, ३८
[illegible] । ३८ आर्ची गायत्री । विराडार्षी
[illegible] । ४० भुरिगार्षी गायत्री ४१ भुरिगार्षी त्रिष्टुप् ४२, ४३, ४४ निचृ
ज्जगती ४५ भुरिगार्षी त्रिष्टुप् ४६ [illegible] जगती । स्वराट्
[illegible] जगती । निचृदार्षी जगती । विराडार्षी जगती । ४८
[illegible] ४८ । स्वर:—गान्धार: १, १५ षड्ज: २, ५, ३८ निषाद:
३, [illegible], २०, ४५, ४७, ऋषभ [illegible], ११ धैवत: [illegible], १२, १८, २२, २४,
३१, ३७, ३८, ४२—४४, ४६ पञ्चम [illegible], ८, २०, [illegible] मध्यम, १०, २
२८ निषाद: [illegible], ४, ५ [illegible] १३ धैवत [illegible] षड्ज [illegible], २५, ३६, ३८ धैवत
निषाद: [illegible] २१ गान्धार [illegible] षड्ज [illegible] गान्धार [illegible], मध्य
[illegible] ३५ गान्धार [illegible] पञ्चम [illegible], मध्यम [illegible] २० षड्ज [illegible]
[illegible] गान्धार [illegible] षड्ज [illegible] ऋषभ: [illegible]
षड्ज: [illegible], ऋषभ: । २२, ३४ षड्ज । मध्यम: । ९३ धैवत । ऋषभ
२५, २६ पञ्चम: । धैवत । १८ ॥

वाचस्पतये पवस्व वृष्णो ऽअꣳशुभ्यां गभस्तिपूतः । देवो देवेभ्यः
येषाम्भागो ऽसि ॥ १ ॥ मधुमतीर्न इषस्कृधि यत्ते सोमादाभ्यन्नाम ज
तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा स्वाहोर्वन्तरिक्षमन्वेमि ॥ २ ॥ स्वाङ्कृतो ऽसि वि
इन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा त्वा सुभव सूर्याय देवे
मरीचिपेभ्यो देवांशो यस्मै त्वेडे तत्सत्यमुपरिप्रुता भङ्गेन हतो ऽसौ फट्
य त्वा व्यानाय त्वा ॥ ३ ॥ उपयामगृहीतो ऽस्यन्तर्यच्छ मघवन् पाहि सो
उरुष्य राय एषो यजस्व ॥ ४ ॥ अन्तस्ते द्यावापृथिवी दधाम्यन्तर्दधाम्युर्व
क्षम् । सजूर्देवेभिरवरैः परैश्चान्तर्यामे मघवन् मादयस्व ॥ ५ ॥ स्वा
ङ्कृतो ऽसि विश्वेभ्य इन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा

ते योनिर्वैश्वानराय त्वा। ध्रुवं ध्रुवेण मनसा वाचा सोममवनयामि । अथा न इन्द्र इद्विशो ऽसपत्नाः समनसस्करत् ॥ २५ ॥ यस्ते द्रप्सस्कन्दति यस्ते अंशुर्ग्रावच्युतो धिषणयोरुपस्थात् । अध्वर्य्योर्वा परि वा यः पवित्रात्तन्ते जुहोमि मनसा वषट् कृतꣳ स्वाहा देवानामुत्क्रमणमसि ॥ २६ ॥ प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व व्यानाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वोदानाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व वाचे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व क्रतूदक्षाभ्यां मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व श्रोत्राय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व चक्षुर्भ्यां मे वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥ २७ ॥ आत्मने मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वौजसे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वायुषे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥ २८ ॥ को ऽसि कतमो ऽसि कस्यासि को नामासि । यस्य ते नामामन्महि यं त्वा सोमेनातीतृपाम । भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्याꣳ सुवीरो वीरैः सुपोषः पोषैः ॥ २९ ॥ उपयामगृहीतो ऽसि मधवे त्वोपयामगृहीतो ऽसि माधवाय त्वोपयामगृहीतो ऽसि शुक्राय त्वोपयामगृहीतो ऽसि शुचये त्वोपयामगृहीतो ऽसि नभसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि नभस्याय त्वोपयामगृहीतो ऽसीषे त्वोपयामगृहीतो ऽस्यूर्जे त्वोपयामगृहीतो ऽसि सहसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि सहस्याय त्वोपयामगृहीतो ऽसि तपसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि तपस्याय त्वोपयामगृहीतो ऽस्यꣳहसस्पतये त्वा ॥ ३० ॥ इन्द्राग्नी आगतꣳ सुतं गीर्भिर्नभो

ऽसि मर्काय त्वा ॥ १६ ॥ मनो न येषु हवनेषु तिग्मं विपः शच्या
वनुथो द्रवन्ता । आ यः शर्याभिस्तुविनृम्णो अस्याश्रीणीतादिशं गभस्तावेष
ते योनिः प्रजाः पाह्यपमृष्टो मर्को देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्त्वनाधृष्टासि
॥ १७ ॥ सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन् परीह्यभि रायस्पोषेण यजमानम् ।
संजग्मानो दिवा पृथिव्या । मन्थी मन्थिशोचिषा निरस्तो मर्को मन्थिनो
ऽधिष्ठानमसि ॥ १८ ॥ ये देवासो दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थ ।
अप्सुक्षितो महिनैकादश स्थ ते देवासो यज्ञमिमं जुषध्वम् ॥ १९ ॥ उपयामगृ-
हीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणः पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं विष्णुस्त्वामिन्द्रियेण
पातु विष्णुं त्वं पाह्यभि सवनानि पाहि ॥ २० ॥ सोमः पवते सोमः
पवतेऽस्मै ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्रायास्मै सुन्वते यजमानाय पवत इष ऊर्जे पवतेऽ
द्भ्य ओषधीभ्यः पवते द्यावापृथिवीभ्यां पवते सुभूताय पवते विश्वेभ्यस्त्वा
देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ २१ ॥ उपयामगृहीतो
ऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उक्थाव्यं गृह्णामि । यत्त इन्द्र बृ
हद्वयस्तस्मै त्वा विष्णवे त्वैष ते योनिरुक्थेभ्यस्त्वा देवेभ्यस्त्वा देवाव्यं
गृह्णामि यज्ञस्यायुषे गृह्णामि ॥ २२ ॥ मित्रावरुणाभ्यां त्वा देवाव्यं
यज्ञस्यायुषे गृह्णामीन्द्राय त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीन्द्राग्निभ्यां त्वा
देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीन्द्रावरुणाभ्यां त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीन्द्रा
बृहस्पतिभ्यां त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीन्द्राविष्णुभ्यां त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे
गृह्णामि ॥ २३ ॥ मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।
कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः ॥ २४ ॥ उपयाम-
गृहीतोऽसि ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम एष

वर्चसे पवस्व श्रोत्राय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व चक्षुर्भ्यां मे वर्चोदसौ वर्चसे
पवेथाम् ॥ २७ ॥ आत्मने मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वौजसे मे वर्चोदा वर्चसे
पवस्वायुषे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौ वर्चसे
पवेथाम् ॥ २८ ॥ को ऽसि कतमो ऽसि कस्यासि को नामासि । यस्य ते नामा-
मन्महि यं त्वा सोमेनातीतृपाम । भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्याᳬ
सुवीरो वीरैः सुपोषः पोषैः ॥ २९ ॥ उपयामगृहीतो ऽसि मधवे त्वोपया-
मगृहीतो ऽसि माधवाय त्वोपयामगृहीतो ऽसि शुक्राय त्वोपयामगृहीतो ऽसि शुचये
त्वोपयामगृहीतो ऽसि नभसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि नभस्याय त्वोपयामगृहीतोऽसीषे
त्वोपयामगृहीतो ऽस्यूर्जे त्वोपयामगृहीतो ऽसि सहसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि सह-
स्याय त्वोपयामगृहीतो ऽसि तपसे त्वोपयामगृहीतो ऽसि तपस्याय त्वोपयामगृही-
तो ऽस्यᳬ हसस्पतये त्वा ॥ ३० ॥ इन्द्राग्नी आगतᳬ सुतं गीर्भिर्नभो
वरेण्यम् । अस्य पातं धियेषिता । उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते
योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वा ॥ ३१ ॥ आघाये अग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानु-
षक् । येषामिन्द्रो युवा सखा । उपयामगृहीतो ऽस्यग्नीन्द्राभ्यां त्वैष ते योनि-
रग्नीन्द्राभ्यां त्वा ॥ ३२ ॥ ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वे देवास आगत । दाश्वाᳬ

सो दाशुषः सुतम् । उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते
योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ ३३ ॥ विश्वे देवास आगत शृणुता म इमꣳ
हवम् । एदं बर्हिर्निषीदत । उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य
एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ ३४ ॥ इन्द्र मरुत्व इह पाहि
सोमं यथा शार्याते अपिबः सुतस्य । तव प्रणीती तव शूर शर्मन्नाविवा-
सन्ति कवयः सुयज्ञाः । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनि-
रिन्द्राय त्वा मरुत्वते ॥ ३५ ॥ मरुत्वन्तं वृषभं वावृधानमकवारिं दिव्यꣳ
शासमिन्द्रम् । विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रꣳ सहोदामिह तꣳ हुवेम । उप-
यामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते । उपयामगृ-
हीतोऽसि मरुतां त्वौजसे ॥ ३६ ॥ सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहा
शूर विद्वान् । जहि शत्रूँ २ । अप मृधो नुदस्वाथाभयं कृणुहि विश्वतो नः । उप-
यामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते ॥ ३७ ॥
मरुत्वाँ २ । इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय । आसिञ्चस्व जठरे
मध्व ऊर्मिं त्वꣳ राजासि प्रतिपत्सुतानाम् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते ॥ ३८ ॥ महाँ २ । इन्द्रो नृवदा
चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः । अस्मद्र्यग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः
सुकृतः कर्तृभिर्भूत् । उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय
त्वा ॥ ३९ ॥ महाँ २ । इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाँ २ इव ।
स्तोमैर्वत्सस्य वावृधे । उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय
त्वा ॥ ४० ॥ उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यꣳ
स्वाहा ॥ ४१ ॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा

द्यावापृथिवी अन्तरिक्षꣳ सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च स्वाहा ॥ ४२ ॥ अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठान्ते नमउक्तिं विधेम स्वाहा ॥ ४३ ॥ अयन्नो अग्निर्वरिवस्कृणोत्वयम्मृधः पुर एतु प्रभिन्दन् । अयं वाजाञ्जयतु वाजसातावयꣳ शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणः स्वाहा ॥ ४४ ॥ रूपेण वो रूपमभ्यागान्तुथो वो विश्ववेदा विभजतु । ऋतस्य पथा प्रेत चन्द्रदक्षिणा विस्वः पश्य व्यन्तरिक्षं यतस्व सदस्यैः ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणमद्य विदेयम्पितृमन्तम् पैतृमत्यमृषिमार्षेयꣳ सुधातुदक्षिणम् । अस्मद्राता देवत्रा गच्छत प्रदातारमाविशत ॥ ४६ ॥ अग्नये त्वा मह्यं वरुणो ददातु सोऽमृतत्वमशीयायुर्दात्र एधि मयो मह्यम् प्रतिग्रहीत्रे रुद्राय त्वा मह्यं वरुणो ददातु सोऽमृतत्वमशीय प्राणो दात्र एधि वयो मह्यम् प्रतिग्रहीत्रे बृहस्पतये त्वा मह्यं वरुणो ददातु सोऽमृतत्वमशीय त्वग्दात्र एधि मयो मह्यम् प्रतिग्रहीत्रे यमाय त्वा मह्यं वरुणो ददातु सोऽमृतत्वमशीय हयो दात्र एधि मयो मह्यम् प्रतिग्रहीत्रे ॥ ४७ ॥ कोऽदात्कस्मा अदात्कामोऽदात्कामायादात् । कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामैतत्ते ॥ ४८ ॥

॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

ऋषिः आङ्गिरसः १—३ कुत्सः ४, ५ भरद्वाजः ६—१४ [illegible]ः
१५ [illegible] १० [illegible] ३१, ३२, ३५ मेधातिथि[illegible] ३३ मधुच्छन्दा ३४
[illegible] ३८, [illegible] ३८ [illegible] ४०, ४१ कुसुरुविन्दुः ४२,
४३ [illegible] ४४ [illegible] ४७ [illegible] ५४ —६२ [illegible] ६३ ।
देवता [illegible] १ गृहपति[illegible] २, ५, ६, १०, १२, १४,—१६,
१८ [illegible] ३४, ५२ आदित्या गृहपतिः ३, ४ सविता गृह-
पति[illegible] देवा गृहपतिवा ८, १२ १४ गृहपतिर्विश्वे देवा ८, १२
[illegible] २० [illegible] परमेश्वर ३६ सम्राड् माण्डलिकौ राजानौ ३७
राजादयो गृहपतयो ३८, ४० राजादयो गृहस्था ३८ सूयः ४१ पत्नी
४२, ४३ इन्द्रः ४४ विश्वकर्मेन्द्रो राजानौ ४५ विश्वकर्मेन्द्रौ ४६, ४७
प्रजापतयो ४८, ५० विश्वेदेवा प्रजापतयो ४८ प्रजापतयो गृहस्था
५१ प्रजापतिः ५२ परमेष्ठी प्रजापतिः ५४ इन्द्रादया ५५ विश्वे-
देवा गृहस्था ५६ विश्वेदेवा ५७—६१ यज्ञः ६२, छन्दः आर्ची पंक्तिः
१ भुरिक् पंक्तिः २ निचृदार्षी पंक्तिः ३ निचृज्जगती ४ प्राजापत्या
अनुष्टुप् ४. निचृदार्षी जगती ५ निचृदार्षी त्रिष्टुप् ६ विराड् ब्राह्म्य-
नुष्टुप् ७ प्राजापत्या गायत्री ७, निचृदार्षी बृहती ७ ८ प्राजापत्या
गायत्री ८ आर्ची उष्णिक् ८ स्वराडार्षी पंक्तिः ८ ९ विराड् ब्राह्मी बृहती १०
निचृदार्ष्यनुष्टुप् ११ आर्षीपंक्तिः १२ साम्नी उष्णिक् १, निचृत्साम्नी उष्णिक् १,
प्राजापत्योष्णिक् निचृदार्षी उष्णिक् [illegible] १३ विराडार्षीत्रिष्टुप् १४, १६,
भुरिगार्षी त्रिष्टुप् १५, १८, ३६ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् १७, २०, ६२ आर्षी
त्रिष्टुप् १८, ३४ स्वराडार्षी उष्णिक् २१ भुरिक् साम्नी उष्णिक् [illegible], विराडार्षी
बृहती [illegible] २२ याजुषी उष्णिक् [illegible] भुरिगार्षी त्रिष्टुप् [illegible], आसुरी गायत्री [illegible]
२३ भुरिगार्षी पंक्तिः २५ स्वराडार्षी बृहती २६ भुरिक् प्राजापत्या
अनुष्टुप् [illegible] स्वराडार्षी बृहती [illegible] २७ साम्नी उष्णिक् [illegible], आर्षी उष्णिक् [illegible],

[illegible]

निषाद [illegible] मध्यम [illegible] ४८ निषाद [illegible] धैवत [illegible] गान्धार [illegible] षड्जः

[illegible] मध्यमः [illegible] पञ्चमः [illegible] ५२ निषाद [illegible] ऋषभः [illegible] ५४ ॥

[illegible]

वन्भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यत आदित्येभ्यस्त्वा ॥ २ ॥ कदाचन प्रयुच्छ-
स्युभे निपासि जन्मनी । तुरीयादित्य सवनन्त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिव्या-
दित्येभ्यस्त्वा ॥ ३ ॥ यज्ञो देवानाम्प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडय
न्तः । आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादꣳहोश्चिद्या वरिवो वित्तरासदादित्येभ्य-
स्त्वा ॥ ४ ॥ विवस्वन्नादित्यैष ते सोमपीथस्तस्मिन् मत्स्व । श्रदस्मै नरो
वचसे दधातन यदाशीर्दा दम्पती वाममश्नुतः । पुमान् पुत्रो जायते
विन्दते वस्वधा विश्वाहारप एधते गृहे ॥ ५ ॥ वाममद्य सवितर्वाममु
श्वो दिवे दिवे वाममस्मभ्यꣳ सावीः । वामस्य हि क्षयस्य देवभूरेरया धिया
वामभाजः स्याम ॥ ६ ॥ उपयामगृहीतोऽसि सावित्रोऽसि चनोधाश्चनोधा
असि चनो मयि धेहि । जिन्व यज्ञं जिन्व यज्ञपतिम्भगाय देवाय त्वा सवित्रे
॥ ७ ॥ उपयामगृहीतोऽसि सुशर्म्मासि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षाय नमः ।
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ ८ ॥ उपया-
मगृहीतोऽसि बृहस्पतिसुतस्य देवसोम त इन्दोरिन्द्रियावतः । पत्नीवतो
ग्रहाँ२ ऋध्यासम् । अहम्परस्तादहमवस्ताद्यदन्तरिक्षन्तदु मे पिताभूत् ।
अहꣳ सूर्यमुभयतो ददर्शाहन्देवानाम्परमङ्गुहा यत् ॥ ९ ॥ अग्ना३इ
पत्नीवन् सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमम्पिब स्वाहा । प्रजापतिर्वृषासि रेतोधा रेतो मयि
धेहि प्रजापतेस्ते वृष्णो रेतोधसो रेतोधामशीय ॥ १० ॥ उपयामगृहीतो
ऽसि हरिरसि हारियोजनो हरिभ्यान्त्वा । हर्य्योर्धाना स्थ सहसोमा इन्द्राय
॥ ११ ॥ यस्ते अश्वसनिर्भक्षो यो गोसनिस्तस्य त इष्टयजुष स्तुतस्तोमस्य
शस्तोक्थस्योपहूतस्योपहूतो भक्षयामि ॥ १२ ॥ देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि
मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमस्यात्मकृतस्यैनसो

ऽवयजनमस्येनस एनसोऽवयजनमसि। यच्चाहमेनो विद्वांश्चकार यच्चाविद्वां-
स्तस्य सर्वस्यैनसोऽवयजनमसि ॥ १३ ॥ सं वर्चसा पयसा सन्तनूभिरग-
न्महि। मनसा सꣳ शिवेन त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो
यद्विलिष्टम् ॥ १४ ॥ समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सꣳ सूरिभिर्म-
घवन्त्सꣳ स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सन्देवानाꣳ सुमतौ यज्ञिया-
नाꣳ स्वाहा ॥ १५ ॥ सं वर्चसा पयसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा सꣳ
शिवेन त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ॥ १६ ॥
धाता रातिः सवितेदं जुषन्ताम्प्रजापतिर्निधिपा देवो अग्निः। त्वष्टा विष्णुः
प्रजया सꣳ रराणा यजमानाय द्रविणन्दधात स्वाहा ॥ १७ ॥ सुगा वो
देवाः सदना अकर्म य आजग्मेदꣳ सवनं जुषाणाः। भरमाणा वह-
माना हवीꣳष्यस्मे धत्त वसवो वसूनि स्वाहा ॥ १८ ॥ याँ२ ॥ आ-
वह उशतो देव देवाँ स्तान् प्रेरय स्वे अग्ने सधस्थे। जक्षिवाꣳसः
पपिवाꣳसश्च विश्वेऽसुं घर्मꣳ स्वरातिष्ठतानु स्वाहा ॥ १९ ॥ वयꣳ
हि त्वा प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह। ऋधगया ऋधगुता-
शमिष्ठाः प्रजानन्यज्ञमुपयाहि विद्वान् स्वाहा ॥ २० ॥ देवा गातुविदो
गातुं वित्त्वा गातुमित। मनसस्पत इमन्देव यज्ञꣳ स्वाहा वाते धाः ॥ २१ ॥
यज्ञ यज्ञङ्गच्छ यज्ञपतिङ्गच्छ स्वां योनिङ्गच्छ स्वाहा। एष ते यज्ञो यज्ञपते
सहसूक्तवाकः सर्ववीरस्तञ्जुषस्व स्वाहा ॥ २२ ॥ माहिर्भूर्मा पृदाकुः।
उरुꣳ हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ। अपदे पादा
प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधश्चित्। नमो वरुणायाभिष्ठितो वरुणस्य
पाशः ॥ २३ ॥ अग्नेरनीकमप आ विवेशापान्नपात् प्रति रक्षन्नसुर्यम्।

। समिधं यदग्न प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्यत् स्वाहा ॥ २४ ॥ समुद्रे
द्यमप्स्वन्तः सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप:। यज्ञस्य त्वा यज्ञपते सूक्तोक्तौ
वाके विधेम यत् स्वाहा ॥ २५ ॥ देवीराप एष वो गर्भस्त एं सुप्रीत एं
स्विभृत देव सोमैष ते लोकस्तस्मिञ्छञ्च वक्ष्व परि च वक्ष्व ॥ २६ ॥ ॥ अव-
तचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणः। ॥ अव देवैर्देवकृतमेनो ऽयासिषमव मर्त्यै-
कृतम्पुरुराव्णो देव रिष स्पाहि देवाना एं समिदसि ॥ २७ ॥ ॥ एजतु
स्यो गर्भो जरायुणा सह । ॥ यथा यं वायुरेजति यथा समुद्र एजति ।
यं दशमास्यो अस्रज्जरायुणा सह ॥ २८ ॥ यस्यै ते यज्ञियो गर्भो
योनिर्हिरण्ययी । अङ्गान्यह्रुता यस्य तम्मात्रा समजीगमएं स्वाहा ॥ २९
णो विपुरूप इन्दुरन्तर्महिमानमानञ्ज धीरः । एकपदीन्द्विपदीं त्रिप-
तुष्पदीमष्टापदीम्भुवनानु प्रथन्ता एं स्वाहा ॥ ३० ॥ मरुतो यस्य हि
पाथा दिवो विमहसः । स सुगोपातमो जनः ॥ ३१ ॥ मही द्यौः
ो च न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम् । पिपृतान्नो भरीमभिः ॥ ३२ ॥ ॥ आतिष्ठ
त्रयं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनएं सु ते मनो ग्रावा कृणोतु
ना। ॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोड-
॥ ३३ ॥ ॥ युक्ष्वा हि केशिना हरी वृषणा कक्ष्यप्रा । अथा न इन्द्र
पा गिरामुपश्रुतिञ्चर। ॥ उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते
निरिन्द्राय त्वा षोडशिने ॥ ३४ ॥ ॥ इन्द्रमिद्धरी वहतो ऽप्रतिधृष्टशवसम् ।
र्णां च स्तुतीरुप यज्ञं च मानुषाणाम् । ॥ उपयामगृहीतो ऽसी-
य त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने ॥ ३५ ॥
ान्न जातः परो अन्यो अस्ति य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः

[illegible] दोहते ॥ ३६ ॥ इन्द्रेय ममाड
[illegible] तवेदमनु भक्ष भक्षयामि
[illegible] मूर्धा ॥ ३७ ॥ अग्ने पवस्व
स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम् । दधद्रयिम्मयि पोषम् । उपयामगृहीतोऽस्यग्नये
त्वा वर्चस एष ते योनिरग्नये त्वा वर्चसे । अग्ने वर्चस्विन्वर्चस्वांस्त्वन्देवेष्वसि
वर्चस्वानहम्मनुष्येषु भूयासम् ॥ ३८ ॥ उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वी शिप्रे
अवेपयः सोममिन्द्र चमू सुतम् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजस एष ते योनि-
रिन्द्राय त्वौजसे । इन्द्रौजिष्ठौजिष्ठस्त्वन्देवेष्वस्योजिष्ठोऽहम्मनुष्येषु भूयासम्
॥ ३९ ॥ अदृश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ२ । अनु भ्राजन्तो अग्नयो
यथा । उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजायैष ते योनिः सूर्याय त्वा
भ्राजाय । सूर्य भ्राजिष्ठ भ्राजिष्ठस्त्वन्देवेष्वसि भ्राजिष्ठोऽहम्मनुष्येषु भूयासम्
॥ ४० ॥ उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । उप
यामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजायैष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजाय
॥ ४१ ॥ आ जिघ्र कलशम्मह्या त्वा विशन्त्विन्दवः । पुनरूर्जा निवर्तस्व
सा नः सहस्रन्धुक्ष्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिः ॥ ४२ ॥ इडे रन्ते
हव्ये काम्ये चन्द्रे ज्योतेऽदिते सरस्वति महि विश्रुति । एता ते अघ्न्ये
नामानि देवेभ्यो मा सुकृतं ब्रूतात् ॥ ४३ ॥ वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा
यच्छ पृतन्यतः । यो अस्माँ२ । अभिदासत्यधरङ्गमया तमः । उपयाम-
गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विमृध एष ते योनिरिन्द्राय त्वा विमृधे ॥ ४४ ॥
वाचस्पतिम्विश्वकर्माणमूतये मनोजुवं वाजे अद्या हुवेम । स नो विश्वानि
हवनानि जोषद्विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विश्व-

कर्म्मण एष ते योनिरिन्द्राय त्वा विश्वकर्म्मणे ॥ ४५ ॥ ॰ विश्वकर्म
यद्धेनेन वावारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मै विश: समनमन्त पूर्वी
विहव्यो यथासत् । उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा विश्वकर्म्मण
योनिरिन्द्राय त्वा विश्वकर्म्मणे ॥ ४६ ॥ उपयामगृहीतो ऽस्यग्न
गायत्रछन्दसङ्गृह्णामीन्द्राय त्वा त्रिष्टुप्छन्दसं गृह्णामि विश्वेभ्यस्त्वा दे
जगच्छन्दसङ्गृह्णाम्यनुष्टुप्ते ऽभिगर: ॥ ४७ ॥ व्रेशीनां त्वा प
धूनोमि । कुकूननानान्त्वा पत्मन्ना धूनोमि । भन्दनानान्त्वा पत्मन्ना धूनो
मदिन्तमानान्त्वा पत्मन्ना धूनोमि । मधुन्तमानां त्वा पत्मन्ना धूनोमि
शुक्रं त्वा शुक्र आधूनोम्यह्नो रूपे सूर्य्यस्य रश्मिषु ॥ ४८ ॥ ककुभ रू
वृषभस्य रोचते बृहच्छुक्र: शुक्रस्य पुरोगा: सोम: सोमस्य पुरोगा: । य
सोमादाभ्यन्नाम जागृवि तस्मै त्वा गृह्णामि तस्मै ते सोम सोमाय स्वा
॥ ४९ ॥ उशिक् त्वन्देव सोमाग्ने: प्रियम्पाथो ऽपीहि वशी त्वन्देव सो
न्द्रस्य प्रियम्पाथो ऽपीह्यस्मत्सखा त्वन्देव सोम विश्वेषान्देवानाम्प्रियम्पाथ
ऽपीहि ॥ ५० ॥ इह रतिरिह रमध्वमिह धृतिरिह स्वधृति: स्वाहा
उपसृजन्धरुणम्मात्रे धरुणो मातरं धयन् । रायस्पोषमस्मासु दीधरत् स्वाहा
॥ ५१ ॥ सत्रस्य ऋद्धिरस्यगन्म ज्योतिरमृता अभूम । दिवं पृथिव्या
अध्यारुहामाविदाम देवान्त्स्वर्ज्योति: ॥ ५२ ॥ युवन्तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा
यो न: पृतन्यादप तन्तमिद्धतं वज्रेण तन्तमिद्धतम् । दूरे चत्ताय छन्त्सद्
गहनं यदिनक्षत् । अस्माक शत्रून् परि शूर विश्वतो दर्म्मा दर्षीष्ट विश्वत: ।
भूर्भुव: स्व: सुप्रजा: प्रजाभि: स्याम सुवीरा वीरै: सुपोषा: पोषै: ॥ ५३ ॥
परमेष्ठ्यभिधीत: प्रजापतिर्व्वाचि व्याहृतायामन्धो अच्छेत: । सविता सन्यां

विश्वकर्मा दीक्षायाम्पूषा सोमक्रयण्याम् ॥ ५४ ॥ इन्द्रश्च मरुतश्च क्रयायोपोत्थितो ऽसुरः पण्यमानो मित्रः क्रीतो विष्णुः शिपिविष्ट ऊरावासन्नो विष्णुर्नरन्धिषः ॥ ५५ ॥ प्रोह्यमाणः सोम आगतो वरुण आसन्द्यामासन्नो ऽग्निराग्नीध्र इन्द्रो हविर्धाने ऽथर्वोपावह्रियमाणः ॥ ५६ ॥ विश्वे देवा अꣳशुषु न्युप्तो विष्णुराप्रीतपा आप्याय्यमानो यमः सूयमानो विष्णुः सम्भ्रियमाणो वायुः पूयमानः शुक्रः पूतः । शुक्रः क्षीरश्रीर्मन्थी सक्तुश्रीः ॥ ५७ ॥ विश्वे देवाश्चमसेषून्नीतो ऽसुर्होमायोद्यतो रुद्रो हूयमानो वातो ऽभ्यावृत्तो नृचक्षाः प्रतिख्यातो भक्षो भक्ष्यमाणः पितरो नाराशꣳसाः ॥ ५८ ॥ सन्नः सिन्धुरवभृथायोद्यतः समुद्रो ऽभ्यवह्रियमाणः सलिलः प्रप्लुतो ययोरोजसा स्कभिता रजाꣳसि वीर्येभिर्वीरतमा शविष्ठा । या पत्येते अप्रतीता सहोभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ ५९ ॥ देवान्दिवमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु मनुष्यानन्तरिक्षमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु पितॄन् पृथिवीमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु यं कं च लोकमगन्यज्ञस्ततो मे भद्रमभूत् ॥ ६० ॥ चतुस्त्रिꣳशत्तन्तवो ये वितत्निरे य इमं यज्ञꣳ स्वधया ददन्ते । तेषां छिन्नꣳ सम्वेतद्दधामि स्वाहा घर्मो अप्येतु देवान् ॥ ६१ ॥ यज्ञस्य दोहो विततः पुरुत्रा सो अष्टधा दिवमन्वाततान । स यज्ञ धुक्ष्व महि मे प्रजायाꣳ रायस्पोषं विश्वमायुरशीय स्वाहा ॥ ६२ ॥ आ पवस्व हिरण्यवदश्ववत्सोम वीरवत् । वाजं गोमन्तमा भर स्वाहा ॥ ६३ ॥

॥ इति अष्टमो ऽध्यायः ॥

॥ अथ नवमो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—इन्द्राबृहस्पती १ बृहस्पतिः २—१३ दधिक्रावा १४, १५ वसिष्ठः १६, १८—२५ नाभानेदिष्ठः १७ तापसः २६—३४ वरुणः ३५ ३६ देववातः ३७—४० । देवता—सविता १, ५, १२ इन्द्रः २, ३ राजधर्मराजादयो ४ अग्नः ६ सेनापतिः ७ प्रजापतिः ८ १९, २०, २३—२५ वीरः ९ इन्द्राबृहस्पती १०—१२ बृहस्पतिः १४—१८ यज्ञः २१ देवो २२ सोमाग्न्यादित्यविष्णुसूर्यबृहस्पतयो २६ अर्यमादिमन्त्रोक्ता २७, २९ अग्निः २८, ३० सम्राट् ३० अग्न्यादयोमन्त्रोक्ता ३१ पूषादयो मन्त्रोक्ता ३२ मित्रादयो मन्त्रोक्ता ३३ वस्वादयो मन्त्रोक्ता ३४ विश्वेदेवा ३५, ३६ रक्षोघ्नो ३८, ३९ यजमानः ४० । छन्दः—स्वराडार्षी त्रिष्टुप् १ आर्षीपंक्तिः • विकृतिः • २ अतिशक्वरी: ३ भुरिक्कृतिः ४ भुरिगष्टिः ५ भुरिग्जगती ६, २४ भुरिगुष्णिक् ७ भुरिक्त्रिष्टुप् ८ धृतिः ९ विराडुत्कृतिः १० जगती ११, १३—१५, १७, २०, स्वराड् तिधृतिः १२ भुरिक् पङ्क्तिः १६ निचृत् त्रिष्टुप् १८ निचृद्धृतिः १९ भुरिङ् कृतिः २० अत्यष्टिः २१ निचृदत्यष्टिः २२ स्वराट् त्रिष्टुप् २३, २५ अनुष्टुप् २६ स्वराडनुष्टुप् २७ भुरिगनुष्टुप् २८ भुरिगार्षीगायत्री २९ अत्यष्टिः ३१ कृतिः ३२ निचृज्जगती • निचृद्धृतिः • ३४ निचृदुत्कृतिः ३५ विकृतिः ३६ निचृदनुष्टुप् ३७ स्वराड्ब्राह्मी बृहती ३८ अतीजगती ३९ भुरिग् ब्राह्मी त्रिष्टुप् ४० । स्वरः—धैवतः १, ८, २१, २९, ४० पञ्चमः • मध्यमः • २ पञ्चमः ३, १६ निषादः ४, ६, ११, १३—१५ १७, १८, २०, २४, ३०, ३२, ३३, ३९ मध्यमः ५, ३६, ३८ ऋषभः ७,

९, १८ [illegible] १०, १२, २८, ३६ [illegible] २१, २२,२८ [illegible] २८, ३१,३०
[illegible]

देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय । दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाजं नः स्वदतु स्वाहा ॥ १ ॥ ध्रुवसदं त्वा नृषदं मनःसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् । अप्सुषदं त्वा घृतसदं व्योमसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् । पृथिविसदं त्वाऽन्तरिक्षसदं दिविसदं देवसदं नाकसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् ॥ २ ॥ अपाꣳ रसमुद्वयसꣳ सूर्ये सन्तꣳ समाहितम् । अपाꣳ रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् ॥ ३ ॥ ग्रहा ऊर्जाहुतयो व्यन्तो विप्राय मतिम् । तेषां विशिप्रियाणां वोऽहमिषमूर्जꣳ समग्रभमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् । सम्पृचौ स्थः सम्मा भद्रेण पृङ्क्तं विपृचौ स्थो वि मा पाप्मना पृङ्क्तम् ॥ ४ ॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि वाजसास्त्वयाऽयं वाजꣳ सेत् । वाजस्य नु प्रसवे मातरम्महीमदितिं नाम वचसा करामहे । यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यान्नो देवः सविता धर्म साविषत् ॥ ५ ॥ अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवत वाजिनः । देवीरापो यो व ऊर्मिः प्रतूर्त्तिः ककुन्मान्वाजसास्तेनायं वाजꣳ सेत् ॥ ६ ॥ वातो वा मनो वा गन्धर्वाः सप्तविꣳशतिः । ते अग्रेऽश्वमयुञ्जꣳस्ते अस्मिन् जवमादधुः ॥ ७ ॥ वातरꣳहा भव वाजिन् युज्यमान इन्द्रस्येव दक्षिणः श्रियैधि । युञ्जन्तु त्वा

मरुतां विश्ववेदस आ ते त्वष्टा पत्सु जवन्दधातु ॥ ८ ॥ जवो यस्ते
निहितो गुहा यः श्येने परीत्तो अचरच्च वाते । तेन नो वाजिन् बलवा
न वाजजिच्च भव समने च पारयिष्णुः । वाजिनो वाजजितो वाजꣳ स
बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रत ॥ ९ ॥ देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यसवसो बृ
त्तमं नाकꣳ रुहेयम् । देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यसवस इन्द्रस्योत्तमं
रुहेयम् । देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेरुत्तमं नाकम
देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यप्रसवस इन्द्रस्योत्तमं नाकमरुहम् ॥ १० ॥
स्पते वाजं जय बृहस्पतये वाचं वदत बृहस्पतिं वाजं जापयत । इन्द्र
जयेन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयत ॥ ११ ॥ एषा वः सा सत्या
गभूद्यया बृहस्पतिं वाजमजीजपताजीजपत बृहस्पतिं वाजं वनस्पतयो
च्यध्वम् । एषा वः सा सत्या संवागभूद्ययेन्द्रं वाजमजीजपताजीज
वाजं वनस्पतयो विमुच्यध्वम् ॥ १२ ॥ देवस्याहꣳ सवितुः सवे
सवसो बृहस्पतेर्वाजजितो वाजं जेषम् । वाजिनो वाजजितोऽध्वन स्कभ्नु
योजना विमानाः काष्ठां गच्छत ॥ १३ ॥ एष स्य वाजी क्षिपणिं तुर
ग्रीवायां बद्धो अपिकक्ष आसनि । क्रतुं दधिक्रा अनु सꣳसनिष्यदत्पथाम
स्यन्वापनीफणत् स्वाहा ॥ १४ ॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः पर्णं न
वाति प्रगर्धिनः । श्येनस्येव ध्रजतोऽङ्कसं परि दधिक्राव्णः सहोर्जा
त्रतः स्वाहा ॥ १५ ॥ शन्नो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवताता मि
स्वर्काः । जम्भयन्तोऽहिं वृकꣳ रक्षाꣳसि सनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः ॥
ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनो मितद्रवः ।
स्रसा मेधसाता सनिष्यवो महो ये धनꣳ समिथेषु जभ्रिरे ॥ १७ ॥

वाजे ऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः । अस्य मध्वः पिबत
मादयध्वन्तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः ॥ १८ ॥ आ मा वाजस्य प्रसवो जग-
म्यादेमे द्यावापृथिवी विश्वरूपे आ मा गन्तां पितरामातरा चा मा सोमो
अमृतत्वेन गम्यात् । वाजिनो वाजजितो वाजꣳ सरिष्यन्तो बृहस्पतेर्भागमव
जिघ्रत निमृजानाः ॥ १९ ॥ आपये स्वाहा स्वापये स्वाहाऽपिजाय स्वाहा क्रतवे
स्वाहा वसवे स्वाहाऽहर्पतये स्वाहाऽह्ने मुग्धाय स्वाहा मुग्धाय वैनꣳ
शिनाय स्वाहा विनꣳशिन आन्त्यायनाय स्वाहाऽऽन्त्याय भौवनाय स्वाहा
भुवनस्य पतये स्वाहाऽधिपतये स्वाहा ॥ २० ॥ आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो
यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पताꣳ श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां पृष्ठं यज्ञेन कल्प-
ताम् । यज्ञो यज्ञेन कल्पतां प्रजापतेः । प्रजा अभूम स्वर्देवा अगन्मामृता अभूम
॥ २१ ॥ अस्मे वो अस्त्विन्द्रियमस्मे नृम्णमुत क्रतुरस्मे वर्चाꣳसि सन्तु वः ।
नमो मात्रे पृथिव्यै नमो मात्रे पृथिव्या इयन्ते राड्यन्तासि यमनो ध्रुवोऽसि
धरुणः । कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा ॥ २२ ॥ वाज-
स्येमं प्रसवः सुषुवेऽग्रे सोमꣳ राजानमोषधीष्वप्सु । ता अस्मभ्यं मधुम-
तीर्भवन्तु वयꣳ राष्ट्रे जागृयाम पुरोहिताः स्वाहा ॥ २३ ॥ वाजस्येमां
प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट् । अदित्सन्तं दाप
यति प्रजानन्त्स नो रयिꣳ सर्ववीरं नियच्छतु स्वाहा ॥ २४ ॥ वाजस्य नु
प्रसव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः । सनेमि राजा परियाति विद्वान्
प्रजां पुष्टिं वर्धयमानो अस्मे स्वाहा ॥ २५ ॥ सोमꣳ राजानमवसेऽग्निम-
न्वारभामहे । आदित्यान्विष्णुꣳ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिꣳ स्वाहा ॥ २६ ॥
अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय । वाचं विष्णुꣳ सरस्वतीꣳ सवितारं

नए स्वाहा ॥ २७ ॥ अग्ने अच्छा वदेह नः प्रति नः सुमना भव ।
छ सहस्रजित्त्वए हि धनदा असि स्वाहा ॥ २८ ॥ प्र नो यच्छत्वर्यमा
प्र बृहस्पतिः । प्र वाग्देवी ददातु नः स्वाहा ॥ २९ ॥ देवस्य त्वा
प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । सरस्वत्यै वाचो यन्तु-
दधामि बृहस्पतेष्ट्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चाम्यसौ ॥ ३० ॥ अग्निरे-
ण प्राणमुदजयत् तमुज्जेषमश्विनौ द्व्यक्षरेण द्विपदो मनुष्यानुदजय-
तुज्जेषं विष्णुस्त्र्यक्षरेण त्रींल्लोकानुदजयत्तानुज्जेषए सोमश्चतुरक्षरेण
दः पशूनुदजयत्तानुज्जेषम् ॥ ३१ ॥ पूषा पञ्चाक्षरेण पञ्च दिश उदजयत्ता
एए सविता षडक्षरेण षड् ऋतूनुदजयत्तानुज्जेषम् । मरुतः सप्ताक्षरेण
म्यान् पशूनुदजयꣳस्तानुज्जेषम् । बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयत्ता-
षम् ॥ ३२ ॥ मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृतए स्तोममुदजयत् तमुज्जे-
। वरुणो दशाक्षरेण विराजमुदजयत्तामुज्जेषमिन्द्र एकादशाक्षरेण त्रिष्टु-
दजयत्तामुज्जेषम् । विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयꣳस्तामुज्जेषम्
३ ॥ वसवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशए स्तोममुदजयꣳस्तमुज्जेषम् । रुद्रा-
र्दशाक्षरेण चतुर्दशए स्तोममुदजयꣳस्तमुज्जेषम् । आदित्याः पञ्चदशाक्ष-
ण पञ्चदशए स्तोममुदजयꣳस्तमुज्जेषमदितिः षोडशाक्षरेण षोडशए स्तो-
मुदजयत्तमुज्जेषम् । प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशए स्तोममुदजयत्तमुज्-
षम् ॥ ३४ ॥ एष ते निर्ऋते भागस्तं जुषस्व स्वाहा ऽग्निनेत्रेभ्यो
त्रेभ्यः पुरः सद्भ्यः स्वाहा यमनेत्रेभ्यो देवेभ्यो दक्षिणासद्भ्यः स्वाहा विश्व-
देवनेत्रेभ्यो देवेभ्यः पश्चात्सद्भ्यः स्वाहा मित्रावरुणनेत्रेभ्यो वा मरुन्नेत्रेभ्यो वा
देवेभ्य उत्तरासद्भ्यः स्वाहा सोमनेत्रेभ्यो देवेभ्य उपरिसद्भ्यो दुवस्वद्भ्यः स्वाहा

॥३५॥ ये देवा अग्निनेत्राः पुरःसदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा यमनेत्रा दक्षिणासदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा विश्वदेवनेत्राः पश्चात्सदस्तेभ्यः स्वाहा। ये देवा मित्रावरुणनेत्रा वा मरुन्नेत्रा वोत्तरासदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवाः सोमनेत्रा उपरिसदो दुवस्वन्तस्तेभ्यः स्वाहा ॥ ३६ ॥ अग्ने सहस्व पृतना अभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्नरातीर्वर्चो धा यज्ञवाहसि ॥ ३७ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । उपांशोर्वीर्येण जुहोमि हतꣳ रक्षः स्वाहा । रक्षसां त्वा वधायावधिष्म रक्षोऽवधिष्मामुमसौ हतः ॥ ३८ ॥ सविता त्वा सवानाꣳ सुवतामग्निर्गृहपतीनाꣳ सोमो वनस्पतीनाम् । बृहस्पतिर्वाच इन्द्रो ज्यैष्ठ्याय रुद्रः पशुभ्यो मित्रः सत्यो वरुणो धर्मपतीनाम् ॥ ३९ ॥ इमं देवा असपत्नꣳ सुवध्वं महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते जानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय । इमममुष्य पुत्रममुष्यै पुत्रमस्यै विश एष वोऽमी राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाꣳ राजा ॥ ४० ॥

॥ इति नवमोऽध्यायः ॥

॥ अथ दशमोऽध्यायः ॥

ऋषि—वरुणः १—१० देवरातः १८ २६ वामदेवः २४—२५ ...नः शेपः ३०—३४ । देवता—आपः १, ६ वृषा २ अपांपतिः ३ ...मूर्यादयो मन्त्रोक्ता ४ अग्न्यादयो मन्त्रोक्ता ५, २१, वरुणः ७, २७, यजमानः ८, १० - १४, १८, १९, २८ प्रजापतिः ९, २० परमात्मा १५, मित्रावरुणौ १६ क्षत्रपतिः १७, ३१, ३१, ३२ इन्द्रः २२ सूर्यः २४, २५ ...आसन्दी राजपत्नी २६ अग्निः २९ सवित्रादि मन्त्रोक्ता ३० अश्विनौ २३, ३४ । छन्दः—निचृदार्षी त्रिष्टुप् १,२२ स्वराड् ब्राह्मी पंक्तिः २ अभिकृतिः • निचृज्जगती • २ जगती • स्वराट् पङ्क्तिः • स्वराट् संकृतिः • भुरिगाकृतिः • भुरिक् त्रिष्टुप् • ४ भुरिग् धृतिः ५ स्वराड् ब्राह्मी बृहती ६ विराडार्षी त्रिष्टुप् ७ स्वराट् कृतिः ८ भुरिगष्टिः ९ विराडार्षी पंक्तिः १० आर्ची पंक्तिः ११, ११ निचृदार्ष्यनुष्टुप् १२ भुरिग् जगती १४ निचृदार्षी पंक्तिः १५ स्वराडार्षी जगती १६ आर्षी पंक्तिः १७ स्वराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् १८, २० विराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् १८ स्वराडतिधृतिः २० भुरिग् ब्राह्मी बृहती २१ जगती २२ भुरिगार्षी जगती २४ आर्षी जगती २५ भुरिगनुष्टुप् २६ पिपीलिका मध्या विराड् गायत्री २७ धृतिः २८ स्वराडार्षी जगती २९ आर्षीत्रिष्टुप् ३१ निचृद् ब्राह्मी त्रिष्टुप् ३२ निचृदनुष्टुप् ३३ भुरिक् पंक्तिः ३४ । स्वरः—धैवतः १, ७, १८, १९, २२, ३०—३२ मध्यमः २, १०, ११, १२, १५, १७, ३४ ऋषभः • निषादः • ३ निषादः • पञ्चमः •, • गान्धारः • धैवत. • ४

ऋषभः ५, २८ मध्यमः ६, ८, २१ निषादः ८, १४, १६, २२—२५, २८
गान्धारः १२, २६, २२ षड्जः २०, २० ॥

अपो देवा मधुमतीरगृभ्णन्नूर्जस्वती राजस्वश्चितानाः । याभिर्मित्राव-
रुणावभ्यषिञ्चन्याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः ॥ १ ॥ वृष्ण ऊर्मिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रं
मे देहि स्वाहा । वृष्ण ऊर्मिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहि । वृषसेनो ऽसि
राष्ट्रदा राष्ट्रं मे देहि स्वाहा । वृषसेनो ऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहि ॥ २ ॥
अर्थेत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहार्थेत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तौजस्वती
स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहौजस्वती स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तापः परि-
वाहिणी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहापः परिवाहिणी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्र-
ममुष्मै दत्तापाम्पतिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रम्मे देहि स्वाहा ऽपाम्पतिरसि राष्ट्रदा
राष्ट्रममुष्मै देह्यपां गर्भो ऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रं मे देहि स्वाहा ऽपाङ्गर्भो
ऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहि ॥ ३ ॥ सूर्यत्वचस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त
स्वाहा सूर्यत्वचस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त सूर्यवर्चस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं
मे दत्त स्वाहा सूर्यवर्चस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त मान्दा स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहा मान्दा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त व्रजक्षित स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा व्रजक्षित स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त वाशा स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहा वाशा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त शविष्ठा स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा शविष्ठा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त शक्वरी स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहा शक्वरी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त जनभृत स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रम्मे दत्त स्वाहा जनभृत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त विश्वभृत स्थ राष्ट्रदा
राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा विश्वभृत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तापः स्वराज स्थ

राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्त । मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्तां महि क्षत्रं क्षत्रि-
याय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदत सहौजसो महि क्षत्रं क्षत्रियाय दधतीः
॥ ४ ॥ सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयात् । अग्नये स्वाहा सोमाय
स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय
स्वाहा घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाꣳशाय स्वाहा भगाय स्वाहार्यम्णे
स्वाहा ॥ ५ ॥ पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण
पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः । अनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य दात्र-
मसि स्वाहा राजस्वः ॥ ६ ॥ सधमादो द्युम्निनीराप एता अनाधृष्टा अपस्यो
वसानाः । पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपाꣳ शिशुर्मातृतमास्वन्तः ॥ ७ ॥ क्षत्र-
स्योल्बमसि क्षत्रस्य जराय्वसि क्षत्रस्य योनिरसि क्षत्रस्य नाभिरसीन्द्रस्य वार्त्र-
घ्नमसि मित्रस्यासि वरुणस्यासि त्वयायं वृत्रं वधेत् । दृवासि रुजासि
क्षुमासि । पातैनं प्राञ्चं पातैनं प्रत्यञ्चं पातैनं तिर्यञ्चं दिग्भ्यः पात ॥ ८ ॥
आविर्मर्या आवित्तो अग्निर्गृहपतिरावित्त इन्द्रो वृद्धश्रवा आवित्तौ मित्राव-
रुणौ धृतव्रतावावित्तः पूषा विश्ववेदा आवित्ते द्यावापृथिवी विश्वशम्भुवा-
वावित्तादितिरुरुशर्मा ॥ ९ ॥ अवेष्टा दन्दशूकाः प्राचीमारोह गायत्री त्वावतु
रथन्तरꣳ साम त्रिवृत् स्तोमो वसन्त ऋतुर्ब्रह्म द्रविणम् ॥ १० ॥ दक्षिणामा-
रोह त्रिष्टुप् त्वावतु बृहत्साम पञ्चदशस्तोमो ग्रीष्म ऋतुः क्षत्रं द्रविणम् ॥ ११ ॥
प्रतीचीमारोह जगती त्वावतु वैरूपꣳ साम सप्तदश स्तोमो वर्षा ऋतुर्विड्
द्रविणम् ॥ १२ ॥ उदीचीमारोहानुष्टुप् त्वावतु वैराजꣳ सामैकविꣳशस्तोमः
शरदृतुः फलं द्रविणम् ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वामारोह पङ्क्तिस्त्वावतु शाक्वररैवते
सामनी त्रिणवत्रयस्त्रिꣳशौ स्तोमौ हेमन्तशिशिरावृतू वर्चो द्रविणम्प्रत्यस्तन्नमुचेः

गिरः ॥ १४ ॥ सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयात् । मृत्योः पाह्योजो
ऽसि सहोऽस्यमृतमसि ॥ १५ ॥ हिरण्यरूपा उषसो विरोक उभाविन्द्रा उदिथः
सूर्यश्च । आरोहतं वरुण मित्र गर्तं ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च । मित्रोऽसि
वरुणोऽसि ॥ १६ ॥ सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चाम्यग्नेर्भ्राजसा सूर्यस्य
वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण । क्षत्राणां क्षत्रपतिरेध्यति दिद्यून् पाहि ॥ १७ ॥ इम-
न्देवा असपत्नꣳ सुवध्वं महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते जानराज्यायेन्द्र-
स्येन्द्रियाय । इमममुष्य पुत्रममुष्यै पुत्रमस्यै विश एष वोऽमी राजा सोमो
ऽस्माकं ब्राह्मणानाꣳ राजा ॥ १८ ॥ प्र पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठान्नावश्चरन्ति स्वसिच
इयानाः । ता आववृत्रन्नधरागुदक्ता अहिं बुध्न्यमनु रीयमाणाः । विष्णोर्वि-
क्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसि ॥ १९ ॥ प्रजापते न त्वदे-
तान्यन्यो विश्वा रूपाणि परि ता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्त्वय-
ममुष्य पिताऽसावस्य पिता वयꣳ स्याम पतयो रयीणाꣳ स्वाहा । रुद्र यत्ते
क्रिवि परं नाम तस्मिन् हुतमस्यमेष्टमसि स्वाहा ॥ २० ॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि
मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि । अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वाऽरिष्टो
अर्जुनो मरुतां प्रसवेन जयापाम मनसा समिन्द्रियेण ॥ २१ ॥ मा त इन्द्र
ते वयं तुराषाडयुक्तासो अब्रह्मता विदसाम । तिष्ठा रथमधि यं वज्रहस्ता
रश्मीन्देव यमसे स्वश्वान् ॥ २२ ॥ अग्नये गृहपतये स्वाहा सोमाय वन-
स्पतये स्वाहा मरुतामोजसे स्वाहेन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहा । पृथिवि मातर्मा माहि-
ꣳसीर्मो अहं त्वाम् ॥ २३ ॥ हꣳसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदति-
थिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋत-
म्बृहत् ॥ २४ ॥ इयदस्यायुरस्यायुर्मयि धेहि युङ्ङसि वर्चोऽसि वर्चो

अभ्युपावहरामि
धेह्यग्नेस्य ऊर्जं मयि धेहि । इन्द्रस्य वां वीर्यकृतो बाहू
॥ स्योनासि सुषदासि क्षत्रस्य योनिरसि । स्योनामा सीद सुषदामा
क्षत्रस्य योनिमा सीद ॥ २६ ॥ नि षसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा ।
ज्याय सुक्रतुः ॥ २७ ॥ अभिभूरस्येतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्ताम्-
स्त्वं ब्रह्मासि सवितासि सत्यप्रसवो वरुणो ऽसि सत्यौजा इन्द्रो ऽसि
ौजा रुद्रो ऽसि सुशेवः । बहुकार श्रेयस्कर भूयस्करेन्द्रस्य वज्रो ऽसि
मे रध्य ॥ २८ ॥ अग्निः पृथुर्धर्मणस्पतिर्जुषाणो अग्निः पृथुर्धर्मणस्पति-
ज्यस्य वेतु स्वाहा । स्वाहाकृताः सूर्यस्य रश्मिभिर्यतध्वꣳ सजातानां मध्य-
ठ्याय ॥ २९ ॥ सवित्रा प्रसवित्रा सरस्वत्या वाचा त्वष्ट्रा रूपैः पूष्णा पशु-
भिरिन्द्रेणास्मे बृहस्पतिना ब्रह्मणा वरुणेनौजसा ऽग्निना तेजसा सोमेन
राज्ञा विष्णुना दशम्या देवतया प्रसूतः प्रसर्पामि ॥ ३० ॥ अश्विभ्यां पच्यस्व
सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व । वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्सोमो
अतिस्रुतः । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ३१ ॥ कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा
दान्त्यनुपूर्वं वियूय । इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नम उक्तिं
यजन्ति । उपयामगृहीतो ऽस्यश्विभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णे
॥ ३२ ॥ युवꣳ सुराममश्विना नमुचावासुरे सचा । विपिपाना शुभस्पती
इन्द्रं कर्मस्वावतम् ॥ ३३ ॥ पुत्रमिव पितरावश्विनोभेन्द्रावथुः काव्यै-
र्दꣳसनाभिः । यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्णक् ॥ ३४ ॥

॥ इति दशमो ऽध्यायः ॥

॥ अथ एकादशोऽध्यायः ॥

[illegible] — [illegible] १ [illegible] ११ नाभानेदिष्ठ १२ कुत्स १३ [illegible] ११—१४ [illegible] १७ [illegible] १८ २२ [illegible] २३, २४ [illegible] २६ [illegible] २४ [illegible] २६ [illegible] ३३ ३४ देवश्रवा देववात. ३५ [illegible] ३७ [illegible] ३८ ४०, ५० ६१ विरूपमना ४१ [illegible] ४० [illegible] ४३, ४४ ४६ [illegible] ५४ [illegible] ५७ विश्वामित्र ६२ ६६ [illegible] ६८—६९ [illegible] ७० [illegible] ७१ [illegible] ७२ [illegible] ७३, [illegible] नाभानेदिष्ठ [illegible] ८१ देवता सविता १ ११, १२, ६७ [illegible] ७०, १३ [illegible] १४, ३० [illegible] १५ अग्नि: १६—१९, २४ २६, २७ २८, ३६ ३७ ४० ४८ ७०—७८ [illegible] २१, २२ प्रजापति २३ [illegible] ३० [illegible] ३१ [illegible] ३५ [illegible] ३८, ४० ४३ [illegible] ५२ [illegible] ५३, ६३ रुद्रः ५४ [illegible] ५५ [illegible] ५६ ५७ [illegible] ५८ [illegible] ६० [illegible] ६१ [illegible] ६४ [illegible] ६६ [illegible] ६८ [illegible] ७८ [illegible] ८० [illegible] ८१ [illegible] ८२ यजमानपुरोहितौ ८३। छन्दः [illegible] १, ३० [illegible] गायत्री २ निचृदनुष्टुप् ३, १८, १९, ३१, ७१, ७८ जगती ४ विराडार्षी त्रिष्टुप् ५, ६ आर्षी त्रिष्टुप् ७, २१, ५९ शक्वरी ८ भुरिगतिशक्वरी ९ भुरिगनुष्टुप् १०, ४०, ४१, ४८, ७७ आर्षी ११ आस्तार पङ्क्तिः १२ गायत्री १३, १४, ५०—५२, ६८ आर्षी जगती १५ निचृदार्षी त्रिष्टुप् १६, १७, ३२, निचृदार्षी बृहती २०, २७ आर्षी पंक्तिः २१, २४ निचृद्गायत्री २५, २९, ६४, ६२ अनुष्टुप् २६, ४९, ६४,

६०, ८० पङ्क्तिः २७ भुरिक् प्रकृतिः २८ स्वराट् पंक्तिः २९ त्रिष्टुप् ३२, ३६, ४९, ६९ निचृत्त्रिष्टुप् ३५ न्यङ्कुसारिणी बृहती ३८ विराट् त्रिष्टुप् ३९, ४३, ७५ उपरिष्टाद् बृहती ४२, ५१, ८३ विराडनुष्टुप् ४४, ५५, ५६, ७४, ८२ विराट् पथ्या बृहती ४५ ब्राह्मी बृहती ४६ विराट् ब्राह्मी त्रिष्टुप् ४७, ६६ भुरिग् बृहती ५७, ६२ उत्कृती १, २ ५८ स्वराट् संस्कृतिः ६० भुरिक् कृतिः १, प्रकृतिः २ ६१ धृतिः ६५ विराड् गायत्री ७०, ७१ भुरिगुष्णिक् ७२, ७८ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् ७६ निचृदार्षी पंक्तिः ८१ । स्वरः—गान्धारः १, ३, १०, १८, १९, २६, ३०, ३१, ४०, ४१, ४४, ४८, ५४—५६, ६०, ६४, ६७, ७३, ७४, ७७, ७९, ८०, ८२ षड्जः २, १३, १४, २५, ३३, ३४, ५०—५२ ५८, ६२, ६३, ६८, ७०, ७१, निषादः ४, १५, धैवतः ५—८, १६, १७, २२, २३, २८, ३२, ३५, ३६, ३९, ४३, ४७, ४९, ५९, ६६, ६९, ७५, ७६ पञ्चमः ९, ११, १२, २१, २४, २७, २९, ८१ मध्यमः २०, ३७, ३८, ४२, ४५, ४६, ५३, ५७, ६३, ८३, निषादः १, धैवतः २ ६१ ऋषभः ७२, ७८ ॥

युञ्जानः प्रथमं मनस्तत्त्वाय सविता धियः । अग्नेर्ज्योतिर्निचाय्य पृथिव्या अध्याभरत् ॥ १ ॥ युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे । स्वर्ग्याय शक्त्या ॥ २ ॥ युक्त्वाय सविता देवान्त्स्वर्यतो धिया दिवम् । बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्रसुवाति तान् ॥ ३ ॥ युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः । वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥ ४ ॥ युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिर्वि श्लोक एतु पथ्येव सूरेः । शृण्वन्तु विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धामानि दिव्यानि तस्थुः ॥ ५ ॥ यस्य प्रयाणमन्वन्य इद्ययुर्देवा देवस्य महिमानमोजसा । यः पार्थिवानि विममे स एतशो रजांसि देवः सविता महित्वना ॥ ६ ॥ देव सवितः प्र सुव यज्ञं प्र सुव यज्ञपतिं भगाय । दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतंनः

पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥ ७ ॥ इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्रणय देवा-
व्यं सखिविदं सत्राजितं धनजितं स्वर्जितम् । ऋचा स्तोमं समर्धय
गायत्रेण रथन्तरं बृहद्गायत्रवर्त्तनि स्वाहा ॥ ८ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रस-
वेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वत् पृथि-
व्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदाभर त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ॥ ९ ॥ अभ्रि-
रसि नार्यसि त्वया वयमग्निं शकेम खनितुं सधस्थ आ जागतेन छन्दसा-
ङ्गिरस्वत् ॥ १० ॥ हस्त आधाय सविता बिभ्रदभ्रिं हिरण्ययीम् । अग्ने-
र्ज्योतिर्निचाय्य पृथिव्या अध्याभरदानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ॥ ११ ॥ प्रतूर्त्तं
वाजिन्ना द्रव वरिष्ठामनु संवतम् । दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे तव नाभिः
पृथिव्यामधि योनिरित् ॥ १२ ॥ युञ्जाथां रासभं युवमस्मिन् यामे वृष-
ण्वसू । अग्निं भरन्तमस्मयुम् ॥ १३ ॥ योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवा-
महे । सखाय इन्द्रमूतये ॥ १४ ॥ प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यं
मयोभूरेहि । उर्वन्तरिक्षं वीहि स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन् पूष्णा सयुजा
सह ॥ १५ ॥ पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदाभराग्निं पुरीष्यमङ्गि-
रस्वदच्छेमोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भरिष्यामः ॥ १६ ॥ अन्वग्निरुषसामग्रमख्यद-
न्वहानि प्रथमो जातवेदाः । अनु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी
आततन्थ ॥ १७ ॥ आगत्य वाज्यध्वानं सर्वा मृधो वि धूनुते । अग्निं
सधस्थे महति चक्षुषा नि चिकीषते ॥ १८ ॥ आक्रम्य वाजिन् पृथिवीम-
ग्निमिच्छ रुचा त्वम् । भूम्या वृत्वाय नो ब्रूहि यतः खनेम तं वयम् ॥ १९ ॥
द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो योनिः । विख्याय चक्षुषा
त्वमभि तिष्ठ पृतन्यतः ॥ २० ॥ उत्क्राम महते सौभगायास्मादास्थानाद् द्रवि-

णोदा वाजिन् । वयꣳ स्याम सुमतौ पृथिव्या अग्निं खनन्त उ
॥ २१ ॥ उदक्रमीद् द्रविणोदा वाज्यर्वाकः सुलोकꣳ सुकृतं पृ
ततः खनेम सुप्रतीकमग्निꣳ स्वो रुहाणा अधि नाकमुत्तमम् ॥ २
त्वा जिघर्मि मनसा घृतेन प्रतिक्षियन्तं भुवनानि विश्वा । पृथुं तिर
बृहन्तं व्यचिष्ठमन्नै रभसं दृशानम् ॥ २३ ॥ आ विश्वतः प्रत्यञ्चं
रक्षसा मनसा तज्जुषेत । मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निर्नाभिमृशे तन्वा
राणः ॥ २४ ॥ परि वाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानि
॥ २५ ॥ परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रꣳ सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णं दि
हन्तारं भङ्गुरावताम् ॥ २६ ॥ त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस
त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥ २७ ॥ देवस्य
सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । पृथिव्याः सधस्थाद
पुरीष्यमङ्गिरस्वत् खनामि । ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दी
तम् । शिवं प्रजाभ्योऽहिꣳसन्तं पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्व
खनामः ॥ २८ ॥ अपां पृष्ठमसि योनिरग्नेः समुद्रमभितः पिन्वमानम् ।
वर्धमनो महाꣳ २ ॥ आ च पुष्करे दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथस्व ॥ २९ ॥
शर्म च स्थो वर्म च स्थोऽच्छिद्रे बहुले उभे । व्यचस्वती संवसाथां भृतमग्निं
पुरीष्यम् ॥ ३० ॥ संवसाथाꣳ स्वर्विदा समीची उरसा त्मना । अग्निमन्तर्भरि-
ष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमित् ॥ ३१ ॥ पुरीष्योऽसि विश्वभरा अथर्वा त्वा
प्रथमो निरमन्थदग्ने । त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य
वाघतः ॥ ३२ ॥ तमु त्वा दध्यङ्ङृषिः पुत्र ईधे अथर्वणः । वृत्रहणं पुरन्द-
रम् ॥ ३३ ॥ तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम् । धनञ्जयꣳ

रणेरणे ॥ ३४ ॥ सीद होतः स्व उ लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञꣳ सुकृतस्य
योनौ । देवावीर्देवान्हविषा यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः ॥ ३५ ॥ नि
होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाँ२ऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्व-
सिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वोऽअग्निः ॥ ३६ ॥ सꣳ सीदस्व महाँ२ऽअसि
शोचस्व देववीतमः ॥ वि धूममग्नेऽअरुषं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥ ३७ ॥
अपो देवीरुप सृज मधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः । तासामास्थानादुज्जिहता-
मोषधयः सुपिप्पलाः ॥ ३८ ॥ सं ते वायुर्मातरिश्वा दधातूत्तानाया हृदयं
यद्विकस्तम् । यो देवानां चरसि प्राणथेन कस्मै देव वषडस्तु तुभ्यम् ॥ ३९ ॥
सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वरूथमासदत्स्वः । वासोऽअग्ने विश्वरूपꣳ संव्ययस्व
विभावसो ॥ ४० ॥ उदु तिष्ठ स्वध्वरावा नो देव्या धिया । दृशे च भासा
बृहता सुशुक्वनिराग्ने याहि सुशस्तिभिः ॥ ४१ ॥ ऊर्ध्वऽ ऊ षु णऽ ऊतये तिष्ठा
देवो न सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ४२ ॥
स जातो गर्भोऽअसि रोदस्योरग्ने चारुर्विभृतऽओषधीषु । चित्रः शिशुः परि तमाꣳ
स्यक्तून् प्र मातृभ्योऽअधि कनिक्रदद्गाः ॥ ४३ ॥ स्थिरो भव वीड्वङ्गऽआशु-
र्भव वाज्यर्वन् । पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहणः ॥ ४४ ॥ शिवो भव
प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिरः । मा द्यावापृथिवीऽअभि शोचीर्मान्तरिक्षं मा
वनस्पतीन् ॥ ४५ ॥ प्रैतु वाजी कनिक्रदन्नानदद्रासभः पत्वा । भरन्नग्निं
पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा । वृषाग्निं वृषणं भरन्नपां गर्भꣳ समुद्रियम् ।
अग्नऽआ याहि वीतये ॥ ४६ ॥ ऋतꣳ सत्यमृतꣳ सत्यमग्निं पुरीष्यमङ्गि-
रस्वद्भरामः । ओषधयः प्रतिमोदध्वमग्निमेतꣳ शिवमायन्तमभ्यत्र युष्माः । व्यस्यन्
विश्वाऽअनिराऽअमीवा निषीदन्नो अप दुर्मतिं जहि ॥ ४७ ॥ ओष-

धयः प्रति गृभ्णीत पुष्पवतीः सुपिप्पलाः । अयं वो गर्भ ऋ
सधस्थमासदत् ॥ ४८ ॥ विपाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व
अमीवाः सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहꣳ सुहवस्य प्रणी
आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्ष
यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः
तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः
मित्रः सꣳसृज्य पृथिवीं भूमिं च ज्योतिषा सह । सुजातं जात
क्ष्माय त्वा सꣳसृजामि प्रजाभ्यः ॥ ५३ ॥ रुद्राः सꣳसृज्य पृथिवी
ज्योतिः समीधिरे । तेषां भानुरजस्र इच्छुक्रो देवेषु रोचते ॥ ५४
सृष्टां वसुभी रुद्रैः धीरैः कर्मण्यां मृदम् । हस्ताभ्यां मृद्वीं कृत्वा
नाली कृणोतु ताम् ॥ ५५ ॥ सिनीवाली सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशा
तुभ्यमदिते मह्योखां दधातु हस्तयोः ॥ ५६ ॥ उखां कृणोतु शक्त्या
भ्यामदितिर्धिया । माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निं बिभर्तु गर्भ आ मख
शिरो ऽसि ॥ ५७ ॥ वसवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण छन्दसा ऽङ्गिरस्व
दसि पृथिव्यसि धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पोषङ्गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजाताम्
मानाय रुद्रास्त्वा कृण्वन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवास्यन्तरिक्षमसि धार
मयि प्रजाꣳ रायस्पोषङ्गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजातान्यजमानाया ऽऽदित्यास्त्वा
कृण्वन्तु जागतेन छन्दसा ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवासि द्यौरसि धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पो
षङ्गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजातान्यजमानाय विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः कृण्व-
न्त्वानुष्टुभेन छन्दसाऽङ्गिरस्वद् ध्रुवासि दिशो ऽसि धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पो-
षङ्गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजातान् यजमानाय ॥ ५८ ॥ अदित्यै रास्नास्यदिति-

तिष्टे बिलं गृभ्णातु । कृत्वाय सा महीमुखां मृन्मयीं योनिमग्नये । पुत्रेभ्यः
प्रायच्छददितिः श्रपयानिति ॥ ५८ ॥ वसवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दसा-
ङ्गिरस्वद् रुद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु
जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वत् । विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदिन्द्रस्त्वा धूपयतु वरुणस्त्वा धूपयतु विष्णुस्त्वा धूपयतु ॥ ६० ॥
अदितिष्ट्वा देवी विश्वदेव्यावती पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वत् खनत्ववट
देवानां त्वा पत्नीर्देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वद्दधतूखे ।
धिषणास्त्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वदभीन्धतामुखे
वरूत्रीष्ट्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वच्छ्रपयन्तूखे ग्नास्त्वा
देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वत्पचन्तूखे जनयस्त्वाऽच्छिन्न-
पत्रा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे अङ्गिरस्वत्पचन्तूखे ॥ ६१ ॥
मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवो देवस्य सानसि । द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम् ॥ ६२ ॥
देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुबाहुरुत शक्त्या । अव्यथमाना
पृथिव्यामाशा दिश आपृण ॥ ६३ ॥ उत्थाय बृहती भवोदु तिष्ठ ध्रुवा
त्वम् । मित्रैतां त उखां परि ददाम्यभित्त्या एषा मा भेदि ॥ ६४ ॥ वस-
वस्त्वा छृन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद् रुद्रास्त्वा छृन्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा-
ङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा छृन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वा-
नरा आछृन्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत् ॥ ६५ ॥ आकूतिमग्निं प्रयुज
ँ स्वाहा मनो मेधामग्निं प्रयुज ँ स्वाहा चित्तं विज्ञातमग्निं प्रयुज
ँ स्वाहा वाचो विधृतिमग्निं प्रयुज ँ स्वाहा । प्रजापतये मनवे स्वाहा
ऽग्नये वैश्वानराय स्वाहा ॥ ६६ ॥ विश्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् ।

विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा ॥ ६७ ॥ मा सु भित्था
मा सु रिषो ऽम्ब धृष्णु वीरयस्व सु । अग्निश्चेदं करिष्यथः ॥ ६८ ॥
दृꣳहस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी माया स्वधया कृतासि । जुष्टं
देवेभ्य इदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन् ॥ ६९ ॥ द्र्वन्नः
सर्पिरासुतिः प्रत्नो होता वरेण्यः । सहसस्पुत्रो अद्भुतः ॥ ७० ॥ पर-
स्या अधि संवतो ऽवराँ२ अभ्यातर । यत्राहमस्मि ताँ२ अव
॥ ७१ ॥ परमस्याः परावतो रोहिदश्व इहा गहि । पुरीष्यः पुरुप्रियो ऽग्ने त्वं
तरा मृधः ॥ ७२ ॥ यदग्ने कानि कानि चिदा ते दारूणि दध्मसि । सर्वं
तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठ्य ॥ ७३ ॥ यदत्त्युपजिह्विका यद्वम्रो अति-
सर्पति । सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठ्य ॥ ७४ ॥ अहरहरप्रयावं
भरन्तो ऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै । रायस्पोषेण समिषा मदन्तो ऽग्ने मा
ते प्रतिवेशा रिषाम ॥ ७५ ॥ नाभा पृथिव्याः समिधाने अग्नौ राय-
स्पोषाय बृहते हवामहे । इरम्मदं बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु
सासहिम् ॥ ७६ ॥ याः सेना अभीत्वरीराव्याधिनीरुगणा उत । ये स्तेना ये च
तस्करास्ताँस्ते अग्ने ऽपि दधाम्यास्ये ॥ ७७ ॥ दंष्ट्राभ्यां मलिम्लूञ्जम्भ्यै-
स्तस्कराँ२ उत । हनुभ्याꣳ स्तेनान् भगवस्ताँस्त्वं खाद सुखादितान्
॥ ७८ ॥ ये जनेषु मलिम्लव स्तेनासस्तस्करा वने । ये कक्षेष्वघायवस्ताँस्ते
दधामि जम्भयोः ॥ ७९ ॥ यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः ।
निन्दाद्यो अस्मान् धिप्साच्च सर्वं तं भस्मसा कुरु ॥ ८० ॥ सꣳशितं मे
ब्रह्म सꣳशितं वीर्यं बलम् । सꣳशितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरो-
हितः ॥ ८१ ॥ उदेषां बाहू अतिरमुद्वर्चो अथो बलम् । क्षिणोमि ब्रह्म-

ज्यामित्रान्व्यामि स्वाहा ॥ ८२ ॥ अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमी-
वस्य शुष्मिणः । प्र दातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ ८३ ॥

॥ इति एकादशोऽध्यायः ॥

॥ अथ [illegible] ॥

ऋषिः [illegible] १, २ ६ १० १५ [illegible] २४ [illegible] ४—५ [illegible] ११ [illegible] १३ [illegible] ३० ३६, ३८ ११६ [illegible] ३१ [illegible] ४१ [illegible] ४३ [illegible] ४६ [illegible] ४७ [illegible] ५३ [illegible] ४७ [illegible] ६६ [illegible] ६८ [illegible] ६९ [illegible] ७५—८० [illegible] ९१ [illegible] १०२ [illegible] १०६—१११ [illegible] ११३ ११४ [illegible] ११५ [illegible] ऋषिः १,२, ६—११ १३ १४ २४,२६ [illegible] ३६ [illegible] ६६,१०२,१०४, १०६,१०८,१०९ १११, ११४ ११५ [illegible] ३ [illegible] ४ [illegible] ५ [illegible] १२ [illegible] १४ [illegible] २३ [illegible] ३४ [illegible] ३६ [illegible] ६० [illegible] ६१ [illegible] ६२ [illegible] ६४ [illegible] ६५ [illegible] ऋषयो वा ६७,६८ [illegible] ६९ [illegible] ७१ [illegible] ७२ [illegible] ७३ [illegible] ७४ [illegible] ७५ [illegible] ७६, ७७ [illegible] ८७,८८ [illegible] ९३ ९५,९६,९८,१०० [illegible] ७८ [illegible] ८०,८२ [illegible] ८१,८५ [illegible] ८७ [illegible] ९४,१०१ [illegible] ९७ [illegible] ९९ [illegible] १०३ [illegible] १०४ १०७,११० [illegible] ११२—११४

छन्दः —भुरिगुष्णिक् १,२४ भुरिगार्षी त्रिष्टुप् ३,४६ विराड् जगती धृतिः ४ भुरिगुष्णिक् ५ निचृदार्षी त्रिष्टुप् ६,१८—२२,३३,३४,४४, १०२ भुरिगार्च्यनुष्टुप् ७ आर्षी त्रिष्टुप् ८,४७ निचृदार्षीगायत्री ९, ४०,७२ निचृद्गायत्री १०,३६,४१ आर्च्यनुष्टुप् ११ विराडार्षी त्रिष्टुप् १२,२६—३८, ४७,६२ भुरिगार्षी पंक्तिः १३,४८,४९,५१ स्वराड् जगती १४ विराट् त्रिष्टुप् १५ विराडनुष्टुप् १६,१७,३१,३२,५४,५५,८२,८४, ८७ ८८,९४,९५,९९, आर्षी त्रिष्टुप् २३ गायत्री २०,६७,११६,

११७ आर्षी त्रिष्टुप् ३४,३५,४१,६५,७० भुरिगार्षुष्णिक् ३७ निचृदार्ष्यनुष्टुप् ३८,५२ निचृदनुष्टुप् ३९,५०,७७,८३,८६,९२,९६, ९८,१०१ आर्षीपंक्तिः ४३,५०,६०,७२,११० स्वराडार्षी त्रिष्टुप ४४ स्वराडनुष्टुप् ५३ भुरिगुष्णिक् ५७,५९,९० भुरिगुपरिष्टाद् बृहती ५८ निचृत् त्रिष्टुप् ६२ आर्षीजगती ६१,७४ विराडार्षी त्रिष्टुप् ६६,६८ त्रिष्टुप् ६९ विराट् पङ्क्तिः ७१ अनुष्टुप् ७५,७६,७८,—८१,८५,८१ ८७ विराडार्ष्यनुष्टुप् ९३ विराड्बृहती १०० निचृदुष्णिक् १०३ भुरिग् गायत्रि १०४ विराट् त्रिष्टुप् १०५ निचृत्पङ्क्तिः १०६ १०८ भुरिगार्षी पंक्तिः १०७, ११३ निचृदार्षी पंक्तिः १०९ स्वराडार्षी पंक्तिः १११ निचृद्गायत्री ११२,११५ आर्षुष्णिक् ११४ । स्वरः—पञ्चमः १,१३ २५,४३ ४८ —५१ ६०, ६३, ७१,७२, १०६—१११,११३ धैवतः २,६,१७,१५, १८- २४ २६—२९,३३—३५, ३८,४२,४४—४७ ६१ ६२,६४,६६, ६८ —७०, १०२ १०५ f ,पादः ३,८ ,१४,६५,७४ ऋषभः ४,३७,५७,५९,९०,१०३,११४ षड्जः ५,९ १०,३०, ३६,४०,४१,६७,७३,१०४ ११२,११५ ११७ गान्धारः ७,११,१६,१९, ३१,३२ ३९,५२ —५६ ७५ ८९,९१ -९८ १०१ मध्यमः ५८,१०० ॥

दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौद् र्मर्षमायुः श्रिये रुचानः । अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः ॥ १ ॥ नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकꣳ समीची । द्यावाक्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः ॥ २ ॥ विश्वा रूपाणि प्रतिमुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे । वि नाकमख्यत्सविता वरेण्यो ऽनु प्रयाणमुषसो विराजति ॥ ३ ॥ सुपर्णो ऽसि गरुत्माँस्त्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुर्बृहद्रथन्तरे पक्षौ स्तोम आत्मा छन्दाꣳस्यङ्गानि यजूꣳषि नाम । साम ते तनूर्वामदेव्यं यज्ञायज्ञियं पुच्छं धिष्ण्याः शफाः । सुपर्णो ऽसि गरुत्मान्दिवं गच्छ स्वः पत ॥ ४ ॥ विष्णोः क्रमो ऽसि सपत्नहा गायत्रं छन्द आरोह पृथिवीमनु वि क्रमस्व विष्णोः क्रमो ऽस्यभिमातिहा त्रैष्टुभं छन्द आरोहा-

ारिक्षमनु विक्रमस्व । विष्णोः क्रमो ऽस्यारातीयतो हन्ता जागतं छन्द आरोह
रवमनु वि क्रमस्व विष्णोः क्रमो ऽसि शत्रूयतो हन्ता ऽऽनुष्टुभं छन्द आरोह
श्यो ऽनु वि क्रमस्व ॥ ५ ॥ अक्रन्ददग्निस्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः
मञ्जन् । सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः
६ ॥ अग्ने ऽभ्यावर्तिन्नभि मा नि वर्त्तस्वायुषा वर्चसा प्रजया धनेन ।
न्या मेधया रय्या पोषेण ॥ ७ ॥ अग्ने अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं
उपावृतः । अधा पोषस्य पोषेण पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा
धि ॥ ८ ॥ पुनरूर्जा नि वर्त्तस्व पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाह्यꣳहसः
९ ॥ सह रय्या नि वर्त्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया विश्वप्स्न्या विश्वतस्परि
१० ॥ आ त्वाहार्षमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु
ा त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत् ॥ ११ ॥ उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं
याय । अथा वयमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥ १२ ॥ अग्रे
हत्र्युषसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जगन्वान् तमसो ज्योतिषागात् । अग्निर्भानुना रुशता
ङ्ग आजातो विश्वासद्मान्यप्राः ॥ १३ ॥ हꣳसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
दिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसद् व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा
ऋतं बृहत् ॥ १४ ॥ सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुना
द्वान् । मैनां तपसा मार्चिषा ऽभिशोचीरन्तरस्याꣳ शुक्रज्योतिर्वि भा
१५ ॥ अन्तरग्ने रुचा त्वमुखायाः सदने स्वे । तस्यास्त्वꣳहरसा तपञ्
वेदः शिवो भव ॥ १६ ॥ शिवो भूत्वा मह्यमग्ने अथो द शिवस्त्वम्
याः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वं योनिमिहासदः ॥ १७ ॥ दिवस्परि प्र
थमं अग्निरस्मद् द्वितीयं परि जातवेदाः । तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान

एनं सरते सुधोः ॥ १८ ॥ विद्मा ते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विद्मा ते धाम विभृता पुरुत्रा । विद्मा ते नाम परमं गुहा यद्विद्मा तमुत्सं यत आजगन्थ ॥ १९ ॥ समुद्रे त्वा नृमणा अप्स्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊधन् । तृतीये त्वा रजसि तस्थिवांसमपामुपस्थे महिषा अवर्धन् ॥ २० ॥ अक्रन्ददग्निस्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन् । सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः ॥ २१ ॥ श्रीणामुदारो धरुणो रयीणां मनीषाणां प्रार्पणः सोमगोपाः । वसुः सूनुः सहसो अप्सु राजा वि भात्यग्र उषसामिधानः ॥ २२ ॥ विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भ आ रोदसी अपृणाज्जायमानः वीडुं चिदद्रिमभिनत् परायञ्जना यदग्निमयजन्त पञ्च ॥ २३ ॥ उशिक् पावको अरतिः सुमेधा मर्त्येष्वग्निरमृतो नि धायि । इयर्त्ति धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्रेण शोचिषा द्यामिनक्षन् ॥ २४ ॥ दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौद् दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत् सुरेताः ॥ २५ ॥ यस्ते अद्य कृणवद् भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्ने । प्र तं नय प्रतरं वस्यो अच्छाभि सुम्नं देवभक्तं यविष्ठ ॥ २६ ॥ आ तं भज सौश्रवसेष्वग्न उक्थ उक्थ आ भज शस्यमाने । प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनददुज्जनित्वैः ॥ २७ ॥ त्वामग्ने यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसु दधिरे वार्य्याणि । त्वया सह द्रविणमिच्छमाना व्रजं गोमन्तमुशिजो विवव्रुः ॥ २८ ॥ अस्ताव्यग्निर्नराᳪ सुशेवो वैश्वानर ऋषिभिः सोमगोपाः । अद्वेषे द्यावापृथिवी हुवेम देवा धत्त रयिमस्मे सुवीरम् ॥ २९ ॥ समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्बोधयतातिथिम् । आस्मिन् हव्या जुहोतन ॥ ३० ॥ उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिः । स नो भव शिवस्त्वᳪ सुप्र

तोको विभावसुः ॥ ३१ ॥ प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिरर्चि
बृहद्भिर्भानुभिर्भासन् । माहिᳫंसीस्तन्वा प्रजाः ॥ ३२ ॥ अक्रन्ददग्निस्त
द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन् । सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अ
रोदसी भानुना भात्यन्तः ॥ ३३ ॥ प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि
न रोचते बृहद्भाः । अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अ
शिवो नः ॥ ३४ ॥ आपो देवीः प्रतिगृभ्णीत भस्मैतत्स्योने कृणुध्वᳫं
लोके । तस्मै नमन्तां जनयः सुपत्नीर्मातेव पुत्रं विभृताप्स्वेनत् ॥
अप्स्वग्ने सधिष्टव सौषधीरनुरुध्यसे । गर्भे सन् जायसे पुनः ॥ ३६ ॥
गर्भो अस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम् । गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भो अ
॥ ३७ ॥ प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्ने । सᳫंसृज्य मा
ज्योतिष्मान् पुनरासदः ॥ ३८ ॥ पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्ने
मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्याᳫं शिवतमः ॥ ३९ ॥ पुनरूर्जा निवर्तस्व
इषायुषा । पुनर्नः पाह्यᳫंहसः ॥ ४० ॥ सहरय्या निवर्तस्वाग्ने
धारया । विश्वप्स्न्या विश्वतस्परि ॥ ४१ ॥ बोधा मे अस्य वचसो
मᳫंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः । पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्द
तन्वं वन्दे अग्ने ॥ ४२ ॥ स बोधि सूरिर्मघवा वसुपते वसुदावन् ।
स्मद्द्वेषाᳫंसि विश्वकर्मणे स्वाहा ॥ ४३ ॥ पुनस्त्वाऽऽदित्या रुद्रा
समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः । घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व सत्याः
यजमानस्य कामाः ॥ ४४ ॥ अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुरा
च नूतनाः । अदाद्यमोऽवसानं पृथिव्या अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै ॥
संज्ञानमसि कामधरणं मयि ते कामधरणं भूयात् । अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीष

चितस्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वम् ॥ ४६ ॥ अयꣳसो अग्निर्यस्मिन्त्सोम-
मिन्द्रः सुतं दधे जठरे वावशानः । सहस्रियं वाजमत्यं न सप्तिꣳससवान्त्सन्-
त्स्तूयसे जातवेदः ॥ ४७ ॥ अग्ने यत्ते दिवि वर्चः पृथिव्यां यदोषधीष्वप्-
स्वा यजत्र । येनान्तरिक्षमुर्वाततन्थ त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षाः ॥ ४८ ॥ अग्ने
दिवो अर्णमच्छा जिगास्यच्छा देवाँ२ ऊचिषे धिष्ण्या ये । या रोचने पर-
स्तात्सूर्यस्य याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः ॥ ४९ ॥ पुरीष्यासो अग्नयः
प्रावणेभिः सजोषसः । जुषन्तां यज्ञमद्रुहोऽनमीवा इषो महीः ॥ ५० ॥
इडामग्ने पुरुदꣳसꣳसनिं गोः शश्वत्तमꣳहवमानाय साध । स्यान्नः
सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥ ५१ ॥ अयन्ते योनि-
र्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्न आ रोहाथा नो वर्धया
रयिम् ॥ ५२ ॥ चिदसि तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद । परि-
चिदसि तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥ ५३ ॥ लोकं पृण छिद्रं
पृणाथो सीद ध्रुवा त्वम् । इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीषदन्
॥ ५४ ॥ ता अस्य सूददोहसः सोमꣳश्रीणन्ति पृश्नयः । जन्मन्देवानां
विशस्त्रिष्वा रोचने दिवः ॥ ५५ ॥ इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।
रथीतमꣳरथीनां वाजानाꣳसत्पतिं पतिम् ॥ ५६ ॥ समितꣳसं कल्पे-
थाꣳसंप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ । इषमूर्जमभि संवसानौ ॥ ५७ ॥ सं वां
मनाꣳसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम् । अग्ने पुरीष्याधिपा भव त्वं न इषमूर्जं
यजमानाय धेहि ॥ ५८ ॥ अग्ने त्वं पुरीष्यो रयिमान् पुष्टिमाँ२ असि ।
शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वं योनिमिहासदः ॥ ५९ ॥ भवतं नः समनसौ
सचेतसावरेपसौ । मा यज्ञꣳहिꣳसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ
भवतमद्य नः ॥ ६० ॥ मातेव पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निꣳस्वे योनावभारुखा ।

तां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा वि मुञ्चतु ॥
असुन्वन्तमयजमानमिच्छ स्तेनस्येत्यामन्विहि तस्करस्य । अन्यमस्मदिच्छ
त इत्या नमो देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु ॥ ६२ ॥ नमः सु ते निर्ऋते तिग्म
ऽयस्मयं विचृता बन्धमेतम् । यमेन त्वं यम्या संविदानोत्तमे नाके
रोहयैनम् ॥ ६३ ॥ यस्यास्ते घोर आसन् जुहोम्येषां बन्धानामवसर्जन
यां त्वा जनो भूमिरिति प्रमन्दते निर्ऋतिं त्वाहं परि वेद विश्वतः ॥ ६
यं ते देवी निर्ऋतिराबबन्ध पाशं ग्रीवास्वविचृत्यम् । तं ते विष्याम्यायुषो
मध्यादथैतं पितुमद्धि प्रसूतः । नमो भूत्यै येदं चकार ॥ ६५ ॥ निवेश
सङ्गमनो वसूनां विश्वा रूपाऽभि चष्टे शचीभिः । देव इव सविता सत्यधर्मे
न तस्थौ समरे पथीनाम् ॥ ६६ ॥ सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वि तन्वते
पृथक् । धीरा देवेषु सुम्नया ॥ ६७ ॥ युनक्त सीरा वि युगा तनुध्वं कृते योनौ
वपतेह बीजम् । गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्सृण्यः पक्वमेयात्
॥ ६८ ॥ शुन ꣳ सुफाला वि कृषन्तु भूमि ꣳ शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहैः ।
शुनासीरा हविषा तोशमाना सुपिप्पला ओषधीः कर्त्तनास्मै ॥ ६९ ॥ घृतेन
सीता मधुना समज्यतां विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः । ऊर्जस्वती पयसा पिन्व-
मानास्मान्त्सीते पयसाभ्या ववृत्स्व ॥ ७० ॥ लाङ्गलं पवीरवत्सुशेव ꣳ सोम-
पित्सरु । तदुद्वपति गामविं प्रफर्व्यं च पीवरीं प्रस्थावद्रथवाहनम् ॥ ७१ ॥
कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय वरुणाय च । इन्द्रायाश्विभ्यां पूष्णे प्रजाभ्य
ओषधीभ्यः ॥ ७२ ॥ वि मुच्यध्वमघ्न्या देवयाना अगन्म तमसस्पारमस्य ।
ज्योतिरापाम ॥ ७३ ॥ सजूरब्दो अयवोभिः सजूरुषा अरुणीभिः । सजोषसा-
वश्विना द ꣳ सोभिः सजूः सूर एतशेन सजूर्वैश्वानर इडया घृतेन स्वाहा ॥ ७४ ॥
या ओषधीः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मनै नु बभ्रूणामह ꣳ शतं धा-

मानि सप्त च ॥ ७५ ॥ शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः । अधा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृत ॥ ७६ ॥ ओषधीः प्रति मोदध्वं पुष्पवतीः प्रसूवरीः । अश्वाइव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्ण्वः ॥ ७७ ॥ ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुप ब्रुवे सनेयमश्वं गां वास आत्मानं तव पूरुष ॥ ७८ ॥ अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता । गोभाज इत् किलासथ यत् सनवथ पूरुषम् ॥ ७९ ॥ यत्रौषधीः समग्मत राजानः समिताविव । विप्रः स उच्यते भिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ ८० ॥ अश्वावतीं सोमावतीमूर्जयन्तीमुदोजसम् । आवित्सि सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टतातये ॥ ८१ ॥ उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते । धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष ॥ ८२ ॥ इष्कृतिर्नाम वो माताथो यूयं स्थ निष्कृतीः । सीराः पतत्रिणी स्थन यदामयति निष्कृथ ॥ ८३ ॥ अति विश्वाः परिष्ठा स्तेन इव व्रजमक्रमुः । ओषधीः प्राचुच्यवुर्यत्किं च तन्वो रपः ॥ ८४ ॥ यदिमा वाजयन्नहमोषधीर्हस्त आदधे । आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवगृभो यथा ॥ ८५ ॥ यस्यौषधीः प्रसर्पथाङ्गमङ्गं परुष्परुः । ततो यक्ष्मं वि बाधध्व उग्रो मध्यमशीरिव ॥ ८६ ॥ साकं यक्ष्म प्र पत चाषेण किकिदीविना । साकं वातस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकया ॥ ८७ ॥ अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावत । ताः सर्वाः संविदाना इदं मे प्रावता वचः ॥ ८८ ॥ याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः । बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ८९ ॥ मुञ्चन्तु मा शपथ्यादथो वरुण्यादुत । अथो यमस्य पड्बीशात्सर्वस्माद्देवकिल्बिषात् ॥ ९० ॥ अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयस्परि । यं जीवमश्नवामहै न स रिष्याति पूरुषः ॥ ९१ ॥ या ओषधीः सोमराज्ञीर्बह्वीः शतविचक्षणाः । तासामसि त्वमुत्तमारं कामाय शं हृदे ॥ ९२ ॥ या ओषधीः सोमराज्ञीर्विष्ठिताः पृथिवीमनु । बृहस्पतिप्रसूता अस्यै संदत्त

वीर्यम् ॥ ९३ ॥ याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परागताः । सर्वाः संगत्य वीरुधो
ऽस्यै संदत्त वीर्यम् ॥ ९४ ॥ मा वो रिषत् खनिता यस्मै चाहं खनामि वः ।
द्विपाच्चतुष्पादस्माक ँ सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ ९५ ॥ ओषधयः समवदन्त सोमेन
सह राज्ञा । यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्त ँ राजन् पारयामसि ॥ ९६ ॥ नाश-
यित्री बलासस्यार्शस उपचितामसि । अथो शतस्य यक्ष्माणां पाकारोरसि
नाशनी ॥ ९७ ॥ त्वां गन्धर्वा अखनँस्त्वामिन्द्रस्त्वां बृहस्पतिः । त्वामोषधे
सोमो राजा विद्वान् यक्ष्मादमुच्यत ॥ ९८ ॥ सहस्व मे अरातीः सहस्व पृतना-
यतः । सहस्व सर्वं पाप्मान ँ सहमानास्योषधे ॥ ९९ ॥ दीर्घायुस्त ओषधे
खनिता यस्मै च त्वा खनाम्यहम् । अथो त्वं दीर्घायुर्भूत्वा शतवल्शा वि रोह-
तात् ॥ १०० ॥ त्वमुत्तमास्योषधे तव वृक्षा उपस्तयः । उपस्तिरस्तु सो ऽस्माकं
यो अस्माँ२ अभिदासति ॥ १०१ ॥ मा मा हिँ सीज्जनिता यः
पृथिव्या यो वा दिव ँ सत्यधर्मा व्यानट् । यश्चापश्चन्द्राः प्रथमो जजान कस्मै
देवाय हविषा विधेम ॥ १०२ ॥ अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञेन पयसा सह ।
वपां ते अग्निरिषितो अरोहत् ॥ १०३ ॥ अग्ने यत्ते शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं
यच्च यज्ञियम् । तद्देवेभ्यो भरामसि ॥ १०४ ॥ इषमूर्जमहमित आदमृतस्य
योनिं महिषस्य धाराम् । आ मा गोषु विशत्वा तनूषु जहामि सेदिमनिराम-
मीवाम् ॥ १०५ ॥ अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो ।
बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्यं दधासि दाशुषे कवे ॥ १०६ ॥ पावकवर्चाः
शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना । पुत्रो मातरा विचरन्नुपावसि पृणक्षि
रोदसी उभे ॥ १०७ ॥ ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः ।
त्वे इषः संदधुर्भूरिवर्पसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥ १०८ ॥ इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व
जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य । स दर्शतस्य वपुषो विराजसि पृणक्षि सानसिं क्रतुम्

॥ १०८ ॥ इष्कर्त्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्त एं राधसो महः। रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसि एं रयिम् ॥ ११० ॥ ऋतावानं महिषं विश्वदर्शतमग्नि एं सुम्नाय दधिरे पुरो जनाः। श्रुत्कर्ण एं सप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥ १११ ॥ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्ण्यम्। भवा वाजस्य सङ्गथे ॥ ११२ ॥ सन्ते पया एं सि समुयन्तु वाजाः संवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः। आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवा एं स्युत्तमानि धिष्व ॥ ११३ ॥ आप्यायस्व मदिन्तम सोम विश्वेभिर एं शुभिः। भवानः सप्रथस्तमः सखा वृधे ॥ ११४ ॥ आ ते वत्सो मनो यमत्परमाच्चित्सधस्थात्। अग्ने त्वां कामया गिरा ॥ ११५ ॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिरे ॥ ११६ ॥ अग्निः प्रियेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति ॥ ११७ ॥

॥ इति द्वादशो ऽध्यायः ॥

॥ अथ त्रयोदशोऽध्यायः ॥

ऋषि:— वत्सार १—३ हिरण्यगर्भ: ४—८ वामदेव: ९—१४ त्रिशिरा १५ १६ अग्नि: २०, २१ इन्द्राग्नी २२—२५ सविता २६ गोतम: २७ ३५ भारद्वाज: ३६ विरूप: ३७ ५१ उशना ५२—५८ । देवता—अग्नि: १, २, ४ [illegible], १८, १९, २२, [illegible] ४७—५२ आदित्य: ३ प्रजापति: [illegible], ५७—५८ [illegible] सूर्य: ८, ४६ हिरण्यगर्भ: ६, ७ [illegible] २०, २१ [illegible] २३, [illegible] २५ जगत्पति: २६ विश्वे देवा २७ [illegible] ३२ [illegible] ३३ [illegible] ३२ जातवेदा ३४, ३५ आप: ५३ प्राणा ५४ । छन्द:— आर्षी पंक्ति: १ विराट् त्रिष्टुप् २ आर्षी त्रिष्टुप् ३, ४ विराडार्षीत्रिष्टुप् ५ भुरिगुष्णिक् ६ अनुष्टुप् ७, १७, २०, २३ निचृदनुष्टुप् ८, २१, २६ भुरिक् पंक्ति: ९, १०, निचृत्त्रिष्टुप् ११, ४२—४४, ४६ भुरिगार्षी पंक्ति: १२ निचृदार्षीत्रिजगती १३ भुरिगनुष्टुप् १४, २७ निचृदार्षी त्रिष्टुप् १५ स्वराडार्षानुष्टुप् १६ प्रस्तार पंक्ति: १८ भुरिगतिजगती १९ निचृद्बृहती २४, ३५, ३९ भुरिगतिजगती ५ भुरिग्ब्राह्मी बृहती २, २५ निचृद्गायत्री २७ २९, ३२, ३३, ३६, ३७, ५२ गायत्री २८, आर्षी पंक्ति: ३० त्रिष्टुप् ३१, ३८, ४१, ४५ भुरिक् त्रिष्टुप् ३४ निचृदुष्णिक् ४० विराड् ब्राह्मी पंक्ति: ४७ निचृद्ब्राह्मी पंक्ति: ४८ कृति: ४९, ५० भुरिक्कृति: ५१ ब्राह्मी पङ्क्ति: ५ ब्राह्मीजगती ५ निचृद्ब्राह्मी पङ्क्ति: ५ ५३ स्वराड् ब्राह्मी जगती ५४ निचृद्भुरिगतिधृति: ५५ निचृद्धृति: ५६ स्वराड्ब्राह्मी त्रिष्टुप् ५७ विराडाकृति: ५८ । स्वर:—पञ्चम: १, ९, १०, १२, १८, ३०, ४७, ४८, ५८, धैवत: २—४, ११, १५, ३१, ३४, ३८, ४१,—४६, ५७ गान्धार: ५, ७, ८, १४, १६, १७, २०—२३, २६ ऋषभ: ६, २४, ४० निषाद: १३, १९, ४९—५१, ५४ निषाद: ५, मध्यम: ५.

[illegible] ४०, ४४, ४५ मध्यमः [illegible] ॥

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निꣳ रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय । मामु देवताः सचन्ताम् ॥ १ ॥ अपां पृष्ठमसि योनिरग्नेः समुद्रमभितः पिन्वमानम् । वर्धमानो महाँ२ ऽआ च पुष्करे दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथस्व ॥ २ ॥ ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः । स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च वि वः ॥ ३ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ४ ॥ द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः । समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥ ५ ॥ नमोऽस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ ६ ॥ या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पतीँ१रनु । ये वावटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ ७ ॥ ये वामी रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु । येषामप्सु सदस्कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ ८ ॥ कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवाँ२ इभेन । तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः ॥ ९ ॥ तव भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः । तपूꣳष्यग्ने जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः ॥ १० ॥ प्रति स्पशो वि सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः । यो नो दूरे अघशꣳसो यो अन्त्यग्ने मा किष्टे व्यथिरादधर्षीत् ॥ ११ ॥ उदग्ने तिष्ठ प्रत्या तनुष्व न्यमित्राँ२ ओषतात्तिग्महेते । यो नो अरातिꣳ समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वो भव प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्ने । अव स्थिरा तनुहि

यातुधानां जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून् ॥ अग्नेष्ट्वा तेजसा सादयामि
॥ १३ ॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपाꣳ रेताꣳ
सि जिन्वति । इन्द्रस्य त्वौजसा सादयामि ॥ १४ ॥ भुवो यज्ञस्य रज-
सश्च नेता यत्रा नियुद्भिः सचसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दधिषे स्वर्षां
जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम् ॥ १५ ॥ ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा ।
मा त्वा समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्णो ऽव्यथमाना पृथिवीं दृꣳह ॥ १६ ॥
प्रजापतिष्ट्वा सादयत्वपां पृष्ठे समुद्रस्येमन् । व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथस्व
पृथिव्यसि ॥ १७ ॥ भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य
धर्त्री । पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृꣳह पृथिवीं मा हिꣳसीः ॥ १८ ॥
विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय । अग्निष्ट्वाभि-
पातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद
॥ १९ ॥ काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषस्परि । एवा नो दूर्वे प्र
तनु सहस्रेण शतेन च ॥ २० ॥ या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरो-
हसि । तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम् ॥ २१ ॥ यास्ते अग्ने
सूर्ये रुचो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः । ताभिर्नो अद्य सर्वाभी रुचे जनाय
नस्कृधि ॥ २२ ॥ या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते ॥ २३ ॥ विराड्ज्योतिरधारयत्स्व-
राड्ज्योतिरधारयत् । प्रजापतिष्ट्वा सादयतु पृष्ठे पृथिव्या ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै
प्राणायापानाय व्यानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ अग्निष्टे ऽधिपतिस्तया देवत-
याङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥ २४ ॥ * मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू अग्नेरन्तः
श्लेषो ऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथ
मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः । ये अग्नयः समनसो ऽन्तरा द्यावापृथिवी इ

यामन्त्विकावृत् अभि क्रन्दमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतया-
ङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ २५ ॥ अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्व
पृतनायतः । सहस्रवीर्यासि सा मा जिन्व ॥ २६ ॥ मधु वाता ऋतायते मधु
क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥ २७ ॥ मधु नक्तमुतोषसो मधुम-
त्पार्थिवꣳ रजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ॥ २८ ॥ मधुमान्नो वनस्पतिर्म-
धुमाꣳ२ अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ २९ ॥ अपां गम्भन्त्सीद
मा त्वा सूर्यो ऽभिताप्सीन्माग्निर्वैश्वानरः । अच्छिन्नपत्राः प्रजा अनुवीक्ष-
स्वानु त्वा दिव्या वृष्टिः सचताम् ॥ ३० ॥ त्रीन्त्समुद्रान्त्समसृपत् स्वर्गानपां
पतिर्वृषभ इष्टकानाम् । पुरीषं वसानः सुकृतस्य लोके तत्र गच्छ यत्र पूर्वे
परेताः ॥ ३१ ॥ मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो
भरीमभिः ॥ ३२ ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः
सखा ॥ ३३ ॥ ध्रुवासि धरुणेतो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्यो अधिजातवेदाः ।
स गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥ ३४ ॥ इषे
राये रमस्व सहसे द्युम्न ऊर्जे अपत्याय । सम्राडसि स्वराडसि सारस्वतौ त्वोत्सौ
प्रावताम् ॥ ३५ ॥ अग्ने युक्ष्वा हि ये तवाश्वासो देव साधवः । अरं वहन्ति
मन्यवे ॥ ३६ ॥ युक्ष्वा हि देवहूतमाꣳ२ अश्वाꣳ२ अग्ने रथीरिव ।
नि होता पूर्व्यः सदः ॥ ३७ ॥ सम्यक् स्रवन्ति सरितो न धेना अन्तर्हृदा
मनसा पूयमानाः । घृतस्य धारा अभि चाकशीमि हिरण्ययो वेतसो मध्य
आसाम् ॥ ३८ ॥ ऋचे त्वा रुचे त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा । अभूदिदं विश्वस्य
भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च ॥ ३९ ॥ अग्निर्ज्योतिषा ज्योतिष्मान्
रुक्मो वर्चसा वर्चस्वान् । सहस्रदा असि सहस्राय त्वा ॥ ४० ॥ आदित्यं
गर्भं पयसा समङ्धि सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम् । परिवृङ्धि हरसा

माभि मंꣳस्थाः शतायुषं कृणुहि चीयमानः ॥ ४१ ॥ वातस्य जूतिं वरु-
णस्य नाभिमश्वं जज्ञानꣳ सरिरस्य मध्ये । शिशुं नदीनाꣳ हरिमद्रिं बुध्न-
मग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन् ॥ ४२ ॥ अजस्रमिन्दुमरुषं भुरण्युमग्निमीडे
पूर्वचित्तिं नमोभिः । स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमानो गां मा हिꣳसीरदितिं विरा-
जम् ॥ ४३ ॥ वरूत्रीं त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमविं जज्ञानाꣳ रजसः परस्मात् ।
महीꣳ साहस्रीमसुरस्य मायामग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन् ॥ ४४ ॥
यो अग्निरग्नेरध्यजायत शोकात्पृथिव्या उत वा दिवस्परि । येन प्रजा विश्व-
कर्मा जजान तमग्ने हेडः परि ते वृणक्तु ॥ ४५ ॥ चित्रं देवानामुदगा-
दनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षꣳ सूर्य आ-
त्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ४६ ॥ इमं मा हिꣳसीर्द्विपादं पशुꣳ सहस्राक्षो मेधा-
य चीयमानः । मयुं पशुं मेधमग्ने जुषस्व तेन चिन्वानस्तन्वो निषीद । मयुं ते
शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ ४७ ॥ इमं मा हिꣳसीरेकशफं प-
शुं कनिक्रदं वाजिनं वाजिनेषु । गौरमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्त-
न्वो निषीद । गौरं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ ४८ ॥ इमꣳ साहस्रꣳ
शतधारमुत्सं व्यच्यमानꣳ सरिरस्य मध्ये । घृतं दुहानामदितिं जनायाग्ने मा
हिꣳसीः परमे व्योमन् । गवयमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तन्वो निषीद ।
गवयं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ ४९ ॥ इममूर्णायुं वरुणस्य नाभिं
त्वचं पशूनां द्विपदां चतुष्पदाम् । त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्ने मा हिꣳसीः
परमे व्योमन् । उष्ट्रमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तन्वो निषीद । उष्ट्रं
ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ ५० ॥ अजो ह्यग्नेरजनिष्ट शोकात्सो
अपश्यज्जनितारमग्रे । तेन देवा देवतामग्रमायꣳस्तेन रोहमायन्नुप मेध्यासः ।
शरभमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तन्वो निषीद । शरभं ते शुगृच्छतु

यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ ५१ ॥ त्वं यविष्ठ दाशुषो नॄन् पाहि शृणुधी गिरः ।
रक्षा तोकमुत त्मना ॥ ५२ ॥ अपां त्वेमन् सादयाम्यपां त्वोद्मन् सादयाम्य
पां त्वा भस्मन् सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायने सादयाम्यर्णवे त्वा
सदने सादयामि समुद्रे त्वा सदने सादयामि । सरिरे त्वा सदने सादया
म्यपां त्वा क्षये सादयाम्यपां त्वा सधिषि सादयाम्यपां त्वा सदने सादयाम्यपां
त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा
पाथसि सादयामि । गायत्रेण त्वा छन्दसा सादयामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा
सादयामि जागतेन त्वा छन्दसा सादयाम्यानुष्टुभेन त्वा छन्दसा सादयामि
पाङ्क्तेन त्वा छन्दसा सादयामि ॥ ५३ ॥ अयं पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवा-
यनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गायत्र्यै गायत्रं गायत्रादुपाꣳशुरु-
पाꣳशोस्त्रिवृत् त्रिवृतो रथन्तरं वसिष्ठ ऋषिः । प्रजापतिगृहीतया त्वया प्राणं
गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ५४ ॥ अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो
मानसस्त्रिष्टुब् ग्रैष्मी त्रिष्टुभः स्वारम् । स्वारादन्तर्यामोऽन्तर्यामात्पञ्चदशः
पञ्चदशाद् बृहद् भरद्वाज ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनो गृह्णामि
प्रजाभ्यः ॥ ५५ ॥ अयं पश्चाद् विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाश्चाक्षुष्यो
जगती वार्षी जगत्या ऋक्समम् । ऋक्समाच्छुक्रः शुक्रात्सप्तदशः सप्तदशाद् वैरूपं
जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ५६ ॥
इदमुत्तरात् स्वस्तस्य श्रोत्रꣳ सौवꣳ शरच्छ्रौत्र्यनुष्टुप् शारद्यनुष्टुभ ऐड-
मैडान् मन्थी मन्थिन एकविꣳश एकविꣳशाद् वैराजं विश्वामित्र ऋषिः
प्रजापतिगृहीतया त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ५७ ॥ इयमुपरि मतिस्तस्यै
वाङ्मात्या हेमन्तो वाच्यः पङ्क्तिर्हैमन्ती पङ्क्त्यै निधनवन्निधनवत आग

ण: । आग्रयणात् त्रिणवं त्रयस्त्रिꣳशौ त्रिणवत्रयस्त्रिꣳशाभ्याꣳ शाक्वररैवते
विश्वकर्मा ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥ ५८ ॥

॥ इति त्रयोदशो ऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्दशो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—उशना १—६ विश्वेदेवा ७,९,११,१४,१६, विश्वदेव ८,१०, १३,१५,१८—३१ विश्वकर्मा १२। देवता—अश्विनौ १—५ ग्रीष्मर्तुः ६ वसन्तादय मन्त्रोक्ता ७ दम्पती ८ प्रजापतिः ९, २१ विद्वांसः १० इन्द्राग्नी ११ वायुः १२, १४ दिशः १३ ऋतवः १५, १६, १७ छन्दांसि १८ पृथिव्यादयो १९ अग्न्यादयो २० विदुषी २१, २२ यज्ञः २३ मेधाविनो २४ वस्वादयो लिङ्गोक्ता २५ ऋभवः २६ ईश्वरः २८, २९ जगदीश्वरः ३०। छन्दः—त्रिष्टुप् १ ब्राह्मी बृहती २ निचृद् ब्राह्मी जगती ३ स्वराड्ब्राह्मी बृहती ४, ५, ११, १४ निचृदनुष्टुप् ६ भुरिगनुष्टुप् [illegible] स्वराट् पंक्तिः [illegible] निचृदाकृतिः [illegible] ७ निचृदतिजगती ८ २६ निचृद्ब्राह्मी पङ्क्तिः [illegible] ब्राह्मी पङ्क्तिः [illegible] ९ १० भुरिगनुष्टुप् [illegible] विकृतिः १२ विराट् पंक्तिः १३ स्वराडुत्कृतिः [illegible] १६ भुरिगतिजगती [illegible] १८ आर्षी जगती १९ [illegible] विराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् २० निचृदनुष्टुप् २१ त्रिष्टुप् २२ भुरिग्ब्राह्मी पङ्क्तिः [illegible] २३ निचृदभिकृतिः २४ स्वराट् संकृतिः २५ भुरिगतिजगती [illegible] ब्राह्मी बृहती [illegible] २७ निचृद्विकृतिः २८ आर्षी त्रिष्टुप् [illegible] ब्राह्मी जगती [illegible] ब्राह्मी पंक्तिः [illegible] ३० स्वराड् ब्राह्मी जगती ३१। स्वरः—धैवतः १, [illegible] मध्यमः २—५, १०, १२, १४, २४, २८ पञ्चमः ६, ११ धैवतः [illegible], पञ्चमः [illegible] ७ निषादः ८, १८ १९ २१ [illegible] पञ्चमः [illegible] गान्धारः [illegible] ११,२१,२५ पञ्चमः १३ ऋषभः २२ पञ्चमः [illegible] निषादः [illegible] निषादः [illegible], मध्यमः [illegible] २७ धैवतः [illegible], निषाद [illegible] २८ निषादः [illegible], पञ्चमः [illegible] ३० ॥

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमासीद साधुया। उख्यस्य केतुं प्रथमं जुषाणाऽश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥१॥ कुलायिनी घृतवती पुरन्धिः

स्योने सीद सदने पृथिव्याः । अभि त्वा रुद्रा वसवो गृणन्त्विमा ब्रह्म पीपिहि सौभगाय । अश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ २ ॥ स्वैर्दक्षैर्दक्षपितेह सीद देवानां सुम्ने बृहते रणाय । पितेवैधि सूनव आ सुशेवा स्वावेशा तन्वा संविशस्व । अश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ ३ ॥ पृथिव्याः पुरीषमस्यप्सो नाम तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्व । अश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ ४ ॥ अदित्यास्त्वा पृष्ठे सादयाम्यन्तरिक्षस्य धर्त्रीं विष्टम्भनीं दिशामधिपत्नीं भुवनानाम् । ऊर्मिर्द्रप्सो अपामसि विश्वकर्मा त ऋषिः । अश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ ५ ॥ शुक्रश्च शुचिश्च ग्रैष्मावृतू अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः । ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे । ग्रैष्मावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ ६ ॥ सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । सजूर्वसुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । सजू रुद्रैः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । सजूरादित्यैः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । सजूर्विश्वैर्देवैः सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥ ७ ॥ प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्व्या विभाहि श्रोत्रं मे श्लोकय । अपः पिन्वौषधीर्जिन्व द्विपादव चतुष्पात्पाहि दिवो वृष्टिमेरय ॥ ८ ॥ मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयन्दं छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दो विश्वकर्मा

वयः परमेष्ठी छन्दो बस्तो वयो विबलं छन्दो। वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः सिंहो वयश्छदिश्छन्दः पष्ठवाड्वयो बृहती छन्द उक्षा वयः ककुप् छन्द ऋषभो वयः सतोबृहती छन्दः ॥ ८ ॥ अनड्वान्वयः पङ्क्तिश्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दस्त्र्यविर्वयस्त्रिष्टुप् छन्दो दित्यवाड्वयो विराट् छन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दस्त्रिवत्सो वय उष्णिक् छन्दस्तुर्यवाड्वयोऽनुष्टुप् छन्दः ॥ १० ॥ इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां दृंहतं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बाधसे ॥ ११ ॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीमन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं दृंहान्तरिक्षं मा हिंसीः। विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुष्ट्वाभिपातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥ १२ ॥ राज्ञ्यसि प्राची दिग्विराडसि दक्षिणा दिक् सम्राडसि प्रतीची दिक् स्वराडस्युदीची दिगधिपत्न्यसि बृहती दिक् ॥ १३ ॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीम्। विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ। वायुष्टेऽधिपतिस्तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥ १४ ॥ नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतू अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे वार्षिकावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ १५ ॥ इषश्चोर्जश्च शारदावृतू अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे शारदावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ १६ ॥ आयुर्मे पाहि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि

व्यानं मे पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि वाचम्मे पिन्व मनो मे जिन्व
त्मानम् मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ ॥ १७ ॥ माच्छन्दः प्रमाच्छन्दः प्रतिमा
च्छन्दो अस्त्रीवयश्छन्दः पंक्तिश्छन्दः उष्णिक् छन्दो बृहती छन्दो ऽनुष्टुप् छन्दो
विराट् छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप् छन्दो जगती छन्दः ॥ १८ ॥ पृथिवी छन्दो
ऽन्तरिक्षञ्छन्दो द्यौः छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो वाक् छन्दो मनश्छन्दः
कृषिश्छन्दो हिरण्यञ्छन्दो गौश्छन्दो ऽजाछन्दो ऽश्वश्छन्दः ॥ १९ ॥ अ
र्देवता वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा दे
दित्या देवता मरुतो देवता विश्वे देवा देवता बृहस्पति र्देवतेन्द्रो दे
वरुणो देवता ॥ २० ॥ मूर्द्धासि राड् ध्रुवासि धरुणा धर्त्र्यसि धरणी । आ
त्वा वर्चसे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा ॥ २१ ॥ यन्त्री राड् यन्त्र्यसि यम
ध्रुवासि धरित्री । इषे त्वोर्जे त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा ॥ २२ ॥ आ
स्त्रिवृद्भास्तः पञ्चदशो व्योमा सप्तदशो धरुण एकविंशः प्रतूर्त्तिरष्टादशस्त
नवदशो ऽभीवर्त्तः सविंशो वर्चो द्वाविंशः सम्भरणस्त्रयोविंशो योनिश्च
विंशः । गर्भाः पञ्चविंश ओजस्त्रिणवः क्रतुरेकत्रिंशः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशं
ध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंशो नाकः षट् त्रिंशो विवर्त्तो ऽष्टा चत्वारिंशं
र्त्रं चतुष्टोमः ॥ २३ ॥ अग्नेर्भागो ऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृत
त्रिवृत्स्तोमः । इन्द्रस्य भागो ऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतं पञ्चदश
तोमः । नृचक्षसां भागो ऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं स्पृतं सप्तदश
तोमः । मित्रस्य भागो ऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वात स्पृत एक-
ंश स्तोमः ॥ २४ ॥ वसूनां भागो ऽसि रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पात्
तं चतुर्विंश स्तोमः । आदित्यानां भागो ऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः
ता: पञ्चविंश स्तोमः अदित्यै भागो ऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजस्पृतं त्रिणव

स्तोमः। देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यꣳ समीचीर्दिश स्पृता-
श्चतुष्टोमः ॥ २५ ॥ यवानां भागोऽस्ययवानामाधिपत्यं प्रजा स्पृताश्चत्वारि
ꣳश स्तोमः। ऋभूणां भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यं भूतꣳ स्पृतं
त्रयस्त्रिꣳश स्तोमः ॥ २६ ॥ सहश्च सहस्यश्च हैमन्तिकावृतू अग्नेरन्तः
श्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्
मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे हैम-
न्तिकावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद्
ध्रुवे सीदतम् ॥ २७ ॥ एकयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपति-
रासीत्। तिसृभिरस्तुवत ब्रह्मासृज्यत ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत्। पञ्चभिरस्तु-
वत भूतान्यसृज्यन्त भूतानां पतिरधिपतिरासीत्। सप्तभिरस्तुवत सप्त ऋषयो
ऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीत् ॥ २८ ॥ नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्ता-
दितिरधिपत्न्यासीत्। एकादशभिरस्तुवत ऋतवोऽसृज्यन्तार्तवा अधिपतय
आसन्। त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिरासीत्।
पञ्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्। सप्तदशभिरस्तुवत ग्राम्याः
पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीत् ॥ २९ ॥ नवदशभिरस्तुवत शूद्रार्यौ-
वसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्ताम्। एकविꣳशत्यास्तुवतैकशफाः पशवो
ऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्। त्रयोविꣳशत्यास्तुवत क्षुद्राः पशवोऽसृ-
ज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्। पञ्चविꣳशत्यास्तुवतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त
वायुरधिपतिरासीत्। सप्तविꣳशत्यास्तुवत द्यावापृथिवी व्यैतां वसवो रुद्रा
आदित्या अनुव्यायँस्त एवाधिपतय आसन् ॥ ३० ॥ नवविꣳशत्यास्तुवत
वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीत्। एकत्रिꣳशतास्तुवत प्रजा

असृज्यन्त यवायायवायाधिपतय आसन् । पर्यस्त्रिंशतास्तुवत भूतान्यशा-
म्यन् प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत् ॥ ३१ ॥

॥ इति चतुर्दशो ऽध्यायः ॥

॥ अथ पञ्चदशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—परमेष्ठी १—५९ प्रियमेधा ६० मधुच्छन्दः ६१, ६५ वसिष्ठः ६२—६४ । देवता—अग्निः १, २, २०—५६, ६२ दम्पती ३ विद्वांसः ४—७ प्रजापतिः ८, ९ वसवः १० रुद्रा ११ आदित्या १२ मरुतः १३ विश्वेदेवा १४ वसन्तर्तुः १५ ग्रीष्मर्तुः १६ वर्षर्तु १७ शरदृतुः १८ हेमन्तर्तुः १९ शिशिरर्तुः ५७ विदुषी ५८, ६३ इन्द्राग्नी ५९ आपः ६० इन्द्रः ६१ परमात्मा ६४ विद्वान् ६५ । छन्दः—त्रिष्टुप् १ निचृत् त्रिष्टुप् २ ब्राह्मीत्रिष्टुप् ३, ७ निचृदाकृतिः ४ भुरिगभिकृतिः ५ विराडभिकृतिः ६ स्वराडार्ष्यनुष्टुप् ८ विराड् ब्राह्मी जगती ९ विराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् " ब्राह्मी बृहती ' १० भुरिग्ब्राह्मी त्रिष्टुप् " ब्राह्मी बृहती ' ११ निचृद् ब्राह्मी जगती " ब्राह्मी बृहती ' १२ भुरिग्ब्राह्मी त्रिष्टुप् " ब्राह्मी बृहती ' १३ ब्राह्मी जगती " ब्राह्मी त्रिष्टुप् ' १४ विकृतिः १५ प्रकृतिः १६ विराट् कृतिः १७ भुरिगतिधृतिः १८ निचृत्कृतिः १९ निचृद् गायत्री २०—२२ निचृदार्षी त्रिष्टुप् २३, ५२ निचृत् त्रिष्टुप् २४, २५ भुरिगार्षी त्रिष्टुप् २६, ५० निचृदार्षी जगती २७ विराडार्षी जगती २८ विराडनुष्टुप् २९—३१, ५९, ६०, ६५ विराड बृहती ३२ निचृद्बृहती ३३ आर्ष्यनुष्टुप् ३४ उष्णिक् ३५ निचृदुष्णिक् ३६—४० निचृत्पंक्तिः ४१, ४३ आर्षीपंक्ति ४२ आर्षी गायत्री ४४ भुरिगार्षी गायत्री ४५, ४६, ६१ विराड् ब्राह्मी त्रिष्टुप् ४७ विराड्ब्राह्मी बृहती ४८ आर्षी त्रिष्टुप् ४९, ५४ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् ५१ भुरिगार्षी पंक्तिः ५३ निचृदनुष्टुप् ५५, ५६ स्वराडुत्कृतिः ५७ भुरिग्ब्राह्मी बृहती ५८ विराट् त्रिष्टुप् ६२, ६३ आकृतिः ६४ । स्वरः—धैवतः १—३, ७, १६, २३—२६, ४७, ४९—५२, ५४, ६२, ६३ पंचमः ४, ४१—४३, ५३, ६४ ऋषभः ५, ६, ३५—४० गान्धारः ८, २९—३१, ३४, ५५, ५६, ५८—६१, ६५ निषादः ९, १७, १९, २७, २८ धैवतः ", मध्यमः ' १०, ११, १२

निषाद: ७, मध्यमः । १२ निषादः ७, धैवतः । १४ मध्यमः १७, २२, ३२ ४८, ५८ षड्जः १८, २०—२२, ४४—४८, ५७ ॥

अग्ने जातान् प्र णुदा नः सपत्नान् प्रत्यजातान् नुद जातवेदः । अधि नो ब्रूहि सुमना अहेडँस्तव स्याम शर्मँस्त्रिवरूथ उद्भौ ॥ १ ॥ सहसा जातान् प्र णुदा नः सपत्नान् प्रत्यजातान् जातवेदो नुदस्व । अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयꣳ स्याम प्र णुदा नः सपत्नान् ॥ २ ॥ षोडशी स्तोम ओजो द्रविणं चतुश्चत्वारिꣳश स्तोमो वर्चो द्रविणम् । अग्नेः पुरीषमस्यप्सो नाम तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्व ॥ ३ ॥ एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रश्छन्दः सरिरं छन्दः ककुप् छन्दस्त्रिककुप्छन्दः काव्यं छन्दो अङ्कुपं छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दः पदपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः ॥ ४ ॥ आच्छच्छन्दः प्रच्छच्छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरञ्छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सꣳस्तुप् छन्दोऽनुष्टुप् छन्दः एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विष्पर्धाश्छन्दो विशालं छन्दश्छदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रञ्छन्दो अङ्काङ्कं छन्दः ॥ ५ ॥ रश्मिना सत्याय सत्यञ्जिन्व प्रेतिना धर्मणा धर्मञ्जिन्वान्वित्या दिवा दिवञ्जिन्व सन्धिनान्तरिक्षेणान्तरिक्षं जिन्व प्रतिधिना पृथिव्या पृथिवीं जिन्व विष्टम्भेन वृष्ट्या वृष्टिं जि प्रवयाऽह्नाहर्जिन्वानुया रात्र्या रात्रीञ्जिन्वोशिजा वसुभ्यो वसूञ्जिन्व प्र केतेनादित्येभ्य आदित्याञ्जिन्व ॥ ६ ॥ तन्तुना रायस्पोषेण रायस्पोषं जिन्व सं सर्पेण श्रुताय श्रुतं जिन्वैडेनौषधीभिरोषधीर्जिन्वोत्तमेन तनूभिस्तनूर्जि वयोधसाधीतेनाधीतञ्जिन्वाभिजिता तेजसा तेजो जिन्व ॥ ७ ॥ प्रति

पदसि प्रतिपदे त्वानुपदस्यनुपदे त्वा संपदसि सम्पदे त्वा तेजोऽसि तेजसे त्वा
॥ ८ ॥ त्रिवृदसि त्रिवृते त्वा प्रवृदसि प्रवृते त्वा विवृदसि विवृते त्वा सवृदसि स
वृते त्वाऽऽक्रमोऽस्याक्रमाय त्वा संक्रमोऽसि संक्रमाय त्वोत्क्रमोऽस्युत्क्रमाय
त्वोत्क्रान्तिरस्युत्क्रान्त्यै त्वाधिपतिनोर्जोर्जं जिन्व ॥ ९ ॥ * राज्ञ्यसि प्राची
दिग्वसवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनां प्रतिधर्त्ता त्रिवृत् त्वा स्तोमः पृथि-
व्याꣳ श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्नातु रथन्तरꣳ साम प्रतिष्ठित्या अन्त-
रिक्ष ऋषयस्त्वा । * प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथन्तु विधर्त्ता
चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च
सादयन्तु ॥ १० ॥ * विराडसि दक्षिणा दिग्रुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो
हेतीनां प्रतिधर्त्ता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ श्रयतु प्रउगमुक्थमव्यथायै
स्तभ्नातु बृहत्साम प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा । * प्रथमजा देवेषु दिवो
मात्रया वरिम्णा प्रथन्तु विधर्त्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य
पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥ ११ ॥ * सम्राडसि प्रतीची दिगादित्या-
स्ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिधर्त्ता सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ
श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थमव्यथायै स्तभ्नातु वैरूपꣳ साम प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष
ऋषयस्त्वा । प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथन्तु विधर्त्ता चायमधि-
पतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु
॥ १२ ॥ * स्वराडस्युदीची दिङ् मरुतस्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनां प्रति-
धर्त्तैकविꣳशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ श्रयतु निष्केवल्यमुक्थमव्यथायै स्त-
भ्नातु । वैराजꣳ साम प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा । प्रथमजा देवेषु दिवो
मात्रया वरिम्णा प्रथन्तु विधर्त्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य
पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥ १३ ॥ * अधिपत्न्यसि बृहती दिग्विश्वे

ते देवा अधिपतयो बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिधर्त्ता त्रिणवत्रयस्त्रिᳩंशौ त्वा स्तोमौ
पृथिव्याᳩं श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथायै स्तभ्नीताᳩं शाक्वररैवते
सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिम्णा
प्रथन्तु विधर्त्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके
यजमानञ्च सादयन्तु ॥ १४ ॥ अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृत्सश्च
रथौजाश्च सेनानीग्रामण्यौ । पुञ्जिकस्थला च क्रतुस्थला चाप्सरसौ । दङ्क्ष्ण-
वः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो
मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १५ ॥ अयं दक्षिणा
विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानीग्रामण्यौ । मेनका च सहजन्या
चाप्सरसौ यातुधाना हेती रक्षाᳩंसि प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्
ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १६ ॥ अयं पश्चा
द्विश्वव्यचास्तस्य रथप्रोतश्चासमरथश्च सेनानीग्रामण्यौ । प्रम्लोचन्ती चानुम्लो
चन्ती चाप्सरसौ । व्याघ्रा हेतिः सर्पाः प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु
नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १७ ॥ अयमु
त्तरात्संयद्वसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानीग्रामण्यौ । विश्वाची च घृता
ची चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृ
डयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १८ ॥ अयमुपर्यर्वाग्व
सुस्तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानीग्रामण्यौ । उर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसाववस्फू
र्जन् हेतिर्विद्युत्प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ १९ ॥ अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्प
तिः पृथिव्या अयम् । अपाᳩं रेताᳩंसि जिन्वति ॥ २० ॥ अयमग्निः सहस्रि
णो वाजस्य शतिनस्पतिः । मूर्धा कवी रयीणाम् ॥ २१ ॥ त्वामग्ने पुष्करा

थर्वा निरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ २२ ॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता
यत्रा नियुद्भिः सचसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दधिषे स्वर्षां जिह्वामग्ने
चकृषे हव्यवाहम् ॥ २३ ॥ अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायती-
मुषासम् । यह्वा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ ॥ २४ ॥
अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो नमसा स्तोम-
मग्नौ दिवीव रुक्ममुरुव्यञ्चमश्रेत् ॥ २५ ॥ अयमिह प्रथमो धायि धातृभि-
र्होता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः । यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वं विशे-
विशे ॥ २६ ॥ जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे ।
घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुचिः ॥ २७ ॥ त्वामग्ने
अङ्गिरसो गुहा हितमन्वविन्दञ्छिश्रियाणं वनेवने । स जायसे मथ्यमानः सहो
महत् त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः ॥ २८ ॥ सखायः सं वः सम्यञ्चमिषꣳ स्तो-
मं चाग्नये । वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नप्त्रे सहस्वते ॥ २९ ॥ सꣳसमिद्यु-
वसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ । इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भर ॥ ३० ॥
त्वां चित्रश्रवस्तम हवन्ते विक्षु जन्तवः । शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वो-
ढवे ॥ ३१ ॥ एना वो अग्निं नमसोर्जो नपातमा हुवे । प्रियं चेतिष्ठमरतिꣳ
स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम् ॥ ३२ ॥ विश्वस्य दूतममृतं विश्वस्य दूतममृतम् ।
स योजते अरुषा विश्वभोजसा स दुद्रवत् स्वाहुतः ॥ ३३ ॥ स दुद्रवत् स्वाहुतः
स दुद्रवत् स्वाहुतः । सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी वसूनां देवꣳ राधो जनानाम्
॥ ३४ ॥ अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो । अस्मे धेहि जातवेदो
महि श्रवः ॥ ३५ ॥ स इधानो वसुष्कविरग्निरीडेन्यो गिरा । रेवदस्मभ्यं
पुर्वणीक दीदिहि ॥ ३६ ॥ क्षपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोरुतोषसः । स
तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥ ३७ ॥ भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग

भद्रो अध्वरः । भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ३८ ॥ भद्रा उत प्रशस्तयो भद्रं मनः
कृणुष्व वृत्रतूर्य्ये । येना समत्सु सासहः ॥ ३९ ॥ येना समत्सु सासहोऽव
स्थिरा तनुहि भूरि शर्धताम् । वनेमा ते अभिष्टिभिः ॥ ४० ॥ अग्निं तं मन्ये
यो वसुरस्तं यं यन्ति धेनवः । अस्तमर्वन्त आशवोऽस्तं नित्यासो वाजिन
इषꣳ स्तोतृभ्य आ भर ॥ ४१ ॥ सो अग्निर्यो वसुर्गृणे सं यमायन्ति धेनवः ।
समर्वन्तो रघुद्रुवः सꣳ सुजातासः सूरय इषꣳ स्तोतृभ्य आभर ॥ ४२ ॥ उभे
सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसनि । उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत
इषꣳ स्तोतृभ्य आ भर ॥ ४३ ॥ अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ
हृदिस्पृशम् । ऋध्यामा त ओहैः ॥ ४४ ॥ अधा ह्यग्ने क्रतोर्भद्रस्य दक्षस्य
साधोः । रथीर्ऋतस्य बृहतो बभूथ ॥ ४५ ॥ एभिर्नो अर्कैर्भवा नो अर्वाङ्
स्वर्ण ज्योतिः । अग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः ॥ ४६ ॥ अग्निꣳ होतारं
मन्ये दास्वन्तं वसुꣳ सूनुꣳ सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा । घृतस्य विभ्राष्टिमनुवष्टि शोचिषा
जुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ४७ ॥ अग्ने त्वन्नो अन्तम उत त्राता शिवो भवा
वरूथ्यः । वसुरग्निर्वसुश्रवा अच्छा नक्षि द्युमत्तमꣳ रयिन्दाः । तं त्वा शोचिष्ठ
दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ ४८ ॥ येन ऋषयस्तपसा सत्र-
मायन्निन्धाना अग्निꣳ स्वराभरन्तः । तस्मिन्नहं निदधे नाके अग्निं यमाहु-
र्मनव स्तीर्णबर्हिषम् ॥ ४९ ॥ तं पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत
वा हिरण्यैः । नाकं गृभ्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने
दिवः ॥ ५० ॥ आ वाचो मध्यमरुहद्भुरण्युरयमग्निः सत्पतिश्चेकितानः
पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदधस्पदं कृणुतां ये पृतन्यवः ॥ ५१ ॥ अ
यमग्निर्वीरतमो वयोधाः सहस्रियो द्योततामप्रयुच्छन् । विभ्राजमानः सरिर

मधा उप प्र याहि दिव्यानि धाम ॥ ५२ ॥ सम्प्रच्यवध्वमुप संप्रयाताग्ने पथो
देवयानान् कृणुध्वम् । पुनः कृण्वाना पितरा युवानान्वाताᳪसीत् त्वयि तन्तु-
मेतम् ॥ ५३ ॥ उद्बुध्यस्वाग्ने प्रति जागृहि त्वमिष्टापूर्ते सᳪसृजेथामयं च ।
अस्मिन्त्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ॥ ५४ ॥ येन
वहसि सहस्रं येनाग्ने सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञं नो नय स्वर्देवेषु गन्तवे ॥ ५५ ॥
अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्न आ रोहाथा नो
वर्धया रयिम् ॥ ५६ ॥ तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्नेरन्तः श्लेषोऽसि कल्पेतां
द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय
सव्रताः । ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे शैशिरावृतू अभिकल्पमाना
इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ ५७ ॥
परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवस्पृष्ठे ज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानाय
विश्वं ज्योतिर्यच्छ । सूर्यस्तेऽधिपतिस्तया देवतयाऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद
॥ ५८ ॥ लोकं पृण छिद्रं पृणाथो सीद ध्रुवा त्वम् । इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिर-
स्मिन् योनावसीषदन् ॥ ५९ ॥ ता अस्य सूददोहसः सोमᳪ श्रीणन्ति पृश्नयः ।
जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिवः ॥ ६० ॥ इन्द्रं विश्वा अवीवृधन् समुद्र-
व्यचसं गिरः । रथीतमᳪ रथीनां वाजानाᳪ सत्पतिं पतिम् ॥ ६१ ॥ प्रोथदश्वो
न यवसेऽविष्यन्यदा महः संवरणाद्व्यस्थात् । आदस्य वातो अनु वाति शोचि-
रध स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति ॥ ६२ ॥ आयोष्ट्वा सदने सादयाम्यवतश्छायायाᳪ
समुद्रस्य हृदये । रश्मीवतीं भास्वतीमा या द्यां भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षम्
॥ ६३ ॥ परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवस्पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं दिवं यच्छ दिवं
दृᳪह दिवं मा हिᳪसीः । विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रति-
ष्ठायै चरित्राय । सूर्यस्त्वाभिपातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवत-

...ङ्गिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥ ६४ ॥ सहस्रस्य प्रमासि सह
सहस्रस्योन्मासि साहस्रोऽसि सहस्राय त्वा ॥ ६५ ॥

॥ इति पञ्चदशोऽध्यायः ॥

॥ अथ षोडशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—परमेष्ठी वा कुत्स. १—३ परमेष्ठी ४ बृहस्पतिः ५ प्रजापतिः ६—१४, ३४ दक्षः २५—३३, ३५—३९ परमेष्ठी प्रजापतिर्वा देवा ४०—६६ । देवता—रुद्रः १—४, ६—१७, १९, २९ एको रुद्रः ५ रुद्राः १८, २०—२८, ३०—५५, ५७—६६ बहवो रुद्राः ५६ । छन्दः—आर्षी गायत्री १ आर्षी स्वराडनुष्टुप् २ विराडार्ष्यनुष्टुप् ३, ५४, ६२ निचृदार्ष्यनुष्टुप् ४, ८, १२, १३, ५३, ५६, ५८, ६०, ६१ भुरिगार्षी बृहती ५, ४० निचृदार्षी पङ्क्तिः ६ विराडार्षी पङ्क्तिः ७ भुरिगार्ष्युष्णिक् ९, १४, ५५ भुरिगार्ष्यनुष्टुप् १०, ६३ निचृदनुष्टुप् ११ निचृदार्षी जगती १५, १६ निचृदतिधृतिः १७, २१ निचृदष्टिः १८, २२ विराडतिधृतिः १९ अतिधृतिः २० निचृदतिजगती २३ भुरिक् जगती २४, २५ भुरिगतिजगती २६, २९ निचृच्छक्वरी २७ आर्षी जगती २८ निचृदार्षी त्रिष्टुप् ३० स्वराडार्षी पङ्क्तिः ३१, ३९ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् ३२, ३४, ३६ आर्षी त्रिष्टुप् ३३, ४४, ५० निचृदार्षी त्रिष्टुप् ३७, ४२, ४५ भुरिगार्षी पङ्क्तिः ३८ भुरिगतिशक्वरी ४० स्वराडार्षी बृहती ४१ जगती ४३ स्वराट्प्रकृतिः ४६ आर्षी जगती ४८ आर्ष्यनुष्टुप् ४९, ५२, ५९ निचृदार्षी यवमध्या त्रिष्टुप् ५१ निचृदष्टिः ६४, ६५, ६६ । स्वरः—षड्जः १, १७, १९—२१ गान्धारः २—४, ८, १०—१३, ४९, ५२—५४, ५६—६३ मध्यमः ५, १८, २२, ४१, ४७ पञ्चमः ६, ७, ३१, ३८—४० ऋषभः ९, १४, ५५, ६४—६६

निषाद १५, १६. २३. २६, २८ २६. ४३, ४८ धैवत: २४, २५, २९,
३०, ३२—३७, ४२, ४४—४६ ५०, ५१. ॥

नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः । बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ १ ॥ या
ते रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी । तया नस्तन्वा शन्तमया गिरिशन्ताभि
चाकशीहि ॥ २ ॥ या मिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्ष्यस्तवे । शिवां गिरित्र तां
कुरु मा हिंसीः पुरुषं जगत् ॥ ३ ॥ शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदा-
मसि । यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मं सुमना असत् ॥ ४ ॥ अध्यवोचदधिवक्ता
प्रथमो दैव्यो भिषक् । अहींश्च सर्वाञ्जम्भयन्त्सर्वाश्च यातुधान्योऽधराचीः
सुव ॥ ५ ॥ असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः । ये चैनं रु
अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशोऽवैषां हेड ईमहे ॥ ६ ॥ असौ योऽवसर्पि
नीलग्रीवो विलोहितः । उतैनं गोपा अदृश्रन्नदृश्रन्नुदहार्यः स दृष्टो मृडयाति
नः ॥ ७ ॥ नमोऽस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे । अथो ये अस्य सत्वानो
ऽहं तेभ्योऽकरं नमः ॥ ८ ॥ प्रमुञ्च धन्वनस्त्वमुभयोरार्त्न्योर्ज्याम् । याश्च ते
हस्त इषवः परा ता भगवो वप ॥ ९ ॥ विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो
बाणवां २ ॥ उत । अनेशन्नस्य या इषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥ १० ॥ या ते
हेतिर्मीढुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः । तयास्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मया
॥ ११ ॥ परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः । अथो य इषुधि
अस्मिन्नि धेहि तम् ॥ १२ ॥ अवतत्य धनुष्ट्वं सहस्राक्ष शतेषुधे । नि
शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव ॥ १३ ॥ नमस्त आयुधायानात
धृष्णवे । उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥ १४ ॥ मा नो मह
मुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् । मा नो वधीः पितरं

मातरम्मा नः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥ १५ ॥ मा नस्तोके तनये मा न
आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः । मा नो वीरान् रुद्र भामिनो वधी-
र्हविष्मन्तः सदमित् त्वा हवामहे ॥ १६ ॥ नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां
च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो नमः शष्पिञ्ज-
राय त्विषीमते पथीनां पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये
नमः ॥ १७ ॥ नमो बभ्लुशाय व्याधिनेऽन्नानां पतये नमो नमो भवस्य
हेत्यै जगतां पतये नमो नमो रुद्रायाततायिने क्षेत्राणां पतये नमो नमः
सूतायाहन्त्यै वनानां पतये नमः ॥ १८ ॥ नमो रोहिताय स्थपतये वृक्षाणां
पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमो नमो मन्त्रिणे
वाणिजाय कक्षाणां पतये नमो नम उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनां पतये नमः
॥ १९ ॥ नमः कृत्स्नायतया धावते सत्वनां पतये नमो नमः सहमानाय
निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमो नमो निषङ्गिणे ककुभाय स्तेनानां
पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमः ॥ २० ॥ नमो
वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमो नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां
पतये नमो नमः सृकायिभ्यो जिघांसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो
नक्तं चरद्भ्यो विकृन्तानां पतये नमः ॥ २१ ॥ नम उष्णीषिणे गिरिचराय
कुलुञ्चानां पतये नमो नम इषुमद्भ्यो धन्वायिभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः
प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नम आयच्छद्भ्योऽस्यद्भ्यश्च वो नमः ॥ २२ ॥ नमो
विसृजद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमः शया-
नेभ्यः आसीनेभ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमः ॥ २३ ॥ नमः
सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमोऽश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमो नम
आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नम उगणाभ्यस्तृंहतीभ्यश्च वो नमः

॥ २४ ॥ नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च :
नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वे
नमः ॥ २५ ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्यो अरथेभ्यश्च वे
नमो नमः क्षत्तृभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यो अर्भकेभ्यश्च श्री
नमः ॥ २६ ॥ नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मा-
रेभ्यश्च वो नमो नमो निषादेभ्यः पुञ्जिष्ठेभ्यश्च वो नमो नमः श्वनिभ्यो मृग-
युभ्यश्च वो नमः ॥ २७ ॥ नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमो नमो भवाय च
द्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च
२८ ॥ नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने
नमो गिरिशयाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च ॥ २९ ॥
मो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च
धे च नमो ऽग्र्याय च प्रथमाय च ॥ ३० ॥ नम आशवे चाजिराय च
: शीघ्र्याय च शीभ्याय च नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमो नादेयाय
याय च ॥ ३१ ॥ नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्व
रजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्न्याय
२ ॥ नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च
य चावसान्याय च नम उर्वर्याय च खल्याय च ॥ ३३ ॥ नमो वन्या
कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च नम आशुषेणाय चाशुरथाय
शूराय चावभेदिने च ॥ ३४ ॥ नमो बिल्मिने च कवचिने च नमो वर्मि
रूथिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च
॥ नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्ण-
ायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च ॥ ३६ ॥ नमः स्रुत्याय च

पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः कुल्याय च सरस्याय च नमो नादे-
याय च वैशन्ताय च ॥ ३७ ॥ नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वीध्र्याय
चातप्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च ॥ ३८ ॥
नमो वात्याय च रेष्म्याय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च नमः सोमाय
च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च ॥ ३९ ॥ नमः शङ्गवे च पशुपतये
च नम उग्राय च भीमाय च नमोऽग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च
हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय ॥ ४० ॥ नमः शम्भ-
वाय च मयोभवाय च नमः शङ्कराय च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवत-
राय च ॥ ४१ ॥ नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय
च नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः शष्प्याय च फेन्याय च ॥ ४२ ॥ नमः
सिकत्याय च प्रवाह्याय च नमः किꣳशिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च
पुलस्तये च नमः इरिण्याय च प्रपथ्याय च ॥ ४३ ॥ नमो व्रज्याय च गोष्ठ्याय
च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमो हृदय्याय च निवेष्प्याय च नमः काट्याय च
गह्वरेष्ठाय च ॥ ४४ ॥ नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमः पाꣳसव्याय च रज-
स्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च नम ऊर्व्याय च सूर्व्याय च ॥ ४५ ॥ नमः
पर्णाय च पर्णशदाय च नम उद्गुरमाणाय चाभिघ्नते च नम आखिदते च प्रखिदते
च नम इषुकृद्भ्यो धनुष्कृद्भ्यश्च वो नमो नमो वः किरिकेभ्यो देवानाꣳ हृदयेभ्यो
नमो विचिन्वत्केभ्यो नमो विक्षिणत्केभ्यो नम आनिर्हतेभ्यः ॥ ४६ ॥ द्रापे
अन्धसस्पते दरिद्र नीललोहित । आसां प्रजानामेषां पशूनां मा भेर्मा रोङ् मो
च नः किं चनाममत् ॥ ४७ ॥ इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भरा-
महे मतीः । यथा शमसद् द्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम्
॥ ४८ ॥ या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहा भेषजी । शिवा रुतस्य भेषजी तया

नो मृड जीवसे ॥ ४९ ॥ परि नो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्म
घायोः । अव स्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृड ॥ ५० ॥
ष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव । परमे वृक्ष आयुधन्निधाय कृत्तिं व
आ चर पिनाकम्बिभ्रदा गहि ॥ ५१ ॥ विकिरिद्र विलोहित नमस्ते
भगवः । यास्ते सहस्रꣳ हेतयो ऽन्यमस्मन्निवपन्तु ताः ॥ ५२ ॥ सहस्र
सहस्रशो बाह्वोस्तव हेतयः । तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा
॥ ५३ ॥ असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा अधि भूम्याम् । तेषाꣳ सहस्रयोजने
धन्वानि तन्मसि ॥ ५४ ॥ अस्मिन्महत्यर्णवे ऽन्तरिक्षे भवा अधि । ते
सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ५५ ॥ नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दि
रुद्रा उपश्रिताः । तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ५६ ॥ नी
ग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः । तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्
तन्मसि ॥ ५७ ॥ ये वृक्षेषु शष्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः । तेषाꣳ
स्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ५८ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशिख
कपर्दिनः । तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ५९ ॥ ये पथां प
रक्षय ऐलबृदा आयुर्युधः । तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ६
ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकाहस्ता निषङ्गिणः । तेषाꣳ सहस्रयोजने
धन्वानि तन्मसि ॥ ६१ ॥ ये ऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान्
तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ६२ ॥ य एतावन्तश्च भूयाꣳस
दिशो रुद्रा वितस्थिरे । तेषाꣳ सहस्रयोजने ऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ६३
नमो ऽस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवः । तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा द
प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः । तेभ्यो नमो अस्तु ते नो ऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ ६४ ॥ नमो ऽस्तु रुद्रेभ्यो ये ऽन्तरि

येषां वात इषवः । तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः । तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ ६५ ॥ नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवः । तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः । तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥ ६६ ॥

॥ इति षोडशोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तदशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—मेधातिथिः १—७, ९ वसुयुः ८, भारद्वाजः १०, १६ लोपामुद्रा ११—१५ भुवनपुत्रो विश्वकर्मा १७—३२ अप्रतिरथः ३३—५८, ६० विश्वावसुः ५९ मधुच्छन्दाः सुतजेता ६१ विधृतिः ६२—६९ कुत्सः ७०—७३ कण्वः ७४ गृत्सः ७५ वसिष्ठः ७६, ७८ परमेष्ठी ७७ सप्तऋषयः ७९—८७ गृत्समदः ८८ वामदेवः ८९—९९ । देवता—मरुतः १, ४७, ८०—८४, ८६ अग्निः २—१२, १५, १६, ५०, ५२, ५३, ५५, ५६, ५८, ६५—७३, ७५—७७, ७९, ८७, ९० प्राणः १३, १४ विश्वकर्मा १७—३२, ७८ इन्द्रः ३३—४४, ५१, ६१, ६३ इन्द्रः ४५ योद्धा ४६ इन्द्र बृहस्पत्यादी ४८ सोमवरुणः ४९ दिग् ५४ यज्ञः ५७, ६२ आदित्यः ५९, ६० इन्द्राग्नी ६४ सविता ७४ चातुर्मास्या मरुतः ८५ यज्ञपुरुषः ९१—९९ । छन्दः— अतिशक्वरी १ निचृद्विकृतिः २ विराडार्षी पङ्क्तिः ३, १५ ५६ भुरिगार्षी गायत्री ४, ५ आर्षी त्रिष्टुप् ६, २१, २५, २९, ३०, ३३, ३५, ३६, ३७, ४१, ४९, ५८, ५९, ७०, ७३, ७५, ८७, ९२, ९५, ९८ आर्षी बृहती ७ आर्षी गायत्री ८, ७७, ८१, ८२ निचृदार्षी गायत्री ९, १६ निचृदार्षी जगती १०, १३, ८४ भुरिगार्षी बृहती ११ निचृद् गायत्री १२ आर्षी जगती १४, ७९ निचृदार्षी त्रिष्टुप् १७, २२, २४, २७, ३९, ४३, ४७, ६०, ६६, ६८, ७४, ८८, ८९, ९३, ९४, ९६, ९७, भुरिगार्षी पङ्क्तिः १८, ३१, ५५, ६९, ७१ भुरिगार्षी त्रिष्टुप् १९, २३, २६, २८, ३८ स्वराडार्षी त्रिष्टुप् २०, ३४, ५४, ९९ स्वराडार्षी पङ्क्तिः ३२ विराडार्षी त्रिष्टुप् ४०, ४२, ४४, ९०, ९१ आर्ष्यनुष्टुप् ४५, ५१, ६४ विराडार्ष्यनुष्टुप् ४६, ५०, ५३, ६२, ६३, ६५ पंक्तिः ४८, ७२ निचृदार्ष्यनुष्टुप् ५२, ६१ निचृदार्षी बृहती ५७ पिपीलिकामध्या बृहती ६७ आर्ष्युष्णिक् ७६, ८० विराडतिजगती ७८ भुरिगार्ष्युष्णिक् ८३ स्वराडार्षी गायत्री ८५ निचृच्छक्वरी ८६, । स्वरः— पञ्चमः १, ३, १५, १८,

८१, ८८ ७८, ९३, ५१, ६८, ७१, ७२ मध्यमः २, ७, ११, ५७, ६७
पञ्चमः ४, ५, ८, ९, १६, ७७, ८१, ८२, ८५, धैवतः ६, १२, १७,
१९—२०, ३८—४४, ४७, ४८, ५४, ५८—६०, ६६, ७०, ७२—७५,
८६—८८ निषादः १०, १३, १४, ७८, ७९, ८४ गान्धारः ४५, ४६,
५०—५३, ६१—६५, ६८ ऋषभः ७६, ८०, ८३ ॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणामद्भ्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो अधि सम्भृतं
पयः । तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सꣳरराणाः । अश्मँस्ते क्षुन्मयि त ऊर्ग्
यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छतु ॥ १ ॥ इमा मे अग्न इष्टका धेनवः सन्त्वेका च
दश च दश च शतं च शतं च सहस्रं च सहस्रं चायुतं चायुतं च नियुतं च
नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तश्च परार्धश्चैता मे
अग्न इष्टका धेनवः सन्त्वमुत्रामुष्मिँल्लोके ॥ २ ॥ ऋतवः स्थ ऋतावृध
ऋतुष्ठाः स्थ ऋतावृधः । घृतश्च्युतो मधुश्च्युतो विराजो नाम कामदुघा अक्षीय-
माणाः ॥ ३ ॥ समुद्रस्य त्वावकयाग्ने परि व्ययामसि । पावको अस्मभ्यꣳ शिवो भव
॥ ४ ॥ हिमस्य त्वा जरायुणाग्ने परि व्ययामसि । पावको अस्मभ्यꣳ शिवो भव
॥ ५ ॥ उप ज्मन्नुप वेतसेऽवतर नदीष्वा । अग्ने पित्तमपामसि मण्डूकि
ताभिरा गहि सेमं नो यज्ञं पावकवर्णꣳ शिवं कृधि ॥ ६ ॥ अपामिदं न्ययनꣳ
समुद्रस्य निवेशनम् । अन्याँस्ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यꣳ
शिवो भव ॥ ७ ॥ अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया । आ देवान्वक्षि
यक्षि च ॥ ८ ॥ स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवाँ२ इहा वह । उप
यज्ञꣳ हविश्च नः ॥ ९ ॥ पावकया यश्चितयन्त्या कृपा क्षामन् रुरुच उषसो न
भानुना । तूर्वन्न यामन्नेतशस्य नू रण आ यो घृणे न ततृषाणो अजरः
॥ १० ॥ नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे । अन्याँस्ते अस्मत्

पन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यꣳ शिवो भव ॥ ११ ॥ नृषदे वे
बर्हिषदे वेड्वनसदे वेट् स्वर्विदे वेट् ॥ १२ ॥ ये देवा देवा
नाꣳ संवत्सरीणमुप भागमासते । अहुतादो हविषो यज्ञे
पिबन्तु मधुनो घृतस्य ॥ १३ ॥ ये देवा देवेष्वधि देवत्वमायन्ये ब्र
एतारो अस्य । येभ्यो न ऋते पवते धाम किं चन न ते दिवो न
अधि स्नुषु ॥ १४ ॥ प्राणदा अपानदा व्यानदा वर्चोदा वरिवोदाः ।
स्ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यꣳ शिवो भव ॥ १५ ॥ अग्नि
स्मेन शोचिषा यासद्विश्वं न्यत्रिणम् । अग्निर्नो वनते रयिम् ॥ १६ ॥ य
विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिर्होता न्यसीदत्पिता नः । स आशिषा द्रविणमि
मानः प्रथमच्छदवराꣳ २ ॥ आविवेश ॥ १७ ॥ किꣳ स्विदासीदधिष्ठान
रम्भणं कतमत् स्वित्कथासीत् । यतो भूमिं जनयन्विश्वकर्मा विद्यामौर्णोन्महि
विश्वचक्षाः ॥ १८ ॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहुरुत विश्वतस्पात्
सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन्देव एकः ॥ १९ ॥ किꣳ स्विद्व
क उ स वृक्ष आस यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः । मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु
तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन् ॥ २० ॥ या ते धामानि परमाणि यावमा या
मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा । शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तन्वं
वृधानः ॥ २१ ॥ विश्वकर्मन्हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम् ।
मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु ॥ २२ ॥ वाचस्पतिं
विश्वकर्माणमूतये मनोजुवं वाजे अद्या हुवेम । स नो विश्वानि हवनानि जोष
द्विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा ॥ २३ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातार
मिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथासत्
॥ २४ ॥ चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने अजनन्नम्नमाने । यदे-

दन्ता अददृहन्त पूर्व आदिद् द्यावापृथिवी अप्रथेताम् ॥ २५ ॥ विश्व
कर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता परमोत सन्दृक्। तेषामिष्टा
समिषा मदन्ति यत्रा सप्त ऋषीन् पर एकमाहुः ॥ २६ ॥ यो नः पित
जनिता यो विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा। यो देवानां नामधा ए
एव तꣳ सम्प्रश्नं भुवना यन्त्यन्या ॥ २७ ॥ त आयजन्त द्रविणꣳ समस्म
ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना। असूर्ते सूर्ते रजसि निषत्ते ये भूता
समकृण्वन्निमानि ॥ २८ ॥ परो दिवा पर एना पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्य
दस्ति। कꣳस्विद् गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समपश्यन्त पूर्वे ॥ २९
तमिद् गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे। अजस्य नाभाव
ध्येकमर्पितं यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुः ॥ ३० ॥ न तं विदाथ य इम
जजानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव। नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थश
सश्चरन्ति ॥ ३१ ॥ विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद्गन्धर्वो अभवद् द्वितीयः
तृतीयः पिता जनितौषधीनामपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा ॥ ३२ ॥ आशुः शिशान
वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम्। सं क्रन्दनो ऽनिमिष एकवीर
शतꣳ सेना अजयत्साकमिन्द्रः ॥ ३३ ॥ संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्का
रेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना। तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्ण
॥ ३४ ॥ स इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी सꣳस्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन। सꣳ
सृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ ३५ ॥ बृहस्पते परि
दीया रथेन रक्षोहामित्राँ२ ॥ अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युध
जयन्नस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥ ३६ ॥ बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सह
स्वान् वाजी सहमान उग्रः। अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ
गोवित् ॥ ३७ ॥ गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा

इमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रꣳ सखायो अनु सꣳ रभध्वम् ॥ ३८ ॥ अभि गो-
त्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनः पृतनाषाडयुध्यो-
ऽस्माकꣳ सेना अवतु प्र युत्सु ॥ ३९ ॥ इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः
पुर एतु सोमः । देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रम् ॥ ४० ॥
इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुताꣳ शर्द्ध उग्रम् । महामनसां भुवन-
च्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ ४१ ॥ उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्स-
त्वनां मामकानां मनाꣳसि । उद्वृत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतां
यन्तु घोषाः ॥ ४२ ॥ अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्माँ२ उ देवा अवता हवेषु ॥ ४३ ॥ अमीषां
चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणाङ्गान्यप्वे परेहि । अभि प्रेहि निर्दह हृत्सु
शोकैरन्धेनामित्रास्तमसा सचन्ताम् ॥ ४४ ॥ अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्म-
सꣳशिते । गच्छामित्रान् प्र पद्यस्व मामीषां कञ्चनोच्छिषः ॥ ४५ ॥ प्रेता
जयता नर इन्द्रो वः शर्म यच्छतु । उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथासथ
॥ ४६ ॥ असौ या सेना मरुतः परेषामभ्यैति न ओजसा स्पर्धमाना । तां गू-
हत तमसापव्रतेन यथामी अन्यो अन्यन्न जानन् ॥ ४७ ॥ यत्र बाणाः सम्प-
तन्ति कुमारा विशिखा इव । तत्र इन्द्रो बृहस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु
विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ ४८ ॥ मर्माणि ते वर्मणा छादयामि सोमस्त्वा राजा-
मृतेनानु वस्ताम् । उरोर्वरीयो वरुणस्ते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु
॥ ४९ ॥ उदेनमुत्तरां नयाग्ने घृतेनाहुत । रायस्पोषेण सꣳ सृज प्रजया च
बहुं कृधि ॥ ५० ॥ इन्द्रेमं प्रतरां नय सजातानामसद्वशी । समेनं वर्चसा
सृज देवानां भागदा असत् ॥ ५१ ॥ यस्य कुर्मो गृहे हविस्तमग्ने वर्धया
त्वम् । तस्मै देवा अधि ब्रुवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५२ ॥ उदु त्वा विश्वे देवा

अग्ने भरन्तु चित्तिभिः । स नो भव शिवस्त्वꣳ सुप्रतीको विभावसुः ॥ ५३ ॥
पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिं दुर्मतिं बाधमानाः । रायस्पोषे यज्ञप-
तिमाभजन्ती रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात् ॥ ५४ ॥ समिद्धे अग्नावधि माम-
हान उक्थपत्र ईड्यो गृभीतः । तप्तं घर्मं परिगृह्यायजन्तोर्जा यद्यज्ञमयजन्त
देवाः ॥ ५५ ॥ दैव्याय धर्त्रे जोष्ट्रे देवश्रीः श्रीमनाः शतपयाः । परिगृह्य देवा
यज्ञमायन् देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुः ॥ ५६ ॥ वीतꣳ हविः शमितꣳ
शमिता यजध्यै तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति । ततो वाका आशिषो नो जुष-
न्ताम् ॥ ५७ ॥ सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदयाँ२ ॥ अज-
स्रम् । तस्य पूषा प्रसवे याति विद्वान्त्सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः ॥ ५८ ॥
विमान एष दिवो मध्य आस्त आपप्रिवान्रोदसी अन्तरिक्षम् । स विश्वाचीर-
भिचष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम् ॥ ५९ ॥ उक्षा समुद्रो अरुणः सुपर्णः
पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश । मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मा विचक्रमे रजस-
स्पात्यन्तौ ॥ ६० ॥ इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः । रथीतमꣳ
रथीनां वाजानाꣳ सत्पतिं पतिम् ॥ ६१ ॥ देवहूर्यज्ञ आ च वक्षत्सुम्नहूर्यज्ञ
आ च वक्षत् यक्षदग्निर्देवो देवाँ२ ॥ आ च वक्षत् ॥ ६२ ॥ वाजस्य मा
प्रसव उद्ग्राभेणोदग्रभीत् । अधा सपत्नानिन्द्रो मे निग्राभेणाधराँ२ ॥ अकः
॥ ६३ ॥ उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन् । अधा सपत्नानि-
न्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम् ॥ ६४ ॥ क्रमध्वमग्निना नाकमुख्यꣳ हस्तेषु
बिभ्रतः । दिवस्पृष्ठꣳ स्वर्गत्वा मिश्रादेवेभिराध्वम् ॥ ६५ ॥ प्राचीमनु प्रदिशं
प्रेहि विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह । विश्वा आशा दीद्यानो विभाह्यूर्जं नो
धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ ६६ ॥ पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षाद्दिव-
मारुहम् । दिवो नाकस्य पृष्ठात् स्वर्ज्योतिरगामहम् ॥ ६७ ॥ स्वर्यन्तो नापे-

क्षन्त आ द्याꣳ रोहन्ति रोदसी। यज्ञं ये विश्वतो धारꣳ सुविद्वाꣳसो वि-
निरे ॥ ६८ ॥ अग्ने प्रेहि प्रथमो देवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्
इयक्षमाणा भृगुभिः सजोषाः स्वर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति ॥ ६९ ॥ नक्तोषा
समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकꣳ समीची। द्यावाक्षामा रुक्मो अन्तर्विभा
देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदाः ॥ ७० ॥ अग्ने सहस्राक्ष शतमूर्द्धञ्छतं ते प्रा
सहस्रं व्यानाः। त्वꣳ साहस्रस्य राय ईशिषे तस्मै ते विधेम वाजाय स्वा
॥ ७१ ॥ सुपर्णोऽसि गरुत्मान् पृष्ठे पृथिव्याः सीद। भासान्तरिक्षमा
ज्योतिषा दिवमुत्तभान तेजसा दिश उद्दृꣳह ॥ ७२ ॥ आजुह्वानः सुप्रती
पुरस्तादग्ने स्वं योनिमासीद साधुया। अस्मिन्त्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन् वि
देवा यजमानश्च सीदत ॥ ७३ ॥ ताꣳ सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुम
विश्वजन्याम्। यामस्य कण्वो अदुहत्प्रपीनाꣳ सहस्रधाराम्पयसा महीङ्गा
॥ ७४ ॥ विधेम ते परमे जन्मन्नग्ने विधेम स्तोमैरवरे सधस्थे। यस्माद्योनेः
उदारिथा यजे तम् प्र त्वे हवीꣳषि जुहुरे समिद्धे ॥ ७५ ॥ प्रेद्धो अग्ने दीदि
पुरो नोऽजस्रया सूर्म्या यविष्ठ। त्वाꣳ शश्वन्त उप यन्ति वाजाः ॥ ७६
अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ हृदिस्पृशम्। ऋध्यामा त ओहैः
॥ ७७ ॥ चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋता
वृधः। पत्ये विश्वस्य भूमनो जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहादाभ्यꣳ हवि
॥ ७८ ॥ सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्त ऋषयः सप्त धाम प्रियाणि
सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्व घृतेन स्वाहा ॥ ७९ ॥ शुक्र
ज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माꣳश्च। शुक्रश्च ऋतपाश्चात्यꣳहाः
॥ ८० ॥ ईदृङ् चान्यादृङ् च सदृङ् च प्रतिसदृङ् च। मितश्च संमितश्च सभराः
॥ ८१ ॥ ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्त्ता च विधर्त्ता च विधारयः ॥ ८२ ॥

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्च । अन्तिमित्रश्च दूरे अमित्रश्च गणः ॥ ८३ ॥
ईदृक्षास एतादृक्षास ऊ षु णः सदृक्षासः प्रतिसदृक्षास एतन । मितासश्च सम्मितासो
नो अद्य सभरसो मरुतो यज्ञे अस्मिन् ॥ ८४ ॥ स्वतवाँश्च प्रघासी च सान्तप-
नश्च गृहमेधी च । क्रीडी च शाकी चोज्जेषी ॥ ८५ ॥ इन्द्रं दैवीर्विशो मरुतो
ऽनुवर्त्मानोऽभवन्यथेन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानोऽभवन् । एवमिमं यज-
मानं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु ॥ ८६ ॥ इमᳬ स्तनमूर्ज-
स्वन्तं धयापां प्रपीनमग्ने सरिरस्य मध्ये । उत्सं जुषस्व मधुमन्तमर्वन्त्समुद्रि
यᳬ सदनमा विशस्व ॥ ८७ ॥ घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृत-
म्वस्य धाम । अनुष्वधमा वह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥ ८८ ॥
समुद्रादूर्मिर्मधुमाँ२ ॥ उदारदुपाᳬशुना सममृतत्वमानट् । घृतस्य नाम
गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥ ८९ ॥ वयं नाम प्र ब्रवामा घृत-
स्यास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः । उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुःशृङ्गो
ऽवमीद्गौर एतत् ॥ ९० ॥ चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त
हस्तासो अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्याँ२ ॥ आविवेश
॥ ९१ ॥ त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन् । इन्द्र
एकᳬ सूर्य एकञ्जजान वेनादेकᳬ स्वधया निष्टतक्षुः ॥ ९२ ॥ एता अर्षन्ति
हृद्यात्समुद्राच्छतव्रजा रिपुणा नावचक्षे । घृतस्य धारा अभि चाकशीमि हिर-
ण्ययो वेतसो मध्य आसाम् ॥ ९३ ॥ सम्यक् स्रवन्ति सरितो न धेना अन्त-
र्हृदा मनसा पूयमानाः । एते अर्षन्त्यूर्मयो घृतस्य मृगा इव क्षिपणोरीषमाणाः
॥ ९४ ॥ सिन्धोरिव प्राध्वने शूघनासो वातप्रमियः पतयन्ति यह्वाः । घृतस्य
धारा अरुषो न वाजी काष्ठा भिन्दन्नूर्मिभिः पिन्वमानः ॥ ९५ ॥ अभिप्रवन्त
समनेव योषाः कल्याण्यः स्मयमानासो अग्निम् । घृतस्य धाराः समिधो

नसन्त ता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ ९६ ॥ कन्या इव वहतुमेतवाउ
अञ्ज्यञ्जाना अभि चाकशीमि । यत्र सोमः सूयते यत्र यज्ञो घृतस्य धारा अभि
तत्पवन्ते ॥ ९७ ॥ अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यमाजिमस्मासु भद्रा द्रविणानि धत्त ।
इमं यज्ञं नयत देवता नो घृतस्य धारा मधुमत्पवन्ते ॥ ९८ ॥ धामं
विश्वं भुवनमधि श्रितमन्तः समुद्रे हृद्यन्तरायुषि । अपामनीके समिथे
आभृतस्तमश्याम मधुमन्तं त ऊर्मिम् ॥ ९९ ॥

॥ इति सप्तदशो ऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टादशोऽध्यायः ॥

ऋषिः -देवाः १—१४ शुनःशेपः ४५—५३ गालवः ५४-५७, ६१ विश्वकर्मा ५८—६०, ३४, ६५ देवश्रवाः ६७ विश्वामित्रः ६३, ७२ देवश्रवो देववाताथ ६६, ६७ इन्द्रः ६८ इन्द्र विश्वामित्राव ६९ वामः ७० जयः ७१ कुत्सः ७३ भरद्वाज ७४ उत्कीलः ७५, ७६ उशना ७७ । देवता—अग्निः १. ४६. ५१ ५२ प्रजापतिः [illegible] ४४ ४५, ५६ आत्मा ८—१० सोमशाला ११ धान्यात्मा १२ रत्न [illegible] १३ अन्नादियुक्तात्मा १४ धनादियुक्तात्मा १५ [illegible] विदात्मा १६ सर्वगुणैर्सहितात्मा १७ [illegible] १८ पदार्थविदात्मा १९ यज्ञानुष्ठानात्मा २० [illegible] २१ यज्ञ दानात्मा २२ कालविद्यात्मा [illegible] २४ [illegible] २६ [illegible] २८ [illegible] ३० [illegible] ३२ [illegible] ३४ [illegible] ३६ [illegible] ३७ [illegible] ४१ [illegible] ४२, ५८ [illegible] इन्द्रः ५३—५५ [illegible] १, ६, ८ [illegible] ९ [illegible] ११ [illegible] [illegible] ४४ [illegible] ६० [illegible]

च मे ऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे यज्ञेन कल्प-
न्ताम् ॥ ६ ॥ यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च
मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ ७ ॥ शं च मे मयश्च मे प्रियं च मे ऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे
भगश्च मे द्रविणं च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वसीयश्च मे यशश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ ८ ॥ ऊर्क् च मे सूनृता च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु च मे सग्धिश्च
मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च म औद्भिद्यं च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ ९ ॥ रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च मे विभु च मे प्रभु च मे पूर्णं च मे
पूर्णतरं च मे कुयवं च मे ऽक्षितं च मे ऽन्नं च मे ऽक्षुच्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १० ॥
वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथ्यं च म ऋद्धं च
म ऋद्धिश्च मे क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ ११ ॥ व्रीहयश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे खल्वाश्च
मे प्रियङ्गवश्च मे ऽणवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे गोधूमाश्च मे मसूराश्च
मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १२ ॥ अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे
पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मे ऽयश्च मे श्यामञ्च मे लोह
ञ्च मे सीसञ्च मे त्रपु च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १३ ॥ अग्निश्च म आपश्च मे
वीरुधश्च म ओषधयश्च मे कृष्टपच्याश्च मे ऽकृष्टपच्याश्च मे ग्राम्याश्च मे पशव
आरण्याश्च मे वित्तञ्च मे वित्तिश्च मे भूतञ्च मे भूतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ १४ ॥ वसु च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मे ऽर्थश्च म एमश्च म इत्या
च मे गतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १५ ॥ अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म
इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च
मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १६ ॥ मित्रश्च म इन्द्रश्च मे

वरुणश्च म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे त्वष्टा च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १७ ॥ पृथिवी च म इन्द्रश्च मे ऽन्तरिक्षं च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे समाश्च म इन्द्रश्च मे नक्षत्राणि च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १८ ॥ अꣳशुश्च मे रश्मिश्च मे ऽदाभ्यश्च मे ऽधिपतिश्च म उपाꣳशुश्च मे ऽन्तर्यामश्च म ऐन्द्रवायवश्च मे मैत्रावरुणश्च म आश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १९ ॥ आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च म ऐन्द्राग्नश्च मे महावैश्वदेवश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे निष्केवल्यश्च मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पात्नीवतश्च मे हारियोजनश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २० ॥ स्रुचश्च मे चमसाश्च मे वायव्यानि च मे द्रोणकलशश्च मे ग्रावाणश्च मे ऽधिषवणे च मे पूतभृच्च म आधवनीयश्च मे वेदिश्च मे बर्हिश्च मे ऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २१ ॥ अग्निश्च मे घर्मश्च मे ऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मे ऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मे ऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे ऽङ्गुलयः शक्वरयो दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २२ ॥ व्रतं च म ऋतवश्च मे तपश्च मे संवत्सरश्च मे ऽहोरात्रे ऊर्वष्ठीवे बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २३ ॥ एका च मे तिस्रश्च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे पञ्च च मे सप्त च मे सप्त च मे नव च मे नव च म एकादश च म एकादश च मे त्रयोदश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे सप्तदश च मे नवदश च मे नवदश च म एकविꣳशतिश्च म एकविꣳशतिश्च मे त्रयोविꣳशतिश्च मे त्रयोविꣳशतिश्च मे पञ्चविꣳशतिश्च मे पञ्चविꣳशतिश्च मे सप्तविꣳशतिश्च मे सप्तविꣳशतिश्च मे नवविꣳश-

तिश्च मे नव विꣳशतिश्च म एकत्रिꣳशच्च म एकत्रिꣳशच्च मे त्रयस्त्रिꣳशच्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २४ ॥ चतस्रश्च मेऽष्टौ च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे द्वादश च मे षोडश च मे षोडश च मे विꣳशतिश्च मे विꣳशतिश्च मे चतुर्विꣳशतिश्च मे चतुर्विꣳशतिश्च मेऽष्टाविꣳशतिश्च मेऽष्टाविꣳशतिश्च मे द्वात्रिꣳशच्च मे द्वात्रिꣳशच्च मे षट्त्रिꣳशच्च मे षट्त्रिꣳशच्च मे चत्वारिꣳशच्च मे चत्वारिꣳशच्च मे चतुश्चत्वारिꣳशच्च मे चतुश्चत्वारिꣳशच्च मेऽष्टाचत्वारिꣳशच्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २५ ॥ त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाट् च मे दित्यौही च मे पञ्चाविश्च मे पञ्चावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाट् च मे तुर्यौही च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २६ ॥ पष्ठवाट् च मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च मे वेहच्च मेऽनड्वाꣳश्च मे धेनुश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २७ ॥ ॰ वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहा पिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा वसवे स्वाहाहर्पतये स्वाहाह्ने मुग्धाय स्वाहा मुग्धाय वैनꣳशिनाय स्वाहा विनꣳशिन आन्त्यायनाय स्वाहान्त्याय भौवनाय स्वाहा भुवनस्य पतये स्वाहाधिपतये स्वाहा प्रजापतये स्वाहा । ॰ इयं ते राण्मित्राय यन्तासि यमन ऊर्जे त्वा वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाधिपत्याय ॥ २८ ॥ ॰ आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पताꣳ श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां ब्रह्मा यज्ञेन कल्पतां ज्योतिर्यज्ञेन कल्पताꣳ स्वर्यज्ञेन कल्पतां पृष्ठं यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां । स्तोमश्च यजुश्च ऋक् च साम च बृहच्च रथन्तरञ्च । स्वर्देवा अगन्मामृता अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम वेट् स्वाहा ॥ २९ ॥ वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदितिन्नाम वचसा करामहे । यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः

सविता धर्मं साविषत् ॥ ३० ॥ विश्वे अद्य मरुतो विश्व ऊती विश्वे भव-
न्त्वग्नयः समिद्धाः । विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे
॥ ३१ ॥ वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः । वाजो नो विश्वैर्देवैर्ध-
नसाताविहावतु ॥ ३२ ॥ वाजो नो अद्य प्रसुवाति दानं वाजो देवाँ२ ॥
ऋतुभिः कल्पयाति । वाजो हि मा सर्ववीरं जजान विश्वा आशा वाजप-
तिर्जयेयम् ॥ ३३ ॥ वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवान् हविषा वर्ध-
याति । वाजो हि मा सर्ववीरं चकार सर्वा आशा वाजपतिर्भवेयम् ॥ ३४ ॥
सं मा सृजामि पयसा पृथिव्याः सं मा सृजाम्यद्भिरोषधीभिः । सो ऽहं वाजꣳ
सनेयमग्ने ॥ ३५ ॥ पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयो धाः ।
पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्यम् ॥ ३६ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर्बा-
हुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेः साम्राज्येनाभिषि-
ञ्चामि ॥ ३७ ॥ ऋताषाडृतधामाग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयो ऽप्सरसो मुदो नाम ।
स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥ ३८ ॥ सꣳ
हितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयो ऽप्सरस आयुवो नाम । स न
इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥ ३९ ॥ सुषुम्णः
सूर्य्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो भेकुरयो नाम । स न इदं
ब्रह्म क्षत्रम्पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥ ४० ॥ इषिरो विश्वव्यचा
वातो गन्धर्वस्तस्यापो अप्सरस ऊर्जो नाम । स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै
स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥ ४१ ॥ भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा
अप्सरस स्तावा नाम । स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा
॥ ४२ ॥ प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गन्धर्वस्तस्य ऋक्सामान्यप्सरस एष्टयो नाम ।
स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥ ४३ ॥ स नो

भुवनस्य पते प्रजापते यस्य त उपरि गृहा यस्य वेह । अस्मै ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय
महि शर्म यच्छ स्वाहा ॥ ४४ ॥ समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रदानुः शम्भूर्मयोभूरभि
मा वाहि स्वाहा । मारुतोऽसि मरुतां गणः शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहा ।
अवस्यूरसि दुवस्वाञ्छम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहा ॥ ४५ ॥ यास्ते अग्ने
सूर्ये रुचो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः । ताभिर्नो अद्य सर्वाभी रुचे जनाय
नस्कृधि ॥ ४६ ॥ या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी ताभिः
सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते ॥ ४७ ॥ रुचं नो धेहि ब्राह्मणेषु रुचꣳ राजसु
नस्कृधि । रुचं विश्येषु शूद्रेषु मयि धेहि रुचा रुचम् ॥ ४८ ॥ तत्त्वा यामि
ब्रह्मणा वन्दमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिः । अहेडमानो वरुणेह बोध्यु-
रुशꣳस मा न आयुः प्रमोषीः ॥ ४९ ॥ स्वर्ण घर्मः स्वाहा । स्वर्णार्कः स्वाहा ।
स्वर्ण शुक्रः स्वाहा । स्वर्ण ज्योतिः स्वाहा । स्वर्ण सूर्यः स्वाहा ॥ ५० ॥ अग्निं
युनज्मि शवसा घृतेन दिव्यꣳ सुपर्णं वयसा बृहन्तम् । तेन वयं गमेम ब्रध्नस्य
विष्टपꣳ स्वो रुहाणा अधि नाकमुत्तमम् ॥ ५१ ॥ इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणौ
याभ्याꣳ रक्षाꣳस्यपहꣳस्यग्ने । ताभ्यां पतेम सुकृतामु लोकं यत्र ऋषयो जग्मुः
प्रथमजाः पुराणाः ॥ ५२ ॥ इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा हिरण्यपक्षः शकुनो
भुरण्युः । महान्त्सधस्थे ध्रुव आ निषत्तो नमस्ते अस्तु मा मा हिꣳसीः ॥ ५३ ॥
दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषधीनाम् । विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे
॥ ५४ ॥ विश्वस्य मूर्धन्नधि तिष्ठसि श्रितः समुद्रे ते हृदयमप्स्वायुरपो दत्तो-
दधिं भिन्त । दिवस्पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्याव ॥ ५५ ॥ इष्टो
यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिः । तस्य न इष्टस्य प्रीतस्य द्रविणेहागमेः ॥ ५६ ॥
इष्टो अग्निराहुतः पिपर्तु न इष्टꣳ हविः । स्वगेदं देवेभ्यो नमः ॥ ५७ ॥ यदा-
कूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा संभृतं चक्षुषो वा । तदनु प्रेत सुकृतामु लोकं

यत्र ऋषयो जग्मुः प्रथमजाः पुराणाः ॥ ५८ ॥ एतᳬ सधस्थ परि ते ददामि
यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः । अन्वागन्ता यज्ञपति र्वो अत्र तᳬस्म जानीत
परमे व्योमन् ॥ ५९ ॥ एतं जानाथ परमे व्योमन् देवाः सधस्था विद रूपमस्य ।
यदागच्छात्पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणवाथाविरस्मै ॥ ६० ॥ उद्बुध्यस्वा-
ग्ने प्रति जागृहि त्वमिष्टापूर्ते सᳬ सृजेथामयं च । अस्मिन् सधस्थे अध्युत्तर
स्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ॥ ६१ ॥ येन वहसि सहस्रं येनाग्ने
सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञं नो नय स्वर्देवेषु गन्तवे ॥ ६२ ॥ प्रस्तरेण परिधिना
स्रुचा वेद्या च बर्हिषा । ऋचेमं यज्ञं नो नय स्वर्देवेषु गन्तवे ॥ ६३ ॥ यद्दत्तं
यत्परादानं यत्पूर्तं याश्च दक्षिणाः । तदग्निर्वैश्वकर्मणः स्वर्देवेषु नो दधत्
॥ ६४ ॥ यत्र धारा अनपेता मधोर्घृतस्य च याः । तदग्निर्वैश्वकर्मणः स्वर्दे-
वेषु नो दधत् ॥ ६५ ॥ अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म
आसन् । अर्कस्त्रिधातू रजसो विमानोऽजस्रो घर्मो हविरस्मि नाम ॥ ६६ ॥
ऋचो नामास्मि यजूᳬषि नामास्मि सामानि नामास्मि । ये अग्नयः पाञ्च-
जन्या अस्यां पृथिव्यामधि । तेषामसि त्वमुत्तमः प्र नो जीवातवे सुव ॥ ६७ ॥
वार्त्रहत्याय शवसे पृतनाषाह्याय च । इन्द्र त्वावर्तयामसि ॥ ६८ ॥ सहदा-
नुम्पुरुहूत क्षियन्तमहस्तमिन्द्र संपिणक् कुणारुम् । अभि वृत्रं वर्द्धमानं
पियारुमपादमिन्द्र तवसा जघन्थ ॥ ६९ ॥ वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ
पृतन्यतः । यो अस्माँ२ ॥ अभिदासत्यधरं गमया तमः ॥ ७० ॥ मृगो न
भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत आजगन्था परस्याः । सृकᳬ सᳬशाय पवि-
मिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताढि वि मृधो नुदस्व ॥ ७१ ॥ वैश्वानरो न ऊतय
आ प्रयातु परावतः । अग्निर्नः सुष्टुतीरुप ॥ ७२ ॥ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः
पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश । वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो

दिवा स रिषस्पातु नक्तम् ॥ ७३ ॥ अग्नाम तं काममग्ने तवोती अग्नाम
रयिंर् रयिवः सुवीरम् । अग्नाम वाजमभि वाजयन्तो ऽग्नाम द्युम्नमजरा-
जरं ते ॥ ७४ ॥ वयं ते अद्य ररिमा हि काममुत्तानहस्ता नमसोपसद्य ।
यजिष्ठेन मनसा यक्षि देवानस्रेधता मन्मना विप्रो अग्ने ॥ ७५ ॥ धाम-
च्छदग्निरिन्द्रो ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः । सचेतसो विश्वे देवा यज्ञं प्रावन्तु नः
शुभे ॥ ७६ ॥ त्वं यविष्ठ दाशुषो नॄन् पाहि शृणुधी गिरः । रक्षा तोकमुत
त्मना ॥ ७७ ॥

॥ इति अष्टादशो ऽध्यायः ॥

॥ अथैकोनविंशो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—प्रजापतिः १ भारद्वाजः २ अभूतिः ३—९ हैमवर्चिः १०—३५ प्रजापतिः ३६.३७ वैखानसः ३८—४८ शङ्खः ४९—९५। देवता—सोमः १—५, ७—१०, १५, २१, २३, २५, ३४, ३५ ४२, ५४, ७२, ७४, ८४, इन्द्रः ६, ३२, ३८, ७१, ७६, ९१ अग्निः ११, ४०, ४१, ४८ ६४ विद्वांसः १२, ३९ यज्ञः १३, १६, १७, १९, २२, २६—२८ ३०, ३१ अतिथ्यादयो लिङ्गोक्ता १४ गृहपतिः १८ यजमानः १० विद्वान् २४ इड़ा २९ पितरः ३६, ४५, ४७, ४९—५३, ५५—६३, ६७—७० ८७ सरस्वती ३७, ८३, ८८, ९०, ९४ सविता ४३, ८०, ८५, ८६ विश्वे देवा ४४ द्यौ ४६ अङ्गिरसः ७३ प्रजापतिः ७५, ७७ वरुणः ८१ अश्विनौ ८२, ८९, ९३, ९५ आत्मा ९२। छन्दः—निचृच्छक्करी १ स्वराडनुष्टुप् २ भुरिक् त्रिष्टुप् ३, ७२, ७८, ८०, ८१, ८३, ८५, ८७, ८९, ९१ आर्षी गायत्री ४ निचृज्जगती ५, ५९, ९५ विराट् प्रकृतिः ६ विराड् जगती ७ पङ्क्तिः ८ शक्करी ९, ११ आर्षी उष्णिक् १० भुरिग नुष्टुप् १२, १६, २५ २७ अनुष्टुप् १३—१५, १७, २१—२३, २६, २८, ३०, ३१, ३९, ४६, ६५ निचृदनुष्टुप् १८, १९, २४, २९, ३५ भुरिगुष्णिक् २० निचृदति जगती ३२ त्रिष्टुप् ३३, ३४, ५३, ५६, ६९, ७४, ८२, ८६, ९२, ९३ विराट् त्रिष्टुप् ३५, ४४ निचृदष्टिस्त्रिष्टुप् ३६ भुरिगष्टिः ३७ गायत्री ३८, ४२, ७१ निचृद् गायत्री ४०, ४१, ४३ स्वराट् पङ्क्तिः ४७, ५२, ६७, ६८ निचृदष्टिः ४८ स्वराट् त्रिष्टुप् ४९ ६०, ६३, ८८ निचृत् त्रिष्टुप् ५०, ६१, ६२, ६६, ७०, ७३, ८४ भुरिक् पङ्क्तिः ५१, ५४, ५५, ९० निचृत्पङ्क्तिः ५७ विराट् पङ्क्तिः ५८, ९४ विराडनुष्टुप् ६४ भुरिगति-जगती ७५, ७९ अतिशक्करि ७७ भुरिगतिशक्करी ७६। स्वरः—धैवतः १,

८, ९ ९—११, ३३—३५, ४४, ४८, ५०, ५३, ५६, ६०—६२ ६६, ६८, ७२—७४, ७७, ८०—८८, ९१—९३ गान्धार २, १२—१८, २१—३१, ३८, ४५ ४६, ६४, ६५, ७० षड्जः ४, ३८, ४०, ७१ निषादः ५, ७ ३२, ४९, ७५, ७९, ८५, पञ्चमः ८, ४७, ५१, ५२, ५४, ५५, ५७, ५८, ६७, ६९, ७६, ७७, ९०, ९४ ऋषभः २० मध्यमः ३६, ३७, ४८ ॥

स्वाद्वीं त्वा स्वादुना तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन। मधुमतीं मधुमता सृजामि
सꣳ सोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व
॥ १ ॥ परीतो षिञ्चता सुतꣳ सोमो य उत्तमꣳ हविः। दधन्वा यो नर्यो
अप्स्वन्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥ वायोः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ् सोमो
अतिद्रुतः। इन्द्रस्य युज्यः सखा। वायोः पूतः पवित्रेण प्राङ् सोमो अतिद्रुतः।
इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ३ ॥ पुनाति ते परिस्रुतꣳ सोमꣳ सूर्यस्य दुहिता।
वारेण शश्वता तना ॥ ४ ॥ ब्रह्म क्षत्रं पवते तेज इन्द्रियꣳ सुरया सोमः
सुत आसुतो मदाय। शुक्रेण देव देवताः पिपृग्धि रसेनान्नं यजमानाय धेहि
॥ ५ ॥ कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय इहेहैषां कृणुहि
भोजनानि ये बर्हिषो नम उक्तिं यजन्ति। उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा
सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णे एष ते योनिस्तेजसे त्वा वीर्याय त्वा बलाय
त्वा ॥ ६ ॥ नाना हि वां देवहितꣳ सदस्कृतं मा सꣳसृक्षाथां परमे व्योमन्।
सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम एष मा मा हिꣳसीः स्वां ... न्ती ॥ ७ ॥
उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः सारस्वतं वीर्यं ... योनिर्मोदाय
त्वानन्दाय त्वा महसे त्वा ... ८ । वीर्यमसि
वीर्यं मयि धेहि ... हि । मन्युरसि

मन्यु मयि धेहि । सहो ऽसि सहो मयि धेहि ॥ ९ ॥ या व्याघ्रं विषूचि-
कोभौ वृकं च रक्षति । श्येनं पतत्रिणꣳ सिꣳहꣳ सेमं पात्वꣳहसः
॥ १० ॥ यदापिपेष मातरं पुत्रः प्रमुदितो धयन् । एतत्तदग्ने अनृणो भवा-
म्यहतौ पितरौ मया । सम्पृच स्थ सं मा भद्रेण पृङ्क्त । विपृच स्थ वि
मा पाप्मना पृङ्क्त ॥ ११ ॥ देवा यज्ञमतन्वत भेषजं भिषजाश्विना । वा
चा सरस्वती भिषगिन्द्रायेन्द्रियाणि दधतः ॥ १२ ॥ दीक्षायै रूपꣳ शष्पा
णि प्रायणीयस्य तोक्मानि । क्रयस्य रूपꣳ सोमस्य लाजाः सोमाꣳशवो मधु ॥ १३ ॥
आतिथ्यरूपं मासरं महावीरस्य नग्नहुः । रूपमुपसदामेतत्तिस्रो रात्रीः सुरा
सुता ॥ १४ ॥ सोमस्य रूपं क्रीतस्य परिस्रुत्परिषिच्यते । अश्विभ्यां दुग्धं
भेषजमिन्द्रायैन्द्रꣳ सरस्वत्या ॥ १५ ॥ आसन्दी रूपꣳ राजासन्द्यै वेद्यै
कुम्भी सुराधानी । अन्तर उत्तरवेद्या रूपं कारोतरो भिषक् ॥ १६ ॥ वेद्या
वेदिः समाप्यते बर्हिषा बर्हिरिन्द्रियम् । यूपेन यूप आप्यते प्रणीतो अग्नि
रग्निना ॥ १७ ॥ हविर्धानं यदश्विनाग्नीध्रं यत्सरस्वती । इन्द्रायैन्द्रꣳ सदस्कृ
तं पत्नीशालं गार्हपत्यः ॥ १८ ॥ प्रैषेभिः प्रैषानाप्नोत्याप्रीभिराप्रीर्यज्ञस्य । प्रया
जेभिरनुयाजान्वषट्कारेभिराहुतीः ॥ १९ ॥ पशुभिः पशूनाप्नोति पुरोडाशै
र्हवीꣳष्या । छन्दोभिः सामिधेनीर्याज्याभिर्वषट्कारान् ॥ २० ॥ धानाः करम्भः
सक्तवः परीवापः पयो दधि । सोमस्य रूपꣳ हविष आमिक्षा वाजिनं मधु
॥ २१ ॥ धानानाꣳ रूपं कुवलं परीवापस्य गोधूमाः । सक्तूनाꣳ रूपं ब
दरमुपवाकाः करम्भस्य ॥ २२ ॥ पयसो रूपं यद्यवा दध्नो रूपं कर्कन्धूनि ।
सोमस्य रूपं वाजिनꣳ सौम्यस्य रूपमामिक्षा ॥ २३ ॥ आ श्रावयेति स्तोत्रियाः
प्रत्याश्रावो अनुरूपः । यजेति धाय्यारूपं प्रगाथा येयजामहाः ॥ २४ ॥
अर्धऋचैरुक्थानाꣳ रूपं पदैराप्नोति निविदः । प्रणवैः शस्त्राणाꣳ रूपं पयसा

सोमं आप्यते ॥ २५ ॥ अश्विभ्यां प्रातः सवनमिन्द्रेणैन्द्रं माध्यन्दिनम् ।
वैश्वदेवं सरस्वत्या तृतीयमाप्तं सवनम् ॥ २६ ॥ वायव्यैर्वायव्यान्या-
प्नोति सतेन द्रोणकलशम् । कुम्भीभ्यामम्भृणौ सुते स्थालीभिः स्थालीराप्नोति
॥ २७ ॥ यजुर्भिराप्यन्ते ग्रहा ग्रहैः स्तोमाश्च विष्टुतीः । छन्दोभिरुक्थाशस्त्राणि साम्नावभृथ आप्यते ॥ २८ ॥ इडाभिर्भक्षानाप्नोति सूक्तवाकेनाशिषः ।
शंयुना पत्नीसंयाजान्त्समिष्टयजुषा संस्थाम् ॥ २९ ॥ व्रतेन दीक्षामाप्नोति
दीक्षयाप्नोति दक्षिणाम् । दक्षिणा श्रद्धामाप्नोति श्रद्धया सत्यमाप्यते ॥ ३० ॥
एतावद्रूपं यज्ञस्य यद्देवैर्ब्रह्मणा कृतम् । तदेतत्सर्वमाप्नोति यज्ञे सौत्रामणी सुते
॥ ३१ ॥ सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरं यज्ञं हिन्वन्ति महिषा नमोभिः ।
दधानाः सोमं दिवि देवतासु मदेमेन्द्रं यजमानाः स्वर्काः ॥ ३२ ॥ यस्ते
रसः सम्भृत ओषधीषु सोमस्य शुष्मः सुरया सुतस्य । तेन जिन्व यजमानं
मदेन सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम् ॥ ३३ ॥ यमश्विना नमुचेरासुरादधि
सरस्वत्यसुनोदिन्द्रियाय । इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुं सोमं राजान-
मिह भक्षयामि ॥ ३४ ॥ यदत्र रिप्तं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रो अपिबच्छ-
चीभिः । अहन्तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामि ॥ ३५ ॥
पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नमः । पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नमः । प्रपिता-
महेभ्यः । स्वधायिभ्यः स्वधा नमः । अक्षन् पितरः । अमीमदन्त पितरः । अतीतृ-
पन्त पितरः । पितरः शुन्धध्वम् ॥ ३६ ॥ पुनन्तु मा पितरः सोम्यासः पुनन्तु
मा पितामहाः । पुनन्तु प्रपितामहाः पवित्रेण शतायुषा । पुनन्तु मा पितामहाः
पुनन्तु प्रपितामहाः । पवित्रेण शतायुषा विश्वमायुर्व्यश्नवै ॥ ३७ ॥ अग्न
आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषं च नः । आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥ ३८ ॥
पुनन्तु मा देवजनाः पुनन्तु मनसा धियः । पुनन्तु विश्वा भूतानि जातवेदः

पुनीहि मा ॥ ३९ ॥ पवित्रेण पुनीहि मा शुक्रेण देव दीद्यत् । अग्ने क्र
क्रतूँ२ ॥ ऽरनु ॥ ४० ॥ यत्ते पवित्रमर्चिष्यग्ने विततमन्तरा । ब्र
तेन पुनातु मा ॥ ४१ ॥ पवमानः सो अद्य नः पवित्रेण विचर्षणिः । य
पोता स पुनातु मा ॥ ४२ ॥ उभाभ्यां देव सवितः पवित्रेण सवेन च ।
मां पुनीहि विश्वतः ॥ ४३ ॥ वैश्वदेवी पुनती देव्यागाद्यस्यामिमा बह्व
स्तन्वो वीतपृष्ठाः । तया मदन्तः सधमादेषु वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम्
॥ ४४ ॥ ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये । तेषां लोकः स्वधा नमो
यज्ञो देवेषु कल्पताम् ॥ ४५ ॥ ये समानाः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः ।
तेषाꣳ श्रीर्मयि कल्पतामस्मिँल्लोके शतꣳ समाः ॥ ४६ ॥ द्वे सृती अशृ-
णवं पितृणामहं देवानामुत मर्त्यानाम् । ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति यद-
न्तरा पितरं मातरं च ॥ ४७ ॥ इदं हविः प्रजननं मे अस्तु दशवीरꣳ सर्व-
गणꣳ स्वस्तये । आत्मसनि प्रजासनि पशुसनि लोकसन्यभयसनि । अग्निः
प्रजां बहुलां मे करोत्वन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त ॥ ४८ ॥ उदीरतामवर
उत्परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः । असुं य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु
पितरो हवेषु ॥ ४९ ॥ अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।
तेषां वयꣳ सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ५० ॥ ये नः पूर्वे
पितरः सोम्यासोऽनूहिरे सोमपीथं वसिष्ठाः । तेभिर्यमः सꣳरराणो हवीꣳ-
ष्युशन्नुशद्भिः प्रतिकाममत्तु ॥ ५१ ॥ त्वꣳ सोम प्रचिकितो मनीषा त्वꣳ
रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम् । तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः
॥ ५२ ॥ त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः ।
वन्वन्नवातः परिधीँ२ ॥ ऽरपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भवा नः ॥ ५३ ॥ त्वꣳ
सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ । तस्मै त इन्दो हविषा

विधेम वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ५४ ॥ बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वागि-
मा वो हव्या चकृमा जुषध्वम् । त आगतावसा शंतमेनाथा नः शंयोररपो दधात
॥ ५५ ॥ आहं पितॄन्त्सुविदत्राँ२ ॥ अवित्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः ॥ ५६ ॥ उपहूताः
पितरः सोम्यासो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु । त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि
ब्रुवन्तु तेऽवन्त्वस्मान् ॥ ५७ ॥ आ यन्तु नः पितरः सोम्यासोऽग्निष्वात्ताः पथि-
भिर्देवयानैः । अस्मिन् यज्ञे स्वधया मदन्तोऽधि ब्रुवन्तु तेऽवन्त्वस्मान् ॥ ५८ ॥
अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदः सदः सदत सुप्रणीतयः । अत्ता हवीꣳषि
प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिꣳ सर्ववीरं दधातन ॥ ५९ ॥ ये अग्निष्वात्ता ये अनग्नि-
ष्वात्ता मध्ये दिवः स्वधया मादयन्ते । तेभ्यः स्वराडसुनीतिमेतां यथावशं तन्वं
कल्पयाति ॥ ६० ॥ अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे नाराशꣳसे सोमपीथं य आशुः ।
ते नो विप्रासः सुहवा भवन्तु वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ६१ ॥ आच्या
जानु दक्षिणतो निषद्येमं यज्ञमभिगृणीत विश्वे । मा हिꣳसिष्ट पितरः केन
चिन्नो यद्व आगः पुरुषता कराम ॥ ६२ ॥ आसीनासो अरुणीनामुपस्थे
रयिं धत्त दाशुषे मर्त्याय । पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्वः प्रयच्छत त इहोर्जं दधात
॥ ६३ ॥ यमग्ने कव्यवाहन त्वं चिन्मन्यसे रयिम् । तन्नो गीर्भिः श्रवाय्यं देवत्रा
पनया युजम् ॥ ६४ ॥ यो अग्निः कव्यवाहनः पितॄन्यक्षदृतावृधः । प्रेदु हव्यानि
वोचति देवेभ्यश्च पितृभ्य आ ॥ ६५ ॥ त्वमग्न ईडितः कव्यवाहनावाड्ढव्यानि
सुरभीणि कृत्वी । प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवीꣳषि
॥ ६६ ॥ ये चेह पितरो ये च नेह याँश्च विद्म याँ२ ॥ उ च न प्रविद्म ।
त्वं वेत्थ यति ते जातवेदः स्वधाभिर्यज्ञꣳ सुकृतं जुषस्व ॥ ६७ ॥ इदं पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः । ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये

तदस्य रूपममृतꣳ शचीभिस्तिस्रो दधुर्देवताः सꣳरराणाः । लोमानि शष्पैर्ब-
हुधा न तोक्मभिस्त्वगस्य माꣳसमभवन्न लाजाः ॥ ८१ ॥ तदश्विना भिषजा
रुद्रवर्तनी सरस्वती वयति पेशो अन्तरम् । अस्थि मज्जानं मासरैः कारोतरेण
दधतो गवां त्वचि ॥ ८२ ॥ सरस्वती मनसा पेशलं वसु नासत्याभ्यां वयति
दर्शतं वपुः । रसं परिस्रुता न रोहितं नग्नहुर्धीरस्तसरं न वेम ॥ ८३ ॥
पयसा शुक्रममृतं जनित्रꣳ सुरया मूत्राज्जनयन्त रेतः । अपामतिं दुर्मतिं बाध-
माना ऊवध्यं वातꣳ सब्वं तदारात् ॥ ८४ ॥ इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यं
पुरोडाशेन सविता जजान । यकृत् क्लोमानं वरुणो भिषज्यन् मतस्ने वायव्यैर्न
मिनाति पित्तम् ॥ ८५ ॥ आन्त्राणि स्थालीर्मधु पिन्वमाना गुदाः पात्राणि सुदुघा
न धेनुः । श्येनस्य पत्रं न प्लीहा शचीभिरासन्दी नाभिरुदरं न माता ॥ ८६ ॥
कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिर्यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः । प्लाशिर्व्यक्तः
शतधारउत्सो दुहे न कुम्भी स्वधां पितृभ्यः ॥ ८७ ॥ मुखꣳ सदस्य शिर इत्
सतेन जिह्वा पवित्रमश्विनासन्त्सरस्वती । चप्यं न पायुर्भिषगस्य वालो वस्तिर्न
शेपो हरसा तरस्वी ॥ ८८ ॥ अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्यां छागेन तेजो
हविषा शृतेन । पक्ष्माणि गोधूमैः कुवलैरुतानि पेशो न शुक्रमसितं वसाते
॥ ८९ ॥ अविर्न मेषो नसि वीर्याय प्राणस्य पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम् । सर-
स्वत्युपवाकैर्व्यानं नस्यानि बर्हिर्बदरैर्जजान ॥ ९० ॥ इन्द्रस्य रूपमृषभो बलाय
कर्णाभ्याꣳ श्रोत्रममृतं ग्रहाभ्याम् । यवा न बर्हिर्भ्रुवि केसराणि कर्कन्धु जज्ञे
मधु सारघं मुखात् ॥ ९१ ॥ आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोम मुखे श्मश्रूणि
न व्याघ्रलोम । केशा न शीर्षन्यशसे श्रियै शिखा सिꣳहस्य लोम त्विषिरिन्द्रि-
याणि ॥ ९२ ॥ अङ्गान्यात्मन् भिषजा तदश्विनात्मानमङ्गैः समधात् सरस्वती ।
इन्द्रस्य रूपꣳ शतमानमायुश्चन्द्रेण ज्योतिरमृतं दधानाः ॥ ९३ ॥ सरस्वती

यां नूनꣳ सधमादेषु ॥ ६८ ॥ यथा यत्ना नः पितरः परासः प्रत्न-
यासो अग्न ऋतमाशुषाणाः । शुचीदयन्दीध्यत उक्थशासः क्षामा भिन्दन्तो
अरुणीरप व्रन् ॥ ६९ ॥ उशन्तस्त्वा निधीमह्युशन्तः समिधीमहि । उशन्नु-
शत आ वह पितॄन्हविषे अत्तवे ॥ ७० ॥ अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोद-
वर्तयः । विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ७१ ॥ सोमो राजामृतꣳ सुत ऋजीषेणा-
जहान्मृत्युम् । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमि-
दं पयोऽमृतं मधु ॥ ७२ ॥ अद्भ्यः क्षीरं व्यपिबत्क्रुङ्ङाङ्गिरसो धिया ।
ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु
॥ ७३ ॥ सोममद्भ्यो व्यपिबच्छन्दसा हꣳसः शुचिषत् । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं
विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतम्मधु ॥ ७४ ॥ अन्नात्परि-
स्रुतो रसं ब्रह्मणा व्यपिबत् क्षत्रं पयः सोमं प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं
विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु ॥ ७५ ॥ रेतो मूत्रं
विजहाति योनिं प्रविशदिन्द्रियम् । गर्भो जरायुणावृत उल्बं जहाति जन्मना ।
ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु
॥ ७६ ॥ दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्सत्यानृते प्रजापतिः । अश्रद्धामनृतेऽदधाच्छ्र-
द्धाꣳ सत्ये प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रि-
यमिदं पयोऽमृतं मधु ॥ ७७ ॥ वेदेन रूपे व्यपिबत्सुतासुतौ प्रजापतिः ।
ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं म
॥ ७८ ॥ दृष्ट्वा परिस्रुतो रसꣳ शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत् । पयः सोमं प्रजा-
पतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानꣳ शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयो
ऽमृतं मधु ॥ ७९ ॥ सीसेन तन्त्रं मनसा मनीषिण ऊर्णासूत्रेण कवयो
वयन्ति । अश्विना यज्ञꣳ सविता सरस्वतीन्द्रस्य रूपं वरुणो भिषज्यन् ॥ ८० ॥

तदस्य रूपममृतꣳ शचीभिस्तिस्रो दधुर्देवताः सꣳरराणाः । लोमानि शष्पैर्बहुधा न तोक्मभिस्त्वगस्य माꣳसमभवन्न लाजाः ॥ ८१ ॥ तदश्विना भिषजा रुद्रवर्तनी सरस्वती वयति पेशो अन्तरम् । अस्थि मज्जानं मासरैः कारोतरेण दधतो गवां त्वचि ॥ ८२ ॥ सरस्वती मनसा पेशलं वसु नासत्याभ्यां वयति दर्शतं वपुः । रसं परिस्रुता न रोहितं नग्नहुर्धीरस्तसरं न वेम ॥ ८३ ॥ पयसा शुक्रममृतं जनित्रꣳ सुरया मूत्राज्जनयन्त रेतः । अपामतिं दुर्मतिं बाधमाना ऊवध्यं वातꣳ सब्वं तदारात् ॥ ८४ ॥ इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यं पुरोडाशेन सविता जजान । यकृत् क्लोमानं वरुणो भिषज्यन् मतस्ने वायव्यैर्न मिनाति पित्तम् ॥ ८५ ॥ आन्त्राणि स्थालीर्मधु पिन्वमाना गुदाः पात्राणि सुदुघा न धेनुः । श्येनस्य पत्रं न प्लीहा शचीभिरासन्दी नाभिरुदरं न माता ॥ ८६ ॥ कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिर्यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः । प्लाशिर्व्यक्तः शतधार उत्सो दुहे न कुम्भी स्वधां पितृभ्यः ॥ ८७ ॥ मुखꣳ सदस्य शिर इत् सतेन जिह्वा पवित्रमश्विनासन् त्सरस्वती । चप्यन्न पायुर्भिषगस्य वालो वस्तिर्न शेपो हरसा तरस्वी ॥ ८८ ॥ अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्यां छागेन तेजो हविषा शृतेन । पक्ष्माणि गोधूमैः कुवलैरुतानि पेशो न शुक्रमसितं वसाते ॥ ८९ ॥ अविर्न मेषो नसि वीर्याय प्राणस्य पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम् । सरस्वत्युपवाकैर्व्यानं नस्यानि बर्हिर्बदरैर्जजान ॥ ९० ॥ इन्द्रस्य रूपमृषभो बलाय कर्णाभ्याꣳ श्रोत्रममृतं ग्रहाभ्याम् । यवा न बर्हिर्भ्रुवि केसराणि कर्कन्धु जज्ञे मधु सारघं मुखात् ॥ ९१ ॥ आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोम मुखे श्मश्रूणि न व्याघ्रलोम । केशा न शीर्षन्यशसे श्रियै शिखा सिꣳहस्य लोम त्विषिरिन्द्रियाणि ॥ ९२ ॥ अङ्गान्यात्मन् भिषजा तदश्विनात्मानमङ्गैः समधात् सरस्वती । इन्द्रस्य रूपꣳ शतमानमायुश्चन्द्रेण ज्योतिरमृतं दधानाः ॥ ९३ ॥ सरस्वती

योन्यां गर्भमन्तरश्विभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्त्ति । अपाꣳ रसेन वरुणो न साम्ने-
न्द्रꣳ श्रियै जनयन्नप्सु राजा ॥ ९४ ॥ तेजः पशूनाꣳ हविरिन्द्रियावत् परि-
स्रुता पयसा सारघं मधु । अश्विभ्यां दुग्धं भिषजा सरस्वत्या सुता सुताभ्या-
ममृतः सोम इन्दुः ॥ ९५ ॥

॥ इत्येकोनविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ विंशो ऽध्यायः ॥

[illegible]

५४, ७९ निचृद् बृहती ५३ जगती ७८ विराड् गायत्री ८१, ८२ ।
स्वरः—षड्जः १, ३, ४, ७, २९, ३१, ८१—८९ ऋषभः २, २८
गान्धारः ५, ६, ८, १३—१६, १८, २०, २४, ३४, ५५—७७, ८०
६० निषादः ९, १९, ७८ धैवतः १०, १२, १७, ३३, ३६—४६ ४८
५० पञ्चमः ११, २२, २३, ३२, ४७, ४९, ५१, ५२, ५४, ७९, मध्यमः
३०, ३५, ५३ ॥

क्षत्रस्य योनिरसि क्षत्रस्य नाभिरसि । मा त्वा हिꣳसीन्मा मा हिꣳसीः
॥ १ ॥ निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा । साम्राज्याय सुक्रतुः । मृत्योः
पाहि विद्योत् पाहि ॥ २ ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्याम् । अश्विनोर्भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि । सरस्वत्यै भैष-
ज्येन वीर्यायान्नाद्यायाभिषिञ्चामि । इन्द्रस्येन्द्रियेण बलाय श्रियै यशसेऽभि-
षिञ्चामि ॥ ३ ॥ कोऽसि कतमोऽसि कस्मै त्वा काय त्वा । सुश्लोक सुमङ्गल
सत्यराजन् ॥ ४ ॥ शिरो मे श्रीर्यशो मुखं त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि । राजा
मे प्राणो अमृतꣳ सम्राट् चक्षुर्विराट् श्रोत्रम् ॥ ५ ॥ जिह्वा मे भद्रं वाङ्-
महो मनो मन्युः स्वराड् भामः । मोदाः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि मित्रं मे सहः
॥ ६ ॥ बाहू मे बलमिन्द्रियꣳ हस्तौ मे कर्म वीर्यम् । आत्मा क्षत्रमुरो मम
॥ ७ ॥ पृष्ठीर्मे राष्ट्रमुदरमꣳसौ ग्रीवाश्च श्रोणी । ऊरू अरत्नी जानुनी विशो
मेऽङ्गानि सर्वतः ॥ ८ ॥ नाभिर्मे चित्तं विज्ञानं पायुर्मेऽपचितिर्भसत् ।
आनन्दनन्दावाण्डौ मे भगः सौभाग्यं पसः । जङ्घाभ्यां पद्भ्यां धर्मोऽस्मि विशि
राजा प्रतिष्ठितः ॥ ९ ॥ प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे प्रत्यश्वेषु प्रति
तिष्ठामि गोषु । प्रत्यङ्गेषु प्रति तिष्ठाम्यात्मन् प्रति प्राणेषु प्रति तिष्ठामि पुष्टे
प्रति द्यावापृथिव्योः प्रति तिष्ठामि यज्ञे ॥ १० ॥ त्रया देवा एकादश

पयस्विषूणाः सुराधसः । बृहस्पतिपुरोहिता देवस्य सवितुः सवे । देवा
देवैरवन्तु मा ॥ ११ ॥ प्रथमा द्वितीयैर्द्वितीयास्तृतीयैस्तृतीयाः सत्येन
सत्यं यज्ञेन यज्ञो यजुर्भिर्यजूꣳषि सामभिः सामान्यृग्भिर्ऋचः पुरो ऽनुवा-
क्याभिः पुरो ऽनुवाक्या याज्याभिर्याज्या वषट्कारैर्वषट्कारा आहुतिभिराहु-
तयो मे कामान् समर्धयन्तु भूः स्वाहा ॥ १२ ॥ लोमानि प्रयतिर्मम त्वङ् म
आनतिरागतिः । माꣳसं म उपनतिर्वस्वस्थि मज्जा म आनतिः ॥ १३ ॥
यद्देवा देवहेडनं देवासश्चकृमा वयम् । अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वꣳ-
हसः ॥ १४ ॥ यदि दिवा यदि नक्तमेनाꣳसि चकृमा वयम् । वायुर्मा
तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वꣳहसः ॥ १५ ॥ यदि जाग्रद्यदि स्वप्न एनाꣳसि
चकृमा वयम् । सूर्यो मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वꣳहसः ॥ १६ ॥ यद्ग्रामे
यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये । यच्छूद्रे यदर्ये यदेनश्चकृमा वयं यदेकस्याधि
धर्मणि तस्यावयजनमसि ॥ १७ ॥ यदापो अघ्न्या इति वरुणेति शपामहे
ततो वरुण नो मुञ्च । अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणः । अव देवै-
र्देवकृतमेनो ऽयक्ष्यव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम्पुरुराव्णो देव रिषस्पाहि ॥ १८ ॥
समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तः सन्त्वा विशन्त्वोषधीरुतापः । सुमित्रिया न
आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च
वयं द्विष्मः ॥ १९ ॥ द्रुपदादिव मुमुचानः स्विन्नः स्नातो मलादिव ।
पूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुन्धन्तु मैनसः ॥ २० ॥ उद्वयन्तमसस्परि स्वः
पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ २१ ॥ अपो
अद्यान्वचारिषꣳ रसेन समसृक्ष्महि । पयस्वानग्न आगमन्तं मा सꣳसृज वर्चसा
प्रजया च धनेन च ॥ २२ ॥ एधो ऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजो ऽसि
तेजो मयि धेहि । समाववर्ति पृथिवी समुषाः समु सूर्यः । समु विश्वमिदं जगत् ।

वैश्वानरज्योतिर्भूयासं विभूनूकामान्व्यश्नवै भूः स्वाहा ॥ २३ ॥ अभ्यादधामि
समिधमग्ने व्रतपते त्वयि । व्रतं च श्रद्धां चोपैमीन्धे त्वा दीक्षितो अहम् ॥ २४ ॥
यत्र ब्रह्म च क्षत्रं च सम्यञ्चौ चरतः सह । तं लोकं पुण्यं प्रज्ञेषं यत्र देवाः
सहाग्निना ॥ २५ ॥ यत्रेन्द्रश्च वायुश्च सम्यञ्चौ चरतः सह । तं लोकं पुण्यं
प्रज्ञेषं यत्र सेदिर्न विद्यते ॥ २६ ॥ अᳬशुना ते अᳬशुः पृच्यतां परुषा परुः ।
गन्धस्ते सोममवतु मदाय रसो अच्युतः ॥ २७ ॥ सिञ्चन्ति परि षिञ्च-
न्त्युत्सिञ्चन्ति पुनन्ति च । सुरायै बभ्र्वै मदे किन्त्वो वदति किन्त्वः ॥ २८ ॥
धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् । इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ २९ ॥ बृह-
दिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् । येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय
जागृवि ॥ ३० ॥ अध्वर्यो अद्रिभिः सुतᳬ सोमं पवित्र आ नय । पुनीहीन्द्राय
पातवे ॥ ३१ ॥ यो भूतानामधिपतिर्यस्मिँल्लोका अधिश्रिताः । य ईशे
महतो महाँस्तेन गृह्णामि त्वामहं मयि गृह्णामि त्वामहम् ॥ ३२ ॥ उप-
यामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्ण एष ते योनि
श्विभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णे ॥ ३३ ॥ प्राणपा मे अपा
पाश्चक्षुष्पाः श्रोत्रपाश्च मे । वाचो मे विश्वभेषजो मनसोऽसि विलायकः ॥ ३४
अश्विनकृतस्य ते सरस्वतिकृतस्येन्द्रेण सुत्राम्णा कृतस्य । उपहूत उपहूतस्य भ
यामि ॥ ३५ ॥ समिद्ध इन्द्र उषसामनीके पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः । त्रिभिर्देवैस्त्रि
शता वज्रबाहुर्जघान वृत्रं वि दुरो ववार ॥ ३६ ॥ नराशᳬसः प्रति शूरो
मिमानस्तनूनपात्प्रति यज्ञस्य धाम । गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्हिरण्यैश्चन्द्री
यजति प्रचेताः ॥ ३७ ॥ ईडितो देवैर्हरिवाँ२ ॥ अभिष्टिराजुह्वानो हविषा
शर्धमानः । पुरन्दरो गोत्रभिद्वज्रबाहुरायातु यज्ञमुप नो जुषाणः ॥ ३८ ॥
जुषाणो बर्हिर्हरिवान्न इन्द्रः प्राचीनᳬ सीदत्प्रदिशा पृथिव्याः । उरुप्रथाः

प्रथमानꣳ स्योनमादित्यैरक्तं वसुभिः सजोषाः ॥ ३९ ॥ इन्द्रं दुरः कवष्यो
धावमाना वृषाणं यन्तु जनयः सुपत्नीः । द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताꣳ
सुवीरा वीरं प्रथमाना महोभिः ॥ ४० ॥ उषासानक्ता बृहती बृहन्तं
पयस्वती सुदुघे शूरमिन्द्रम् । तन्तुं ततं पेशसा संवयन्ती देवानां देवं यजतः
सुरुक्मे ॥ ४१ ॥ दैव्या मिमाना मनुषः पुरुत्रा होताराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा ।
मूर्धन्यज्ञस्य मधुना दधाना प्राचीनं ज्योतिर्हविषा वृधातः ॥ ४२ ॥ तिस्रो
देवीर्हविषा वर्धमाना इन्द्रं जुषाणा जनयो न पत्नीः । अच्छिन्नं तन्तुं पयसा
सरस्वतीडा देवी भारती विश्वतूर्तिः ॥ ४३ ॥ त्वष्टा दधच्छुष्ममिन्द्राय वृष्णे
ऽपाकोऽचिष्टुर्यशसे पुरूणि । वृषा यजन्वृषणं भूरिरेता मूर्धन्यज्ञस्य सम-
नक्तु देवान् ॥ ४४ ॥ वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैस्त्मन्या समञ्जञ्छमिता
न देवः । इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः स्वदाति यज्ञं मधुना घृतेन ॥ ४५ ॥ स्तोका-
नामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रो वृषायमाणो वृषभस्तुराषाट् । घृतप्रुषा मनसा मोद-
मानाः स्वाहा देवा अमृता मादयन्ताम् ॥ ४६ ॥ आयात्विन्द्रोऽवस उप न
इह स्तुतः सधमादस्तु शूरः । वावृधानस्तविषीर्यस्य पूर्वीर्द्यौर्न क्षत्रमभिभूति
पुष्यात् ॥ ४७ ॥ आ न इन्द्रो दूरादा न आसादभिष्टिकृदवसे यासदुग्रः ।
ओजिष्ठेभिर्नृपतिर्वज्रबाहुः सङ्गे समत्सु तुर्वणिः पृतन्यून् ॥ ४८ ॥ आ न
इन्द्रो हरिभिर्यात्वच्छार्वाचीनोऽवसे राधसे च । तिष्ठाति वज्री मघवा विरप्-
शीमं यज्ञमनु नो वाजसातौ ॥ ४९ ॥ त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रꣳ हवे हवे
सुहवꣳ शूरमिन्द्रम् । ह्वयामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रꣳ स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः
॥ ५० ॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँ२ ॥ अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।
बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥५१॥ तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञि-
यस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामा स्ववाँ२ ॥ इन्द्रो अस्मे आराच्चिद्द्वेषः

सनुतर्युयोतु ॥ ५२ ॥ आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः। मा त्वा के चि-
न्नियमन्विं न पाशिनोऽति धन्वेव ताँ२ इहि ॥ ५३ ॥ एवेदिन्द्रं वृषणं वज्र-
बाहुं वसिष्ठासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः। स नः स्तुतो वीरवद्धातु गोमद्यूयं पात स्वस्तिभिः
सदा नः ॥ ५४ ॥ समिद्धो अग्निरश्विना तप्तो घर्मो विराट् सुतः। दुहे धेनुः सरस्वती
सोमꣳ शुक्रमिहेन्द्रियम् ॥ ५५ ॥ तनूपा भिषजा सुतेऽश्विनोभा सरस्वती।
मध्वा रजाꣳसीन्द्रियमिन्द्राय पथिभिर्वहान् ॥ ५६ ॥ इन्द्रायेन्दुꣳ सरस्वती
नराशꣳसेन नग्नहुम्। अधातामश्विना मधु भेषजं भिषजा सुते ॥ ५७ ॥ आजु-
ह्वाना सरस्वतीन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषꣳ समूर्जꣳ सꣳ रयिं
दधुः ॥ ५८ ॥ अश्विना नमुचेः सुतꣳ सोमꣳ शुक्रं परिस्रुता। सरस्वती तमाभर-
द्बर्हिषेन्द्राय पातवे ॥ ५९ ॥ कवष्यो न व्यचस्वतीरश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न
रोदसी उभे दुहे कामान्त्सरस्वती ॥ ६० ॥ उषासा नक्तमश्विना दिवेन्द्रꣳ सायमि-
न्द्रियैः। संजानाने सुपेशसा समञ्जाते सरस्वत्या ॥ ६१ ॥ पातन्नो अश्विना
दिवा पाहि नक्तꣳ सरस्वति। दैव्या होतारा भिषजा पातमिन्द्रꣳ सचा सुते
॥ ६२ ॥ तिस्रस्त्रेधा सरस्वत्यश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्रुता सोममिन्द्राय
सुषुवुर्मदम् ॥ ६३ ॥ अश्विना भेषजं मधु भेषजं नः सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः
श्रियꣳ रूपꣳ रूपमधुः सुते ॥ ६४ ॥ ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः शशमानः परि-
स्रुता। कीलालमश्विभ्यां मधु दुहे धेनुः सरस्वती ॥ ६५ ॥ गोभिर्न सोममश्विना
मासरेण परिस्रुता। समधातꣳ सरस्वत्या स्वाहेन्द्रे सुतं मधु ॥ ६६ ॥
अश्विना हविरिन्द्रियं नमुचेर्धिया सरस्वती। आ शुक्रमासुराद्वसु मघमिन्द्राय
जभ्रिरे ॥ ६७ ॥ यमश्विना सरस्वती हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिभेद बलं
मघं नमुचावासुरे सचा ॥ ६८ ॥ तमिन्द्रं पशवः सचाश्विनोभा सरस्वती।
दधाना अभ्यनूषत हविषा यज्ञ इन्द्रियैः ॥ ६९ ॥ य इन्द्र इन्द्रियं दधुः सविता

वरुणो भगः । स सुत्रामा हविष्पतिर्यजमानाय सश्चत ॥ ७० ॥ सविता
वरुणो दधद्यजमानाय दाशुषे । आदत्त नमुचेर्वसु सुत्रामा बलमिन्द्रियम्
॥ ७१ ॥ वरुणः क्षत्रमिन्द्रियं भगेन सविता श्रियम् । सुत्रामा यशसा बलं
दधाना यज्ञमाशत ॥ ७२ ॥ अश्विना गोभिरिन्द्रियमश्वेभिर्वीर्यं बलम् । हवि-
षेन्द्रꣳ सरस्वती यजमानमवर्धयन् ॥ ७३ ॥ ता नासत्या सुपेशसा हिरण्यवर्तनी
नरा । सरस्वती हविष्मतीन्द्र कर्मसु नोऽवत ॥ ७४ ॥ ता भिषजा सुकर्मणा
सा सुदुघा सरस्वती । स वृत्रहा शतक्रतुरिन्द्राय दधुरिन्द्रियम् ॥ ७५ ॥ युवꣳ
सुराममश्विना नमुचावासुरे सचा । विपिपानाः सरस्वतीन्द्रं कर्मस्वावत ॥ ७६ ॥
पुत्रमिव पितरावश्विनोभेन्द्रावथुः काव्यैर्दꣳसनाभिः । यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः
सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्णक् ॥ ७७ ॥ यस्मिन्नश्वास ऋषभास उक्षणो वशा
मेषा अवसृष्टास आहुताः । कीलालपे सोमपृष्ठाय वेधसे हृदा मतिं जनय
चारुमग्नये ॥ ७८ ॥ अहाव्यग्ने हविरास्ये ते स्रुचीव घृतं चम्वीव सोमः ।
वाजसनिꣳ रयिमस्मे सुवीरं प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तम् ॥ ७९ ॥ अश्विना
तेजसा चक्षुः प्राणेन सरस्वती वीर्यम् । वाचेन्द्रो बलेनेन्द्राय दधुरिन्द्रियम्
॥ ८० ॥ गोमदू षु णासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्ती रुद्रा नृपाय्यम् ॥ ८१ ॥
न यत्परो नान्तर आदधर्षद्वृषण्वसू । दुःशꣳसो मर्त्यो रिपुः ॥ ८२ ॥ ता न
आ वोढमश्विना रयिं पिशङ्गसंदृशम् । धिष्ण्या वरिवोविदम् ॥ ८३ ॥ पावका
नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥ ८४ ॥ चोद-
यित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दधे सरस्वती ॥ ८५ ॥ महो
अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना । धियो विश्वा वि राजति ॥ ८६ ॥
इन्द्रायाहि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः । अण्वीभिस्तना पूतासः ॥ ८७ ॥
इन्द्रायाहि धियेषितो विप्रजूतः सुतावतः । उप ब्रह्माणि वाघतः ॥ ८८ ॥

इन्द्रायाहि तूतुजान उप ब्रह्माणि हरिवः । सुते दधिष्व नश्चनः ॥ ८८
अश्विना पिबतां मधु सरस्वत्या सजोषसा । इन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा जुषन्ताᳪ
सोम्यं मधु ॥ ९० ॥

॥ इति विंशोऽध्यायः ॥

॥ अथैकविंशो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—शुनःशेप १, २ वामदेव ३, ४, ५ गयप्लातः ६, ७ विश्वा-
मित्र ८ वसिष्ठः ९ वामदेव १०, ११ २७ स्वस्त्यात्रेय १२—२६, २८—६१ ।

देवता—वरुणः १, २ अग्नीवरुणौ ३, ४ आदित्याः ५ अदितिः ६ स्वर्णौः ७ मित्रावरुणौ ८ अग्निः ९, १२ [illegible] १० विद्वांसः ११, १३—१६, २२, २७ ४१, ४४ विश्वेदेवाः १७—२१, २४ २६, २८ ऋतवः २३ वसन्तः २४ सरस्वत्याद्या लिङ्गोक्ता २९ अश्व्यादयो लिङ्गोक्ता ३० अश्व्यादयः ३१, ३३—४०, ४६ ४७ ४९—५८ सरस्वत्यादयः ३२ ४८ होत्रादयः ४२ ४३ यजमानर्त्विजः ४५ अश्व्यादयः ५९ लिङ्गोक्ताः ६०, ६१ ।

छन्दः—निचृद् गायत्री १ ८ निचृत्त्रिष्टुप् २ ५, ११ ५८ अभिकृ तिष्टुप् ६ यवमध्या गायत्री ७ त्रिष्टुप् ९, ४८, ५०—५२, ५४ भुरिक् पंक्तिः १० विराडनुष्टुप् १२, १४ अनुष्टुप् १३, १५ १९—२२, २४, २५ निचृदनुष्टुप् १६, १७, १८ स्वराडनुष्टुप् २३ २७, २८ विराड् बृहती २६ निचृदष्टिः २९ भुरिगत्यष्टिः ३० अतिधृतिः ३१, ४१, ४२, विराडतिधृतिः ३२ भुरिगतिजगती ३४, ३५ निचृदाकृतिः ३३, ३६ धृतिः ३७, ५९, ६० भुरिगाकृतिः ३८ निचृदत्यष्टिः ३९ ५६ निचृदष्टिः ४० विराड्गायत्री ४२, याजुषीपंक्तिः ४३, उत्कृतिः ४३, याजुषीत्रिष्टुप् ४४, स्वराडुत्कृतिः ४४, भुरिक्प्राजापत्योष्णिक् ४५, भुरिगभिकृतिः ४५, ४६ भुरिगाकृतिः ४७, आकृतिः ४७, साम्नुष्णिक् ४९ अतिजगती ५३ स्वराट् शक्वरी ५५ ५७ अष्टिः ५८, भुरिग्विकृतिः ६१ ।

स्वरः—षड्जः १. ७, ८. ११. १२, १४, १५. ४१—४३, , ४४ , धैवतः २. ५. ६. ९. ११. ४४ , ४८, ५०—५२, ५४, ५५, ५८ पञ्चमः ३ ४ १०, ४३ , , ४७, ५७ गान्धारः १२—२५. २७. २८, ३०, ३९, ४०, ५६. ५८ मध्यमः २६, २९, ३३. ३६, ६१ ऋषभः ३१, ४५, ४६; ४९, ५९. ६० निषादः ३८, ५३ ॥

इमम्मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ १ ॥ तत्त्वा
यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अहेडमानो वरुणेह
बोध्युरुशꣳस मा न आयुः प्रमोषीः ॥ २ ॥ त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान्
देवस्य हेडो अव यासिसीष्ठाः । यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषाꣳसि
प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ३ ॥ स त्वं नो अग्ने ऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो
व्युष्टौ । अव यक्ष्व नो वरुणꣳ रराणो वीहि मृडीकꣳ सुहवो न एधि ॥ ४ ॥
महीमू षु मातरꣳ सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम । तुविक्षत्रामजरन्तीमु-
रूचीꣳ सुशर्माणमदितिꣳ सुप्रणीतिम् ॥ ५ ॥ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसꣳ
सुशर्माणमदितिꣳ सुप्रणीतिम् । दैवीं नावꣳ स्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमारु-
हेमा स्वस्तये ॥ ६ ॥ सुनावमारुहेयमस्रवन्तीमनागसम् । शतारित्राꣳ स्वस्तये
॥ ७ ॥ आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् । मध्वा रजाꣳसि सुक्रतू
॥ ८ ॥ प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन । आ मा जने
श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा ॥ ९ ॥ शन्नो भवन्तु वाजिनो
हवेषु देवताता मितद्रवः स्वर्काः । जम्भयन्तो ऽहिं वृकꣳ रक्षाꣳसि सनेम्यस्म-
द्युयवन्नमीवाः ॥ १० ॥ वाजेवाजे ऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता
ऋतज्ञाः । अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः ॥ ११ ॥
समिद्धो अग्निः समिधा सुसमिद्धो वरेण्यः । गायत्री छन्द इन्द्रियं त्र्यविर्गौर्वयो

दधुः ॥ १२ ॥ तनूनपाच्छुचिव्रतस्तनूपाश्च सरस्वती । उष्णिहा छन्द इन्द्रियं
दित्यवाड् गौर्वयो दधुः ॥ १३ ॥ इडाभिरग्निरीड्यः सोमो देवो अमर्त्यः ।
अनुष्टुप् छन्द इन्द्रियं पञ्चाविर्गौर्वयो दधुः ॥ १४ ॥ सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्त्-
स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः । बृहती छन्द इन्द्रियं त्रिवत्सो गौर्वयो दधुः ॥ १५ ॥ दुरो
देवीर्दिशो महीर्ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः । पङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियं तुर्यवाड् गौर्वयो
दधुः ॥ १६ ॥ उषे यह्वी सुपेशसा विश्वे देवा अमर्त्याः । त्रिष्टुप् छन्द इहे-
न्द्रियं पष्ठवाड् गौर्वयो दधुः ॥ १७ ॥ दैव्या होतारा भिषजेन्द्रेण सयुजा
युजा । जगती छन्द इन्द्रियमनड्वान् गौर्वयो दधुः ॥ १८ ॥ तिस्र इडा सर-
स्वती भारती मरुतो विशः । विराट् छन्द इहेन्द्रियं धेनुर्गौर्न वयो दधुः ॥ १९ ॥
त्वष्टा तुरीपो अद्भुत इन्द्राग्नी पुष्टिवर्धना । द्विपदा छन्द इन्द्रियमुक्षा गौर्न
वयो दधुः ॥ २० ॥ शमिता नो वनस्पतिः सविता प्रसुवन् भगम् । ककुप् छन्द
इहेन्द्रियं वशा वेहद्वयो दधुः ॥ २१ ॥ स्वाहा यज्ञं वरुणः सुक्षत्रो भेषजं करत् ।
अतिछन्दा इन्द्रियं बृहदृषभो गौर्वयो दधुः ॥ २२ ॥ वसन्तेन ऋतुना देवा
वसवस्त्रिवृता स्तुताः । रथन्तरेण तेजसा हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥ २३ ॥
ग्रीष्मेण ऋतुना देवा रुद्राः पञ्चदशे स्तुताः । बृहता यशसा बलꣳ हविरिन्द्रे
वयो दधुः ॥ २४ ॥ वर्षाभिर्ऋतुनादित्या स्तोमे सप्तदशे स्तुताः । वैरूपेण
विशौजसा हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥ २५ ॥ शारदेन ऋतुना देवा एकविꣳश
ऋभव स्तुताः । वैराजेन श्रिया श्रियꣳ हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥ २६ ॥ हेमन्तेन
ऋतुना देवास्त्रिणवे मरुतः स्तुताः । बलेन शक्वरीः सहो हविरिन्द्रे वयो दधुः
॥ २७ ॥ शैशिरेण ऋतुना देवास्त्रयस्त्रिꣳशेऽमृता स्तुताः । सत्येन रेवतीः
क्षत्रꣳ हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥ २८ ॥ होता यक्षत्समिधाग्निमिडस्पदेऽश्वि-
नेन्द्रꣳ सरस्वतीमजो धूम्रो न गोधूमैः कुवलैर्भेषजं मधु शष्पैर्न तेज इन्द्रियं पयः

सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ २८ ॥ होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वतीमविर्मेषो न भेषजं पथा मधुमता भरन्नश्विनेन्द्राय वीर्यं बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्मभिः पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३० ॥ होता यक्षन्नराशꣳसं न नग्नहुं पतिꣳ सुरया भेषजं मेषः सरस्वती भिषग्रथो न चन्द्र्यश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यं बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्मभिः पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३१ ॥ होता यक्षदिडेडित आजुह्वानः सरस्वतीमिन्द्रं बलेन वर्धयन्नृषभेण गवेन्द्रियमश्विनेन्द्राय भेषजं यवैः कर्कन्धुभिर्मधु लाजैर्न मासरं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३२ ॥ होता यक्षद्बर्हिरूर्णम्रदा भिषङ्नासत्या भिषजाश्विनाश्वा शिशुमती भिषग्धेनुः सरस्वती भिषग्दुह इन्द्राय भेषजं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३३ ॥ होता यक्षद्दुरो दिशः कवष्यो न व्यचस्वतीरश्विभ्यां न दुरो दिश इन्द्रो न रोदसी दुघे दुहे धेनुः सरस्वत्यश्विनेन्द्राय भेषजꣳ शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३४ ॥ होता यक्षत्सुपेशसोषे नक्तं दिवाश्विना समञ्जाते सरस्वत्या त्विषिमिन्द्रे न भेषजꣳ श्येनो न रजसा हृदा श्रिया न मासरं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३५ ॥ होता यक्षद्दैव्या होतारा भिषजाश्विनेन्द्रं न जागृवि दिवा नक्तं न भेषजैः । शूषꣳ सरस्वती भिषक् सीसेन दुह इन्द्रियं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३६ ॥ होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न भेषजं त्रयस्त्रिधातवोऽपसो रूपमिन्द्रे हिरण्ययमश्विनेडा न भारती वाचा सरस्वती मह इन्द्राय दुह इन्द्रियं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३७ ॥ होता यक्षत् सुरेतस-

वृषभं नर्यापसं त्वष्टारमिन्द्रमश्विना भिषजं न सरस्वतीमोजो न जूतिरिन्द्रियं
वृको न रभसो भिषग् यशः सुरया भेषजꣳ श्रिया न मासरं पयः सोमः परि-
स्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३८ ॥ होता यक्षद्वनस्पतिꣳ शमि-
तारꣳ शतक्रतुं भीमं न मन्युꣳ राजानं व्याघ्रं नमसाश्विना भामꣳ सरस्वती
भिषगिन्द्राय दुह इन्द्रियं पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य
होतर्यज ॥ ३९ ॥ होता यक्षदग्निꣳ स्वाहाज्यस्य स्तोकानाꣳ स्वाहा मेदसां
पृथक् स्वाहा छागमश्विभ्याꣳ स्वाहा मेषꣳ सरस्वत्यै स्वाह ऽऋषभमिन्द्राय सिꣳ-
हाय सहस इन्द्रियꣳ स्वाहाग्निं न भेषजꣳ स्वाहा सोममिन्द्रियꣳ स्वाहेन्द्रꣳ
सुत्रामाणꣳ सवितारं वरुणं भिषजां पतिꣳ स्वाहा वनस्पतिं प्रियं पाथो न
भेषजꣳ स्वाहा देवा आज्यपा जुषाणो अग्निर्भेषजं पयः सोमः परिस्रुता घृतं
मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ४० ॥ होता यक्षदश्विनौ छागस्य वपाया
मेदसो जुषेताꣳ हविर्होतर्यज । होता यक्षत्सरस्वतीं मेषस्य वपाया मेदसो
जुषताꣳ हविर्होतर्यज । होता यक्षदिन्द्रमृषभस्य वपाया मेदसो जुषताꣳ
हविर्होतर्यज ॥ ४१ ॥ होता यक्षदश्विनौ सरस्वतीमिन्द्रꣳ सुत्रामाणमिमे
सोमाः सुरामाणश्छागैर्न मेषैर्ऋषभैः सुताः शष्पैर्न तोक्मभिर्लाजैर्महस्वन्तो मदा
मासरेण परिष्कृताः शुक्राः पयस्वन्तो ऽमृताः प्रस्थिता वो मधुश्चुतस्तानश्विना
सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा जुषन्ताꣳ सोम्यं मधु पिबन्तु मदन्तु व्यन्तु
होतर्यज ॥ ४२ ॥ होता यक्षदश्विनौ छागस्य हविष आत्तामद्य मध्यतो मेद
उद्भृतं पुरा द्वेषोभ्यः पुरा पौरुषेय्या गृभो घस्तां नूनं घासे अज्राणां यवसप्रथ-
मानाꣳ सुमत्क्षराणाꣳ शतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानां पार्श्वतः
श्रोणितः शितामत उत्सादतो ऽङ्गादङ्गादवत्तानां करत एवाश्विना जुषेताꣳ
हविर्होतर्यज ॥ ४३ ॥ होता यक्षत् सरस्वतीं मेषस्य हविष आवयदद्य

मध्यतो मेद उद्भृतं पुरा द्वेषोभ्यः पुरा पौरुषेय्या गृभो घसन्नूनं घासे अज्राणां यवसप्रथमानाᳯ सुमत्क्षराणाᳯ शतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानां पार्श्वतः श्रोणितः शितामत उत्सादतोऽङ्गादङ्गादवत्तानां करदेवᳯ सरस्वती जुषताᳯ हविर्होतर्यज ॥ ४४ ॥ होता यक्षदिन्द्रमृषभस्य हविष आवयदद्य मध्यतो मेद उद्भृतं पुरा द्वेषोभ्यः पुरा पौरुषेय्या गृभो घसन्नूनं घासे अज्राणां यवसप्रथमानाᳯ सुमत्क्षराणाᳯ शतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानाम्पीवोपवसनानां पार्श्वतः श्रोणितः शितामत उत्सादतोऽङ्गादङ्गादवत्तानाङ्करदेवमिन्द्रो जुषताᳯ हविर्होतर्यज ॥ ४५ ॥ होता यक्षद्वनस्पतिमभि हि पिष्टतमया रभिष्ठया रशनयाधित। यत्राश्विनोश्छागस्य हविषः प्रिया धामानि यत्र सरस्वत्या मेषस्य हविषः प्रिया धामानि यत्रेन्द्रस्य ऋषभस्य हविषः प्रिया धामानि यत्राग्नेः प्रिया धामानि यत्र सोमस्य प्रिया धामानि यत्रेन्द्रस्य सुत्राम्णः प्रिया धामानि यत्र सवितुः प्रिया धामानि यत्र वरुणस्य प्रिया धामानि यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथाᳯसि यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि यत्राग्नेर्होतुः प्रिया धामानि तत्रैतान् प्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवोपावस्रक्षद्रभीयस इव कृत्वी करदेवन्देवो वनस्पतिर्जुषताᳯ हविर्होतर्यज ॥ ४६ ॥ होता यक्षदग्निᳯ स्विष्टकृतमयाडग्निरश्विनोश्छागस्य हविषः प्रिया धामान्ययाट् सरस्वत्या मेषस्य हविषः प्रिया धामान्ययाडिन्द्रस्य ऋषभस्य हविषः प्रिया धामान्ययाडग्नेः प्रिया धामान्ययाट् सोमस्य प्रिया धामान्ययाडिन्द्रस्य सुत्राम्णः प्रिया धामान्ययाट् सवितुः प्रिया धामान्ययाड्वरुणस्य प्रिया धामान्ययाड्वनस्पतेः प्रिया पाथाᳯस्ययाड् देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि यक्षत् स्वं महिमानमायजतामेज्या इषः कृणोतु सो अध्वरा जातवेदा जुषताᳯ हविर्होतर्यज ॥ ४७ ॥ देवं बर्हिः सरस्वती सुदेवमिन्द्रे

ऽश्विना । तेजो न चक्षुरक्ष्योर्बर्हिषा दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ४८ ॥ देवीर्द्वारो अश्विना भिषजेन्द्रे सरस्वती । प्राणं न वीर्यं नसि द्वारो दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ४९ ॥ देवी उषासावश्विना सुत्रामेन्द्रे सरस्वती । बलं न वाचमास्य उषाभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५० ॥ देवी जोष्ट्री सरस्वत्यश्विनेन्द्रमवर्धयन् । श्रोत्रं न कर्णयोर्यशो जोष्ट्रीभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५१ ॥ देवी ऊर्जाहुती दुघे सुदुघेन्द्रे सरस्वत्यश्विना भिषजावत । शुक्रं न ज्योतिस्तनयोराहुती धत्त इन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५२ ॥ देवा देवानां भिषजा होताराविन्द्रमश्विना । वषट्कारैः सरस्वती त्विषिं न हृदये मतिं होतृभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५३ ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरश्विनेडा सरस्वती । शूषं न मध्ये नाभ्यामिन्द्राय दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५४ ॥ देव इन्द्रो नराशंसस्त्रिवरूथः सरस्वत्याश्विभ्यामीयते रथः । रेतो न रूपममृतं जनित्रमिन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५५ ॥ देवो देवैर्वनस्पतिर्हिरण्यपर्णो अश्विभ्यां सरस्वत्या सुपिप्पल इन्द्राय पच्यते मधु । ओजो न जूतिर्ऋषभो न भामं वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५६ ॥ देवं बर्हिर्वारितीनामध्वरे स्तीर्णमश्विभ्यामूर्णम्रदाः सरस्वत्या स्योनमिन्द्र ते सदः । ईशायै मन्युꣳ राजानं बर्हिषा दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५७ ॥ देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवान्यक्षद्यथायथं होताराविन्द्रमश्विना वाचा वाचꣳ सरस्वतीमग्निꣳ सोमꣳ स्विष्टकृत् स्विष्ट इन्द्रः सुत्रामा सविता वरुणो भिषगिष्टो देवो वनस्पतिः स्विष्टा देवा आज्यपाः स्विष्टो अग्निरग्निना होता होत्रे स्विष्टकृद्यशो न दधदिन्द्रियमूर्जमपचितिं

॥ अथ द्वाविंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—प्रजापतिः १, ३—८, ११—१४, १६, १९, २०, २२—३४ [illegible]: २ विश्वामित्रः ९ मेधातिथिः १० सुतम्भरः १५ [illegible] [illegible]: १७ [illegible]: १८ [illegible]: २१ ।

देवता—सविता १, ९—१४ विद्वांसः २ अग्निः ३ १५—१७, १९ [illegible] ४ इन्द्रादयः ५ अग्न्यादयः ६, २७ प्राणादयः ७, २३ [illegible] [illegible]: ८ पवमानः १८ प्रजापत्यादयः २० विद्वान् २१ [illegible]: २२, २८ दिशः २४ जलादयः २५ वातादयः २६ नक्षत्रादयः २८ [illegible]: ३० मासाः ३१ वाजादयः ३२ आयुरादयः ३३ यज्ञः ३४ ।

छन्दः—निचृत् [illegible] १ निचृत् त्रिष्टुप् २ भुरिगनुष्टुप् ३ जगती ४, २० [illegible]: ५ [illegible] जगती ६ अत्यष्टिः ७ निचृदतिधृतिः ८, २०, २४ निचृद्गायत्री [illegible] गायत्री १०—१२ [illegible] मध्यानिचृद्गायत्री १४ [illegible]मध्याविराडनुष्टुप् १८ भुरिग्विकृतिः १९ विराडतिधृतिः २० [illegible]गनुष्टुप् २१ स्वराडुत्कृतिः २२ स्वराडनुष्टुप् २३ अष्टिः २५ विराड् प्रकृतिः २६ भुरिगष्टी २८ निचृदत्यष्टिः २९ [illegible]कृतिः ३० भुरिगत्यष्टिः ३१ अत्यष्टिः ३२ प्रकृतिः ३३ भुरिगुष्णिक् ३४ ।

स्वरः—पञ्चमः १ धैवतः २, ३१, ३४ गान्धारः ३, ७, १८ २१, २३, २९, ३१, ३२, निषादः ४, ६, २७, ३० षड्जः ५, ८—१३, २०, २२, २४ मध्यमः १९, २५, २८ ऋषभः २६ ॥

तेजो॑ऽसि शु॒क्रम॒मृत॑मायु॒ष्पा आयु॑र्मे पाहि । दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वेऽश्वि॑नोर्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒माद॑दे ॥ १ ॥ इ॒माम॑गृभ्णन् रश॒नामृ॒तस्य

स्वधां वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ५८ ॥ अग्निमद्य होतार
यजमानः पचन् पक्तीः पचन् पुरोडाशान् बध्नन्नश्विभ्यां छागᳪ सरस्व
न्द्राय ऋषभᳪ सुन्वन्नश्विभ्याᳪ सरस्वत्या इन्द्राय सुत्रामणे
॥ ५९ ॥ सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिरभवदश्विभ्यां छागेन सर
न्द्राय ऋषभेणाक्षᳪस्तान् मेदस्तः प्रति पचताऽगृभीषतावीवृध
रपुरश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा सुरासोमान् ॥ ६० ॥ त्वामद्य
ऋषीणां नपादवृणीतायं यजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य एष मे
यच्छत इति ता या देवा देव दानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास
होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता

चेततो महोम्न सवितुर्हवामहे । सुमतिᳪ सत्यराधसम् ॥ ११ ॥ सुष्टुतिᳪ सुमतीवृधो रातिᳪ सवितुरीमहे । प्र देवाय मतीविदे ॥ १२ ॥ रातिᳪ सत्पतिं महे सवितारमुप ह्वये । आसवं देववीतये ॥ १३ ॥ देवस्य सवितुर्मतिमासवं विश्वदेव्यम् । धिया भगं मनामहे ॥ १४ ॥ अग्निᳪ स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम् । हव्या देवेषु नो दधत् ॥ १५ ॥ स हव्यवाडमर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धिया समृण्वति ॥ १६ ॥ अग्निं दूतं पुरो दधे हव्यवाहमुप ब्रुवे । देवाँ२ ॥ आसादयादिह ॥ १७ ॥ अजीजनो हि पवमान सूर्यं विधारे शक्मना पयः । गोजीरया रᳪहमाणः पुरन्ध्या ॥ १८ ॥ विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि मयोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसि वृषासि नृमणा असि । ययुर्नामासि शिशुर्नामास्यादित्यानां पत्वान्विहि । देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितᳪ रक्षत । इह रन्तिरिह रमतामिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहा ॥ १९ ॥ काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा चित्तं विज्ञातायादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा विष्णवे स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहा ॥ २० ॥ विश्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् । विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा ॥ २१ ॥ आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामा राष्ट्रे राजन्यः शूर इषव्योऽतिव्याधी महारथो जायतां दोग्ध्री धेनुर्वोढानड्वानाशुः सप्तिः पुरन्धिर्योषा जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलवत्यो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्प-

पूर्वा आयुषि विदथेषु कव्या । सा नो अस्मिन् त्सुत आबभूव ऋतस्य सामन् त्सर-
मारपन्ती ॥ २ ॥ अभिधा असि भुवनमसि यन्तासि धर्त्ता । स त्वमग्निं वैश्वा-
नरꣳ सप्रथसङ्गच्छ स्वाहाकृतः ॥ ३ ॥ स्वगा त्वा देवेभ्यः प्रजापतये ब्रह्मन्नश्वं
भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासम् । तं बधान देवेभ्यः प्रजापतये
तेन राध्नुहि ॥ ४ ॥ प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीन्द्राग्निभ्यां त्वा जुष्टं
प्रोक्षामि वायवे त्वा जुष्टं प्रोक्षामि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामि सर्व-
भ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामि । यो अर्वन्तं जिघाꣳसति तमभ्यमीति वरुणः
परो मर्त्तः परः श्वा ॥ ५ ॥ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहापां मोदाय स्वाहा
सवित्रे स्वाहा वायवे स्वाहा विष्णवे स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा मित्राय
स्वाहा वरुणाय स्वाहा ॥ ६ ॥ हिङ्काराय स्वाहा हिंकृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहा-
वक्रन्दाय स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथाय स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा
निविष्टाय स्वाहोपविष्टाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा वल्गते स्वाहासीनाय स्वाहा
शयानाय स्वाहा स्वपते स्वाहा जाग्रते स्वाहा कूजते स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा विजृ-
म्भमाणाय स्वाहा विचृताय स्वाहा सꣳहानाय स्वाहोपस्थिताय स्वाहायनाय
स्वाहा प्रायणाय स्वाहा ॥ ७ ॥ यते स्वाहा धावते स्वाहोद्द्रावाय स्वाहोद्द्रुता
स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा निषण्णाय स्वाहोत्थिताय स्वाह
जवाय स्वाहा बलाय स्वाहा विवर्त्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहा विधू
न्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहेक्षमाणाय
स्वाहेक्षिताय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा निमेषाय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्
पिबति तस्मै स्वाहा यन्मूत्रं करोति तस्मै स्वाहा कुर्वते स्वाहा कृताय स्वाहा ॥ ८ ॥
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ८ ॥ हिर-
ण्यपाणिमूतये सवितारमुपह्वये । स चेत्ता देवता पदम् ॥ १० ॥ देवस्य

चेततो महीम्प्र सवितुर्हवामहे । सुमतिꣳ सत्यराधसम् ॥ ११ ॥ सुष्टुतिꣳ
सुमतीवृधो रातिꣳ सवितुरीमहे । प्र देवाय मतीविदे ॥ १२ ॥ रातिꣳ
सत्पतिं महे सवितारमुप ह्वये । आसवं देववीतये ॥ १३ ॥ देवस्य सवितुर्म-
तिमासवं विश्वदेव्यम् । धिया भगं मनामहे ॥ १४ ॥ अग्निꣳ स्तोमेन बोधय
समिधानो अमर्त्यम् । हव्या देवेषु नो दधत् ॥ १५ ॥ स हव्यवाडमर्त्य
उशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धिया समृण्वति ॥ १६ ॥ अग्निं दूतं पुरो दधे
हव्यवाहमुप ब्रुवे । देवाँ२ आसादयादिह ॥ १७ ॥ अजीजनो हि पव-
मान सूर्यं विधारे शक्मना पयः । गोजीरया रꣳहमाणः पुरन्ध्या ॥ १८ ॥
विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि मयोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसि
वृषासि नृमणा असि । ययुर्नामासि शिशुर्नामास्यादित्यानां पत्वान्विहि । देवा
आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितꣳ रक्षत । इह रन्तिरिह रमता-
मिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहा ॥ १९ ॥ काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै
स्वाहा स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा चित्तं विज्ञातायादित्यै
स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै
पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा
पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा
विष्णवे स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहा ॥ २० ॥
विश्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् । विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे
स्वाहा ॥ २१ ॥ आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामा राष्ट्रे राजन्यः शूर
इषव्योऽतिव्याधी महारथो जायतां दोग्ध्री धेनुर्वोढानड्वानाशुः सप्तिः पुर-
न्धिर्योषा जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे
निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलवत्यो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्प-

ताम् ॥ २२ ॥ प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहा व्यानाय स्वाहा चक्षु
श्रोत्राय स्वाहा वाचे स्वाहा मनसे स्वाहा ॥ २३ ॥ प्राच्यै दिशे स्वा
दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे
र्वाच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वा
दिशे स्वाहावाच्यै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा ॥ २४ ॥ अद्भ्य
वार्भ्यः स्वाहोदकाय स्वाहा तिष्ठन्तीभ्यः स्वाहा स्रवन्तीभ्यः स्वाहा स्य
नाभ्यः स्वाहा कूप्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा धार्याभ्यः स्वाहार्णवाय
समुद्राय स्वाहा सरिराय स्वाहा ॥ २५ ॥ वाताय स्वाहा धूमाय स्वा
भ्राय स्वाहा मेघाय स्वाहा विद्योतमानाय स्वाहा स्तनयते स्वाहाव
र्जते स्वाहा वर्षते स्वाहाववर्षते स्वाहोग्रं वर्षते स्वाहा शीघ्रं वर्षते स्वाहो
द्गृह्णते स्वाहोद्गृहीताय स्वाहा प्रुष्णते स्वाहा शीकायते स्वाहा प्रुष्वाभ्यः स्वा
ह्रादुनीभ्यः स्वाहा नीहाराय स्वाहा ॥ २६ ॥ अग्नये स्वाहा सोमा
स्वाहेन्द्राय स्वाहा पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा दिग्भ्य
स्वाहाशाभ्यः स्वाहोर्व्यै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा ॥ २७ ॥ नक्ष
त्रेभ्यः स्वाहा नक्षत्रियेभ्यः स्वाहाहोरात्रेभ्यः स्वाहार्धमासेभ्यः स्वाहा ...भ्यः
स्वाह ऽऋतुभ्यः स्वाहार्तवेभ्यः स्वाहा सँवत्सराय स्वाहा द्यावापृथिवी... ए
स्वाहा चन्द्राय स्वाहा सूर्याय स्वाहा रश्मिभ्यः स्वाहा वसुभ्यः स्वाहा रुद्रे-
भ्यः स्वाहादित्येभ्यः स्वाहा मरुद्भ्यः स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः
स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहौ-
षधीभ्यः स्वाहा ॥ २८ ॥ पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय
स्वाहा चन्द्राय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाद्भ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः
स्वाहा परिप्लवेभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा ॥ २९ ॥

वसवे स्वाहा वसवे स्वाहा विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा गणश्रिये स्वाहा गण-
पतये स्वाहाभिभुवे स्वाहाधिपतये स्वाहा शूषाय स्वाहा सꣳसर्पाय स्वाहा चन्द्राय
स्वाहा ज्योतिषे स्वाहा मलिम्लुचाय स्वाहा दिवा पतयते स्वाहा ॥ ३० ॥
मधवे स्वाहा माधवाय स्वाहा शुक्राय स्वाहा शुचये स्वाहा नभसे स्वाहा नभ-
स्याय स्वाहेषाय स्वाहोर्जाय स्वाहा सहसे स्वाहा सहस्याय स्वाहा तपसे स्वाहा
तपस्याय स्वाहाꣳहसस्पतये स्वाहा ॥ ३१ ॥ वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहा-
पिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा स्वः स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा व्यश्नुविने स्वाहान्त्याय
स्वाहान्त्याय भौवनाय स्वाहा भुवनस्य पतये स्वाहाधिपतये स्वाहा प्रजापतये
स्वाहा ॥ ३२ ॥ आयुर्यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा प्राणो यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा-
पानो यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा व्यानो यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहोदानो यज्ञेन
कल्पताꣳ स्वाहा समानो यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा चक्षुर्यज्ञेन कल्पताꣳ
स्वाहा श्रोत्रं यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा वाग्यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा मनो यज्ञेन
कल्पताꣳ स्वाहात्मा यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा ब्रह्मा यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा
ज्योतिर्यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा स्वर्यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा पृष्ठं यज्ञेन कल्पताꣳ
स्वाहा यज्ञो यज्ञेन कल्पताꣳ स्वाहा ॥ ३३ ॥ एकस्मै स्वाहा द्वाभ्याꣳ
स्वाहा शताय स्वाहैकशताय स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा स्वर्गाय स्वाहा ॥ ३४ ॥

॥ इति द्वाविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ त्रयोविंशो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—प्रजापतिः १—६५ ।

देवता—परमेश्वरः १—५, ५२ सूर्यः ६, १० इन्द्रः ७ वायवादयः ८ जिज्ञासुः ९, ११, ४५, ४७ विद्युदादयः १२ ब्रह्मादयः १३, ४८ ब्रह्मा १४ विद्वान् १५ सविता १६ अग्न्यादयः १७ प्राणादयः १८ गणपतिः १९ राजप्रजे २०, २२, २३, ३१ न्यायाधीशः २१ भूमिसूर्यौ २४, २५ श्रीः २६, २७ प्रजापतिः २८ विद्वांसः २९, ३३ राजा ३०, ३२, ४३, ४४ प्रजा ३४, ३५, ४०, ४१ स्त्रियः ३६, ३७ सभासदः ३८ अध्यापकः ३९, ४२ सूर्यादयः ४६ प्रष्टृसमाधातारौ ४९ ईश्वरः ५०, ६४, ६५ पुरुषेश्वरः ५१ प्रष्टा ५३, ५५, ५७, ५९, ६१ समाधाता ५४, ५६, ६०, ६२, ६३ समिधा ५८ ।

छन्दः—त्रिष्टुप् १, ३, ६० निचृदाकृतिः २ विकृतिः ४ गायत्री ५ विराड्गायत्री ६ निचृद्बृहति ७ अत्यष्टिः ८ निचृदत्यष्टिः [illegible] ,प् १०, ११, २६, २७, २९, ३१, ३२, ३७, ४०, ४१, ४३, ४[illegible], ४९, ५३, ५५ निचृदनुष्टुप् १२, १४, १५, २४, २५, २८, ३०, [illegible] ४ भुरिगतिजगती १३ विराड् जगती १६, १८ अतिशक्वर्यौ १७ शक्वरी १९ स्वराडनुष्टुप् २० भुरिग्गायत्री २१, ३९ विराडनुष्टुप् २२, ६३ बृहती २३ उष्णिक् ३३ भुरिगुष्णिक् ३५, ३६, ४२ निचृत्पंक्तिः ३८ उष्णिक् ४४ निचृत्त्रिष्टुप् ५०, ५७, ५८, ५९, ६१ पंक्तिः ५१ विराट् त्रिष्टुप् ५२, ६२, ६५ स्वराडुष्णिक् ५६ विराडुष्णिक् ६४ ।

स्वरः—धैवतः १, ३, १९, ५०, ५२, ५७—६२, ६५ पञ्चमः २, १७, ३८, ५१ मध्यमः ४, ७, २२ षड्जः ५, ६, २१, ३९ गांधारः ८—१२

१४, १९, २०, २२, २४, ३३, ३४, ३७, ४०, ४१, ४३, ४४, ४८, ४९—५४, ६१ त्रिष्टुभः १४, १६, १८ अनुष्टुभः ३३, ३४, ३६, ४२, ४४, ५६, ६४ ॥

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १ ॥ उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः सूर्यस्ते महिमा। यस्तेऽहन्त्संवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते वायावन्तरिक्षे महिमा सम्बभूव यस्ते दिवि सूर्ये महिमा सम्बभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये स्वाहा देवेभ्यः ॥ २ ॥ यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ३ ॥ उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिश्चन्द्रमास्ते महिमा। यस्ते रात्रौ संवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते पृथिव्यामग्नौ महिमा सम्बभूव यस्ते नक्षत्रेषु चन्द्रमसि महिमा सम्बभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये देवेभ्यः स्वाहा ॥ ४ ॥ युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि ॥ ५ ॥ युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे। शोणा धृष्णू नृवाहसा ॥ ६ ॥ यद्वातो अपो अगनीगन्प्रियामिन्द्रस्य तन्वम्। एतꣳ स्तोतरनेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि नः ॥ ७ ॥ वसवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा। भूर्भुवः स्वर्लाजीञ्छाचीन्यव्ये गव्य एतदन्नमत्त देवा एतदन्नमद्धि प्रजापते ॥ ८ ॥ कः स्विदेकाकी चरति क उ स्विज्जायते पुनः। किꣳ स्विद्धिमस्य भेषजं किम्वावपनं महत् ॥ ९ ॥ सूर्य एकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महत् ॥ १० ॥ का स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किꣳ स्विदासीद्बृहद्वयः। का स्विदासीत्पिलिप्पिला का स्विदासीत्पिशङ्गिला ॥ ११ ॥ द्यौरासीत्पूर्वचि-

शिरख पासीहृहद्दय: । अविरासीत्पिलिप्पिला रात्रिरासीत्पिशङ्गिला ॥ १२ ॥
वायुष्टा पचतैरवत्वसितग्रीवश्छागैर्न्यग्रोधश्चमसैः शल्मलिर्वृध्या । एष स्य राथ्यो
वृषा पड्भिश्चतुर्भिरेदगन्ब्रह्माकृष्णश्च नो ऽवतु नमो ऽग्नये ॥ १३ ॥ सᳬ-
शितो रश्मिना रथ: सᳬशितो रश्मिना हयः । सᳬशितो अप्स्वप्सुजा ब्रह्मा
सोमपुरोगवः ॥ १४ ॥ स्वयं वाजिंस्तन्वं कल्पयस्व स्वयं यजस्व स्वयं जुषस्व ।
महिमा ते ऽन्येन न सन्नशे ॥ १५ ॥ न वा उ एतन्म्रियसे न रिष्यसि
देवाँ २ ॥ इदेषि पथिभिः सुगेभिः । यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वा
देवः सविता दधातु ॥ १६ ॥ अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकम-
जयद्यस्मिन्नग्निः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता अपः । वायुः
पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोको भविष्यति तं
जेष्यसि पिबैता अपः । सूर्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्
त्सूर्यः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता अपः ॥ १७ ॥ प्राणाय
स्वाहापानाय स्वाहा व्यानाय स्वाहा । अम्बे अम्बिके ऽम्बालिके न मा नयति
कश्चन । ससस्त्यश्वकः सुभद्रिकां काम्पीलवासिनीम् ॥ १८ ॥ ×गणानां त्वा
गणपतिᳬ हवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपतिᳬ हवामहे निधीनां त्वा निधि-
पतिᳬ हवामहे वसो मम । आहमजानि गर्भधमा त्वमजासि गर्भधम् ॥ १९ ॥
ता उभौ चतुरः पदः सम्प्रसारयाव स्वर्गे लोके प्रोर्णुवाथां वृषा वाजी रेतोधा
रेतो दधातु ॥ २० ॥ उत्सक्थ्या अव गुदं धेहि समञ्जिं चारया वृषन् ।
य स्त्रीणां जीवभोजनः ॥ २१ ॥ यकासकौ शकुन्तिकाहलगिति वञ्चति ।
आहन्ति गभे पसो निगल्गलीति धारका ॥ २२ ॥ यको ऽसकौ शकुन्तक
आहलगिति वञ्चति । विवक्षत इव ते मुखमध्वर्यो मा नस्त्वमभि भाषथाः
॥ २३ ॥ माता च ते पिता च ते ऽग्रं वृक्षस्य रोहतः । प्रतिलामीति ते

पिता गर्भे मुष्टिमतꣳसयत् ॥ २४ ॥ माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य
क्रीडतः । विवक्षत इव ते मुखं ब्रह्मन्मा त्वं वदो बहु ॥ २५ ॥ ऊर्ध्वामे-
नामुच्छ्रापय गिरौ भारꣳ हरन्निव । अथास्यै मध्यमेधताꣳ शीते वाते पुन-
न्निव ॥ २६ ॥ ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयताद्गिरौ भारꣳ हरन्निव । अथास्य मध्यमे-
जतु शीते वाते पुनन्निव ॥ २७ ॥ यदस्या अꣳहुभेद्याः कृधु स्थूलमुपात-
सत् । मुष्काविदस्या एजतो गोशफे शकुलाविव ॥ २८ ॥ यद्देवासो लला-
मगुं प्र विष्टीमिनमाविषुः । सक्थ्ना देदिश्यते नारी सत्यस्याक्षिभुवो यथा
॥ २९ ॥ यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं पशु मन्यते । शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय
धनायति ॥ ३० ॥ यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यते । शूद्रो यद-
र्यायै जारो न पोषमनुमन्यते ॥ ३१ ॥ दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य
वाजिनः । सुरभि नो मुखा करत्प्र ण आयूꣳषि तारिषत् ॥ ३२ ॥ गायत्री
त्रिष्टुब् जगत्यनुष्टुप्पङ्क्त्या सह । बृहत्युष्णिहा ककुप्सूचीभिः शम्यन्तु त्वा
॥ ३३ ॥ द्विपदा याश्चतुष्पदास्त्रिपदा याश्च षट्पदाः । विच्छन्दा याश्च
सच्छन्दाः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥ ३४ ॥ महानाम्न्यो रेवत्यो विश्वा आशाः
प्रभूवरीः । मैघीर्विद्युतो वाचः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥ ३५ ॥ नार्यस्ते
पत्न्यो लोम विचिन्वन्तु मनीषया । देवानां पत्न्यो दिशः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा
॥ ३६ ॥ रजता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः । अश्वस्य वाजिन-
स्त्वचि सिमाः शम्यन्तु शम्यन्तीः ॥ ३७ ॥ कुविदङ्ग यवमन्तो यवंचिद्यथा
दान्त्यनुपूर्वं वियूय । इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नम उक्तिं
यजन्ति ॥ ३८ ॥ कस्त्वाच्छ्यति कस्त्वा विशास्ति कस्ते गात्राणि शम्यति ।
क उ ते शमिता कविः ॥ ३९ ॥ ऋतवस्त ऋतुथा पर्व शमितारो विशासतु ।
संवत्सरस्य तेजसा शमीभिः शम्यन्तु त्वा ॥ ४० ॥ अर्धमासाः परूꣳषि ते

मासा आच्छ्यन्तु शम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टꣳ सूदयन्तु
॥ ४१ ॥ दैव्या अध्वर्यवस्त्वाच्छ्यन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते सिम
लागवन्तु शम्यन्तीः ॥ ४२ ॥ द्यौस्ते पृथिव्यन्तरिक्षं वायुश्छिद्रं पृणातु ते
सूर्यस्ते नक्षत्रैः सह लोकं कृणोतु साधुया ॥ ४३ ॥ शन्ते परेभ्यो गात्रे
शमस्त्ववरेभ्यः। शमस्थभ्यो मज्जभ्यः शम्वस्तु तन्वै तव ॥ ४४ ॥ कः स्वि
काकी चरति क उ स्विज्जायते पुनः। किꣳ स्विद्धिमस्य भेषजं किम्वाव
महत् ॥ ४५ ॥ सूर्य एकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निर्हि
भेषजं भूमिरावपनं महत् ॥ ४६ ॥ किꣳ स्वित्सूर्यसमं ज्योतिः किꣳ समुद्र-
समꣳ सरः। किꣳ स्वित्पृथिव्यै वर्षीयः कस्य मात्रा न विद्यते ॥ ४७ ॥
ब्रह्म सूर्यसमं ज्योतिर्द्यौः समुद्रसमꣳ सरः। इन्द्रः पृथिव्यै वर्षीयान् गोस्तु
मात्रा न विद्यते ॥ ४८ ॥ पृच्छामि त्वा चितये देवसख यदि त्वमत्र
मनसा जगन्थ। येषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वेष्टस्तेषु विश्वं भुवनमाविवेशाँ३ ॥
॥ ४९ ॥ अपि तेषु त्रिषु पदेष्वस्मि येषु विश्वं भुवनमाविवेश। सद्यः पर्येमि
पृथिवीमुत द्यामेकेनाङ्गेन दिवो अस्य पृष्ठम् ॥ ५० ॥ केष्वन्तः पुरुष आ
विवेश कान्यन्तः पुरुषे अर्पितानि। एतद्ब्रह्मन्नुप वल्हामसि त्वा किꣳ स्विद्नः
प्रति वोचास्यत्र ॥ ५१ ॥ पञ्चस्वन्तः पुरुष आविवेश तान्यन्तः पुरुषे अर्पि-
तानि। एतत्त्वात्र प्रतिमन्वानो अस्मि न मायया भवस्युत्तरो मत् ॥ ५२ ॥
का स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किꣳ स्विदासीद्बृहद्वयः। का स्विदासीत्पिलिप्पिला
का स्विदासीत्पिशङ्गिला ॥ ५३ ॥ द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्व आसीद्बृहद्वयः।
अविरासीत्पिलिप्पिला रात्रिरासीत्पिशङ्गिला ॥ ५४ ॥ का ईमरे पिशङ्गिला
का ईं कुरुपिशङ्गिला। क ईमास्कन्दमर्षति क ईं पन्थां विसर्पति ॥ ५५ ॥
अजारे पिशङ्गिला श्वावित्कुरुपिशङ्गिला। शश आस्कन्दमर्षत्यहिः पन्थां

वि सर्पति ॥ ५६ ॥ कत्यस्य विष्ठाः कत्यक्षराणि कति होमासः कतिधा
समिद्धः । यज्ञस्य त्वा विदथा पृच्छमत्र कति होतार ऋतुशो यजन्ति ॥ ५७ ॥
षडस्य विष्ठाः शतमक्षराण्यशीतिर्होमाः समिधो ह तिस्रः । यज्ञस्य ते विदथा
प्र ब्रवीमि सप्त होतार ऋतुशो यजन्ति ॥ ५८ ॥ को अस्य वेद भुवनस्य
नाभिं को द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् । कः सूर्यस्य वेद बृहतो जनित्रं को
वेद चन्द्रमसं यतोजाः ॥ ५९ ॥ वेदाहमस्य भुवनस्य नाभिं वेद द्यावापृथिवी
अन्तरिक्षम् । वेद सूर्यस्य बृहतो जनित्रमथो वेद चन्द्रमसं यतोजाः ॥ ६० ॥
पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य नाभिः । पृच्छामि
त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम ॥ ६१ ॥ इयं वेदिः
परो अन्तः पृथिव्या अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिः । अयꣳ सोमो वृष्णो
अश्वस्य रेतो ब्रह्मायं वाचः परमं व्योम ॥ ६२ ॥ सुभूः स्वयम्भूः प्रथमो
ऽन्तर्महत्यर्णवे । दधे ह गर्भमृत्वियं यतो जातः प्रजापतिः ॥ ६३ ॥ होता
यक्षत्प्रजापतिꣳ सोमस्य महिम्नः । जुषतां पिबतु सोमꣳ होतर्यज ॥ ६४ ॥
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा रूपाणि परि ता बभूव । यत्कामास्ते जुहुम-
स्तन्नो अस्तु वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ६५ ॥

॥ इति त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्विंशो ऽध्यायः ॥

ऋषि- प्रजापतिः १—४०।
देवता —प्रजापतिः १ सोमादयः २ अग्न्यादयः ३ मारुतादयः ४
विश्वे देवाः ५ अन्न्यादयः ६, ९, १२, १४, १६, २३, ३४ इन्द्रादयः ७, १५
इन्द्राग्न्यादयः ८, १७ अन्तरिक्षादयः १० वसन्तादयः ११, २० विराजा-
दयः १३ पितरः १८ वायुः १९ वरुणः २१ सोमादयः २२, २४,
३२ कालावयवाः २५ भूम्यादयः २६ वस्वादयः २७ ईशानादयः २८
प्रजापत्यादयः २९—३१ मित्रादयः ३३ चन्द्रादयः ३५ अग्न्यादयः
३६ अर्धमासादयः ३७ वर्षादयः ३८ आदित्यादयः ३९ विश्वेदेवादयः ४०।
छन्दः —भुरिक्संकृतिः १ निचृत्संकृतिः २ निचृदतिजगती ३ विरा-
डतिधृतिः ४ निचृद्बृहती ५, २७ विराडुष्णिक् ६, १५ अतिजगती ७ विरा-
ड्बृहती ८, ११, २२ निचृत्पंक्तिः ९ विराड्गायत्री १० विराडनुष्टुप् १२,
२९ निचृदनुष्टुप् १३ भुरिगतिजगती १४, १८ शक्वरी १६, ४० भुरिग्
गायत्री १७ त्रिपाद्गायत्री १९ विराड्जगती २० विराट् २१ पंक्तिः २३
भुरिक् पंक्तिः २४ विराट्पंक्तिः २५ भुरिगनुष्टुप् २६ बृहती २८ निचृद-
तिधृतिः ३० स्वराट्त्रिष्टुप् ३१, ३९ भुरिग्जगती ३२, ३३, ३७ स्वराट्
शक्वरी ३४ निचृत् शक्वरी ३५ निचृज्जगती ३६ स्वराड् जगती ३८।
स्वरः—गान्धारः १, २, १२, १३, २६, २९ निषादः ३, ७, १४,
१८, २०, २२, ३३, ३६, ३७, ३८ षड्जः ४, १०, १७, १९, ३०
मध्यमः ५, ८, ११, २१, २२, २७, २८ ऋषभः ६, १५ पंचमः
९, २३, २४, २५ धैवतः १६, ३१, ३४, ३५, ३९, ४० ॥

अश्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्राजापत्याः कृष्णग्रीव आग्नेयो रराटे पुरस्ता
त्सारस्वती मेष्यधस्ताद्धन्वोराश्विनावधोरामौ बाह्वोः सौमापौष्णः श्यामो नाभ्या

सौर्ययामौ श्वेतश्च कृष्णश्च पार्श्वयोस्त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ सक्थ्योर्वायव्यः श्वेतः
पुच्छ इन्द्राय स्वपस्याय वेहद्वैष्णवो वामनः ॥ १ ॥ रोहितो धूम्ररोहितः
कर्कन्धुरोहितस्ते सौम्या बभ्रुररुणबभ्रुः शुकबभ्रुस्ते वारुणाः शितिरन्ध्रो
ऽन्यतः शितिरन्ध्रः समन्तशितिरन्ध्रस्ते सावित्राः शितिबाहुरन्यतः शितिबाहुः
समन्तशितिबाहुस्ते बार्हस्पत्याः पृषती क्षुद्रपृषती स्थूलपृषती ता मैत्रा-
वरुण्यः ॥ २ ॥ शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मणिवालस्त आश्विनाः श्येतः श्ये-
ताक्षोऽरुणस्ते रुद्राय पशुपतये कर्णा यामा अवलिप्ता रौद्रा नभोरूपाः
पार्जन्याः ॥ ३ ॥ पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूर्लोहितो-
र्णी पलक्षी ताः सारस्वत्यः प्लीहाकर्णः शुण्ठाकर्णोऽध्यालोहकर्णस्ते त्वाष्ट्राः
कृष्णग्रीवः शितिकक्षोऽञ्जिसक्थस्त ऐन्द्राग्नाः कृष्णाञ्जिरल्पाञ्जिर्महाञ्जिस्त
उषस्याः ॥ ४ ॥ शिल्पा वैश्वदेव्यो रोहिण्यस्त्र्यवयो वाचेऽविज्ञाता अदित्यै
सरूपा धात्रे वत्सतर्यो देवानां पत्नीभ्यः ॥ ५ ॥ कृष्णग्रीवा आग्नेयाः शिति-
भ्रवो वसूनां रोहिता रुद्राणां श्वेता अवरोकिण आदित्यानां नभोरूपाः
पार्जन्याः ॥ ६ ॥ उन्नत ऋषभो वामनस्त ऐन्द्रावैष्णवा उन्नतः शितिबाहुः
शितिपृष्ठस्त ऐन्द्राबार्हस्पत्याः शुकरूपा वाजिनाः कल्माषा आग्निमारुताः
श्यामाः पौष्णाः ॥ ७ ॥ एता ऐन्द्राग्ना द्विरूपा अग्नीषोमीया वामना अन-
ड्वाह आग्नावैष्णवा वशा मैत्रावरुण्योऽन्यत एन्यो मैत्र्यः ॥ ८ ॥ कृष्णग्रीवा
आग्नेया बभ्रवः सौम्याः श्वेता वायव्या अविज्ञाता अदित्यै सरूपा धात्रे वत्स-
तर्यो देवानां पत्नीभ्यः ॥ ९ ॥ कृष्णा भौमा धूम्रा आन्तरिक्षा बृहन्तो दिव्याः
शबला वैद्युताः सिध्मास्तारकाः ॥ १० ॥ धूम्रान् वसन्तायालभते श्वेतान्
ग्रीष्माय कृष्णान् वर्षाभ्योऽरुणाञ्छरदे पृषतो हेमन्ताय पिशङ्गाञ्छिशिराय
॥ ११ ॥ त्र्यवयो गायत्र्यै पञ्चावयस्त्रिष्टुभे दित्यवाहो जगत्यै त्रिवत्सा अनु-

ष्टुभे तुर्यवाह उष्णिहे ॥ १२ ॥ पष्ठवाहो विराज उक्षाणो बृहत्या ऋषभाः
ककुभेऽनड्वाहः पङ्क्त्यै धेनवोऽतिच्छन्दसे ॥ १३ ॥ कृष्णग्रीवा आग्नेया
बभ्रवः सौम्या उपध्वस्ताः सावित्रा वत्सतर्यः सारस्वत्यः श्यामाः पौष्णाः पृश्नयो
मारुता बहुरूपा वैश्वदेवा वशा द्यावापृथिवीयाः ॥ १४ ॥ उक्ताः सञ्चरा एता
ऐन्द्राग्नाः कृष्णा वारुणाः पृश्नयो मारुताः कायास्तूपराः ॥ १५ ॥ अग्नये
ऽनीकवते प्रथमजानालभते मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यः सवात्यान् मरुद्भ्यो गृहमे-
धिभ्यो बष्किहान् मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः संसृष्टान् मरुद्भ्यः स्वतवद्भ्यो ऽनुसृष्टान्
॥ १६ ॥ उक्ताः सञ्चरा एता ऐन्द्राग्नाः प्राशृङ्गा माहेन्द्रा बहुरूपा वैश्व-
कर्मणाः ॥ १७ ॥ धूम्रा बभ्रुनीकाशाः पितॄणां सोमवतां बभ्रवो धूम्रनी-
काशाः पितॄणां बर्हिषदां कृष्णा बभ्रुनीकाशाः पितॄणामग्निष्वात्तानां कृष्णाः
पृषन्तस्त्रैयम्बकाः ॥ १८ ॥ उक्ताः सञ्चराः एताः शुनासीरीयाः श्वेता वायव्याः
श्वेताः सौर्याः ॥ १९ ॥ वसन्ताय कपिञ्जलानालभते ग्रीष्माय कलविङ्कान्
वर्षाभ्यस्तित्तिरीञ्छरदे वर्तिका हेमन्ताय ककराञ्छिशिराय विककरान् ॥ २० ॥
समुद्राय शिशुमारानालभते पर्जन्याय मण्डूकानद्भ्यो मत्स्यान् मित्राय कुली-
पयान् वरुणाय नाक्रान् ॥ २१ ॥ सोमाय हंसानालभते वायवे बलाकाः
इन्द्राग्निभ्यां क्रुञ्चान् मित्राय मद्गून् वरुणाय चक्रवाकान् ॥ २२ ॥ अग्नये कुट-
रूनालभते वनस्पतिभ्य उलूकानग्नीषोमाभ्यां चाषानश्विभ्यां मयूरान् मित्रा-
वरुणाभ्यां कपोतान् ॥ २३ ॥ सोमाय लबानालभते त्वष्ट्रे कौलीकान् गोषादी-
र्देवानां पत्नीभ्यः कुलीका देवजामिभ्योऽग्नये गृहपतये पारुष्णान् ॥ २४ ॥
अह्ने पारावतानालभते रात्र्यै सीचापूरहोरात्रयोः सन्धिभ्यो जतूर्मासेभ्यो
दात्यौहान्त्संवत्सराय महतः सुपर्णान् ॥ २५ ॥ भूम्या आखूनालभतेऽन्त-
रिक्षाय पाङ्क्त्रान् दिवे कशान् दिग्भ्यो नकुलान् बभ्रुकानवान्तरदिशाभ्यः

॥ २६ ॥ वसुभ्य ऋश्यानालभते रुद्रेभ्यो रुरूनादित्येभ्यो न्यङ्कून् विश्वेभ्यो
देवेभ्यः पृषतान्त्साध्येभ्यः कुलुङ्गान् ॥ २७ ॥ ईशानाय परस्वत आ-
लभते मित्राय गौरान् वरुणाय महिषान् बृहस्पतये गवयाँस्त्वष्ट्र उष्ट्रान् ॥ २८ ॥
प्रजापतये पुरुषान् हस्तिन आ लभते वाचे प्लुषींश्चक्षुषे मशकाञ्छ्रोत्राय भृङ्गाः
॥ २९ ॥ प्रजापतये च वायवे च गोमृगो वरुणायारण्यो मेषो यमाय कृष्णो
मनुष्यराजाय मर्कटः शार्दूलाय रोहिदृषभाय गवयी क्षिप्रश्येनाय वर्त्तिका
नीलङ्गोः कृमिः समुद्राय शिशुमारो हिमवते हस्ती ॥ ३० ॥ मयुः प्राजापत्य
उलो हलिक्ष्णो वृषदंशस्ते धात्रे दिशां कङ्को धुङ्क्षाग्नेयी कलविङ्को लोहि-
ताहिः पुष्करसादस्ते त्वाष्ट्रा वाचे क्रुञ्चः ॥ ३१ ॥ सोमाय कुलुङ्ग आरण्यो
ऽजो नकुलः शका ते पौष्णाः क्रोष्टा मायोरिन्द्रस्य गौरमृगः पिद्वो न्यङ्कुः कक्क-
टस्ते ऽनुमत्यै प्रतिश्रुत्कायै चक्रवाकः ॥ ३२ ॥ सौरी बलाका शार्गः सृजयः
शयाण्डकस्ते मैत्राः सरस्वत्यै शारिः पुरुषवाक् श्वाविद्भौमी शार्दूलो वृकः पृदा-
कुस्ते मन्यवे सरस्वते शुकः पुरुषवाक् ॥ ३३ ॥ सुपर्णः पार्जन्य आतिर्वाहसो
दर्विदा ते वायवे बृहस्पतये वाचस्पतये पैङ्गराजो ऽलज आन्तरिक्षः प्लवो
मद्गुर्मत्स्यस्ते नदीपतये द्यावापृथिवीयः कूर्मः ॥ ३४ ॥ पुरुषमृगश्चन्द्रमसो
गोधा कालका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनां कृकवाकुः सावित्रो हंसो वातस्य
नाक्रो मकरः कुलीपयस्ते ऽकूपारस्य ह्रियै शल्यकः ॥ ३५ ॥ एण्यह्नो मण्डूको
मूषिका तित्तिरिस्ते सर्पाणां लोपाश आश्विनः कृष्णो रात्र्या ऋक्षो जतूः
सुषिलीका त इतरजनानां जहका वैष्णवी ॥ ३६ ॥ अन्यवापो ऽर्धमासाना-
मृश्यो मयूरः सुपर्णस्ते गन्धर्वाणामपामुद्रो मासान् कश्यपो रोहित्कुण्डृ-
णाची गोलत्तिका ते ऽप्सरसां मृत्यवे ऽसितः ॥ ३७ ॥ वर्षाहूर्ऋतूनामाखुः
कशो मान्थालस्ते पितॄणां बलायाजगरो वसूनां कपिञ्जलः कपोत उलूकः

शशस्ते निर्ऋत्यै वरुणायारण्यो मेषः ॥ ३८ ॥ श्विव आदित्यानामु
घृणीवान् वार्ध्रीनसस्ते मत्या अरण्याय सृमरो रुरू रौद्रः क्वयिः कुटरु
त्यौहस्ते वाजिनां कामाय पिकः ॥ ३९ ॥ खड्गो वैश्वदेवः श्वा कृष्णः कर्
गर्दभस्तरक्षुस्ते रक्षसामिन्द्राय सूकरः सिꣳहो मारुतः कृकलासः पिप्पक
शकुनिस्ते शरव्यायै विश्वेषां देवानां पृषतः ॥ ४० ॥

॥ इति चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

यमाण्डाभ्याम्। आदित्यान् श्मश्रुभि. पन्थानं भ्रूभ्यां द्यावापृथिवी वर्त्तोभ
विद्युतं कनीनकाभ्याᳫं शुक्लाय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा पार्याणि पक्ष्माण्यवार्
इक्षवो ऽवार्याणि पक्ष्माणि पार्या इक्षवः ॥ १ ॥ वातं प्राणेनापानेन नासि
उपयाममधरेणौष्ठेन सदुत्तरेण प्रकाशेनान्तरमनूकाशेन बाह्यं निवेष्
मूर्ध्ना स्तनयित्नुं निर्बाधेनाशनिं मस्तिष्केण विद्युतं कनीनकाभ्यां कर्णाभ्या
श्रोत्रᳫं श्रोत्राभ्यां कर्णौ तेदनीमधरकण्ठेनापः शुष्ककण्ठेन चित्तं मन्याभि
रदितिᳫं शीर्ष्णा निर्ऋतिं निर्जर्जल्पेन शीर्ष्णा संक्रोशैः प्राणान् रेष्माणᳫं
स्तुपेन ॥ २ ॥ मशकान् केशैरिन्द्रᳫं स्वपसा वहेन बृहस्पतिᳫं शकुनिसादे
कूर्म्माञ्छफैराक्रमणᳫं स्थूराभ्यामृक्षलाभिः कपिञ्जलान् जवं जङ्घाभ्यामध्वा
बाहुभ्यां जाम्बीलेनारण्यमग्निमतिरुग्भ्यां पूषणं दोर्भ्यामश्विनावᳫं साभ्या
रुद्रᳫं रोराभ्याम् ॥ ३ ॥ अग्नेः पक्षतिर्वायोर्निपक्षतिरिन्द्रस्य तृतीया
सोमस्य चतुर्थ्यदित्यै पञ्चमीन्द्राण्यै षष्ठी मरुताᳫं सप्तमी बृहस्पतेरष्टम्यर्यम्णो
नवमी धातुर्दशमीन्द्रस्यैकादशी वरुणस्य द्वादशी यमस्य त्रयोदशी ॥ ४ ॥
इन्द्राग्न्योः पक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिर्मित्रस्य तृतीयापां चतुर्थी निर्ऋत्यै
पञ्चम्यग्नीषोमयोः षष्ठी सर्पाणाᳫं सप्तमी विष्णोरष्टमी पूष्णो नवमी त्वष्टुर्द
शमीन्द्रस्यैकादशी वरुणस्य द्वादशी यम्यै त्रयोदशी द्यावापृथिव्योर्दक्षिणं पार्श्वं
विश्वेषां देवानामुत्तरम् ॥ ५ ॥ मरुताᳫं स्कन्धा विश्वेषां देवानां प्रथमा
कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां तृतीया वायोः पुच्छमग्नीषोमयोर्भासदौ
क्रुञ्चौ श्रोणिभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्यां मित्रावरुणावल्गाभ्यामाक्रमणᳫं स्थूरा-
भ्यां बलं कुष्ठाभ्याम् ॥ ६ ॥ पूषणं वनिष्ठुनान्धाहीन्त्स्थूलगुदया सर्पान्
गुदाभिर्विह्रुत आन्त्रैरपो वस्तिना वृषणमाण्डाभ्यां वाजिनᳫं शेपेन प्रजाᳫं
रेतसा चाषान् पित्तेन प्रदरान् पायुना कूश्माञ्छकपिण्डैः ॥ ७ ॥ इन्द्रस्य

स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्व
स्पतिर्दधातु ॥ १९ ॥ पृषदश्वा मरुतः पृश्निमातरः शुभंयावान
जग्मयः । अग्निजिह्वा मनवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा अव
॥ २० ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभि
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिर्व्यशेमहि देवहितं यदायुः ॥ २१ ॥
शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् । पुत्रासो यत्र
भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोः ॥ २२ ॥ अदितिर्द्यौर
न्तरिक्षमदितिर्माता स पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदिति
जना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥ २३ ॥ मा नो मित्रो
अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतः परिख्यन् । यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तेः
क्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥ २४ ॥ यन्निर्णिजा रेक्णसा प्रावृतस्य
गृभीताम्मुखतो नयन्ति । सुप्राङजो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्ये
पाथः ॥ २५ ॥ एष च्छागः पुरो अश्वेन वाजिना पूष्णो भागो नीयते विश्व
देव्यः । अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेदेनꣳ सौश्रवसाय जिन्वति ॥ २६
यद्धविष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति । अत्रा पूष्णः प्रथमो भाग
एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः ॥ २७ ॥ होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो
ग्रावग्राभ उत शꣳस्ता सुविप्रः । तेन यज्ञेन स्वरंकृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ
पृणध्वम् ॥ २८ ॥ यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति ।
ये चार्वते पचनꣳ सम्भरन्त्युतो तेषामभिगूर्त्तिर्न इन्वतु ॥ २९ ॥ उप
प्रागात्सुमन्मेऽधायि मन्म देवानामाशा उप वीतपृष्ठः । अन्वेनं विप्रा ऋषयो
मदन्ति देवानां पुष्टे चकृमा सुबन्धुम् ॥ ३० ॥ यद्वाजिनो दाम सन्दानमर्वतो या
शीर्षण्या रशना रज्जुरस्य । यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृणꣳ सर्वा ता ते अपि देवेष्व

पाकं पचन्तु ॥ ३३ ॥ यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधा-
वति । मा तद्भूम्यामाश्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्भ्यो रातमस्तु ॥ ३४ ॥ ये
वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति । ये चार्वतो मांसभि-
क्षामुपासत उतो तेषामभिगूर्त्तिर्न इन्वतु ॥ ३५ ॥ यन्नीक्षणं मांस्पचन्या
उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि । ऊष्मण्यापिधाना चरूणामङ्काः
सूनाः परिभूषन्त्यश्वम् ॥ ३६ ॥ मा त्वाग्निर्ध्वनयीद्धूमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि-
विक्त जघ्रिः । इष्टं वीतमभिगूर्त्तं वषट्कृतं तं देवासः प्रतिगृभ्णन्त्यश्वम्
॥ ३७ ॥ निक्रमणं निषदनं विवर्त्तनं यच्च पड्बीशमर्वतः । यच्च पपौ यच्च
घासिं जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥ ३८ ॥ यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्य-
धीवासं या हिरण्यान्यस्मै । संदानमर्वन्तं पड्बीशं प्रिया देवेष्वा यामयन्ति
॥ ३९ ॥ यत्ते सादे महसा शूकृतस्य पार्ष्ण्या वा कशया वा तुतोद । स्रुचेव
ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा सूदयामि ॥ ४० ॥ चतुस्त्रिंशद्वाजिनो
देवबन्धोर्वङ्क्रीरश्वस्य स्वधितिः समेति । अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोतु परु-
ष्परुरनुघुष्या विशस्त ॥ ४१ ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवत-
स्तथ ऋतुः । या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ता-ता पिण्डानां प्रजुहोम्यग्नौ
॥ ४२ ॥ मा त्वा तपत् प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तन्व आ तिष्ठिपत्ते ।
मा ते गृध्नुरविशस्तातिहाय छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः ॥ ४३ ॥ न वा
उ एतन् म्रियसे न रिष्यसि देवाँ२ ॥ इदेषि पथिभिः सुगेभिः । हरी ते
युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य ॥ ४४ ॥ सुगव्यं नो वाजी
स्वश्व्यं पुंसः पुत्राँ२ ॥ उत विश्वापुषं रयिम् । अनागास्त्वं नो अदितिः
कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनतां हविष्मान् ॥ ४५ ॥ इमा नु कं भुवना सीषधा-
मेन्द्रश्च विश्वे च देवाः । आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्मभ्यं भेषजा करत् ।

यशो ऽमृतत्वं च प्रजां चादित्य इन्द्रः सह सीषधाति ॥ ४६ ॥ अग्ने त्वं
नो अन्तम उत त्राता शिवो भवा वरूथ्यः । वसुरग्निर्वसुश्रवा अच्छा नक्षि द्युमत्तमं
रयिं दाः ॥ ४७ ॥ तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ।
स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या णो अघायतः समस्मात् ॥ ४८ ॥

॥ इति पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ षड्विंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—याज्ञवल्क्यः १ लौगाक्षिः २ गृत्समदः ३, २४ रम्याक्षी ४ ५ मादुराचिः ६ कुत्सः ७, ८, ९ वसिष्ठः १० नारायणः ११, १२ भारद्वाजः १३, १४ वत्सः १५ [illegible] १६—१८ [illegible] १९ मेधातिथिः २०—२३ मधुच्छन्दा २५, २६ ।

देवता—अग्न्यादयः १ ईश्वरः २, ३ इन्द्रः ४, १०, १३ सूर्यः ५ वैश्वानरः ६, ८, ९ वैश्वानरोऽग्निः ७ अग्निः ११ [illegible] १४ विद्वान् १५, १८, २०, २१, २३, २४ [illegible] २६ ।

छन्दः—अभिकृतिः १ [illegible] ४ भुरिक् त्रिष्टुप् ५ गायत्री ६—८ [illegible] ११ विराड् गायत्री १२, १३ [illegible] १७, २५ स्वराड् गायत्री १८ त्रिष्टुप् १९ [illegible] पंक्तिः २३ ।

स्वरः—ऋषभः १ गान्धारः २, ३ [illegible] धैवतः ५, १९ षड्जः १२, १३, १४—१७, २० [illegible] ।

अग्निश्च पृथिवी च सन्नते ते मे सन्नमतामदो वायुश्चान्तरिक्षं च सन्नते ते मे सन्नमतामद आदित्यश्च द्यौश्च सन्नते ते मे सन्नमतामद आपश्च वरुणश्च सन्नते ते मे सन्नमतामदः । सप्त सꣳसदो अष्टमी भूतसाधनी । सकामाँ२ अध्वनस्कुरु संज्ञानमस्तु मेऽमुना ॥ १ ॥ यथेमां वाचं कल्याणीमावदानि जनेभ्यः । ब्रह्मराजन्याभ्याꣳ शूद्राय चार्याय च स्वाय चारणाय । प्रियो देवानां

दक्षिणायै दातुरिह भूयासमयं मे कामः समृध्यतामुप मादो नमतु ॥ २ ॥
बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद् द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवस ऽऋत-
प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् । उपयामगृहीतो ऽसि बृहस्पतये त्वैष
ते योनिर्बृहस्पतये त्वा ॥ ३ ॥ इन्द्र गोमन्निहा याहि पिबा सोमᳬं शतक्रतो
विद्यद्भिर्ग्रावभिः सुतम् । उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा गोमत एष ते योनिरि-
न्द्राय त्वा गोमते ॥ ४ ॥ इन्द्रायाहि वृत्रहन् पिबा सोमᳬं शतक्रतो । गोमद्भिः
ग्रावभिः सुतम् । उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा गोमत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
गोमते ॥ ५ ॥ ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम् । अजस्रं घर्ममीमहे ।
उपयामगृहीतो ऽसि वैश्वानराय त्वैष ते योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥ ६ ॥ वैश्वा-
नरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानामभिश्रीः । इतो जातो विश्वमिदं
विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण । उपयामगृहीतो ऽसि वैश्वानराय त्वैष ते
योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥ ७ ॥ वैश्वानरो न ऊतय आ प्रयातु परावतः । अग्निरुक्-
थेन वाहसा । उपयामगृहीतो ऽसि वैश्वानराय त्वैष ते योनिर्वैश्वानराय त्वा
॥ ८ ॥ अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः । तमीमहे महागयम् ।
उपयामगृहीतो ऽस्यग्नये त्वा वर्चस एष ते योनिरग्नये त्वा वर्चसे ॥ ९ ॥ महा॑
२ ॥ इन्द्रो वज्रहस्तः षोडशी शर्म यच्छतु हन्तु पाप्मानं यो ऽस्मान् द्वेष्टि ।
उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा ॥ १० ॥ तं वो
दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः । अभि वत्सन्न स्वसरेषु धेनव इन्द्रङ्गीर्भिर्नवामहे
॥ ११ ॥ यद्वाहिष्ठन्तदग्नये बृहदर्च विभावसो । महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा
उदीरते ॥ १२ ॥ एह्यू षु ब्रवाणि ते ऽग्न इत्थेतरा गिरः । एभिर्वर्धास इन्दुभिः
॥ १३ ॥ ऋतवस्ते यज्ञं वितन्वन्तु मासा रक्षन्तु ते हविः । संवत्सरस्ते यज्ञं दधातु
नः प्रजां च परिपातु नः ॥ १४ ॥ उपह्वरे गिरीणाᳬं सङ्गमे च नदीनाम् । धिया

विप्रो अजायत ॥ १५ ॥ उच्चा ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्याददे । उग्रꣳ शर्म महि
श्रवः ॥ १६ ॥ स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः । वरिवोवित्परिस्रव ॥ १७ ॥
एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् । सिषासन्तो वनामहे ॥ १८ ॥
अनु वीरैरनु पुष्यास्म गोभिरन्वश्वैरनु सर्वेण पुष्टैः । अनु द्विपदानु चतुष्पदा
वयन्देवा नो यज्ञमृतुथा नयन्तु ॥ १९ ॥ अग्ने पत्नीरिहा वह देवानामुशती-
रुप । त्वष्टारꣳ सोमपीतये ॥ २० ॥ अभि यज्ञं गृणीहि नो ग्नावो नेष्टः पिब
ऋतुना । त्वꣳ हि रत्नधा असि ॥ २१ ॥ द्रविणोदाः पिपीषति जुहोत प्र च
तिष्ठत । नेष्ट्रादृतुभिरिष्यत ॥ २२ ॥ तवायꣳ सोमस्त्वमेह्यर्वाङ् शश्वत्तमꣳ सुमना
अस्य पाहि । अस्मिन्यज्ञे बर्हिष्या निषद्या दधिष्वेमं जठर इन्दुमिन्द्र ॥ २३ ॥
अमेव नः सुहवा आ हि गन्तन नि बर्हिषि सदतना रणिष्टन । अथा मदस्व
जुजुषाणो अन्धसस्त्वष्टर्देवेभिर्जनिभिः सुमद्गणः ॥ २४ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया
पवस्व सोम धारया । इन्द्राय पातवे सुतः ॥ २५ ॥ रक्षोहा विश्वचर्षणिरभि
योनिमयोहते । द्रोणे सधस्थमासदत् ॥ २६ ॥

॥ इति षड्विंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तविंशो ऽध्यायः ॥

[illegible] ८, ९, ३१, ३३ [illegible] ३२ [illegible] २५, २८ [illegible] २८, ३७, ३२ [illegible] ३०, [illegible] ३१ [illegible] ३८ [illegible] ३६—३८ [illegible] ४२ [illegible] ४३, ४४, ४५ [illegible] ४२ ।

देवता—अग्निः १, ८ [illegible] १८, २८, ४२, ४४ [illegible] २ [illegible] ८ १३ [illegible] १० [illegible] १२, ४२ [illegible] १४ [illegible] १५ [illegible] २४ [illegible] ३५, ४४ [illegible] १६ [illegible] १८ [illegible] २० [illegible] २१ [illegible] २३, ३७, ३८, ४०, ४१ प्रजापतिः २५, २६ [illegible] ३६ ।

छन्दः—[illegible] १ [illegible] ८, ९ [illegible] २६, २८ [illegible] ३ [illegible] ४, २४ [illegible] ५, ३०, ३६ [illegible] ६ [illegible] ७ [illegible] १० [illegible] ११, १३ [illegible] १२, १६, २०, २२ [illegible] १४ [illegible] १५ [illegible] १७, २१ [illegible] १८ गायत्री १९, ३१, ३२, ३९ [illegible] ३३, ३३ [illegible] २९, ३४, ४० [illegible] ३० [illegible] ३५ [illegible] ३७ [illegible] ३८, ४४ [illegible] ४१ [illegible] ४३ निचृदतिजगतिः ४५ ।

स्वरः—धैवतः १—४, ८, ९, ११—२६, २८, ३३ पञ्चमः ५, २७, ३६ मध्यमः ६, ४२, ४४ निषादः ७ गान्धारः १०, ३०, ३५, ३७, ४३ ऋषभः ११—१७, २०—२२, ४५ षड्जः १८, १९, २८, ३१, ३२, ३४, ३९, ४०, ४१ निषादः ३८ ॥

समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या । सं दिव्येन दीदिहि रोचनेन विश्वा आभाहि प्रदिशश्चतस्रः ॥ १ ॥ सं चेध्यस्वाग्ने प्र च

बोधयैनमुच्च तिष्ठ महते सौभगाय । मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते
यशसः सन्तु मान्ये ॥ २ ॥ त्वामग्ने वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने संवरणे
भवा नः । सपत्नहा नो अभिमातिजिच्च स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छन् ॥ ३ ॥ इहै-
वाग्ने अधि धारया रयिं मा त्वा निक्रन् पूर्वचितो निकारिणः । क्षत्रमग्ने
सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां ते अनिष्टृतः ॥ ४ ॥ क्षत्रेणाग्ने स्वायुः सꣳ
रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व । सजातानां मध्यमस्था एधि राज्ञामग्ने
विहव्यो दीदिहीह ॥ ५ ॥ अति निहो अति स्रिधोऽत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने ।
विश्वा ह्यग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्यꣳ सहवीरꣳ रयिन्दाः ॥ ६ ॥ अना-
धृष्यो जातवेदा अनिष्टृतो विराडग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह । विश्वा आशाः प्रमुञ्चन्मा-
नुषीर्भियः शिवेभिरद्य परि पाहि नो वृधे ॥ ७ ॥ बृहस्पते सवितर्बोधयैनꣳ
सꣳशितं चित्सन्तराꣳ सꣳशिशाधि । वर्धयैनं महते सौभगाय विश्व एनमनु
मदन्तु देवाः ॥ ८ ॥ अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः । प्रत्यौ-
हतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा शचीभिः ॥ ९ ॥ उद्वयन्तमसस्परि
स्वः पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ १० ॥ ऊर्ध्वा
अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीꣳष्यग्नेः । द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः
॥ ११ ॥ तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः । पथो अनक्तु मध्वा घृतेन
॥ १२ ॥ मध्वा यज्ञं नक्षसे प्रीणानो नराशꣳसो अग्ने । सुकृद्देवः सविता
विश्ववारः ॥ १३ ॥ अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो वह्निर्नमसा । अग्निꣳ
स्रुचो अध्वरेषु प्रयत्सु ॥ १४ ॥ स यक्षदस्य महिमानमग्नेः स ईं मन्द्रा सुप्र-
यसः । वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च ॥ १५ ॥ द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे व्रता ददन्ते
अग्नेः । उरुव्यचसो धाम्ना पत्यमानाः ॥ १६ ॥ ते अस्य योषणे दिव्ये न
योना उषासानक्ता । इमं यज्ञमवतामध्वरं नः ॥ १७ ॥ दैव्या होतारा ऊर्ध्व-

मध्वरं नो ऽ ग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम् । कृणुतं नः स्विष्टिम् ॥ १८ ॥ ति
देवीर्बर्हिरेदᳪ सदन्त्विडा सरस्वती भारती । मही गृणाना ॥ १९ ॥ तन्न
स्तीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा सुवीर्यम् । रायस्पोषं विष्यतु नाभिमस्मे ॥ २० ॥ व
नस्पते ऽ वसृजा रराणस्त्मना देवेषु । अग्निर्हव्यᳪ शमिता सूदयाति ॥ २
अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम् । विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ता
॥ २२ ॥ पीवो अन्ना रयिवृधः सुमेधाः श्वेतः सिषक्ति नियुतामभिश्रीः ।
वायवे समनसो वितस्थुर्विश्वेन्नरः स्वपत्यानि चक्रुः ॥ २३ ॥ राये नु यं ज
रोदसीमे राये देवी धिषणा धाति देवम् । अध वायुं नियुतः सश्चत
उत श्वेतं वसुधितिं निरेके ॥ २४ ॥ आपो ह यद्बृहतीर्विश्वमायन् गर्भं दधा
जनयन्तीरग्निम् । ततो देवानाᳪ समवर्त्ततासुरेकः कस्मै देवाय हवि
विधेम ॥ २५ ॥ यश्चिदापो महिना पर्यपश्यद्दक्षं दधाना जनयन्तीर्यज्ञम् । य
देवेष्वधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २६ ॥ प्र याभिर्यासि
दाश्वाᳪसमच्छा नियुद्भिर्वायविष्टये दुरोणे । नि नो रयिᳪ सुभोजसं युवस्व नि
वीरं गव्यमश्व्यं च राधः ॥ २७ ॥ आ नो नियुद्भिः शतिनीभिरध्वरᳪ सह
स्रिणीभिरुप याहि यज्ञम् । वायो अस्मिन् त्सवने मादयस्व यूयं पात
स्वस्तिभिः सदा नः ॥ २८ ॥ नियुत्वान् वायवागह्ययᳪ शुक्रो अयामि ते
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ २९ ॥ वायो शुक्रो अयामि ते मध्वो अग्रं दिवि
ष्टिषु । आयाहि सोमपीतये स्पार्हो देव नियुत्वता ॥ ३० ॥ वायुरग्रेग
यज्ञप्रीः साकं गन्मनसा यज्ञम् । शिवो नियुद्भिः शिवाभिः ॥ ३१ ॥ वायो
ये ते सहस्रिणो रथासस्तेभिरागहि । नियुत्वान् त्सोमपीतये ॥ ३२ ॥ एकया
च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विᳪशती च । तिसृभिश्च वहसे त्रिᳪशता च
नियुद्भिर्वायविह ता विमुञ्च ॥ ३३ ॥ तव वायवृतस्पते त्वष्टुर्जामातरद्भुत ।

गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ ३४ ॥ अभि त्वा शूर नोनुमो ऽदुग्धा इव धेनवः ।
ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ ३५ ॥ न त्वावाँ२ ॥ अन्यो
दिव्यो न पार्थिवो न जातो न जनिष्यते । अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो
गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ ३६ ॥ त्वामिद्धि हवामहे सातौ वाजस्य कारवः ।
त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ ३७ ॥ स त्वं नश्चित्र वज्रहस्त
धृष्णुया मह स्तवानो अद्रिवः । गामश्वं रथ्यमिन्द्र संकिर सत्रा वाजं न
जिग्युषे ॥ ३८ ॥ कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा । कया शचिष्ठया
वृता ॥ ३९ ॥ कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः । दृढा चिदारुजे
वसु ॥ ४० ॥ अभी षु णः सखीनामविता जरितॄणाम् । शतं भवास्यूतये
॥ ४१ ॥ यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरागिरा च दक्षसे । प्रप्र वयममृतं जातवेदसं
प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ ४२ ॥ पाहि नो अग्न एकया पाह्युत द्वितीयया ।
पाहि गीर्भिस्तिसृभिरूर्जां पते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ ४३ ॥ ऊर्जो नपातꣳ
स हिनायमस्मयुर्दाशेम हव्यदातये । भुवद्वाजेष्वविता भुवद्वृध उत त्राता
तनूनाम् ॥ ४४ ॥ संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसीदावत्सरोऽसीद्वत्सरोऽसि वत्स-
रोऽसि । उषसस्ते कल्पन्तामहोरात्रास्ते कल्पन्तामर्धमासास्ते कल्पन्तां मा-
सास्ते कल्पन्तामृतवस्ते कल्पन्ताꣳ संवत्सरस्ते कल्पताम् । प्रेत्या एत्यै सं
चाञ्च प्र च सारय । सुपर्णचिदसि तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवः सीद ॥ ४५ ॥

॥ इति सप्तविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टाविंशो ऽध्यायः ॥

ऋषि [illegible] १ [illegible] ६, ८ गौतमः ७ प्रजापतिः [illegible]—११ अश्विनौ [illegible] २४ ४६ ।

देवता [illegible] १ [illegible] ११ १३, १५, १६, १८—२१, [illegible] अश्विनौ ७, १७, ३० बृहस्पतिः [illegible] ३४, ४४ भारती ३१ ।

छन्दः—त्रिष्टुप् [illegible] निचृज्जगती २, ५, ८, ९, १२ स्वराट्-

पङ्क्तिः [illegible] १४ त्रिष्टुप् [illegible] ३१ जगती ७ स्वराडतिजगती १०, ३७, ४५ निचृच्छक्वरी ११, २६, [illegible] भुरिक्शक्वरी १३, ३१, ३२ भुरिगति-जगती १५, २५ [illegible] ३८, ४४ भुरिगाकृतिः १६ भुरिग्जगती १७, ४१ अतिजगती १८, ४० कृतिः १९, [illegible] निचृदतिशक्वरी २०, २९, ३० अतिशक्वरी [illegible] स्वराड्जगती २४ स्वराट्शक्वरी २८ निचृदत्यष्टिः ३३ अतिशक्वरी ३४ भुरिक् त्रिष्टुप् ३५ ३६ निचृदतिजगती ४२, ४३ आकृतिः ४६ ।

स्वरः—धैवतः १, ४, ६, ११, २१, २२, २६, २८, ३१, ३२, ३५, ३६, [illegible] निषादः २, ५, ७—१०, १७, १५—१९, २३—२५, २७, ३७, ३८, ४०, ४५ पञ्चमः ३, १३, १४, २०, २९, ३०, ३४, ४६ गान्धारः ३३ ।

होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे नाभा पृथिव्या अधि । दिवो वर्ष्मन्त्समि-
ध्यत ओजिष्ठश्चर्षणीसहां वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ १ ॥ होता यक्षत्तनूनपात-
मूतिभिर्जेतारमपराजितम् । इन्द्रं देवꣳ स्वर्विदं पथिभिर्मधुमत्तमैर्नराशꣳसेन
तेजसा वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ २ ॥ होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितमाजुह्वान-

मर्त्यम्। देवो देवैः सवीर्यो वज्रहस्तः पुरन्दरो वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३ ॥
होता यक्षद्बर्हिषीन्द्रं निषद्वरं वृषभं नर्यापसम्। वसुभी रुद्रैरादित्यैः सयुग्भिर्ब-
र्हिरासदद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ४ ॥ होता यक्षदोजो न वीर्यꣳ सहो द्वार
इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो द्वार इन्द्राय मीढुषे
व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ५ ॥ होता यक्षदुषे इन्द्रस्य धेनू सुदुघे मातरा मही।
सवातरौ न तेजसा वत्समिन्द्रमवर्धतां वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ ६ ॥ होता
यक्षद्दैव्या होतारा भिषजा सखाया हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसा-
विन्द्राय धत्त इन्द्रियं वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ ७ ॥ होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न
भेषजं त्रयस्त्रिधातवोऽपस इडा सरस्वती भारती महीः। इन्द्रपत्नीर्हविष्मती-
र्व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ८ ॥ होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रं देवं भिषजꣳ सुयजं
घृतश्रियम्। पुरुरूपꣳ सुरेतसं मघोनमिन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि वेत्वाज्यस्य
होतर्यज ॥ ९ ॥ होता यक्षद्वनस्पतिꣳ शमितारꣳ शतक्रतुं धियो जोष्टार-
मिन्द्रियम्। मध्वा समञ्जन् पथिभिः सुगेभिः स्वदाति यज्ञं मधुना घृतेन वेत्वा-
ज्यस्य होतर्यज ॥ १० ॥ होता यक्षदिन्द्रꣳ स्वाहाज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा
स्तोकानाꣳ स्वाहा स्वाहाकृतीनाꣳ स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवा
आज्यपा जुषाणा इन्द्र आज्यस्य व्यन्तु होतर्यज ॥ ११ ॥ देवं बर्हिरिन्द्रꣳ
सुदेवं देवैर्वीरवत् स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्। वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतꣳ राया। बर्हिष्म-
तोऽत्यगाद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ १२ ॥ देवीर्द्वार इन्द्रꣳ सङ्घाते वीड्वी-
र्यामन्नवर्धयन्। आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण च मीवतापार्वाणꣳ रेणुककाटं
नुदन्तां वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ १३ ॥ देवी उषासानक्तेन्द्रं यज्ञे प्रय-
त्यह्वेताम्। दैवीर्विशः प्रायासिष्टाꣳ सुप्रीते सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां
यज ॥ १४ ॥ देवी जोष्ट्री वसुधिती देवमिन्द्रमवर्धताम्। अयाव्यन्याघा द्वेषाꣳ-

ध्यान्यां वक्षद्वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां य
॥ १५ ॥ देवी ऊर्जाहुती दुघे सुदुघे पयसेन्द्रमवर्द्धताम् । इषमूर्जमन्या व
त्सग्धिꣳ सपीतिमन्या नवेन पूर्वं दयमाने पुराणेन नवमधातामूर्जमूर्जाहु
ऊर्जयमाने वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां य
॥ १६ ॥ देवा दैव्या होतारा देवमिन्द्रमवर्द्धताम् । हताघशꣳसावाभा
वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षितौ वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ १७ ॥ देवी
स्तिस्रस्तिस्रो देवीः पतिमिन्द्रमवर्द्धयन् । अस्पृक्षद्भारती दिवꣳ रुद्रैर्यज्ञ
सरस्वतीडा वसुमती गृहान्वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ १८ ॥ देव इन्द्रो
नराशꣳसस्त्रिवरूथस्त्रिबन्धुरो देवमिन्द्रमवर्द्धयत् । शतेन शितिपृष्ठानामाहित
सहस्रेण प्रवर्तते मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतो बृहस्पतिः स्तोत्रमश्विनाध्वर्य
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ १९ ॥ देवो देवैर्वनस्पतिर्हिरण्यपर्णो मधुशाख
सुपिप्पलो देवमिन्द्रमवर्द्धयत् । दिवमग्रेणास्पृक्षदान्तरिक्षं पृथिवीमदृꣳहीद्वसु
वने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ २० ॥ देवं बर्हिर्वारितीनां देवमिन्द्रमवर्द्धयत् । स्वास
स्थमिन्द्रेणासन्नमन्या बर्हीꣳष्यभ्यभूद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ २१ ॥ देवो
अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रमवर्द्धयत् । स्विष्टं कुर्वन्त्स्विष्टकृत् स्विष्टमद्य करोतु नो
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ २२ ॥ अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः
पचन् पक्तीः पचन् पुरोडाशं बध्नन्निन्द्राय छागम् । सूपस्था अद्य देवो वनस्पति-
रभवदिन्द्राय छागेन । अघत्तं मेदस्तः प्रति पचताग्रभीदवीवृधत्पुरोडाशेन
त्वामद्य ऋषे ॥ २३ ॥ होता यक्षत्समिधानं महद्यशः सुसमिद्धं वरेण्यमग्नि-
मिन्द्रं वयोधसम् । गायत्रीं छन्द इन्द्रियं त्र्यविं गां वयो दधद्वेत्वाज्यस्य
होतर्यज ॥ २४ ॥ होता यक्षत्तनूनपातमुद्भिदं यं गर्भमदितिर्दधे शुचिमिन्द्रं
वयोधसम् । उष्णिहं छन्द इन्द्रियं दित्यवाहं गां वयो दधद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज

॥ २५ ॥ होता यक्षदीडेन्यमीडितं वृत्रहन्तममिडाभिरीड्यꣳ सहः सोममिन्द्रं
वयोधसम् । अनुष्टुभं छन्द इन्द्रियं पञ्चाविं गां वयो दधद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज
॥ २६ ॥ होता यक्षत्सुबर्हिषं पूषण्वन्तममर्त्यꣳ सीदन्तं बर्हिषि प्रिये ऽमृ-
तेन्द्रं वयोधसम् । बृहतीं छन्द इन्द्रियं त्रिवत्सं गां वयो दधद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज
॥ २७ ॥ होता यक्षद्व्यचस्वतीः सुप्रायणा ऋतावृधो द्वारो देवीर्हिरण्ययीर्ब्र-
ह्माणमिन्द्रं वयोधसम् । पङ्क्तिं छन्द इहेन्द्रियं तुर्यवाहं गां वयो दधद्व्यन्त्वा-
ज्यस्य होतर्यज ॥ २८ ॥ होता यक्षत्सुपेशसा सुशिल्पे बृहती उभे नक्तोषासा
न दर्शते विश्वमिन्द्रं वयोधसम् । त्रिष्टुभं छन्द इहेन्द्रियं पष्ठवाहं गां वयो दध-
द्वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ २९ ॥ होता यक्षत्प्रचेतसा देवानामुत्तमं यशो
होतारा दैव्या कवी सयुजेन्द्रं वयोधसम् । जगतीं छन्द इन्द्रियमनड्वाहं गां
वयो दधद्वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥ ३० ॥ होता यक्षत्पेशस्वतीस्तिस्रो देवी-
र्हिरण्ययीर्भारतीर्बृहतीर्महीः पतिमिन्द्रं वयोधसम् । विराजं छन्द इहेन्द्रियं धेनुं
गां न वयो दधद्व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३१ ॥ होता यक्षत्सुरेतसं त्वष्टारं
पुष्टिवर्धनं रूपाणि बिभ्रतं पृथक् पुष्टिमिन्द्रं वयोधसम् । द्विपदं छन्द इन्द्रि-
यमुक्षाणं गां न वयो दधद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३२ ॥ होता यक्षद्वनस्पतिꣳ
शमितारꣳ शतक्रतुꣳ हिरण्यपर्णमुक्थिनꣳ रशनां बिभ्रतं वशिं भगमिन्द्रं
वयोधसम् । ककुभं छन्द इहेन्द्रियं वशां वेहतं गां वयो दधद्वेत्वाज्यस्य होत-
र्यज ॥ ३३ ॥ होता यक्षत् स्वाहाकृतीरग्निं गृहपतिं पृथग्वरुणं भेषजं कविं
क्षत्रमिन्द्रं वयोधसम् । अतिछन्दसं छन्द इन्द्रियं बृहदृषभं गां वयो दधद्व्य-
न्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥ ३४ ॥ देवं बर्हिर्वयोधसं देवमिन्द्रमवर्धयत् । गायत्र्या
छन्दसेन्द्रियं चक्षुरिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ ३५ ॥ देवी-
र्द्वारो वयोधसꣳ शुचिमिन्द्रमवर्धयन् । उष्णिहा छन्दसेन्द्रियं प्राणमिन्द्रे वयो

दधद्वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ३६ ॥ देवी उषासानक्ता देवमिन्द्रं वयो-
धसं देवी देवमवर्द्धताम्। अनुष्टुभा छन्दसेन्द्रियं बलमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने
वसुधेयस्य वीतां यज ॥ ३७ ॥ देवी जोष्ट्री वसुधिती देवमिन्द्रं वयोधसं देवी
देवमवर्द्धताम्। बृहत्या छन्दसेन्द्रियꣳ श्रोत्रमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य
वीतां यज ॥ ३८ ॥ देवी ऊर्जाहुती दुघे सुदुघे पयसेन्द्रं वयोधसं देवी देव-
मवर्द्धताम्। पङ्क्त्या छन्दसेन्द्रियꣳ शुक्रमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वीतां
यज ॥ ३९ ॥ देवा दैव्या होतारा देवमिन्द्रं वयोधसं देवौ देवमवर्द्धताम्।
त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियं त्विषिमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ ४० ॥
देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीर्वयोधसं पतिमिन्द्रमवर्द्धयन्। जगत्या छन्दसेन्द्रियꣳ
शूषमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥ ४१ ॥ देवो नराशꣳसो
देवमिन्द्रं वयोधसं देवो देवमवर्द्धयत्। विराजा छन्दसेन्द्रियꣳ रूपमिन्द्रे वयो
दधद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ ४२ ॥ देवो वनस्पतिर्देवमिन्द्रं वयोधसं देवो
देवमवर्द्धयत्। द्विपदा छन्दसेन्द्रियं भगमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु
यज ॥ ४३ ॥ देवं बर्हिर्वारितीनां देवमिन्द्रं वयोधसं देवं देवमवर्द्धयत्।
ककुभा छन्दसेन्द्रियं यश इन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ ४४ ॥
देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं वयोधसं देवो देवमवर्द्धयत्। अतिछन्दसा छन्द-
सेन्द्रियं क्षत्रमिन्द्रे वयो दधद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥ ४५ ॥ अग्निमद्य
होतारमवृणीतायं यजमानः पचन् पक्तीः पचन् पुरोडाशꣳ बध्नन्निन्द्राय वयोधसे
छागम्। सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राय वयोधसे छागेन अघस्त
मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीदवीवृधत् पुरोडाशेन त्वामद्य ऋषे ॥ ४६ ॥

॥ इति अष्टाविंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—[illegible] ११ भार्गवो जमदग्निः १२ २४ [illegible] ३० भारद्वाजः २८—६० ।
[illegible] ३४ [illegible]

देवता—[illegible] १२ १८ २०, २८, ३५ मनुष्याः ६, [illegible] ८ त्वष्टा ९ सूर्यः १० यजमानः १२ ३१, ३२ [illegible] —३१—३७, ३४, २८ अन्तरिक्षं २९ मनुष्य, १९, ३१ [illegible] मित्रः ३०, ३१ [illegible] ३७, ५८ वाग् ३३ वीरः ३९—४६, ४८—५०, ५५ [illegible] ४७ महावीरः सेनापतिः ५१ सुवीरः ५२ वीरः ५३, ५४ [illegible] ५६ ५७ अग्न्यादयः ५९, ६० ।

छन्दः—त्रिष्टुप् १, ५—८ ११ १२, १७ १८, २७, ३१, ३४, ३९, ४१, ४२, ४४—४६, ४८, ५१ विराट्त्रिष्टुप् २ पंक्तिः ३ निचृत् पंक्तिः ४ निचृत्त्रिष्टुप् १०, १६ २० २४, २५, २६, ३०, ३५, ३६, ३८, ४०, ४३ भुरिक् त्रिष्टुप् १३, ४५, ५६ विराट त्रिष्टुप् १४, २२ भुरिक्पंक्तिः १५, २१, २३, २८, ३३, ५२, ५० विराट त्रिष्टुप् १९ स्वराड् बृहती २८ आर्षीत्रिष्टुप् ३२ गायत्री ३७ जगती ४३ विराड् जगती ४७, ५३ विराडनुष्टुप् ४९, ५० भुरिगत्यष्टिः ५८ भुरिगतिशक्वरी ५९ विराट् प्रकृतिः ६० प्रकृति ६० ।

स्वरः—धैवतः १, २, ९—१४, १६—२०, २२, २४—२७, ३०—३२, ३४—३६, ३८—४२, ४४—४६, ४८, ५१, ५४—५६, ६० पंचमः ३, ४, १५, २१, २३, २९, ३३, ५२, ५७, ५९ मध्यमः २८ षड्जः ३७ निषादः ४३, ४७, ५३ गान्धारः ४९, ५०, ५८ ॥

समिद्धो अञ्जन् कृदरं मतीनां घृतमग्ने मधुमत् पिन्वमानः । वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम् ॥ १ ॥ घृतेनाञ्जन्त्सं

पथो देवयानान् प्रजानन्वाजाप्येतु देवान् । अनु त्वा सप्त प्रदिशः सच-
न्ताᳯ स्वधामस्मै यजमानाय धेहि ॥ २ ॥ ईड्यश्चासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशु-
श्चासि मेध्यश्च सप्ते । अग्निष्ट्वा देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जात-
वेदाः ॥ ३ ॥ स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम् ।
देवेभिर्युक्तमदितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु ॥ ४ ॥ एता उ
वः सुभगा विश्वरूपा विपक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः । ऋष्वाः सतीः कवषः
शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु ॥ ५ ॥ अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
मुखं यज्ञानामभि संविदाने । उषासा वाᳯ सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योना-
विह सादयामि ॥ ६ ॥ प्रथमा वाᳯ सरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुव-
नानि विश्वा । अपिप्रयं चोदना वां मिमाना होतारा ज्योतिः प्रदिशा दि-
शन्ता ॥ ७ ॥ आदित्यैर्नो भारती वष्टु यज्ञᳯ सरस्वती सह रुद्रैर्न आवीत् ।
इडोपहूता वसुभिः सजोषा यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त ॥ ८ ॥ त्वष्टा वीरं
देवकामं जजान त्वष्टुरर्वा जायत आशुरश्वः । त्वष्टेदं विश्वं भुवनं जजान
बहोः कर्तारमिह यक्षि होतः ॥ ९ ॥ अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवाᳯ
२॥ ऋतुशः पाथ एतु । वनस्पतिर्देवलोकं प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि
वक्षत् ॥ १० ॥ प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने ।
स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः ॥ ११ ॥ यद-
क्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन् समुद्रादुत वा पुरीषात् । श्येनस्य पक्षा हरिणस्य
बाहू उपस्तुत्यं महि जातं ते अर्वन् ॥ १२ ॥ यमेन दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र
एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत् । गन्धर्वो अस्य रशनामगृभ्णात्सूरादश्वं वसवो
निरतष्ट ॥ १३ ॥ असि यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेन ।
असि सोमेन समया विपृक्त आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि ॥ १४ ॥ त्रीणि

त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे । उतेव मे वरुणश्छन्त्स्यर्वन्यत्रा त आहुः परमं जनित्रम् ॥ १५ ॥ इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शफानां सनितुर्निधाना । अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः ॥ १६ ॥ आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा पतयन्तं पतंगम् । शिरो अपश्यं पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि ॥ १७ ॥ अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः । यदा ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्ग्रसिष्ठ ओषधीरजीगः ॥ १८ ॥ अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम् । अनु व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यं ते ॥ १९ ॥ हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर इन्द्र आसीत् । देवा इदस्य हविरद्यमायन्यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ॥ २० ॥ ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः सं शूरणासो दिव्यासो अत्याः । हंसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥ २१ ॥ तव शरीरं पतयिष्ण्वर्वन्तव चित्तं वात इव ध्रजीमान् । तव शृङ्गाणि विष्ठिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति ॥ २२ ॥ उप प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः । अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः ॥ २३ ॥ उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वाँ२ ॥ अच्छा पितरं मातरं च । अद्या देवाञ्जुष्टतमो हि गम्या अथाशास्ते दाशुषे वार्याणि ॥ २४ ॥ समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि जातवेदः । आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः ॥ २५ ॥ तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्मध्वा समञ्जन्त्स्वदया सुजिह्व । मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ॥ २६ ॥ नराशंसस्य महिमानमेषामुप स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः । ये सुक्रतवः शुचयो धियन्धाः स्वदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥ २७ ॥ आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्चायाह्यग्ने वसुभिः सजोषाः । त्वं देवा-

नामसि यद्व होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान्॥ २८ ॥ प्राचीनं बर्हिः
प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्नाम्। व्यु प्रथते वितरं वरीयो
देवेभ्यो अदितये स्योनम्॥ २९॥ व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्तां पतिभ्यो न
जनयः शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः
॥ ३०॥ आ सुष्वयन्ती यजते उपाके उषासानक्ता सदतां नि योनौ। दिव्ये
योषणे बृहती सुरुक्मे अधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने॥ ३१॥ दैव्या होतारा
प्रथमा सुवाचा मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्यै। प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू
प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता॥ ३२॥ आ नो यज्ञं भारती तूयमेत्विडा
मनुष्वदिह चेतयन्ती। तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं स्योनं सरस्वती स्वपसः
सदन्तु॥ ३३॥ य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपिंशद्भुवनानि विश्वा।
तमद्य होतरिषितो यजीयान्देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान्॥ ३४॥ उपावसृज
त्मन्या समञ्जन्देवानां पाथ ऋतुथा हवींषि। वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः
स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन॥ ३५॥ सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवा-
नामभवत्पुरोगाः। अस्य होतुः प्रदिश्यृतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु
देवाः॥ ३६॥ केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्भिरजायथाः
॥ ३७॥ जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थे। अना-
विद्धया तन्वा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु॥ ३८॥ धन्वना गा
धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति
धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम॥ ३९॥ वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णं प्रियं
सखायं परिषस्वजाना। योषेव शिङ्क्ते वितताधि धन्वञ्ज्या इयं समने
पारयन्ती॥ ४०॥ ते आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्रं बिभृतामुपस्थे।
अप शत्रून्विध्यतां संविदाने आर्त्नी इमे विष्फुरन्ती अमित्रान्॥ ४१॥ बह्वीनां

पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्य । इषुधि: सङ्काः पृतनाश्च सर्वाः
पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥ ४२ ॥ रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्र यत्र
कामयते सुषारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति
रश्मयः ॥ ४३ ॥ तीव्रान् घोषान् कृण्वते वृषपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजयन्तः ।
अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान् क्षिणन्ति शत्रूँ१ ॥ रनपव्ययन्तः ॥ ४४ ॥ रथवाह-
नꣳ हविरस्य नाम यत्रायुधं निहितमस्य वर्म । तत्रा रथमुप शग्मꣳ सदेम
विश्वाहा वयꣳ सुमनस्यमानाः ॥ ४५ ॥ स्वादुषꣳसदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रे-
श्रितः शक्तीवन्तो गभीराः । चित्रसेना इषुबला अमृध्राः सतोवीरा उरवो व्रात-
साहाः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणासः पितरः सोम्यासः शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा ।
पूषा नः पातु दुरितादृतावृधो रक्षा माकिर्नो अघशꣳस ईशत ॥ ४७ ॥ सुपर्णं
वस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः संनद्धा पतति प्रसूता । यत्रा नरः सं च वि च
द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म यꣳसन् ॥ ४८ ॥ ऋजीते परि वृङ्धि नोऽश्मा
भवतु नस्तनूः । सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः शर्म यच्छतु ॥ ४९ ॥ आ जङ्घन्ति
सान्वेषां जघनाँ२॥ उप जिघ्नते । अश्वाजनि प्रचेतसोऽश्वान्त्समत्सु चोदय
॥ ५० ॥ अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्याया हेतिं परिबाधमानः । हस्तघ्नो
विश्वा वयुनानि विद्वान् पुमान् पुमाꣳसं परिपातु विश्वतः ॥ ५१ ॥ वनस्पते
वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि वीडय-
स्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥ ५२ ॥ दिवः पृथिव्याः पर्योज उद्भृतं वनस्प-
तिभ्यः पर्याभृतꣳ सह । अपामोज्मानं परि गोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रꣳ
हविषा रथं यज ॥ ५३ ॥ इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य
नाभिः । सेमां नो हव्यदातिं जुषाणो देव रथ प्रति हव्या गृभाय ॥ ५४ ॥
उप श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत् । स दुन्दुभे सजूरि-

॥ अथ त्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—नारायणः १—३, ५—२२ मेधातिथिः ४ । देवता—सविता
१—४ परमेश्वरः ५, ६ विद्वांसः ७, ८ विद्वान् [illegible] ११ ईश्वरः १३ राजे
श्वरौ १४—२२ । छन्दः—त्रिष्टुप् १ निचृद्गायत्री २ गायत्री ३, ४ स्वरा
डतिशक्वरी ५, ११ निचृदष्टिः ६, ७ कृतिः ८, १३ भुरिग[illegible] [illegible] १०,
२१ विराट् संकृतिः १२ निचृदत्यष्टिः १४ विराट् कृतिः १५, १६ विरा[illegible]
धृतिः १७ निचृत्प्रकृतिः १८ भुरिग् धृतिः १९ भुरिगतिजगती २० निचृ[illegible]
कृतिः २२ । स्वरः—धैवतः १, १८ षड्[illegible] [illegible]
मध्यमः ६, ८ निषादः ९, १३, १५, १६ [illegible]
२१ ऋषभः १७, १९, २० ।

देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय । दिव्यो गन्धर्वः केतपूः
तं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥ १ ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
महि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ २ ॥ विश्वानि देव सवितर्दुरितानि
ासुव । यद्भद्रं तन्न आसुव ॥ ३ ॥ विभक्तारं हवामहे वसोश्चित्रस्य राधसः ।
वितारं नृचक्षसम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मणे ब्राह्मणं क्षत्राय राजन्यं मरुद्भ्यो वैश्यं
पसे शूद्रं तमसे तस्करं नारकाय वीरहणं पाप्मने क्लीबमाक्रयाया अयोगूं
माय पुंश्चलूमतिक्रुष्टाय मागधम् ॥ ५ ॥ नृत्ताय सूतं गीताय शैलूषं
ाय सभाचरं नरिष्ठायै भीमलं नर्माय रेभं हसाय कारिमानन्दाय स्त्रीषखं
दे कुमारीपुत्रं मेधायै रथकारं धैर्याय तक्षाणम् ॥ ६ ॥ श्रमाय कौलालं

मायायै कर्मारꣳ रूपाय मणिकारꣳ शुभे वपꣳ शरव्याया इषुकारꣳ हेत्यै
धनुष्कारं कर्मणे ज्याकारं दिष्टाय रज्जुसर्जं मृत्यवे मृगयुमन्तकाय श्वनिनम्
॥ ७ ॥ नदीभ्यः पौञ्जिष्ठमृक्षीकाभ्यो नैषादं पुरुषव्याघ्राय दुर्मदं गन्धर्वाप्स-
रोभ्यो व्रात्यं प्रयुग्भ्य उन्मत्तꣳ सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदमयेभ्यः कितवमीर्य-
ताया अकितवं पिशाचेभ्यो विदलकारीं यातुधानेभ्यः कण्टकीकारीम् ॥ ८ ॥
संधये जारं गेहायोपपतिमार्त्यै परिवित्तं निर्ऋत्यै परिविविदानमराध्या
एदिधिषुःपतिं निष्कृत्यै पेशस्कारीꣳ संज्ञानाय स्मरकारीं प्रकामोद्यायोपसदं
वर्णायानुरुधं बलायोपदाम् ॥ ९ ॥ उत्सादेभ्यः कुब्जं प्रमुदे वामनं द्वार्भ्यः
स्रामꣳ स्वप्नायान्धमधर्माय बधिरं पवित्राय भिषजं प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शमाशि
क्षायै प्रश्निनमुपशिक्षाया अभिप्रश्निनं मर्यादायै प्रश्नविवाकम् ॥ १० ॥ अर्मेभ्यो
हस्तिपं जवायाश्वपं पुष्ट्यै गोपालं वीर्यायाविपालं तेजसेऽजपालमिरा
यै कीनाशं कीलालाय सुराकारं भद्राय गृहपꣳ श्रेयसे वित्तधमाध्यक्ष्यायानु
क्षत्तारम् ॥ ११ ॥ भायै दार्वाहारं प्रभाया अग्न्येधं ब्रध्नस्य विष्टपायाभिषेक्
तारं वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारं देवलोकाय पेशितारं मनुष्यलोकाय प्रकरिता
रꣳ सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेक्तारमव ऋत्यै वधायोपमन्थितारं मेधाय वासः पल्
प्रकामाय रजयित्रीम् ॥ १२ ॥ ऋतये स्तेनहृदयं वैरहत्याय पिशुनं विवि
क्षत्तारमौपद्रष्ट्र्यायानुक्षत्तारं बलायानुचरं भूम्ने परिष्कन्दं प्रियाय प्रियवा-
दिनमरिष्ट्या अश्वसादꣳ स्वर्गाय लोकाय भागदुघं वर्षिष्ठाय नाकाय परिवे-
ष्टारम् ॥ १३ ॥ मन्यवेऽयस्तापं क्रोधाय निसरं योगाय योक्तारꣳ शोकाया-
भिसर्त्तारं क्षेमाय विमोक्तारमुत्कूलनिकूलेभ्यस्त्रिष्ठिनं वपुषे मानस्कृतꣳ शीला-
याञ्जनीकारीं निर्ऋत्यै कोशकारीं यमायासूम् ॥ १४ ॥ यमाय यमसूमथ-
र्वभ्योऽवतोकाꣳ संवत्सराय पर्यायिणीं परिवत्सरायाविजातामिदावत्सराया-

तीत्वरीमिद्वत्सरायातिष्कद्वरीं वत्सराय विजर्जराꣳ संवत्सराय पलिक्नीमृभुभ्यो
ऽजिनसन्धꣳ साध्येभ्यश्चर्मम्नम् ॥ १५ ॥ सरोभ्यो धैवरमुपस्थावराभ्यो दाशं
वैशन्ताभ्यो बैन्दं नड्वलाभ्यः शौष्कलं पाराय मार्गारमवाराय केवर्तं तीर्थेभ्य
आन्दं विषमेभ्यो मैनालꣳ स्वनेभ्यः पर्णकं गुहाभ्यः किरातꣳ सानुभ्यो जम्भकं
पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम् ॥ १६ ॥ बीभत्सायै पौल्कसं वर्णाय हिरण्यकारं तुलायै
वाणिजं पश्चादोषाय ग्लाविनं विश्वेभ्यो भूतेभ्यः सिध्मलं भूत्यै जागरणमभूत्यै
स्वपनमार्त्यै जनवादिनं व्यृद्ध्या अपगल्भꣳ सꣳशराय प्रच्छिदम् ॥ १७ ॥ अक्ष
राजाय कितवं कृतायादिनवदर्शं त्रेतायै कल्पिनं द्वापरायाधिकल्पिनमास्कन्दाय
सभास्थाणुं मृत्यवे गोव्यच्छमन्तकाय गोघातं क्षुधे यो गां विकृन्तन्तं भिक्षमाण
उपतिष्ठति दुष्कृताय चरकाचार्यं पाप्मने सैलगम् ॥ १८ ॥ प्रतिश्रुत्काया
अर्तनं घोषाय भषमन्ताय बहुवादिनमनन्ताय मूकꣳ शब्दायाडम्बराघातं महसे
वीणावादं क्रोशाय तूणवध्ममवरस्पराय शङ्खध्मं वनाय वनपमन्यतोऽरण्याय
दावपम् ॥ १९ ॥ नर्माय पुꣳश्चलूꣳ हसाय कारिं यादसे शाबल्यां ग्रामण्यं
गणकमभिक्रोशकं तान्महसे वीणावादं पाणिघ्नं तूणवध्मं तान्नृत्तायानन्दाय
तलवम् ॥ २० ॥ अग्नये पीवानं पृथिव्यै पीठसर्पिणं वायवे चाण्डालमन्त-
रिक्षाय वꣳशनर्तिनं दिवे खलतिꣳ सूर्याय हर्यक्षं नक्षत्रेभ्यः किर्मिरं चन्द्रमसे
किलासमह्ने शुक्लं पिङ्गाक्षꣳ रात्र्यै कृष्णं पिङ्गाक्षम् ॥ २१ ॥ अथैतानष्टौ
विरूपानालभतेऽतिदीर्घं चातिह्रस्वं चातिस्थूलं चातिकृशं चातिशुक्लं चाति-
कृष्णं चातिकुल्वं चातिलोमशं च । अशूद्रा अब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः । मागधः
पुꣳश्चली कितवः क्लीबोऽशूद्रा अब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः ॥ २२ ॥

॥ इति त्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ एकत्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—नारायणः १—१६ उत्तरनारायणः १७—२२। देवता—पुरुषः १, ३, ४, ५, ८—१६ ईशानः २ स्रष्टा ६ स्रष्टेश्वरः ७ आदित्यः १७—१९, २२ सूर्यः २० विश्वे देवाः २१। छन्दः—निचृदनुष्टुप् १—३, ८, ११, १४ अनुष्टुप् ४, ५, ७, १२, १३, १५, २०, २१ विराडनुष्टुप् ६ विराट् त्रिष्टुप् १६ भुरिक् त्रिष्टुप् १७, १९ निचृत् त्रिष्टुप् १८ निचृदार्षीत्रिष्टुप् २२। स्वरः—गान्धारः १—१५, २०, २१ धैवतः १६—१९, २२॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिꣳ सर्वत स्पृत्वात्यति-
ष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥ पुरुष एवेदꣳ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम्। उतामृतत्वस्ये-
शानो यदन्नेनातिरोहति ॥ २ ॥ एतावानस्य महिमातो ज्यायाꣳश्च पूरुषः।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३ ॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः
पादोऽस्येहाभवत्पुनः। ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशने अभि ॥ ४ ॥ ततो
विराडजायत विराजो अधि पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः
॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूꣳस्ताꣳश्चक्रे वायव्यानारण्या
ग्राम्याश्च ये ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दाꣳसि
जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ ७ ॥ तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः।

गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥ ८ ॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्
पुरुषं जातमग्रतः । तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥ ९ ॥ यत्पुरुषं
व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्यासीत् किं बाहू किमूरू पादा उच्येते
॥ १० ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यः
पद्भ्याᳬ शूद्रो अजायत ॥ ११ ॥ चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत ।
श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निरजायत ॥ १२ ॥ नाभ्या आसीदन्तरिक्षᳬ
शीर्ष्णो द्यौः समवर्त्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँ२ ॥
अकल्पयन् ॥ १३ ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत । वसन्तो
ऽस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥ १४ ॥ सप्तास्यासन् परिधयस्त्रिः सप्त
समिधः कृताः । देवा यद्यज्ञं तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥ १५ ॥ यज्ञेन
यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः
सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ १६ ॥ अद्भ्यः सम्भृतः पृथिव्यै
रसाच्च विश्वकर्मणः समवर्त्तताग्रे । तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तन्मर्त्यस्य
देवत्वमाजानमग्रे ॥ १७ ॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः
परस्तात् । तमेव विदित्वाति मृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥ १८ ॥
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तरजायमानो बहुधा वि जायते । तस्य योनिं परि-
पश्यन्ति धीरास्तस्मिन् ह तस्थुर्भुवनानि विश्वा ॥ १९ ॥ यो देवेभ्य आतपति
यो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मये ॥ २० ॥
रुचं ब्राह्मं जनयन्तो देवा अग्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्तस्य
देवा असन्वशे ॥ २१ ॥ श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यावहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि
रूपमश्विनौ व्यात्तम् । इष्णन्निषाणामुं म इषाण सर्वलोकं म इषाण ॥ २२ ॥

॥ इति एकत्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—स्वयम्भु ब्रह्म १—१२ मेधाकामः १३—१५ श्रीकामः १६ । देवता—परमात्मा १, २, ६—८, १०—१२, १४ हिरण्यगर्भः परमात्मा ३ आत्मा ४ परमेश्वरः ५ विद्वान् ९ इन्द्रः १३ परमेश्वरविद्वांसौ १५ विद्वद्राजानौ १६ । छन्दः—अनुष्टुप् १, २, १६ निचृत् पंक्तिः ३ भुरिक्त्रिष्टुप् ४, ५ निचृत्त्रिष्टुप् ६, ८—१२ स्वराडतिजगती ७ भुरिग्गायत्री १३ निचृदनुष्टुप् १४ निचृद् बृहती १५ । स्वरः—गान्धारः १, २, १४, १६ पञ्चमः ३ धैवतः ४—६, ८—१२ निषादः ७ षड्जः १३ मध्यमः १५ ॥

तदेवाग्निस्तदादित्यस्तद्वायुस्तदु चन्द्रमाः । तदेव शुक्रं तद् ब्रह्म ता आपः
स प्रजापतिः ॥ १ ॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि । नैनमूर्ध्वं
न तिर्यञ्चं न मध्ये परि जग्रभत् ॥ २ ॥ न तस्य प्रतिमा अस्ति यस्य नाम
महद्यशः । हिरण्यगर्भ इत्येषः । मा मा हिंसीदित्येषा । यस्मान्न जात
इत्येषः ॥ ३ ॥ एषो ह देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वो ह जातः स उ गर्भे अन्तः ।
स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ् जनास्तिष्ठति सर्वतोमुखः ॥ ४ ॥
यस्माज्जातं न पुरा किं चनैव य आबभूव भुवनानि विश्वा । प्रजापतिः प्रजया
संरराणस्त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी ॥ ५ ॥ येन द्यौरुग्रा पृथिवी
च दृढा येन स्वः स्तभितं येन नाकः । यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै
देवाय हविषा विधेम ॥ ६ ॥ यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेतां मनसा
रेजमाने । यत्राधि सूर उदितो विभाति कस्मै देवाय हविषा विधेम । आपो

ह यद्बृहतीर्यश्चिदापः ॥ ७ ॥ वेनस्तत्पश्यन्निहितं गुहा सद्यत्र विश्वं भवत्ये-
कनीडम् । तस्मिन्निदꣳ सं च वि चैति सर्वꣳ स ओतः प्रोतश्च विभूः
प्रजासु ॥ ८ ॥ प्र तद्वोचेदमृतं नु विद्वान् गन्धर्वो धाम विभृतं गुहा सत् ।
त्रीणि पदानि निहिता गुहास्य यस्तानि वेद स पितुः पितासत् ॥ ९ ॥ स
नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा । यत्र देवा अमृत-
मानशानास्तृतीये धामन्नध्यैरयन्त ॥ १० ॥ परीत्य भूतानि परीत्य लोकान्
परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च । उपस्थाय प्रथमजामृतस्यात्मनात्मानमभि सं वि-
वेश ॥ ११ ॥ परि द्यावापृथिवी सद्य इत्वा परि लोकान् परि दिशः परि स्वः ।
ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत्तदासीत् ॥ १२ ॥ सदसस्पति-
मद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् । सनिं मेधामयासिषꣳ स्वाहा ॥ १३ ॥ यां
मेधां देवगणाः पितरश्चोपासते । तया मामद्य मेधयाग्ने मेधाविनं कुरु स्वाहा
॥ १४ ॥ मेधां मे वरुणो ददातु मेधामग्निः प्रजापतिः । मेधामिन्द्रश्च वायुश्च
मेधां धाता ददातु मे स्वाहा ॥ १५ ॥ इदं मे ब्रह्म च क्षत्रं चोभे श्रियमश्नु-
ताम् । मयि देवा दधतु श्रियमुत्तमां तस्यै ते स्वाहा ॥ १६ ॥

॥ इति द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥

[illegible] विराड् गायत्री १० [illegible] निचृत्त्रिष्टुप् १२, ४२, ४४, ४८, ५२, ५[illegible] [illegible] जगती ७८ विराड् जगती ३० [illegible] ५०, ५२, ५३, ५५, [illegible] ६४, ७५, ७८ निचृ-[illegible] भुरिक् पङ्क्तिः ५८ [illegible] निचृ[illegible] ४१ ८१, भुरिग्[illegible] भुरिग् [illegible] ८२, ८[illegible] —८८, [illegible] विराड् [illegible] भुरिग् [illegible] ४०, ८६, ९५ [illegible]।

[illegible] ३६ [illegible] ५[illegible] ८०, ८४, ८७ [illegible] ६२ ६३ ६५, ६५—७०, ७[illegible] ५८, [illegible] ११, १२, १०, २२, ३३, ३०, ३४, ३० [illegible] ४४ [illegible] ५५ ६०, ६३, ६६, [illegible] गान्धार [illegible] ८८ ८० मध्यमः १५, [illegible], ४०, ४१, ८१ [illegible] ८० निषादः [illegible]

अस्याजरासो दमामरित्रा अर्चद्धूमासो अग्नयः पावकाः। श्वितीचयः
श्वात्रासो भुरण्यवो वनर्षदो वायवो न सोमाः ॥ १ ॥ हरयो धूमकेतवो
वातजूता उप द्यवि। यतन्ते वृथगग्नयः ॥ २ ॥ यजा नो मित्रावरुणा
यजा देवाँ२ ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि स्वं दमम् ॥ ३ ॥ युक्ष्वा हि
देवहूतमाँ२ अश्वाँ२ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्व्यः सदः ॥ ४ ॥
द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे अन्यान्या वत्समुपधापयेते। हरिरन्यस्यां भवति स्वधावा-
ञ्छुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः ॥ ५ ॥ अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्होता
यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः। यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वं
विशेविशे ॥ ६ ॥ त्रीणि शता त्री सहस्राण्यग्निं त्रिंशच्च देवा नव
चासपर्यन्। औक्षन् घृतैरस्तृणन् बर्हिरस्मा आदिद्धोतारं न्यसादयन्त ॥ ७ ॥

[illegible] समा- [illegible] ॥ ८ ॥ [illegible] वाणि [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] सोम्य [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] नृपतिं [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] नहाश्वि [illegible]
॥ १२ ॥ [illegible] न त्वा [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible] मानाम् [illegible]
॥ १४ ॥ [illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
॥ १६ ॥ [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible]

[illegible]

रूपो ऽमृतानि तस्मै ॥ २२ ॥ प्र वो महे मन्दमानायान्धसोऽर्चा विश्वानराय विश्वाभुवे। इन्द्रस्य यस्य सुमखꣳ सहो महि श्रवो नृम्णं च रोदसी सपर्यतः ॥ २३ ॥ बृहन्निदिध्म एषां भूरि शस्तं पृथुः स्वरुः। येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ २४ ॥ इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः। महाँ२॥ अभिष्टिरोजसा ॥ २५ ॥ इन्द्रो वृत्रमवृणोच्छर्द्धनीतिः प्र मायिनाममिनाद्वर्पणीतिः। अहन् व्यꣳसमुशधग्वनेष्वाविर्धेना अकृणोद्राम्याणाम् ॥ २६ ॥ कुतस्त्वमिन्द्र माहिनः सन्नेको यासि सत्पते किं त इत्था। सम्पृच्छसे समराणः शुभानैर्वोचेस्तन्नो हरिवो यत्ते अस्मे ॥ * महाँ२॥ इन्द्रो य ओजसा। कदा चन स्तरीरसि। कदा चन प्रयुच्छसि ॥ २७ ॥ आ तत्त इन्द्रायवः पनन्ताभि य ऊर्वं गोमन्तं तितृत्सान्। सकृत्स्वं ये पुरुपुत्रां महीꣳ सहस्रधारां बृहतीं दुदुक्षन् ॥ २८ ॥ शान्तं धियं प्र भरे महो महीमस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिमिन्द्रं देवासः शवसामदन्ननु ॥ २९ ॥ विभ्राड् बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविह्रुतम्। वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पुपोष पुरुधा वि राजति ॥ ३० ॥ उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ३१ ॥ येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ२॥ अनु। त्वं वरुण पश्यसि ॥ ३२ ॥ दैव्यावध्वर्यू आ गतꣳ रथेन सूर्यत्वचा। मध्वा यज्ञꣳ समञ्जाथे ॥ † तं प्रत्नथा। अयं वेनः। चित्रं देवानाम् ॥ ३३ ॥ आ न इडाभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देव एतु। अपि यथा युवानो मत्सथा नो विश्वं जगदभिपित्वे मनीषा ॥ ३४ ॥ यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥ ३५ ॥ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमाभासि रोचनम् ॥ ३६ ॥ तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्त्तोर्विततꣳ

* अ० ७। मं० ४० ॥ अ० ८। मं० २, ३ ॥ † अ० ७। मं० १२. १६. . ४२ ॥

स जभार। यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ ३७ ॥
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे। अनन्तमन्यद्रुशद
पाजः कृष्णमन्यद्धरितः सम्भरन्ति ॥ ३८ ॥ बण्महाँ२ ॥ असि सूर्य बडादि
त्य महाँ२ ॥ असि। महस्ते सतो महिमा पनस्यतेऽद्धा देव महाँ२ ॥ अ
॥ ३९ ॥ बट् सूर्य श्रवसा महाँ२ ॥ असि सत्रा देव महाँ२ ॥ असि
मह्ना देवानामसुर्यः पुरोहितो विभु ज्योतिरदाभ्यम् ॥ ४० ॥ श्रायन्त इ
सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत। वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रति भागं
दीधिम ॥ ४१ ॥ अद्या देवा उदिता सूर्यस्य निरꣳहसः पिपृता निरवद्यात्
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ ४२ ॥ आ
कृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथे
देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ४३ ॥ प्र वावृजे सुप्रया बर्हिरेषामा विश्
पतीव बीरिट इयाते। विशामक्तोरुषसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्तये नियुत्वा
॥ ४४ ॥ इन्द्रवायू बृहस्पतिं मित्राग्निं पूषणं भगम्। आदित्यान्मारुतं गण
॥ ४५ ॥ वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वाभिरूतिभिः। करतां नः सुराधस
॥ ४६ ॥ अधि न इन्द्रैषां विष्णो सजात्यानाम्। इता मरुतो अश्विना।
* तम्प्रत्नथा। अयं वेनः। ये देवासः। आ न इडाभिः। विश्वेभिः सोम्यं मध्व
ग्नोमासश्चर्षणीधृतः ॥ ४७ ॥ अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः शर्द्धः प्र यन्त मारुतोत
विष्णो। उभा नासत्या रुद्रो अध ग्नाः पूषा भगः सरस्वती जुषन्त ॥ ४८ ॥ इन्द्राग्नी
मित्रावरुणादितिꣳ स्वः पृथिवीं द्यां मरुतः पर्वताँ२ ॥ अपः। हुवे विष्णुं पूषणं
ब्रह्मणस्पतिं भगं नु शꣳसꣳ सवितारमूतये ॥ ४९ ॥ अस्मे रुद्रा मेहना पर्व-
तासो वृत्रहत्ये भरहूतौ सजोषाः। यः शꣳसते स्तुवते धायि पज्र इन्द्रज्येष्ठा

* अ० ७। मं० १२. १६. १८. ॥ अ० ३३। ३४ । १० ॥ अ० ७। मं० ३३ ॥

दभा॰२॥ भवन्तु देवाः ॥ ५० ॥ अर्वाञ्चो अद्या भवता यजत्रा आ वो हार्दि
भयमानो व्ययेयम्। त्राध्वं नो देवा निजुरो वृकस्य त्राध्वं कर्त्तादवपदो यजत्राः
॥ ५१ ॥ विश्वे अद्य मरुतो विश्व ऊती विश्वे भवन्त्वग्नयः समिद्धाः। विश्वे
नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे ॥ ५२ ॥ विश्वे देवाः
शृणुतेमꣳ हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठ। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा
आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वम् ॥ ५३ ॥ देवेभ्यो हि प्रथमं यज्ञियेभ्यो
ऽमृतत्वꣳ सुवसि भागमुत्तमम्। आदिद्दामानꣳ सवितर्व्यूर्णुषे ऽनूचीना
जीविता मानुषेभ्यः ॥ ५४ ॥ प्र वायुमच्छा बृहती मनीषा बृहद्रयिं विश्ववारꣳ
रथप्राम्। द्युतद्यामा नियुतः पत्यमानः कविः कविमियक्षसि प्रयज्यो ॥ ५५ ॥
इन्द्रवायू इमे सुता उप प्रयोभिरा गतम्। इन्दवो वामुशन्ति हि ॥ ५६ ॥
मित्रꣳ हुवे पूतदक्षं वरुणं च रिशादसम्। धियं घृताचीꣳ साधन्ता ॥ ५७ ॥
दस्रा युवाकवः सुता नासत्या वृक्तबर्हिषः। आ यातꣳ रुद्रवर्त्तनी ॥ [illegible]।
[illegible] ॥ ५८ ॥ विदद्यदी सरमा रुग्णमद्रेर्महि पाथः पूर्व्यꣳ सध्र्यक्कः।
अग्रं नयत्सुपद्यक्षराणामच्छा रवं प्रथमा जानती गात् ॥ ५९ ॥ नहि स्पश-
मविदन्नन्यमस्माद्वैश्वानरात्पुरएतारमग्नेः। एमेनमवृधन्नमृता अमर्त्यं वैश्वानरं
क्षैत्रजित्याय देवाः ॥ ६० ॥ उग्रा विघनिना मृध इन्द्राग्नी हवामहे। ता नो
मृडात ईदृशे ॥ ६१ ॥ उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे। अभि देवाँ२ इयक्षते ॥
इयक्षते ॥ ६२ ॥ ये त्वाहिहत्ये मघवन्नवर्धन्ये शाम्बरे हरिवो ये गविष्टौ।
ये त्वा नूनमनुमदन्ति विप्राः पिबेन्द्र सोमꣳ सगणो मरुद्भिः ॥ ६३ ॥
जनिष्ठा उग्रः सहसे तुराय मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः। अवर्धन्निन्द्रं मरुत[illegible]
गर्हिदत्र माता यद्वीरं दधनद्धनिष्ठा ॥ ६४ ॥ [illegible]

[illegible]

र्धमा गहि । महान्महीभिरूतिभिः ॥ ६५ ॥ त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि
स्पृधः । अशस्तिहा जनिता विश्वतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥ ६६ ॥
तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा । विश्वास्ते स्पृधः श्नथयन्
यदिन्द्र तूर्वसि ॥ ६७ ॥ यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्
मृडयन्तः । आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादंहोश्चिद्या वरि
॥ ६८ ॥ अदब्धेभिः सवितः पायुभिष्ट्वं शिवेभिरद्य परि पाहि
हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत ॥
वीरया शुचयो दद्रिरे वामध्वर्युभिर्मधुमन्तः सुतासः । वह वायो नियु
पिबा सुतस्यान्धसो मदाय ॥ ७० ॥ गाव उपावतावतं मही यज्ञस
उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ७१ ॥ काव्ययोराजानेषु क्रत्वा दक्षस्य दुरो
दसा सधस्थ आ ॥ ७२ ॥ दैव्यावध्वर्यू आ गतं रथेन सूर्यत्वचा । म
समञ्जाथे ॥ ० तम्प्रत्नथा । अयं वेनः ॥ ७३ ॥ तिरश्चीनो विततो र
स्विदासी३दुपरि स्विदासी३त् । रेतोधा आसन्महिमान आसन्
स्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ ७४ ॥ आ रोदसी अपृणदा स्वर्मह
मपसो अधारयन् । सो अध्वराय परि णीयते कविरत्यो न वाजस
हितः ॥ ७५ ॥ उक्थेभिर्वृत्रहन्तमा या मन्दाना चिदा गिर
षैराविवासतः ॥ ७६ ॥ उप नः सूनवो गिरः शृण्वन्त्वमृतस्य
डीका भवन्तु नः ॥ ७७ ॥ ब्रह्माणि मे मतयः शं सुतासः श
प्रभृतो मे अद्रिः । आ शासते प्रतिहर्यन्त्युक्थेमा हरी वहतस्ता
॥ ७८ ॥ अनुत्तमा ते मघवन्नकिर्नु न त्वावाँ२ ॥ अस्ति देवता
न जायमानो नशते न जातो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥ ७९

[illegible] । [illegible] [illegible] निरिणाति
[illegible] । इमा उ त्वा पुरूवसो गिरो वर्द्धन्तु या
[illegible] ॥ ८० ॥ [illegible] [illegible] भि [illegible] ॥ ८१ ॥ यस्यायं विश्व
[illegible] । [illegible] [illegible] । [illegible] पवीरवि तुभ्येमो अज्यते
[illegible] । [illegible] ॥ ८२ ॥ [illegible] [illegible] महत्सत: समुद्र इव पप्रथे । सत्य: सो
[illegible] [illegible] विप्रराज्ये ॥ ८३ ॥ अदब्धेभि: सवित: पायु
[illegible] । हिरण्यजिह्व: सुविताय नव्यसे रक्षा
[illegible] । [illegible] नो यज्ञं दिविस्पृशं वायो याहि सुम-
[illegible] ॥ ८४ ॥ [illegible] [illegible] यथामि ते ॥ ८५ ॥ इन्द्र-
[illegible] । [illegible] पवित्र उपरि [illegible] । यथा न: सर्व इज्जनो ऽनमीव: सङ्गमे सुमना
[illegible] । यथा न: सर्व इज्जनो ऽनमीव: सङ्गमे सुमना
[illegible] । यो नूनं मित्रावरुणा-
[illegible] ॥ ८६ ॥ [illegible] स मर्त्य: [illegible] देवतातये । यो नूनं मित्रावरुणा-
[illegible] ॥ ८७ ॥ आ यातमुप भूषतं मध्व: पिबतमश्विना ।
[illegible] । [illegible] मा न: मर्धिष्टमा गतम् ॥ ८८ ॥ प्रैतु ब्रह्म-
[illegible] । [illegible] वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु न:
॥ ८९ ॥ चन्द्रमा अप्स्वन्तरा सुपर्णो धावते दिवि । रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरु-
[illegible] हरिरिति कनिक्रदत् ॥ ९० ॥ देवन्देवं वो ऽवसे देवन्देवमभिष्टये ।
देवन्देवं हुवेम वाजसातये गृणन्तो देव्या धिया ॥ ९१ ॥ दिवि पृष्टो अरो-
[illegible] अग्निर्वैश्वानरो बृहत् । क्ष्मया वृधान ओजसा चनोहितो ज्योतिषा बाधते
तम: ॥ ९२ ॥ इन्द्राग्नी अपादियम् पूर्वागात्पद्वतीभ्य: । हित्वी शिरो जिह्वया
वावदच्चरत्त्रिंशत्पदा न्यक्रमीत् ॥ ९३ ॥ देवासो हि ष्मा मनवे समन्यवो
विश्वे साकं सरातय: । ते नो अद्य ते अपरन्तुचे तु नो भवन्तु वरिवोविद:
॥ ९४ ॥ अपाधमदभिशस्तीरशस्तिहाथेन्द्रो द्युम्न्याभवत् । देवास्त इन्द्र सख्याय

येभिर्वृत्रहत्ये मरुद्गण ॥ ९५ ॥ प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो
वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ९६ ॥ अस्ये
वृष्ण्यं शवो मदे सुतस्य विष्णवि । अद्या तमस्य महिमान
मनु ष्टुवन्ति पूर्वथा ॥ * इमा उ त्वा । यस्यायम् । अयं सहस्रम् । ऊ
॥ ९७ ॥

* अ० ३३ । मं० ८१—८४ ॥ अ० ११ । मं० ४२ ॥

॥ इति त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ [illegible] ऽध्यायः ॥

[illegible] [illegible] १ [illegible] ४८ [illegible] १०, ११, ४८ [illegible] [illegible] नो भारती १३, १४ [illegible] आङ्गिरसौ [illegible] त्रिष्टुप. [illegible] ४२, ५३ [illegible] [illegible] ४८ [illegible] ४९ [illegible] ५४ [illegible] ५५ [illegible] ५७।

देवता—मनः १—६ [illegible] [illegible] सिनीवाली १० सर [illegible] २०—२२ सविता [illegible] ११ [illegible] १२—१४ [illegible] १६ [illegible] २३ [illegible] २४—२७ [illegible] २८—३०, ४० [illegible] ३८ उषा ४० पूषा [illegible] ३४ [illegible] ३५ [illegible] ४१, ४२ विष्णुः ४३, ४४ द्यावापृथिव्यौ ४५ [illegible] ४६, ५३ मरुतः ४८ [illegible] ४९ हिरण्यगर्भः [illegible] ५०—५२ आदित्याः ५४ [illegible] प्राणाः ५५ ब्रह्मणस्पतिः ५६—५८।

छन्दः—विराट् त्रिष्टुप् १, १६, २६, २७, २९, ३१, ४२ त्रिष्टुप् २, ४, ५, १३, १४, ३०, ३९, ४९, ५४ स्वराट् त्रिष्टुप् ३ ६ उष्णिक् ७ निचृद् त्रिष्टुप् ८, ९, ११ अनुष्टुप् १० विराड् जगती १२ विराडनुष्टुप् १५ निचृत्त्रिष्टुप् १७—२०, २२, २३, २५, ३६, ३८, ४०, ५२, ५८ भुरिक् पङ्क्तिः २१, ३४, ५३ निचृज्जगती २५, ३४, ४५ निचृद् गायत्री २८, ४३ पथ्या बृहती ३२ निचृत्परोष्णिक् ३३ पंक्तिः ३७, ४८ गायत्री ४१, ४४ भुरिक् त्रिष्टुप् ४६ जगती ४७ भुरिगुष्णिक् ५० भुरिक् [illegible] ५१ भुरिग् जगती ५५ निचृद्बृहती ५६ विराड् बृहती ५७।

स्वरः—धैवतः १—६, ११, १३—२२, २६, २७, २९—३१, ३५, ३६, ३८—४०, ४२, ४६, ४९, ५१, ५३, ५४, ५८ षड्जः ७, ३३, ५० गान्धारः ८, १० निषादः १२, २४, ४५, ४७, ५५ पंचमः २४, २५, ३७, ४८, ५२ ऋषभः २८, ४१, ४३, ४४, मध्यमः ३२, ५६, ५७ ॥

यज्जाग्रतो दूरमुदैति दैवं तदु सुप्तस्य तथैवैति । दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकन्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १ ॥ येन कर्माण्यपसो मनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीराः । यदपूर्वं यक्षमन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २ ॥ यत्प्रज्ञानमुत चेतो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तरमृतं प्रजासु । यस्मान्न ऋते किञ्चन कर्म क्रियते तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३ ॥ येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतममृतेन सर्वम् । येन यज्ञस्तायते सप्तहोता तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ४ ॥ यस्मिन्नृचः साम यजूंषि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाराः । यस्मिँश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५ ॥ सुषारथिरश्वानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिन इव । हृत्प्रतिष्ठं यदजिरं जविष्ठं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ६ ॥ पितुं नु स्तोषं महो धर्माणं तविषीम् । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥ ७ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासै शं च नस्कृधि । क्रत्वे दक्षाय नो हिनु प्र ण आयूंषि तारिषः ॥ ८ ॥ अनु नोऽद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् । अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषे मयः ॥ ९ ॥ सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा । जुषस्व हव्यमाहुतम्प्रजां देवि दिदिड्ढि नः ॥ १० ॥ पञ्च नद्यः सरस्वतीमपि यन्ति सस्रोतसः । सरस्वती तु पञ्चधा सो देशेऽभवत्सरित् ॥ ११ ॥ त्वमग्ने प्रथमो अङ्गिरा ऋषिर्देवो देवानामभवः शिवः सखा । तव व्रते कवयो विद्मनापसोऽजायन्त मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥ १२ ॥ त्वं नो अग्ने तव देव पायुभिर्मघोनो रक्ष तन्वश्च वन्द्य । त्राता तोकस्य तनये गवामस्यनिमेषं रक्षमाणस्तव व्रते ॥ १३ ॥ उत्ता-

[illegible] विश्विनात् कृत प्रवीना हवनं जजान । [illegible] यग-
[illegible] ॥ १४ ॥ इडायास्त्वा पदे वयं नाभा
पृथिव्या अधि । जातवेदो नि धीमह्यग्ने हव्याय वोळ्हवे ॥ १५ ॥ प्र मन्महे
शवसानाय शूषमाङ्गूषं गिर्वणसे अङ्गिरस्वत् । सुवृक्तिभिः स्तुवत ऋग्मियाया-
र्चामार्कं नरे विश्रुताय ॥ १६ ॥ प्र वो महे महि नमो भरध्वमाङ्गूष्यं शवसा-
नाय साम । येना नः पूर्वे पितरः पदज्ञा अर्चन्तो अङ्गिरसो गा अविन्दन्
॥ १७ ॥ इच्छन्ति त्वा सोम्यासः सखायः सुन्वन्ति सोमं दधति प्रयांसि ।
तितिक्षन्ते अभिशस्तिं जनानामिन्द्र त्वदा कश्चन हि प्रकेतः ॥ १८ ॥ न ते
दूरे परमा चिद्रजांस्या तु प्र याहि हरिवो हरिभ्याम् । स्थिराय वृष्णे
सवना कृतेमा युक्ता ग्रावाणः समिधाने अग्नौ ॥ १९ ॥ अषाळ्हं युत्सु पृतनासु
पप्रिं स्वर्षामप्सां वृजनस्य गोपाम् । भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवसं जयन्तं
त्वामनु मदेम सोम ॥ २० ॥ सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमाशुं सोमो
वीरं कर्मण्यं ददाति । सादन्यं विदथ्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै
॥ २१ ॥ त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः । त्वमा
ततन्थोर्वन्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ २२ ॥ देवेन नो मनसा
देव सोम रायो भागं सहसावन्नभि युध्य । मा त्वा तनदीशिषे वीर्यस्योभयेभ्यः
प्र चिकित्सा गविष्टौ ॥ २३ ॥ अष्टौ व्यख्यत्ककुभः पृथिव्यास्त्री धन्व योजना
सप्त सिन्धून् । हिरण्याक्षः सविता देव आगाद्दधद्रत्ना दाशुषे वार्याणि ॥ २४ ॥
हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणिरुभे द्यावापृथिवी अन्तरीयते । अपामीवां बाधते
वेति सूर्यमभि कृष्णेन रजसा द्यामृणोति ॥ २५ ॥ हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः
सुमृळीकः स्ववाँ यात्वर्वाङ् । अपसेधन्रक्षसो यातुधानानस्थाद्देवः प्रतिदोषं
गृणानः ॥ २६ ॥ ये ते पन्थाः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवः सुकृता अन्तरिक्षे ।

तेभिर्नो अद्य पथिभिः सुगेभी रक्षा च नो अधि च ब्रूहि देव ॥ २०
यतमश्विनोभा नः शर्म यच्छतम्। अविद्रियाभिरूतिभिः ॥ २८ ॥
तोमश्विना वाचमस्मे कृतं नो दस्रा वृषणा मनीषाम्। अद्यूत्ये ऽवसे
या हुवे च नो भवतं वाजसातौ ॥ २९ ॥ द्युभिरक्तुभिः परिपात
ष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्
उत द्यौः ॥ ३० ॥ आ कृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं
ण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ३१ ॥ आ रा
वꣳ रजः पितुरप्रायि धामभिः। दिवः सदाꣳसि बृहती वि तिष्ठस
वर्त्तते तमः ॥ ३२ ॥ उषस्तच्चित्रमा भरास्मभ्यं वाजिनीवति। येन
तनयं च धामहे ॥ ३३ ॥ प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रꣳ हवामहे प्रातर्मि
प्रातरश्विना। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्रꣳ हुवेम
प्रातर्जितं भगमुग्रꣳ हुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्त्ता। आध्रश्चिद्य
मानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥ ३५ ॥ भग प्रणेतर्भग स
भगेमां धियमुदवा ददन्नः। भग प्र णो जनय गोभिरश्वैर्भग प्र नृ
वन्तः स्याम ॥ ३६ ॥ उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रपित्व उत
अह्नाम्। उतोदिता मघवन् सूर्यस्य वयं देवानाꣳ सुमतौ स्याम ॥
भग एव भगवाँ २ ॥ अस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तः स्याम। त
भग सर्व इज्जोहवीति स नो भग पुरएता भवेह ॥ ३८ ॥ समध्व
यसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय। अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो
वाश्वा वाजिन आवहन्तु ॥ ३९ ॥ अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वी
सदनुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः
नः ॥ ४० ॥ पूषन्तव व्रते वयं न रिष्येम कदा चन। स्तोतारस्

असि ॥ ४१ ॥ पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो अभ्यानडर्कम् ।
स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं धियꣳ सीषधाति प्र पूषा ॥ ४२ ॥ त्रीणि
पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ॥ ४३ ॥
तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवाꣳसः समिन्धते । विष्णोर्यत्परमं पदम् ॥ ४४ ॥
घृतवती भुवनानामभिश्रियोर्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा । द्यावापृथिवी वरुणस्य
धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरिरेतसा ॥ ४५ ॥ ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्वि-
न्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान् । वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशं मोग्रं चेत्ता-
रमधिराजमक्रन् ॥ ४६ ॥ आ नासत्या त्रिभिरेकादशैरिह देवेभिर्यातं मधु-
पेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टं नी रपाꣳसि मृक्षतꣳ सेधतं द्वेषो भवतꣳ सचा-
भुवा ॥ ४७ ॥ एष व स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ४८ ॥ सहस्तोमाः
सहछन्दस आवृतः सहप्रमा ऋषयः सप्त दैव्याः । पूर्वेषां पन्थामनुदृश्य धीरा
अन्वालेभिरे रथ्यो न रश्मीन् ॥ ४९ ॥ आयुष्यं वर्चस्यꣳ रायस्पोषमौ-
द्भिदम् । इदꣳ हिरण्यं वर्चस्वज्जैत्रायाविशतादु माम् ॥ ५० ॥ न तद्र-
क्षाꣳसि न पिशाचास्तरन्ति देवानामोजः प्रथमजꣳ ह्येतत् । यो बिभर्त्ति
दाक्षायणꣳ हिरण्यꣳ स देवेषु कृणुते दीर्घमायुः स मनुष्येषु कृणुते दीर्घ-
मायुः ॥ ५१ ॥ यदाबध्नन्दाक्षायणा हिरण्यꣳ शतानीकाय सुमनस्यमानाः ।
तन्म आबध्नामि शतशारदायायुष्माञ्जरदष्टिर्यथासम् ॥ ५२ ॥ उत नोऽहि-
र्बुध्न्यः शृणोत्वज एकपात्पृथिवी समुद्रः । विश्वे देवा ऋतावृधो हुवानाः
स्तुता मन्त्राः कविशस्ता अवन्तु ॥ ५३ ॥ इमा गिर आदित्येभ्यो घृतस्नूः
सनाद्राजभ्यो जुह्वा जुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगो नस्तुविजातो वरुणो
दक्षो अꣳशः ॥ ५४ ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षन्ति सदमप्र-

गादम् । सप्ताऽऽपः स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ
॥ ५५ ॥ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वेमहे । उप प्रयन्तु मरुतः सुदानव
इन्द्र प्राशूर्भवा सचा ॥ ५६ ॥ प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थ्यम् । यस्मि-
न्निन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणस्पते
त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व । विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्-
वदेम विदथे सुवीराः ॥ * य इमा विश्वा । विश्वकर्मा । यो नः पिता । अन्नपते
ऽन्नस्य नो देहि ॥ ५८ ॥

॥ इति चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

* अ० १७ । मं० १७. २६. २७. ॥ अ० ११ । मं० ८३ ॥

॥ अथ षड्विंशो ऽध्यायः ॥

[illegible]

॰ अपेतो यन्तु पणयोऽसुम्ना देवपीयवः। अस्य लोकः सुतावतः। द्युभि-
रहोभिरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै ॥ १ ॥ सविता ते शरीरेभ्यः पृथिव्यां
लोकमिच्छतु । तस्मै युज्यन्तामुस्रियाः ॥ २ ॥ वायुः पुनातु सविता
पुनात्वग्नेर्भ्राजसा सूर्यस्य वर्चसा । विमुच्यन्तामुस्रियाः ॥ ३ ॥ यस्मिन् वो
निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता । गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम् ॥ ४ ॥
सविता ते शरीराणि मातुरुपस्थ आ वपतु । तस्मै पृथिवि शं भव ॥ ५ ॥ प्रजा-

मादम् । सप्ताप: स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ ॥ ५५ ॥ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वेमहे । उप प्रयन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र प्राशूर्भवा सचा ॥ ५६ ॥ प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थ्यम् । यस्मिन्निन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा देवा ओकाꣳसि चक्रिरे ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व । विश्वन्तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ * य इमा विश्वा । विश्वकर्म्मा । यो नः पिता । अन्नपते ऽन्नस्य नो देहि ॥ ५८ ॥

॥ इति चतुस्त्रिंशो ऽध्यायः ॥

* अ० १७ । मं० १७. २६. २७. ॥ अ० ११ । मं० ८३ ॥

॥ अथ पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—आदित्या देवा वा १, ३, ५, ८ आदित्या देवा २, ४, ६, ९, १०–१४, १६, २०, २२ सङ्कसुक ७, १३ सुचीकः १० शुनःशेपः ११ दाम्भ. १३ भरद्वाज शिरम्बिठ. १८ दमन १९ मेधातिथिः २१ ।

देवता—पितरः १ सविता २, ३ वायु सविता ४, ५ प्रजापतिः ६ … ७ विश्वेदेवा ८—१० आप. ११, १२ कपोतका १३ सूर्यः १४ … १५ अग्नि. १६ १७ १९, २२ इन्द्र. १८ जातवेदाः २० पृथिवी २१ ।

छन्दः—विपरीतमध्या गायत्री १ … प्राजापत्या बृहती १ ' गायत्री १६ उष्णिक् ३, ६ अनुष्टुप् ४ ५, ८ त्रिष्टुप् ७, १५, १९ विराड् बृहती ९ निचृत्त्रिष्टुप् १० विराडनुष्टुप् ११, १४, १८ निचृदनुष्टुप् १२ स्वराडनुष्टुप् १३ स्वराट्त्रिष्टुप् १७, २० निचृद् गायत्री २१ ' प्राजापत्या गायत्री २१ ' स्वराड् गायत्री २२ ।

स्वरः—षड्जः १ …, २, १६ २१, २२ मध्यमः १ ', ९ ऋषभः ३, ६, १२ गान्धारः ४ ५ ८ ११, १३, १४ १८ धैवत ७, १०, १५, १९, २० ॥

* अपेतो यन्तु पणयोऽसुम्ना देवपीयवः। अस्य लोकः सुतावतः। द्युभिरहोभिरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै ॥ १ ॥ सविता ते शरीरेभ्यः पृथिव्यां लोकमिच्छतु । तस्मै युज्यन्तामुस्रियाः ॥ २ ॥ वायुः पुनातु सविता पुनात्वग्नेर्भ्राजसा सूर्यस्य वर्चसा । विमुच्यन्तामुस्रियाः ॥ ३ ॥ अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता । गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम् ॥ ४ ॥ सविता ते शरीराणि मातुरुपस्थ आ वपतु । तस्मै पृथिवि शं भव ॥ ५ ॥ प्रजा-

पतौ त्वा देवतायामुपोदके लोके निदधाम्यसौ । अप नः शोशुचदघम् ॥ ६ ॥
परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते अन्य इतरो देवयानात् । चक्षुष्मते शृण्वते ते
ब्रवीमि मा नः प्रजाꣳ रीरिषो मोत वीरान् ॥ ७ ॥ शं वातः शꣳ हि ते घृणिः
शं ते भवन्त्विष्टकाः । शं ते भवन्त्वग्नयः पार्थिवासो मा त्वाभि शूशुचन् ॥ ८ ॥
कल्पन्तां ते दिशस्तुभ्यमापः शिवतमास्तुभ्यं भवन्तु सिन्धवः । अन्तरिक्षꣳ शिवं
तुभ्यं कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः ॥ ९ ॥ अश्मन्वती रीयते सꣳरभध्वमुत्तिष्ठत
प्र तरता सखायः । अत्रा जहीमोऽशिवा ये असञ्छिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजान्
॥ १० ॥ अपाघमप किल्बिषमप कृत्यामपो रपः । अपामार्ग त्वमस्मदप
दुःष्वप्न्यꣳ सुव ॥ ११ ॥ सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रिया-
स्तस्मै सन्तु योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥ १२ ॥ अनड्वाहमन्वारभामहे
सौरभेयꣳ स्वस्तये। स न इन्द्र इव देवेभ्यो वह्निः सन्तरणो भव ॥ १३ ॥ उद्व-
यन्तमसस्परि स्वः पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्
॥ १४ ॥ इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरो अर्थमेतम् । शतं जीवन्तु
शरदः पुरूचीरन्तर्मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ १५ ॥ अग्न आयूꣳषि पवस आ सुवो-
र्जमिषं च नः । आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥ १६ ॥ आयुष्मानग्ने हविषा
वृधानो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्र-
मभि रक्षतादिमान्त्स्वाहा ॥ १७ ॥ परीमे गामनेषत पर्यग्निमहृषत । देवे-
ष्वक्रत श्रवः क इमा२ आ दधर्षति ॥ १८ ॥ क्रव्यादमग्निं प्र हिणोमि
दूरं यमराज्यं गच्छतु रिप्रवाहः । इहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन् ॥ १९ ॥ वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ निहितान्
पराके । मेदसः कुल्या उप तान्त्स्रवन्तु सत्या एषामाशिषः सं नमन्ताꣳ
स्वाहा ॥ २० ॥ स्योना पृथिवि नो भवानृक्षरा निवेशनी । यच्छा नः शर्म

॥ अथ षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥

ऋषि. दध्यङ्ङाथर्वण १, २, ७, १२, १७, १८, १९ –२४ विश्वा-
मित्र ३ वामदेव. ४ –६ मेधातिथि. ११ सिन्धुद्वीपः १३ –१६ लोपा
मुद्राः २० ।

देवता अग्निः १, २० बृहस्पति २ सविता ३ इन्द्रः ४ – ८ मित्रा-
दयो लिंगोक्ता ९ वातादयः १० लिंगोक्ता ११ आप १२, १४- १६
ईश्वर १७ [illegible] १३, १८, २१, २२ सोमः २३ सूर्यः २४ ।

छन्द [illegible] १ निचृत्पंक्ति २ दैवी बृहती ३ गायत्री ४, १२
१४ १६ निचृद् गायत्री ५ [illegible] निचृद् गायत्री ६ १५ वर्धमाना गायत्री
७, द्विपाद्विराड् गायत्री ८ निचृदनुष्टुप् ९ विराड् [illegible] १०, २३ [illegible]
गायत्री ११ [illegible] निचृद् गायत्री १३ भुरिक् गायत्री १७ भुरिक्
जगती १८ भुरिग् बृहती २० अनुष्टुप् २१ [illegible] २२ भुरिग्
साम्नी त्रिष्टुप् २४ ।

स्वर - पंचम १, २, ११ मध्यम ३, २० षड्जः ४ ८, १२–१६,
१९ गान्धार ९, १०, २१, २२ धैवत १७, २४ निषाद. १८ ऋषभः २२ ॥

ऋचं वाचं प्र पद्ये मनो यजुः प्र पद्ये साम प्राणं प्र पद्ये चक्षुः श्रो
प्र पद्ये । वागोजः सहौजो मयि प्राणापानौ ॥ १ ॥ यन्मे छिद्रं चक्षुर्
हृदयस्य मनसो वातितृण्णं बृहस्पतिर्मे तद्दधातु । शं नो भवतु भुवनस्य यस्पति
॥ २ ॥ भूर्भुवः स्वः । तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो न
प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा । कया शचि-

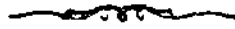
ष्ठया वृता ॥ ४ ॥ कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः । दृढा चिदा-
रुजे वसु ॥ ५ ॥ अभी षु णः सखीनामविता जरितॄणाम् । शतम्भवास्यूतिभिः
॥ ६ ॥ कया त्वं न ऊत्याभि प्र मन्दसे वृषन् । कया स्तोतृभ्य आ भर ॥ ७ ॥
इन्द्रो विश्वस्य राजति । शन्नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ८ ॥ शन्नो मित्रः शं
वरुणः शन्नो भवत्वर्यमा । शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ ९ ॥
शन्नो वातः पवताँ शन्नस्तपतु सूर्यः । शन्नः कनिक्रदद्देवः पर्जन्यो अभि
वर्षतु ॥ १० ॥ अहानि शं भवन्तु नः शँ रात्रीः प्रति धीयताम् । शन्न
इन्द्राग्नी भवतामवोभिः शन्न इन्द्रावरुणा रातहव्या । शन्न इन्द्रापूषणा वाज-
सातौ शमिन्द्रासोमा सुविताय शंयोः ॥ ११ ॥ शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु
पीतये । शंयोरभि स्रवन्तु नः ॥ १२ ॥ स्योना पृथिवि नो भवानृक्षरा
निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथाः ॥ १३ ॥ आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता
न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥ १४ ॥ यो वः शिवतमो रसस्तस्य
भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥ १५ ॥ तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य
क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ १६ ॥ द्यौः शान्तिरन्तरिक्षँ
शान्तिः पृथिवी शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिः । वनस्पतयः शान्तिर्विश्वे
देवाः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिः सर्वँ शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः सा मा शान्तिरेधि
॥ १७ ॥ दृते दृँह मा मित्रस्य मा चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्ताम् ।
मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षे । मित्रस्य चक्षुषा समीक्षामहे
॥ १८ ॥ दृते दृँह मा ज्योक्ते संदृशि जीव्यासं ज्योक्ते । संदृशि जीव्यासम्
॥ १९ ॥ नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे । अन्याँस्ते अस्मत्तपन्तु
हेतयः पावको अस्मभ्यँ शिवो भव ॥ २० ॥ नमस्ते अस्तु विद्युते नमस्ते
स्तनयित्नवे । नमस्ते भगवन्नस्तु यतः स्वः समीहसे ॥ २१ ॥ यतोयतः समी-

ह्से ततो नो अभयं कुरु । शं नः कुरु प्रजाभ्यो ऽभयं नः पशुभ्यः ॥ २
सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु । यो ऽस्मान् द्वे
यं च वयं द्विष्मः ॥ २३ ॥ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्ये
शरदः शतं जीवेम शरदः शतꣳ शृणुयाम शरदः शतं प्र ब्रवाम शरदः शत
दीनाः स्याम शरदः शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥ २४ ॥

॥ इति षट्त्रिंशो ऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तत्रिंशो ऽध्यायः ॥

ऋषिः—दध्यङ्ङाथर्वण. १, ६—६, ८—११, १८ श्यावाश्वः २
[illegible] ७ दीर्घतमा १० कण्व. १९—२१ ।

देवता—सविता १, २, २१ द्यावापृथिव्यौ ३ यज्ञः ४—६, ८ ईश्वरः
७, १९—२१ विद्वान् ९, १० विद्वान्सः, १० पृथिवी १२ अग्निः १३ ।

छन्दः—निचृदुष्णिक् १ [illegible]गती २ ब्राह्मीगायत्री ३ निचृत्पंक्तिः ४
स्वराड् ब्राह्मी गायत्री ५ भुरिगतिजगती ६ निचृदष्टिः ७ स्वराडतिधृतिः
८ धृतिः ९, १८ स्वराट् पंक्तिः १० त्रिष्टुप् ११ स्वराड्धृतिः १२ निचृद्
गायत्री १३ भुरिगनुष्टुप् १४ निचृद् ब्राह्म्यनुष्टुप् १५ भुरिग् बृहती
१६ निचृत्त्रिष्टुप् १७ अत्यष्टिः १८ विराडुष्णिक् १९ निचृदति जगती २०
अनुष्टुप् २१ । स्वरः—ऋषभः १, १९ निषादः २, ६, २० षड्जः ३,
५ १२, १३ पञ्चमः ४, ९, १० मध्यमः ७, ८, १६ धैवतः ११, १७
गान्धारः १४, १५, १८, २१ ॥

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे॒ऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो हस्ता॑भ्याम् । आ द॑
ना॒रिर॑सि ॥ १ ॥ यु॒ञ्जते॒ मन॑ उ॒त यु॑ञ्जते॒ धियो॒ विप्रा॒ विप्र॑स्य बृह॒तो विप
श्चितः॑ । वि होत्रा॑ दधे वयुना॒विदेक॒ इन्म॒ही दे॒वस्य॑ सवि॒तुः परि॑ष्टुतिः ॥ २
दे॒वी द्या॑वापृथिवी म॒खस्य॑ वाम॒द्य शिरो॑ राध्यासं देव॒यज॑ने पृथि॒व्याः । म॒खा
त्वा म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे ॥ ३ ॥ देव्यो॑ वम्र्यो भू॒तस्य॑ प्रथम॒जा म॒खस्य॑ वो ऽद
शिरो॑ राध्यासं देव॒यज॑ने पृथि॒व्याः । म॒खाय॑ त्वा म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे ॥ ४
इय॒त्यग्र॑ आसीन्म॒खस्य॑ ते ऽद्य शिरो॑ राध्यासं देव॒यज॑ने पृथि॒व्याः । म॒खाय॑ त्व
म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे ॥ ५ ॥ इन्द्र॒स्यौजः॑ स्थ म॒खस्य॑ वो ऽद्य शिरो॑ राध्या

देवयजने पृथिव्याः। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा
शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे॥ ६॥ प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु
सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः। मखाय त्वा मखस्य
त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे
॥ ७॥ मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखस्य शिरोऽसि
मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य त्वा
शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे।
मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे॥ ८॥ अश्वस्य त्वा वृष्णः शक्ना धूपयामि
देवयजने पृथिव्याः। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। अश्वस्य त्वा वृष्णः
शक्ना धूपयामि देवयजने पृथिव्याः। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। अश्वस्य
त्वा वृष्णः शक्ना धूपयामि देवयजने पृथिव्याः। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे।
मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य
त्वा शीर्ष्णे॥ ९॥ ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा। मखाय त्वा मखस्य
त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे॥ १०॥
यमाय त्वा मखाय त्वा सूर्यस्य त्वा तपसे। देवस्त्वा सविता मध्वानक्तु पृथिव्याः
सꣳस्पृशस्पाहि। अर्चिरसि शोचिरसि तपोऽसि॥ ११॥ अनाधृष्टा पुरस्तादग्ने-
राधिपत्य आयुर्मे दाः। पुत्रवती दक्षिणत इन्द्रस्याधिपत्ये प्रजां मे दाः।
सुषदा पश्चाद्देवस्य सवितुराधिपत्ये चक्षुर्मे दाः। आश्रुतिरुत्तरतो धातुराधि-
पत्ये रायस्पोषं मे दाः। विधृतिरुपरिष्टाद्बृहस्पतेराधिपत्य ओजो मे दाः।
विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यस्पाहि मनोरश्वासि॥ १२॥ स्वाहा मरुद्भिः परि
श्रीयस्व। दिवः सꣳस्पृशस्पाहि मधु मधु मधु॥ १३॥ गर्भो देवानां पिता
मतीनां पतिः प्रजानाम्। सं देवो देवेन सवित्रा गत सꣳ सूर्येण रोचते

॥ १४ ॥ समग्निरग्निना गत सं दैवेन सवित्रा सꣳ सूर्येणारोचिष्ट ।
स्वाहा समग्निस्तपसा गत सं दैव्येन सवित्रा सꣳ सूर्येणारूरुचत ॥ १५ ॥
धर्त्ता दिवो विभाति तपसस्पृथिव्या धर्त्ता देवो देवानाममर्त्यस्तपोजाः ।
वाचमस्मे नियच्छ देवायुवम् ॥ १६ ॥ अपश्यं गोपामनिपद्यमानमा च
परा च पथिभिश्चरन्तम् । स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान आवरीवर्त्ति भुवनेष्वन्तः
॥ १७ ॥ विश्वासां भुवां पते विश्वस्य मनसस्पते विश्वस्य वचसस्पते सर्वस्य
वचसस्पते देवश्रुत्त्वं देव घर्म देवो देवान् पाह्यत्र प्रावीरनु वां देववीतये । मधु
माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम् ॥ १८ ॥ हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय
त्वा । ऊर्ध्वो अध्वरं दिवि देवेषु धेहि ॥ १९ ॥ पिता नोऽसि पिता नो बोधि
नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः । त्वष्टृमन्तस्त्वा सपेम पुत्रान् पशून्मयि धेहि
प्रजामस्मासु धेह्यरिष्टाहꣳ सह पत्या भूयासम् ॥ २० ॥ अहः केतुना जुषताꣳ
सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा । रात्रिः केतुना जुषताꣳ सुज्योतिर्ज्योति-
षा स्वाहा ॥ २१ ॥

॥ इति सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥

—————

॥ अष्टात्रिंशो ऽध्यायः ॥

[illegible]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे ऽ
दित्यै रास्नासि ॥ १ ॥ इड एह्यदित एहि सरस्वत्येहि । असावेह्यसावेह्यसा
॥ २ ॥ अदित्यै रास्नासीन्द्राण्या उष्णीषः । पूषासि घर्माय दीष्व ॥
अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्व । स्वाहेन्द्रवत् स्वाहेन्द्र
स्वाहेन्द्रवत् ॥ ४ ॥ यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्यो रत्नधा वसु
सुदत्रः । येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि सरस्वति तमिह धातवे ऽकः । उ

रिक्षमस्यसि ॥ ५ ॥ गायत्रं छन्दोसि त्रैष्टुभं छन्दोसि द्यावापृथिवीभ्यान्त्वा
परिगृह्णाम्यन्तरिक्षेणोपयच्छामि । इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्य घर्मं पात
वसवो यजत वाट् । स्वाहा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये ॥ ६ ॥ समुद्राय
त्वा वाताय स्वाहा । सरिराय त्वा वाताय स्वाहा । अनाधृष्याय त्वा वाताय
स्वाहा । अप्रतिधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा । अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा ।
अशिमिदाय त्वा वाताय स्वाहा ॥ ७ ॥ इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवते स्वाहे-
न्द्राय त्वादित्यवते स्वाहेन्द्राय त्वाभिमातिघ्ने स्वाहा । सवित्रे त्व ऋभुमते
विभुमते वाजवते स्वाहा बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा ॥ ८ ॥ यमाय
त्वाङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहा । स्वाहा घर्माय । स्वाहा घर्मः पित्रे ॥ ९ ॥
विश्वा आशा दक्षिणसद्विश्वान्देवानयाडिह । स्वाहाकृतस्य घर्मस्य । मधोः
पिबतमश्विना ॥ १० ॥ दिवि धा इमं यज्ञमिमं यज्ञं दिवि धाः । स्वाहा-
ग्नये यज्ञियाय शं यजुर्भ्यः ॥ ११ ॥ अश्विना घर्मं पातꣳ हार्द्वानमहर्दि-
वाभिरूतिभिः । तन्त्रायिणे नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥ १२ ॥ अपाताम-
श्विना घर्ममनु द्यावापृथिवी अमꣳसाताम् । इहैव रातयः सन्तु ॥ १३ ॥
इषे पिन्वस्वोर्जे पिन्वस्व ब्रह्मणे पिन्वस्व क्षत्राय पिन्वस्व द्यावापृथिवीभ्यां
पिन्वस्व । धर्मासि सुधर्मामेन्यस्मे नृम्णानि धारय ब्रह्म धारय क्षत्रं धारय विशं
धारय ॥ १४ ॥ स्वाहा पूष्णे शरसे स्वाहा ग्रावभ्यः स्वाहा प्रतिरवेभ्यः । स्वाहा
पितृभ्य ऊर्ध्वबर्हिर्भ्यो घर्मपावभ्यः स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याꣳ स्वाहा विश्वेभ्यो
देवेभ्यः ॥ १५ ॥ स्वाहा रुद्राय रुद्रहूतये स्वाहा सं ज्योतिषा ज्योतिः । अहः
केतुना जुषताꣳ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा । रात्रिः केतुना जुषताꣳ सुज्योति-
र्ज्योतिषा स्वाहा । मधु हुतमिन्द्रतमे अग्नावश्याम ते देव घर्म नमस्ते
मा मा हिꣳसीः ॥ १६ ॥ अभीमं महिमा दिवं

श्रवसा पृथिवीᳬ सᳬ सीदस्व महाँ२ऽ असि रोचस्व देववीतमः। वि धूम-
मग्ने अरुषं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥ १७ ॥ या ते घर्म दिव्या शुग्या
गायत्र्याᳬ हविर्धाने। सा त आ प्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहा। या ते
घर्मान्तरिक्षे शुग्या त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे। सा त आ प्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै
ते स्वाहा। या ते घर्म पृथिव्याᳬ शुग्या जगत्याᳬ सदस्या। सा त आ प्यायतां
निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहा ॥ १८ ॥ क्षत्रस्य त्वा परस्पाय ब्रह्मणस्तन्वं पाहि।
विशस्त्वा धर्मणा वयमनु क्रामाम सुविताय नव्यसे ॥ १९ ॥ चतुःस्रक्तिर्ना-
भिर्ऋतस्य सप्रथाः स नो विश्वायुः सप्रथाः स नः सर्वायुः सप्रथाः। अप द्वेषो
अप ह्वरोऽन्यव्रतस्य सश्चिम ॥ २० ॥ घर्मैतत्ते पुरीषं तेन वर्धस्व चा च
प्यायस्व। वर्धिषीमहि च वयमा च प्यासिषीमहि ॥ २१ ॥ अचिक्रदद् वृषा
हरिर्महान्मित्रो न दर्शतः। सᳬ सूर्येण दिद्युतदुदधिर्निधिः ॥ २२ ॥ सुमि-
त्रिया न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान् द्वेष्टि यञ्च वयं
द्विष्मः ॥ २३ ॥ उद्वयं तमसस्परि स्वः पश्यन्त उत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यम-
गन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ २४ ॥ एधोऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजोऽसि
तेजो मयि धेहि ॥ २५ ॥ यावती द्यावापृथिवी यावच्च सप्त सिन्धवो वित-
स्थिरे। तावन्तमिन्द्र ते ग्रहमूर्जा गृह्णाम्यक्षितं मयि गृह्णाम्यक्षितम् ॥ २६ ॥
मयि त्यदिन्द्रियं बृहन्मयि दक्षो मयि क्रतुः। घर्मस्त्रिशुग्विराजति विराजा
ज्योतिषा सह ब्रह्मणा तेजसा सह ॥ २७ ॥ पयसो रेत आभृतं तस्य दोह-
मशीमह्युत्तरामुत्तराᳬ समाम्। त्विषः संवृक् क्रत्वे दक्षस्य ते सुषुम्णस्य ते
सुषुम्णाग्निहुतः। इन्द्रपीतस्य प्रजापतिभक्षितस्य मधुमत उपहूत उपहूतस्य
भक्षयामि ॥ २८ ॥

॥ इति अष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

ऋषिः—दीर्घतमाः १—१७। देवता—आत्मा १—३, ५—१७ ब्रह्म ४। छन्दः—अनुष्टुप् १, ३, ९—११, १३, १७ भुरिगनुष्टुप् २ स्वराड् जगती ८ निचृदनुष्टुप् १२ स्वराडुष्णिक् १४, १५ निचृत्त्रिष्टुप् ४—७ १६।
स्वरः- धैवतः १, २, ४, १६ गान्धारः ३, ५, ६, ७, ९—१३, १७ निषादः ८ ऋषभः १४, १५ ॥

ईशा वास्यमिदꣳ सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत्। तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा
गृधः कस्य स्विद्धनम् ॥ १ ॥ कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतꣳ समाः। एवं
त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ २ ॥ असुर्या नाम ते लोका
अन्धेन तमसावृताः। ताꣳस्ते प्रेत्यापि गच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः
॥ ३ ॥ अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन् पूर्वमर्षत्। तद्धावतो
ऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥ तदेजति तन्नैजति
तद्दूरे तद्वन्तिके। तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥ यस्तु सर्वाणि
भूतान्यात्मन्नेवानुपश्यति। सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न वि चिकित्सति ॥ ६ ॥
यस्मिन् सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः। तत्र को मोहः कः शोक एक-
त्वमनुपश्यतः ॥ ७ ॥ स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविरꣳ शुद्धमपाप-
विद्धम्। कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान् व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः
समाभ्यः ॥ ८ ॥ अन्धन्तमः प्र विशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते। ततो भूय इव ते
तमो य उ सम्भूत्याꣳ रताः ॥ ९ ॥ अन्यदेवाहु